ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ **СЪВЕТ**

Брюксел, 2 май 2019 г.
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)

PE-CONS 15/19

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване, и на Регламент (ЕС) № 648/2012

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/….
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от …

за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване, и на Регламент (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка[1],

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[2],

в съответствие с обикновената законодателна процедура[3],

---

1 ОВ C 34, 31.1.2018 г., стр. 5.
2 ОВ C 209, 30.6.2017 г., стр. 36.
3 Позиция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от … .

като имат предвид, че:

(1) С оглед на последиците от финансовата криза, която се разви през 2007—2008 г., Съюзът проведе значителна реформа на регулаторната уредба на финансовите услуги с цел повишаване на устойчивостта на финансовите институции. Тази реформа до голяма степен беше основана на международните стандарти, договорени през 2010 г. от Базелския комитет по банков надзор (БКБН), които са известни като рамката на Базел III. Сред многобройните мерки пакетът от реформи съдържаше приемането на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1] и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2], с които се въведоха по-строги пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници (институции).

(2) Макар че реформата стабилизира финансовата система и я направи по-устойчива на много видове възможни бъдещи сътресения и кризи, тя не обхвана всички установени проблеми. Важна причина за това беше, че създателите на международни стандарти – БКБН и Съветът за финансова стабилност (СФС) – тогава все още не бяха приключили работата си по намирането на международно приети решения на проблемите. След като работата по важните допълнителни реформи вече приключи, следва да се вземат мерки за разрешаването на оставащите проблеми.

---

[1] Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

[2] Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

(3) В съобщението си от 24 ноември 2015 г., озаглавено „Към завършването на банковия съюз“, Комисията призна необходимостта от допълнително редуциране на риска и се ангажира да внесе законодателно предложение, което да се основава на международно приетите стандарти. Необходимостта от предприемането на допълнителни конкретни законодателни мерки за редуциране на рисковете във финансовия сектор беше призната от Съвета в заключенията му от 17 юни 2016 г., както и от Европейския парламент — в резолюцията му от 10 март 2016 г. относно банковия съюз — Годишен доклад за 2015 г.[1]

(4) Мерките за редуциране на риска не само ще укрепят допълнително устойчивостта на европейската банкова система и доверието на пазарите в нея, но ще предоставят също и основа за по-нататъшен напредък към окончателното изграждане на банковия съюз. Тези мерки следва да се разглеждат и в контекста на по-широките проблеми, засягащи икономиката на Съюза, по-специално необходимостта от насърчаване на растежа и заетостта на фона на несигурни икономически перспективи. В този контекст, с цел укрепване на икономиката на Съюза, бяха лансирани важни политически инициативи като Плана за инвестиции за Европа и съюза на капиталовите пазари. Важно е, следователно, всички мерки за редуциране на риска да взаимодействат гладко с тези политически инициативи, както и с неотдавна проведените по-широкомащабни реформи във финансовия сектор.

(5) Разпоредбите на настоящия регламент следва да бъдат равностойни на международно приетите стандарти и да гарантират запазване на равностойността на Директива 2013/36/ЕС и на Регламент (ЕС) № 575/2013 с рамката на Базел III. Целенасочените изменения за отразяване на особеностите на Съюза, както и по-широки политически съображения, следва да бъдат ограничени по отношение на обхвата или на времето, за да не се наруши общата стабилност на пруденциалната рамка.

[1] ОВ C 50, 9.2.2018 г., стр. 80.

(6) Действащите мерки за редуциране на риска, и по-специално изискванията за отчетност и оповестяване, следва също да бъдат усъвършенствани, за да се осигури по-пропорционалното им прилагане, както и това спазването им да не поражда прекомерно бреме, особено за по-малките и несложни институции.

(7) За целеви облекчения по отношение на прилагането на принципа на пропорционалност е необходимо точно определение за малки и несложни институции. Единен абсолютен праг не е в състояние сам по себе да отчете специфичните характеристики на националните банкови пазари. Следователно е необходимо държавите членки да могат да използват правомощията си за преценка, за да приспособяват прага към националните особености и да го коригират по целесъобразност в посока надолу. Тъй като размерът на дадена институция сам по себе си не е определящ за нейния рисков профил, необходимо е да се прилагат и допълнителни качествени критерии, за да се гарантира, че дадена институция се разглежда като малка и несложна и може да се възползва от по-пропорционални правила единствено ако институцията изпълнява всички приложими критерии.

(8) Отношенията на ливъридж допринасят за запазването на финансовата стабилност, тъй като действат като предпазна мярка на основаните на риска капиталови изисквания и ограничават прекомерното натрупване на ливъридж при икономически подем. БКБН преработи международния стандарт за отношението на ливъридж, за да доуточни някои концептуални аспекти във връзка с това отношение. Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде приведен в съответствие с изменения стандарт, така че да се осигури в международен план конкурентната равнопоставеност на институциите от ЕС, извършващи дейност извън Съюза, и да се гарантира, че отношението на ливъридж продължава ефективно да допълва основаните на риска капиталови изисквания. Поради това в допълнение към настоящата система за отчетност и оповестяване на отношението на ливъридж следва да се въведе изискване за отношението на ливъридж.

(9) С цел да се предотврати излишно ограничаване на кредитирането на предприятията и домакинствата от страна на институциите, както и нежелано неблагоприятно въздействие върху ликвидността на пазара, изискването за отношението на ливъридж следва да бъде определено на такова ниво, на което да действа като надежден ограничител на риска от прекомерен ливъридж, без да се възпрепятства икономическият растеж.

(10) В доклада си от 3 август 2016 г. Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета[1], заключи, че за всеки вид кредитна институция калибрирано на 3% отношение на ливъридж с оглед на капитала от първи ред би представлявало надежден ограничител. Изискване за отношение на ливъридж от 3% беше договорено и на международно равнище от БКБН. Поради това изискването за отношението на ливъридж следва да бъде калибрирано на 3%.

[1] Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

(11) Изискването за отношение на ливъридж от 3% обаче би ограничило някои бизнес модели и видове дейност повече от други. По-специално е възможно непропорционално да бъдат засегнати публичното кредитиране от публичните банки за развитие и официално подкрепяните експортни кредити. Поради това отношението на ливъридж следва да бъде пригодено към този вид експозиции. Във връзка с това следва да бъдат въведени ясни критерии, които да спомагат за установяване на публичните функции на такива кредитни институции и които да покриват въпроси като установяването им, вида извършвани дейности, целите, механизмите за гаранции от публични органи и ограниченията за дейностите по приемане на депозити. Формата и начинът на установяване на такива кредитни институции обаче следва да останат по преценка на централното правителство, регионално правителство или местен орган на властта на държава членка и може да включват създаването на нова кредитна институция, придобиването или поглъщането, включително чрез преотстъпване на права и в контекста на производство по преструктуриране, на вече съществуващо дружество от страна на такива публични органи.

(12) Отношението на ливъридж също така не следва да пречи на институциите при предоставянето на услуги по централизиран клиринг на техните клиенти. Поради това първоначалните маржове по подлежащи на централизиран клиринг сделки с деривати, получени от институциите от техните клиенти и предадени на централните контрагенти (ЦК), следва да бъдат изключени от мярката за експозиция на отношението за ливъридж.

(13) При извънредни обстоятелства, които дават основания за изключването на определени експозиции към централни банки от отношението на ливъридж, и с цел да се улесни прилагането на паричната политика, компетентните органи следва да могат да изключат временно тези експозиции от мярката за експозиция на отношението на ливъридж. За тази цел, след като се консултират със съответната централна банка, те следва да оповестят публично наличието на такива извънредни обстоятелства. Изискването за отношението на ливъридж следва да се рекалибрира съразмерно, за да се компенсира въздействието на изключването. Рекалирбирането следва да гарантира предотвратяването на рисковете за финансовата стабилност, засягащи съответните банкови сектори, както и запазване на устойчивостта, осигурена от отношението на ливъридж.

(14) Целесъобразно е да се въведе изискване за буфер на отношението на ливъридж за институциите, определени като глобални системно значими институции (Г-СЗИ), в съответствие с Директива 2013/36/ЕС и със стандартите на БКБН за буфер на отношението на ливъридж за глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), публикувани през декември 2017 г. Буферът на отношението на ливъридж беше калибриран от БКБН с конкретната цел за редуциране на сравнително по-големите рискове за финансовата стабилност, породени от Г-СЗБ, и във връзка с това на този етап следва да се прилага само за Г-СЗИ. Въпреки това следва да се направи допълнителен анализ, за да се определи дали би било целесъобразно изискването за буфер на отношението на ливъридж да се прилага за други системно значими институции (Д-СЗИ) съгласно определението в Директива 2013/36/ЕС и, ако това е така, по какъв начин калибрирането следва да бъде адаптирано към специфичните характеристики на тези институции.

(15) На 9 ноември 2015 г. СФС публикува Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ) (наричан по-долу „стандарт за ОКПЗ“), които бяха одобрени от Г-20 на срещата на върха през ноември 2015 г. в Турция. Съгласно стандарта за ОКПЗ от Г-СЗБ се изисква да притежават достатъчно висок размер задължения за покриване на загуби (които споделят загуби), за да се гарантира гладкото и бързо поемане на загуби и рекапитализация в случай на преструктуриране. Стандартът за ОКПЗ следва да бъде приложен в правото на Съюза.

(16) При прилагането на стандарта за ОКПЗ в правото на Съюза трябва да се вземе под внимание действащото минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения(наричано по-долу „минимално изискване за приемливи задължения“), определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[1]. Тъй като стандарта за ОКПЗ и минималното изискване за приемливи задължения преследват една и съща цел – да се гарантира, че институциите имат достатъчен капацитет за поемане на загуби, двете изисквания следва да са допълващи се елементи от една обща рамка. От оперативна гледна точка, хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ следва да се въведе в Регламент (ЕС) № 575/2013 чрез ново изискване за собствен капитал и приемливи задължения, докато изискванията, които са специфични за Г-СЗИ и за институциите, които не са Г-СЗИ, следва да се въведат чрез целенасочени изменения на Директива 2014/59/ЕС и на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета[2]. Разпоредбите за въвеждане на стандарта за ОКПЗ в Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да се четат заедно с разпоредбите, въведени в Директива 2014/59/ЕС и в Регламент (ЕС) № 806/2014, както и с Директива 2013/36/ЕС.

---

1 Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

2 Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране на банки, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

(17) В съответствие със стандарта за ОКПЗ, който обхваща само Г-СЗБ, минималното изискване за достатъчно собствен капитал и задължения с висок капацитет за поемане на загуби, въведено в настоящия регламент, следва да се прилага само спрямо Г-СЗИ. От друга страна, разпоредбите относно приемливите задължения, въведени в настоящия регламент, следва да се прилагат за всички институции, в съответствие с допълнителните изменения и изисквания, предвидени в Директива 2014/59/ЕС.

(18) В съответствие със стандарта за ОКПЗ, изискването за собствен капитал и приемливи задължения следва да се прилага за субектите за преструктуриране, които сами по себе си са Г-СЗИ или са част от група, определена като Г-СЗИ. Изискването за собствен капитал и приемливи задължения следва да се прилага на индивидуална или консолидирана основа според това дали субектите за преструктуриране са самостоятелни институции без дъщерни предприятия, или са предприятия майки.

(19) Директива 2014/59/ЕС позволява инструментите за преструктуриране да се използват не само за институции, а и за финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност. Поради това финансовите холдинги майки и финансовите холдинги майки със смесена дейност, също както институциите майки, следва да имат достатъчен капацитет за поемане на загуби.

(20) С оглед на ефективността на изискването за собствен капитал и приемливи задължения е изключително важно инструментите, държани с цел да бъде изпълнено това изискване, да имат голям капацитет за поемане на загуби. Задълженията, които са изключени от посочения в Директива 2014/59/ЕС инструмент за споделяне на загуби, нямат такъв капацитет, също както го нямат и други задължения, които по принцип могат да бъдат използвани за споделяне на загуби, но това би породило трудности на практика. Поради това тези задължения не следва да се считат за приемливи с оглед на изискването за собствен капитал и приемливи задължения. От друга страна, капиталовите инструменти, както и подчинените задължения, имат голям капацитет за поемане на загуби. В съответствие със стандарта за ОКПЗ обаче следва в определена степен да се признае потенциалът за поемане на загуби на задълженията, чийто ранг е равен на този на някои изключени задължения.

(21) За да се избегне двойното отчитане на задълженията за целите на изискването за собствен капитал и приемливи задължения, следва да се въведат правила за приспадане на позициите в елементи на приемливите задължения, които да отразяват съответния подход на приспадане при капиталовите инструменти, вече разработен в Регламент (ЕС) № 575/2013. Съгласно посочения подход позициите в инструменти на приемливи задължения следва първо да се приспаднат от приемливите задължения и, доколкото не са налице достатъчно задължения, тези инструменти на приемливи задължения следва да се приспаднат от инструментите на капитала от втори ред.

(22) В стандарта за ОКПЗ се съдържат някои критерии за приемливост на задълженията, които са по-строги от настоящите критерии за приемливост на капиталовите инструменти. С оглед на последователността критериите за приемливост на капиталовите инструменти следва да бъдат съгласувани по отношение на неприемливостта на инструментите, емитирани чрез дружества със специална цел, считано от 1 януари 2022 г.

(23) Необходимо е да се предвиди ясна и прозрачна процедура за одобрението на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, която може да допринесе за поддържането на високото качество на тези инструменти. За целта компетентните органи следва да носят отговорност за одобряването на тези инструменти, преди институциите да могат да ги класифицират като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. Не следва да е необходимо обаче предварително разрешение от компетентните органи за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, които са емитирани въз основа на правна документация, вече одобрена от компетентния орган, и които до голяма степен са уредени от същите разпоредби, уреждащи капиталовите инструменти, за които институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган да класифицира като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. В този случай вместо да искат предварително одобрение, следва да е възможно институциите да уведомят компетентните си органи за намерението си да емитират такива инструменти. Уведомлението следва да се направи достатъчно рано преди класифицирането на инструментите като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, за да се остави време на компетентните органи при необходимост да прегледат инструментите. С оглед на ролята на ЕБО за постигане на по-голямо сближаване на надзорните практики и повишаване на качеството на инструментите на собствения капитал, компетентните органи следва да се консултират с ЕБО преди одобряването на всяка нова форма на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

(24) Капиталовите инструменти са приемливи като инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред само доколкото те изпълняват съответните критерии за приемливост. Тези капиталови инструменти могат да представляват капитал или пасиви, включително подчинени заеми, които изпълняват тези критерии.

(25) Капиталовите инструменти или частите от капиталови инструменти са приемливи като инструменти на собствения капитал само до степента, в която са изплатени. Доколкото части от даден инструмент не са изплатени, тези части не следва да се определят като инструменти на собствения капитал.

(26) Инструментите на собствения капитал и приемливите задължения не следва да бъдат предмет на споразумения за прихващане или нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби при преструктуриране. Това не следва да означава, че договорните условия, уреждащи задълженията, следва да съдържат клауза, в която изрично да се посочва, че инструментът не е предмет на споразумения за прихващане или права за нетиране.

(27) Поради развитието на банковия сектор в среда, която става все по-цифровизирана, софтуерът придобива все по-голямо значение като вид актив. Консервативно оценените софтуерни активи, чиято стойност не се влияе съществено от преструктурирането, изпадането в несъстоятелност или ликвидацията на институцията, следва да не подлежат на приспадането от елементите на базовия собствен капитал от първи ред, приложимо за нематериалните активи. Това уточнение е важно, тъй като софтуерът е широко понятие, което обхваща много различни видове активи, като не всички от тях запазват стойността си в ситуация на недействащо предприятие. В този контекст следва да се отчитат различията в оценката и амортизацията на софтуерните активи и реализираните продажби на такива активи. Наред с това, следва да се имат предвид тенденциите в международното развитие и разликите в регулаторното третиране на инвестициите в софтуер, различните пруденциални правила, приложими за институциите и застрахователните предприятия, и многообразието на финансовия сектор в Съюза, включително нерегулираните субекти като финансово-технологичните предприятия.

(28) За да се избегнат сериозни сътресения, е необходимо съществуващите инструменти да бъдат освободени от изискването за спазване на някои от критериите за приемливост. Някои критерии за приемливост за инструментите на собствения капитал и приемливите задължения следва да не се прилагат за задълженията, емитирани преди ... [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]. Тази клауза за унаследяване следва да се прилага както за задълженията, както е приложимо, които се причисляват към подчинената част от ОКПЗ и подчинената част на минималното изискване за приемливи задължения съгласно Директива 2014/59/ЕС, така и за задълженията, както е приложимо, които се причисляват към неподчинената част от ОКПЗ и неподчинената част от минималното изискване за приемливи задължения съгласно Директива 2014/59/ЕС. За инструментите на собствения капитал клаузата за унаследяване следва да спре да се прилага, считано от ... [шест години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

(29) Инструментите на приемливите задължения, включително тези с остатъчен падеж под една година, могат да бъдат изкупени обратно само след като органът по преструктуриране е дал предварително разрешение. Това предварително разрешение би могло да бъде и общо предварително разрешение, като в този случай обратното изкупуване ще трябва да бъде осъществено в рамките на ограничен срок и за предварително определен размер, посочен в общото предварително разрешение.

(30) След приемането на Регламент (ЕС) № 575/2013 международният стандарт за пруденциалното третиране на експозициите на институции към централни контрагенти (ЦК) беше изменен, за да се усъвършенства третирането на експозициите на институции към квалифицирани централни контрагенти (КЦК). Основните изменения на този стандарт обхванаха използването на единен метод за определяне на капиталовото изискване за експозициите, произтичащи от вноските в гаранционния фонд, изрична горна граница на общите капиталови изисквания, прилагани спрямо експозициите към КЦК, както и подобрен рисково чувствителен подход за отчитането на стойността на дериватите при изчисляването на хипотетичните ресурси на даден КЦК. Същевременно беше запазен начинът на третиране на експозициите към неквалифицираните ЦК. Като се има предвид, че въведеното с преработените международни стандарти третиране е по-подходящо от гледна точка на централизирания клиринг, законодателството на Съюза следва да бъде изменено, за да включи тези стандарти.

(31) С цел да се позволи на институциите подходящо да управляват експозициите си в дялове или акции в предприятия за колективно инвестиране (ПКИ), разпоредбите относно третирането на тези експозиции следва да са рисково чувствителни и да се насърчава прозрачността по отношение на базисните експозиции на ПКИ. Във връзка с това БКБН прие преработен стандарт, с който се установява ясна йерархия на подходите за изчисляване на рисково претеглената експозиция за посочените експозиции. Йерархията отразява степента на прозрачност по отношение на базисните експозиции. Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде съгласуван с тези международно договорени норми.

(32) При институция, която поддържа ангажимент за минимална стойност в полза на клиенти на дребно за инвестиция в дялове или акции в ПКИ, включително в рамките на подпомагани от правителството схеми за частно пенсионно осигуряване, не се изисква плащане от институцията или от предприятие, включено в същия обхват на пруденциална консолидация, освен ако стойността на дяловете или акциите на клиента в ПКИ падне под гарантирания размер на сумата в определен момент или определени моменти, посочени в договора. Следователно на практика съществува малка вероятност от изпълнение на ангажимента. Когато ангажиментът на институцията за минимална стойност е ограничен до процент от първоначално инвестираната от клиента сума в дялове или акции в ПКИ (ангажимент за минимална стойност с фиксирана сума) или до размер, който зависи от резултатите на финансовите показатели или пазарните индекси през определен период, всяка текуща положителна разлика между стойността на дяловете или акциите на клиента и настоящата стойност на гарантирания размер към дадена дата представлява буфер и намалява риска институцията да трябва да изплати гарантирания размер на сумата. Всички тези причини обосновават използването на намален кредитен конверсионен коефициент.

(33) Понастоящем за изчисляването на стойността на експозицията по сделките с деривати, обхванати от рамката за кредитния риск от контрагента, Регламент (ЕС) № 575/2013 предоставя на институциите избор между три различни стандартизирани подхода: стандартизирания метод (СМ), метода на пазарната оценка (МПО) и метода на първоначалната експозиция (МПЕ).

(34) Тези стандартизирани подходи обаче не отчитат по подходящ начин редуциращия риска характер на обезпечението по експозициите. Калибрирането им е остаряло и не отразява значителната променливост, наблюдавана по време на финансовата криза. Не се отчита по подходящ начин и ползата от нетирането. С цел да бъдат отстранени тези недостатъци, БКБН реши да замени СМ и МПО с нов стандартизиран подход за изчисляване на стойността на експозициите в деривати — така наречения стандартизиран подход за кредитен риск от контрагента (СП-КРК). Като се има предвид, че въведеното с преработените международни стандарти ново стандартизирано третиране е по-подходящо от гледна точка на централизирания клиринг, законодателството на Съюза следва да бъде изменено, за да включи тези стандарти.

(35) СП-КРК е с по-добра рискова чувствителност, отколкото СМ и МПО, и поради това следва да води до капиталови изисквания, които отразяват по-добре рисковете на сделките с деривати на институциите. Същевременно за някои институции, които в момента използват МПО, прилагането на СП-КРК може да се окаже твърде сложно и трудоемко. За институциите, които изпълняват предварително определени критерии за приемливост, и за институциите, които са част от група, която изпълнява тези критерии на консолидирана основа, следва да бъде въведена опростена версия на СП-КРК (наричан по-долу „опростен СП-КРК“). Тъй като такава опростена версия на СП-КРК е с по-слаба чувствителност към риска, отколкото нормалния СП-КРК, тя следва да бъде подходящо калибрирана, за да се гарантира, че няма да доведе до подценяване на стойността на експозицията при сделките с деривати.

(36) За институциите, които имат ограничени експозиции в деривати и понастоящем използват МПО или МПЕ, прилагането не само на СП-КРК, а и на опростената му версия би могло да се окаже твърде сложно. Поради това МПЕ следва да бъде запазен като алтернативен подход за институциите, които отговарят на предварително определени критерии за приемливост, и за институциите, които са част от група, която изпълнява тези критерии на консолидирана основа, но в преработен вид, за да се отстранят основните му недостатъци.

(37) С цел ориентиране на институцията при избора на даден разрешен подход следва да бъдат въведени ясни критерии. Тези критерии следва да се основават на размера на дейностите с деривати на дадената институция, който е белег за степента на сложност, която дадена институция би могла да прилага при изчисляването на стойността на експозицията си.

(38) По време на финансовата криза някои установени в Съюза институции претърпяха значителни загуби, свързани с търговския портфейл. За някои от тях капиталът, изискван за покриването на тези загуби, се оказа недостатъчен, което ги накара да поискат извънредна публична финансова подкрепа. Тези съображения накараха БКБН да отстрани редица недостатъци на пруденциалното третиране на позициите в търговския портфейл като част от капиталовите изисквания за пазарен риск.

(39) През 2009 г. първият набор от реформи беше финализиран на международно равнище и транспониран в правото на Съюза чрез Директива 2010/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[1]. С реформата от 2009 г. обаче не бяха преодолени структурните слабости на стандартите за капиталовите изисквания за пазарен риск. Липсата на яснота относно границата между търговския и банковия портфейл даде възможност за регулаторен арбитраж, а липсата на чувствителност към риска на капиталовите изисквания за пазарен риск не позволи да се обхване целият спектър от рискове, на които са изложени институциите.

[1] Директива 2010/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за изменение на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на капиталовите изисквания за търговския портфейл и за пресекюритизация и на надзорния преглед на политиките за възнагражденията (ОВ L 329, 14.12.2010 г., стр. 3).

(40) С цел да се преодолеят структурните слабости на стандартите за капиталовите изисквания за пазарен риск, БКБН пристъпи към „Основно преразглеждане на търговския портфейл“ (ОПТП). Тази дейност доведе до публикуването през януари 2016 г. на преразгледана рамка за пазарния риск. През декември 2017 г. Групата на управители на централни банки и ръководители на надзорни органи постигна съгласие да удължи крайната дата за въвеждане на преразгледаната рамка за пазарния риск, за да се даде допълнително време на институциите за разработването на необходимите системи и инфраструктура, но и на БКБН, за да бъдат решени някои конкретни въпроси, свързани с рамката. Това включва преглед на калибрирането на стандартизирания подход и подхода на вътрешни модели, за да се осигури съгласуваност с първоначалните очаквания на БКБН. При завършване на този преглед и преди да бъде направена оценката на въздействието, чиято цел е да се преценят последиците от измененията на рамката по ОПТП върху институциите в Съюза, всички институции, спрямо които би се прилагала рамката по ОПТП в Съюза, следва да започнат да отчитат изчисленията, получени въз основа на преразгледания стандартизиран подход. За постигането на тази цел, за да бъдат изчисленията, свързани с изискванията за отчетност, бъдат изцяло приложени на практика в съответствие с промените в международен план, на Комисията следва да се делегира правомощието да приеме акт в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Комисията следва да приеме този делегиран акт до 31 декември 2019 г. Институциите следва да започнат да отчитат това изчисление не по-късно от една година след датата на приемане на този делегиран акт. Освен това институциите, които получат одобрение да използват преработения подход на вътрешни модели от рамката по ОПТП за целите на отчетността, следва също така да отчитат изчислението по подхода на вътрешния модел три години след пълното му прилагане на практика.

(41) Въвеждането на изисквания за отчетност за подходите по ОПТП следва да се разглежда като първа стъпка от пълното въвеждане на рамката по ОПТП в Съюза. Като взема предвид окончателните изменения на рамката по ОПТП, направени от БКБН, резултатите от въздействието на тези промени върху институциите в Съюза и върху подходите по ОПТП, които вече са описани в настоящия регламент, относно изискванията за отчетност, Комисията следва да представи, ако е необходимо, законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета до 30 юни 2020 г. относно начина, по който рамката по ОПТП следва да бъде въведена в Съюза във връзка с капиталовите изисквания за пазарен риск.

(42) Пазарният риск при институциите с несъществена дейност в търговския портфейл следва да се третира пропорционално, така че да се позволи на повече институции с ограничена по мащаб дейност в търговския портфейл да прилагат рамката за кредитен риск за позициите в банковия портфейл, както е посочено в преработената версия на дерогацията относно несъществената дейност в търговския портфейл. Принципът на пропорционалност следва също да бъде взет предвид, когато Комисията прави преценка на това как институциите със средна по мащаб дейност в търговския портфейл следва да изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск. В частност, калибрирането на капиталовите изисквания за пазарен риск за институциите със средна по мащаб дейност в търговския портфейл следва да се преразгледа в светлината на развитието в международен план. Междувременно институциите със средна по мащаб дейност в търговския портфейл, както и институциите с несъществена дейност в търговския портфейл, следва да бъдат освободени от изискванията за отчетност по ОПТП.

(43) Рамката за големите експозиции следва да бъде подсилена, за да се подобри капацитета на институциите за поемане на загуби и за по-ефективно спазване от тях на международните стандарти. За тази цел като капиталова база за изчисляване на максималния размер на големите експозиции следва да се използва по-високо качество на капитала, а експозициите към кредитни деривати — да се изчисляват в съответствие със СП-КРК. Освен това, максималният размер на експозициите, които Г-СЗИ могат да имат към други Г-СЗИ, следва да бъде намален, за да се ограничат системните рискове, породени от взаимовръзките между големите институции, и въздействието, което неизпълнение от контрагент на Г-СЗИ може да окаже върху финансовата стабилност.

(44) Въпреки че отношението на ликвидно покритие (ОЛП) е сигурен признак, че тези институции ще бъдат в състояние в краткосрочен план да устоят на тежък стрес, то не гарантира, че институциите ще разполагат в по-дългосрочен план със стабилна структура на финансиране. Поради това е видно, че на равнището на Съюза следва да бъде разработено подробно задължително изискване за стабилно финансиране, което постоянно да се спазва, така че да се предотвратят прекомерните несъответствия между сроковете до падежа на активите и пасивите и прекаленото разчитане на краткосрочно пазарно финансиране.

(45) По тази причина, в съответствие със стандарта за стабилно финансиране на БКБН, следва да се приемат правила, за да се определи изискването за стабилно финансиране като отношение на размера на наличното стабилно финансиране на институцията към размера на изискваното стабилно финансиране за хоризонт от една година. Това обвързващо изискване следва да се определи като изискване за отношението на нетното стабилно финансиране (ОНСФ). Размерът на наличното стабилно финансиране следва да се изчисли, като пасивите и собственият капитал на институцията се умножат по съответните коефициенти, определени с оглед на степента на надеждност на тези пасиви и собствен капитал за хоризонта от една година на ОНСФ. Размерът на изискваното стабилно финансиране следва да се изчисли, като активите и задбалансовите позиции на институцията, за хоризонта от една година на ОНСФ, се умножат по съответните коефициенти, определени с оглед на характеристиките на тези активи и задбалансови позиции по отношение на ликвидността и с оглед на остатъчните им падежи.

(46) ОНСФ следва да бъде изразено като процент, а минималната му стойност да бъде определена на 100%, което ще означава, че дадена институция разполага с достатъчно стабилно финансиране, за да посрещне нуждите си от финансиране за хоризонт от една година при нормални и при стресирани условия. Ако ОНСФ спадне под 100%, институцията следва да изпълни специфичните изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, с оглед на своевременно възстановяване на ОНСФ до минималната му стойност. Прилагането на надзорни мерки при неспазване на изискването за ОНСФ не следва да бъде автоматично. Компетентните органи следва по-скоро да оценят причините за неспазване на изискването за ОНСФ, преди да определят евентуалните надзорни мерки.

(47) В съответствие с препоръките, които ЕБО отправи в доклада си от 15 декември 2015 г. относно изискванията за нетно стабилно финансиране съгласно член 510 от Регламент (ЕС) № 575/2013, правилата за изчисляване на ОНСФ следва да бъдат максимално съобразени със стандартите на БКБН, включително с промените в тези стандарти, отнасящи се до третирането на сделките с деривати. От друга страна, необходимостта да се вземат предвид някои европейски специфики, за да не се позволи изискването за ОНСФ да възпрепятства финансирането на реалната европейска икономика, оправдава известни изменения на ОНСФ, разработено от БКБН, при определянето на европейското изискване за ОНСФ. Тези изменения, обусловени от европейската среда, се препоръчват от ЕБО и се отнасят главно до специфичното третиране на: моделите на посредническо финансиране като цяло, и в частност — емитирането на покрити облигации; дейностите по финансирането на търговията; централизирано регулираните спестявания; жилищните гарантирани заеми; кооперативните банки; ЦК и централните депозитари на ценни книжа (ЦДЦК), които не извършват значима падежна трансформация. Тези предложени случаи на специфично третиране като цяло отразяват преференциалното третиране на тези дейности в европейското ОЛП в сравнение с ОЛП, разработено от БКБН. Тъй като ОНСФ допълва ОЛП, двете отношения следва да бъдат съобразени едно с друго при дефинирането и калибрирането им. Такъв е по-специално случаят с коефициентите за изисквано стабилно финансиране, прилагани към висококачествените ликвидни активи от ОЛП за изчисляването на ОНСФ, които следва да отразяват определенията и процентните намаления на стойността на европейското ОЛП, без прилагане на общите и оперативните изисквания, приложими към изчисляването на ОЛП, които не са уместни за хоризонта от една година на ОНСФ.

(48) Освен европейските специфики, третирането на сделките с деривати в ОНСФ, разработено от БКБН, може да окаже значително въздействие върху дейностите на институциите с деривати и оттам — върху европейските финансови пазари и достъпа на крайните потребители до някои операции. Сделките с деривати и някои свързани операции, включително клиринговите дейности, могат да се окажат неоснователно и несъразмерно засегнати от въвеждането на ОНСФ, разработено от БКБН, без да са били обект на задълбочени проучвания на количественото въздействие, нито на обществена консултация. Допълнителното изискване за наличие на стабилно финансиране в размер между 5% и 20% от брутните дериватни пасиви се възприема много широко като приблизителна мярка за обхващане на рисковете за необходимост от допълнително финансиране, породени от потенциално увеличение на дериватните пасиви за хоризонт от една година, и се преразглежда в момента от БКБН. Това изискване, въведено на ниво от 5 %, което съответства на свободата на преценка, оставена от БКБН на юрисдикциите да понижават коефициента на изискваното стабилно финансиране за брутните дериватни пасиви, може съответно да се измени, за да се отразят промените на равнище БКБН и да се избегнат възможните неочаквани последствия, като например затрудняването на гладкото функциониране на европейските финансови пазари и достъпа до инструменти за хеджиране на риска на институциите и крайните потребители, включително предприятията, за да се осигури, че финансирането им е цел на съюза на капиталовите пазари.

(49) Асиметричното третиране от БКБН на краткосрочно финансиране като репо сделки (които не се признават за стабилно финансиране), и краткосрочни заеми, като обратни репо сделки (при които се изисква стабилно финансиране: 10%, ако са обезпечени с висококачествени ликвидни активи от ниво 1, както са определени в ОЛП, и 15% — за останалите сделки) на финансови клиенти, е предназначено да възпрепятства значително по обем краткосрочно финансиране между финансови клиенти, тъй като такива обеми са източник на взаимосвързаност и затрудняват преструктурирането на конкретна институция без опасност рискът да се разпростре и към останалата част от финансовата система. Калибрирането на асиметрията обаче е консервативно и може да окаже влияние върху ликвидността на ценните книжа (в частност — на държавните облигации), които обичайно се използват за обезпечаване на краткосрочните сделки, тъй като институциите вероятно ще ограничат обема на дейността си на пазарите на репо сделки. То би могло да възпрепятства и дейностите по поддържане на пазара, тъй като пазарите за репо сделки улесняват управлението на необходимите обеми — което противоречи на целите на съюза на капиталовите пазари. За да имат институциите достатъчно време да се адаптират постепенно към това консервативно калибриране, следва да се въведе преходен период, по време на който коефициентите на изискваното стабилно финансиране ще бъдат временно намалени. Размерът на временното намаление на коефициентите на изискваното стабилно финансиране следва да зависи от видовете сделки и от видовете обезпечения, използвани в тези сделки.

(50) В допълнение към временното рекалибриране на коефициента на изискваното стабилно финансиране по определението на БКБН, което се прилага спрямо краткосрочните обратни репо сделки с финансови клиенти, обезпечени с държавни облигации, се налагат и някои други корекции, за да не се допусне въвеждането на изискване за ОНСФ да възпрепятства ликвидността на пазарите на държавни облигации. Коефициентът на изискваното стабилно финансиране по определението на БКБН в размер на 5%, който се прилага спрямо висококачествените ликвидни активи от ниво 1, включително спрямо държавните облигации, предполага, че институциите трябва да разполагат с този размер дългосрочно необезпечено финансиране, независимо от времето, през което те очакват да държат такива държавни облигации. Това потенциално би могло допълнително да насърчи институциите да депозират парични средства в централните банки, вместо да действат като първични дилъри и да осигуряват ликвидност на пазарите на държавни облигации. Освен това, такъв коефициент е в противоречие с ОЛП, където се признава пълната ликвидност на тези активи дори при сериозен ликвиден стрес (0% намаление на стойността). Поради това определеният в европейското ОЛП коефициент на изискваното стабилно финансиране при висококачествените ликвидни активи от ниво 1, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, следва да бъде намален от 5 % на 0 %.

(51) Освен това всички висококачествени ликвидни активи от ниво 1, както са определени в европейското ОЛП (без изключително висококачествените покрити облигации), получени като вариационни маржини по договори с деривати, следва да се нетират с дериватните активи, докато ОНСФ, разработено от БКБН, допуска нетиране само с парични средства в съответствие с условията на рамката за ливъриджа относно дериватните активи. Това по-широко признаване на активите, получени като вариационни маржини, ще подобри ликвидността на пазарите на държавни облигации, без да затруднява крайните потребители, които притежават значителен размер държавни облигации, но малко парични средства (като пенсионните фондове), и без да внася допълнително напрежение върху търсенето на парични средства на пазарите на репо сделки.

(52) Изискването за ОНСФ следва да се прилага спрямо институциите както на индивидуална, така и на консолидирана основа, освен ако компетентните органи освободят от прилагането му на индивидуална основа. Ако не се прилага освобождаване от изискването за ОНСФ на индивидуална основа, сделките между две институции от една и съща група или една и съща институционална защитна схема следва по принцип да получат симетрични коефициенти на наличното и на изискваното стабилно финансиране, за да не се загуби финансиране в рамките на вътрешния пазар и да не се възпрепятства ефективното управление на ликвидността в тези европейски групи, при които ликвидността се управлява централно. Такова преференциално симетрично третиране следва да се предоставя за вътрешногруповите сделки само ако са въведени всички необходими защитни механизми в съответствие с допълнителните критерии при трансграничните сделки и само с предварителното одобрение на съответните компетентни органи, тъй като не може да се приеме за даденост, че институциите, изпитващи трудности при изпълнението на своите платежни задължения, винаги ще получават финансова подкрепа от други предприятия от същата група или същата институционална защитна схема.

(53) За малките и несложни институции следва да се предостави възможност за прилагане на опростена версия на изискването за ОНСФ. Опростената версия на ОНСФ, с по-ниска степен на детайлност, следва да включва събирането на ограничен брой данни, което ще намали сложността на изчисленията за тези институции в съответствие с принципа на пропорционалност, като чрез калибриране, което следва да е поне толкова консервативно, колкото на пълната версия на изискването за ОНСФ, ще се гарантира, че тези институции разполагат с достатъчно стабилно финансиране. Въпреки това компетентните органи следва да могат да изискват от малките и несложни институции да прилагат пълната версия на изискването за ОНСФ вместо опростената.

(54) При консолидирането на дъщерните предприятия в трети държави следва надлежно да се отчитат изискванията за стабилно финансиране, приложими в тези държави. Аналогично, правилата на Съюза в областта на консолидацията не следва да предвиждат по-благоприятно третиране на наличното и изискваното стабилно финансиране на дъщерните предприятия в трети държави от третирането, предвидено в националното законодателство на тези трети държави.

(55) Институциите следва да са задължени да отчитат на съответните им компетентни органи в отчетната валута, задължителното подробно ОНСФ за всички позиции, както и отделно за позициите във всяка значима валута, за да се осигури подходящ контрол на възможните валутни несъответствия. Изискването за ОНСФ не следва да налага на институциите двойни изисквания за отчетност или изисквания за отчетност, които не са в съответствие с действащите правила, и на институциите следва да се предостави достатъчно време, за да се подготвят за влизането в сила на новите изисквания за отчетност.

(56) Достъпът на пазара до полезна и съпоставима информация за общите ключови рискови показатели на институциите е основен принцип на една стабилна банкова система, поради което е от особена важност да се намали във възможно най-голяма степен информационният дисбаланс и да се улесни съпоставимостта на рисковите профили на отделните кредитни институции от дадена юрисдикция и от различни юрисдикции. Във връзка с това през януари 2015 г. БКБН публикува преработени стандарти за оповестяване по стълб 3, с цел да се подобри съпоставимостта, качеството и съгласуваността на информацията, която институциите са задължени да предоставят на пазара. Следователно, с оглед на прилагането на тези нови международни стандарти, е целесъобразно да се изменят съществуващите изисквания за оповестяване.

(57) Респондентите на поканата, отправена от Комисията за представяне на сведения за регулаторната рамка на ЕС за финансовите услуги, преценихa действащите изисквания за оповестяване като непропорционално сложни и тежки за по-малките институции. Без да се засяга по-тясното сближаване с изискванията за оповестяване по международните стандарти, от малките и несложни институции, с оглед на намаляване на административната тежест, на която са изложени, следва да се изисква да предоставят данни по-рядко и не в такива детайли, колкото по-големите им конкуренти.

(58) Оповестяванията във връзка с възнагражденията следва да се пояснят. Свързаните с възнагражденията изисквания за оповестяване, определени в настоящия регламент, следва да бъдат съвместими с целите на правилата за възнагражденията, а именно да установяват и поддържат – за категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институциите – политики и практики за възнагражденията, които са съвместими с ефективното управление на риска. Също така, от институциите, които се ползват с дерогация от някои разпоредби относно възнагражденията, следва да се изисква да оповестяват информация относно такава дерогация.

(59) Малките и средни предприятия (МСП) са един от стълбовете на икономиката на Съюза предвид основополагащата им роля за създаване на икономически растеж и осигуряване на заетост. С цел да се осигури оптимално банково финансиране на МСП и предвид факта, че МСП са с по-нисък системен риск в сравнение с по-големите предприятия, капиталовите изисквания за експозициите към МСП следва да бъдат по-ниски от тези за експозициите към големи предприятия. Понастоящем експозициите към МСП до 1,5 милиона евро подлежат на намаление от 23,81% на рисково претегления им размер. Предвид факта, че прагът от 1,5 милиона евро за експозиция към МСП не показва наличие на промяна в нивото на риска, свързано с МСП, намаляването на капиталовите изисквания следва да бъде разширено за експозициите към МСП до 2,5 милиона евро, като частта на експозиция към МСП, надвишаваща 2,5 милиона евро, следва да подлежи на намаляване на капиталовите изисквания в размер на 15%.

(60) Инфраструктурните инвестиции са от ключово значение за повишаване на конкурентоспособността на Европа и за насърчаване на създаването на работни места. Възстановяването и бъдещият растеж на икономиката на Съюза зависят главно от наличието на капитал за стратегически инвестиции от европейско значение в инфраструктурата, по-специално широколентовите интернет мрежи и енергийните мрежи, както и в транспортната инфраструктура, включително инфраструктурата за електрическа мобилност, по-конкретно в промишлените центрове; образованието, научните изследвания и иновациите; енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност. Планът за инвестиции за Европа има за цел да насърчи допълнителното финансиране на жизнеспособни инфраструктурни проекти, като наред с другото бъдат мобилизирани допълнителни частни източници на финансиране. За известен брой потенциални инвеститори основно безпокойство пораждат усещането за липса на жизнеспособни проекти и ограниченият капацитет за адекватна оценка на риска поради присъщия сложен характер на проектите в тази област.

(61) За да бъдат насърчени частните и публичните инвестиции в инфраструктурни проекти, е от първостепенно значение да се създаде такава регулаторна среда, която да насърчава висококачествените инфраструктурни проекти и да ограничава рисковете за инвеститорите. По-специално следва да бъдат намалени капиталовите изисквания за експозиции към инфраструктурни проекти, при условие че тези експозиции изпълняват определен брой критерии с оглед на редуциране на рисковия профил и повишаване на предвидимостта на паричните потоци. Комисията следва да направи преглед на разпоредбата за висококачествените инфраструктурни проекти, с цел да оцени: въздействието ѝ върху обема на инфраструктурните инвестиции от институциите и върху качеството на инвестициите, като се вземат предвид целите на Съюза за преминаване към нисковъглеродна, устойчива на изменението на климата и кръгова икономика; както и нейната целесъобразност от пруденциална гледна точка. Комисията следва също така да разгледа въпроса за евентуално разширяване на приложното поле на тези разпоредби, за да бъдат обхванати и инфраструктурните инвестиции от предприятия.

(62) Както препоръчват ЕБО, Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари, ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета[1], и Европейската централна банка, ЦК, поради специфичния си бизнес модел, следва да бъдат освободени от изискването за отношение на ливъридж, тъй като от тях се изисква да получат лиценз за банкова дейност, само защото им се предоставя достъп до овърнайт улеснения при централната банка, както и за да изпълняват ролята си на основни движещи сили за постигането на важни политически и регулаторни цели във финансовия сектор.

[1] Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

(63) Освен това експозиции на ЦДЦК, лицензирани като кредитни институции, и експозиции на кредитни институции, определени в съответствие с член 54, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета[1], като например парични салда, резултат от предоставянето на услуги, свързани с парични сметки и приемането на депозити от участници в система за сетълмент на ценни книжа и титуляри на сметки за ценни книжа, следва да бъдат изключени от мярката за общата експозиция, тъй като не пораждат риск от прекомерен ливъридж, тъй като тези парични салда се използват единствено за целите на сетълмент на сделки в системи за сетълмент на ценни книжа.

(64) Като се има предвид, че препоръката относно допълнителния собствен капитал, посочена в Директива 2013/36/ЕС, представлява цел по отношение на капитала, която отразява надзорните очаквания, тя не следва да бъде предмет нито на задължителното оповестяване, нито на забраната за оповестяване от компетентните органи съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 или съгласно посочената директива.

[1] Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

(65) С оглед на подходящото определяне на някои специфични технически разпоредби на Регламент (ЕС) № 575/2013 и за да се вземат предвид евентуалните промени в стандартите на международно равнище, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС във връзка с изменението на списъка на продуктите и услугите, чиито активи и пасиви могат да се разглеждат като взаимозависими, във връзка с начина, по който с оглед на изчисляването на ОНСФ следва да бъдат третирани сделките с деривати, обезпечените кредитни сделки, сделките, обусловени от капиталовия пазар, и необезпечените сделки с финансови клиенти, с падеж под шест месеца, във връзка с изменението на списъка с многостранни банки за развитие, във връзка с изменението на изискванията за оповестяване, във връзка с изменението на изискванията за отчитане на пазарния риск и във връзка с определянето на допълнителни изисквания за ликвидност. Преди приемането на тези актове е особено важно Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната работа, включително на експертно равнище, и тези консултации да се проведат в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество[1]. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, заети с подготовката на делегираните актове.

[1] ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(66) Техническите стандарти следва да гарантират последователната хармонизация на изискванията, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013. Предвид високо специализирания му експертен опит, на ЕБО следва да бъде възложено да разработва и представя на Комисията проекти на регулаторни технически стандарти, които не са свързани с политически решения. Регулаторни технически стандарти следва да бъдат разработени в следните области: пруденциална консолидация, собствен капитал, ОКПЗ, третиране на експозиции, обезпечени с ипотеки върху недвижими имоти, дялови участия във фондове, изчисляване на загубите при неизпълнение съгласно вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, пазарен риск, големи експозиции и ликвидност. На Комисията следва да се предостави правомощието да приема тези регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС и в съответствие с членове 10–14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Комисията и ЕБО следва да гарантират, че тези стандарти и изисквания могат да бъдат прилагани от всички съответни институции по начин, който е пропорционален на естеството, мащаба и сложността на тези институции и техните дейности.

(67) За да се улесни съпоставимостта на оповестяванията, на ЕБО следва да бъде възложено да разработи проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартизирани образци за оповестяване, които да обхващат всички съществени изисквания за оповестяване, посочени в Регламент (ЕС) № 575/2013. При разработването на тези стандарти ЕБО следва да вземе предвид мащаба и сложността на институциите, както и естеството и степента на риска, който поражда дейността им. ЕБО следва да докладва дали пропорционалността на пакета на Съюза относно отчетността за надзорни цели би могла да бъде подобрена по отношение на приложното поле, равнището на детайлност и честотата и най-малко да представи конкретни препоръки за начина, по който средните разходи за изпълнението на изискванията за малките институции могат да бъдат намалени в най-добрия случай с 20 % или повече, и най-малко с 10 %, чрез подходящо опростяване на изискванията. На ЕБО следва да бъде възложено да разработи проекти на технически стандарти за изпълнение, които да бъдат приложени към доклада. На Комисията следва да се предостави правомощието да приема тези технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(68) С цел да се улесни спазването от институциите на правилата, съдържащи се в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, както и на регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, насоките и образците, приети с оглед на прилагането на тези правила, ЕБО следва да разработи софтуерен инструмент, насочен към институциите, който да подпомогне институциите относно приложимите към тях, в зависимост от техния размер и бизнес модел, разпоредби, стандарти, насоки и образци.

(69) В допълнение към доклада относно евентуалното намаляване на разходите, в срок до... [12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], ЕБО следва — в сътрудничество с всички компетентни органи, а именно органите, отговорни за упражняването на пруденциален надзор, за преструктурирането и за схемите за гарантиране на депозити, и по-специално Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) — да изготви доклад за осъществимостта на разработването на единна и интегрирана система за събиране на статистически данни, пруденциални данни и данни, свързани с преструктурирането. Като отчита предишната работа на ЕСЦБ относно интегрирано събиране на данни, този доклад следва да съдържа анализ на разходите и ползите от създаването на единен център за събиране на данни за системата за интегрирано отчитане на данни по отношение на статистическите и регулаторните данни за всички институции, които се намират в Съюза. Такава система следва, наред с другото, да използва единни определения и стандарти за данните, които трябва да бъдат събирани, да гарантира надежден и постоянен обмен на информация между компетентните органи, като същевременно осигурява строга поверителност на събраните данни, надеждно удостоверяване на автентичността и управление на правата за достъп до системата, както и киберсигурност. Целта е чрез централизация и хармонизация на отчетността в Европа да се предотвратят многократните искания на сходни или един и същи данни от различни органи и по този начин значително да се намали административната и финансовата тежест както за компетентните органи, така и за институциите. Ако е целесъобразно и като вземе предвид доклада за осъществимост на ЕБО, Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение.

(70) Съответните компетентни или определени органи следва да се стремят да избягват всяка форма на дублиране или несъгласуваност при използването на макропруденциалните правомощия, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС. По-специално, съответните компетентни органи или определени органи следва да разглеждат надлежно въпроса дали мерките, които предприемат съгласно член 124, 164 или 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013, са дублиращи се или несъгласувани спрямо останалите действащи или предстоящи мерки съгласно член 133 от Директива 2013/36/ЕС.

(71) С оглед на промените в третирането на експозициите към квалифицирани централни контрагенти (КЦК) и в частност на третирането на вноските на институциите в гаранционните фондове на КЦК, предвидени в настоящия регламент, следва съответно да бъдат изменени приложимите разпоредби в Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета[1], въведени в него с Регламент (ЕС) № 575/2013, които определят изчисляването на хипотетичния капитал на ЦК, който след това институциите използват за изчисляване на капиталовите си изисквания.

[1] Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

(72) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно подобряването на прилагането и усъвършенстването на вече съществуващи правни актове на Съюза, с което се осигуряват еднакви пруденциални изисквания за институциите в Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро поради обхвата и последиците си могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(73) За да се позволи контролираното освобождаване от инвестициите в застрахователните холдингови дружества, които не подлежат на допълнителен надзор, следва да се приложи, с обратно действие от 1 януари 2019 г., изменена версия на преходните разпоредби относно освобождаването от приспадане на капиталовите участия в застрахователни предприятия.

(74) Поради това Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013

Регламент (ЕС) № 575/2013 се изменя, както следва:

1) Членове 1 и 2 се заменят със следното:

„*Член 1*

Обхват

С настоящия регламент се установяват единни правила относно общите пруденциални изисквания, които институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, подлежащи на надзор съгласно Директива 2013/36/ЕС, трябва да спазват по отношение на следните елементи:

а) капиталови изисквания по отношение на изцяло количествено измерими, еднотипни и стандартизирани елементи на кредитния, пазарния и операционния риск, сетълмент риска и ливъриджа;

б) изисквания за ограничаване на големите експозиции;

в) изисквания за ликвидност по отношение на изцяло количествено измерими, еднотипни и стандартизирани елементи на ликвидния риск;

г) изисквания за отчетност във връзка с букви а), б) и в);

д) изисквания за публично оповестяване.

С настоящия регламент се установяват единните норми, отнасящи се до изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, приложими към субектите за преструктуриране, които са глобално системно значими институции (Г-СЗИ) или част от Г-СЗИ, или са значими дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС.

Настоящият регламент не урежда изискванията за публикуване на информация от компетентните органи в областта на пруденциалното регулиране и надзор върху институциите, установени в Директива 2013/36/ЕС.

Член 2

Надзорни правомощия

1. За да се осигури спазването на разпоредбите на настоящия регламент, компетентните органи разполагат с правомощията и следват процедурите, установени в Директива 2013/36/ЕС и в настоящия регламент.

2. За да се осигури спазването на разпоредбите на настоящия регламент, органите за преструктуриране разполагат с правомощията и следват процедурите, установени в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[*] и в настоящия регламент.

3. За да се осигури изпълнението на изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, компетентните органи и органите за преструктуриране си сътрудничат.

4. За да се осигури нормативно съответствие в рамките на техните правомощия Единният съвет за преструктуриране, създаден с член 42 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета[**], и Европейската централна банка — по въпросите с отношение към възложените ѝ задачи по силата на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета[***], осигуряват редовния и надежден обмен на относима информация.

---

[*] Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

[**] Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране на банки, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

[***] Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).“

2) Член 4 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) точка 7 се заменя със следното:

„7) „предприятие за колективно инвестиране“ или „ПКИ“ означава ПКИПЦК съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета* или алтернативен инвестиционен фонд (АИФ) съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета**;

---

* Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

** Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).“

ii) точка 20 се заменя със следното:

„20) „финансов холдинг“ означава финансова институция, чиито дъщерни предприятия са изключително или предимно институции или финансови институции, и която не е финансов холдинг със смесена дейност; дъщерните предприятия на финансова институция са предимно институции или финансови институции, когато поне едно от тях е институция и когато повече от 50 % от капитала на финансовата институция, консолидираните активи, приходите, персоналът или друг показател, който компетентният орган сметне за целесъобразен, е свързан с дъщерни предприятия, които са институции или финансови институции;

iii) точка 26 се заменя със следното:

„26) „финансова институция“ означава предприятие, различно от институция и от чисто индустриален холдинг, чиято основна дейност е да придобива дялови участия или да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12 и точка 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС, включително финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, платежна институция съгласно определението в член 4, точка 4 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета* и дружество за управление на активи, но не и застрахователните холдинги и застрахователните холдинги със смесена дейност, определени съответно в букви е) и ж) от член 212, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО;

---

* Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).“

iv) точка 28 се заменя със следното:

„28) „институция майка в държава членка“ означава институция в държава членка, която има като дъщерно предприятие институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, или която притежава участие в институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, без да е дъщерно предприятие на друга институция, получила лиценз в същата държава членка, или на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в същата държава членка“

v) вмъкват се следните точки:

„29а) „инвестиционен посредник майка в държава членка“ означава институция майка в държава членка, която е инвестиционен посредник;

29б) „инвестиционен посредник майка от ЕС“ означава институция майка от ЕС, която е инвестиционен посредник;

29в) „кредитна институция майка в държава членка“ означава институция майка в държава членка, която е кредитна институция;

29г) „кредитна институция майка от ЕС“ означава институция майка от ЕС, която е кредитна институция;“

vi) в точка 39 се добавя следната алинея:

„Две или повече физически или юридически лица, които отговарят на условията, посочени в буква а) или б) поради своята пряка експозиция, по отношение на клирингови дейности, към един и същ ЦК, не се считат за група от свързани клиенти.“

iv) точка 41 се заменя със следното:

„41) „консолидиращ надзорник“ означава компетентен орган, отговорен за упражняване на надзора на консолидирана основа в съответствие с член 111 от Директива 2013/36/ЕС;“

viii) в точка 71 уводната част на буква б) се заменя със следното:

„б) за целите на член 97 това означава сборът от следното:“;

ix) в точка 72 буква а) се заменя със следното:

„а) тя е регулиран пазар или е пазар на трета държава, счетен за равностоен на регулиран пазар в съответствие с процедурата, посочена в член 25, параграф 4, буква а) от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[*];

---

* Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).“

x) точка 86 се заменя със следното:

„86) „търговски портфейл“ означава всички позиции във финансови инструменти и стоки, които дадена институция държи с намерение за търгуване или за хеджиране на позиции, държани с намерение за търгуване в съответствие с член 104;“

xi) точка 91 се заменя със следното:

„91) „експозиция по търговско финансиране“ означава текущата експозиция, включваща вариационен маржин, който се дължи на клиринговия член, но все още не е получен, и потенциалната бъдеща експозиция на клирингов член или клиент към ЦК, произтичаща от договорите и сделките, изброени в член 301, параграф 1, букви а), б) и в), както и първоначален маржин;“

xii) точка 96 се заменя със следното:

„96) „вътрешно хеджиране“ означава позиция, която в значителна степен нетира съставните рискови елементи между позиция в търговския портфейл и една или повече позиции в банковия портфейл, или между две бюра за търгуване;“

xiii) в точка 127 буква а) се заменя със следното:

„а) институциите попадат в рамките на една и съща институционална защитна схема, както е посочено в член 113, параграф 7, или са дълготрайно свързани в мрежа към централен орган;“

xiv) точка 128 се заменя със следното:

„128) разпределяеми позиции“ означава размерът на печалбата в края на последната финансова година заедно с пренесената печалба и резервите, предназначени за тази цел, преди разпределенията в полза на държателите на инструменти на собствения капитал, намален с пренесените загуби, всяка печалба, която не подлежи на разпределяне съгласно правото на Съюза или националното право или правилата на институцията, и всички суми, отнесени в резерви, които не подлежат на разпределяне в съответствие с националното право или учредителния акт на институцията, във всеки случай по отношение на специфичната категория инструменти на собствения капитал, за която се прилага правото на Съюза или националното право, правилата на институцията или учредителният акт; тези печалби, загуби и резерви се определят въз основа на индивидуалните отчети на институцията, а не на консолидираните отчети;“

xv) добавят се следните точки:

„130)„орган за преструктуриране“ означава орган за преструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС;

131) „ субект за преструктуриране“ означава субект за преструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 83а от Директива 2014/59/ЕС;

132) „група за преструктуриране“ означава група за преструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 83б от Директива 2014/59/ЕС;

133) „глобална системно значима институция“ или „Г-СЗИ“ означава Г-СЗИ съгласно определението член 131, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/36/ЕС;

134) „глобална системно значима институция извън ЕС“ или „Г-СЗИ извън ЕС“ означава глобална системно значима банкова група или банка (Г-СЗБ), която не е Г-СЗИ и която е включена в публикувания и редовно актуализиран от Съвета за финансова стабилност списък на Г-СЗБ;

135) „съществено дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие, което на индивидуална или консолидирана основа отговаря на някое от следните условия:

а) дъщерното предприятие притежава над 5 % от консолидираните рисково претеглени активи на неговото крайно предприятие майка;

б) дъщерното предприятие генерира над 5 % от общия оперативен приход на неговото крайно предприятие майка;

в) мярката за обща експозиция, посочена в член 429, параграф 4 от настоящия регламент, на дъщерното предприятие е над 5 % от консолидираната обща експозиция на неговото крайно предприятие майка;

За да определи съществения дъщерно предприятие, когато е приложим член 21б, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, две междинни предприятия майки в ЕС се считат за едно дъщерно предприятие въз основа на консолидационното им състояние;

136) „Г-СЗИ субект“ означава субект с правосубектност, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС;

137) „инструмент за споделяне на загуби“ означава инструмент за споделяне на загуби съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 57 от Директива 2014/59/ЕС;

138) „група“ означава група от предприятия, най-малко едно от които е институция, и която се състои от предприятие майка и дъщерните му предприятия или от предприятия, които са свързани помежду си съгласно член 22 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[*];

139) „сделка за финансиране с ценни книжа“ означава репо сделка, сделка за предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки или маржин заемна сделка;

140) „първоначален маржин“ или „ПМ“ означава всяко обезпечение, различно от вариационен маржин, събрано от или предоставено на субект с цел покриване на текущата и потенциалната бъдеща експозиция на сделка или на портфейл от сделки за срока, необходим за приключването на сделките или за повторното хеджиране на свързания със сделката или с портфейла от сделки пазарен риск вследствие на неизпълнение от контрагента;

141) „пазарен риск“ означава риск от загуба в резултат на промени в пазарните цени, включително валутните курсове или стоковите цени;

142) „валутен риск“ означава риск от загуба в резултат на промени във валутните курсове;

143) „стоков риск“ означава риск от загуба в резултат на промени в стоковите цени;

144) „бюро за търгуване“ означава ясно обособена група дилъри, създадена от институцията с цел съвместно управляване на портфейл от позиции в търговския портфейл според ясно определена и последователна бизнес стратегия и при една и съща структура на управление на риска;

145) „малка и несложна институция“ означава институция, която отговаря на всяко едно от следните условия:

а) не е голяма институция;

б) общата стойност на нейните активи, на индивидуална основа, а когато е приложимо — на консолидирана основа, в съответствие с настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС е средно по-малка или равна на праг от 5 милиарда евро за четиригодишния период, непосредствено предхождащ текущия годишен отчетен период; държавите членки могат да понижат този праг;

в) няма задължения или има опростени задължения по отношение на планирането на възстановяването и преструктурирането в съответствие с член 4 от Директива 2014/59/ЕС;

г) нейната дейност в търговския портфейл се класифицира като малка по смисъла на член 94, параграф 1;

д) общата стойност на нейните позиции в деривати, държани с намерение за търгуване, не надвишава 2 % от нейните общи балансови и задбалансови активи, а общата стойност на съвкупните ѝ позиции в деривати не надвишава 5 %, като и двете се изчисляват в съответствие с член 273а, параграф 3;

е) повече от 75% от общата стойност на консолидираните активи и пасиви на институцията, с изключение и в двата случая на вътрешногруповите експозиции, се отнасят до дейности с контрагенти, намиращи се в Европейското икономическо пространство;

ж) институцията не използва вътрешни модели, за да изпълнява пруденциалните изисквания в съответствие с настоящия регламент, освен за дъщерни предприятия, използващи вътрешни модели, разработени на равнище група, при условие че за групата се прилагат изискванията за оповестяване, предвидени в член 433а или 433в, на консолидирана основа;

з) институцията не е представила възражение пред компетентния орган срещу квалификацията ѝ като малка и несложна институция;

и) компетентният орган не е решил, че въз основа на анализ на размера, взаимосвързаността, сложността или рисковия профил на институцията, че тя не трябва да се счита за малка и несложна институция;

146) „голяма институция“ означава институция, която отговаря на някое от следните условия:

а) е Г-СЗИ;

б) определена е за друга системно значима институция (Д-СЗИ) в съответствие с член 131, параграфи 1 и 3 от Директива 2013/36/ЕС;

в) в държавата членка, в която е установена, тя е една от трите най-големи институции по обща стойност на активите;

г) общата стойност на нейните активи на индивидуална основа или, където е приложимо, на основа консолидационното ѝ състояние в съответствие с настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС е по-голяма или равна на 30 милиарда евро;

147) „голямо дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие, което попада в обхвата на определението за голяма институция;

148) „нерегистрирана на борсов пазар институция“ означава институция, която не е емитирала ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар на която и да е държава членка, по смисъла на член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС;

149) „финансов отчет“ означава, за целите на осма част, финансов отчет по смисъла на членове 4 и 5 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[**].

---

* Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

** Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).“

б) добавя се следният параграф:

„4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя обстоятелствата, при които са изпълнени условията по параграф 1, точка 39.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [една година след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

3) Член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите спазват задълженията, посочени във втора, трета, четвърта, седма, седма А и осма част от настоящия регламент и в глава 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402, на индивидуална основа, с изключение на тези по член 430, параграф 1, буква г) от настоящия регламент.“

б) вмъква се следният параграф:

„1а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, изискванията по член 92а се изпълняват на индивидуална основа само от институциите, идентифицирани като субекти за преструктуриране, които освен това са Г-СЗИ или са част от Г-СЗИ и нямат дъщерни предприятия.

Съществените дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС спазват разпоредбите на член 92б на индивидуална основа, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) не са субекти за преструктуриране;

б) нямат дъщерни предприятия;

в) не са дъщерни предприятия на институция майка в ЕС.“

в) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Институциите, които не са предприятие майка или дъщерно предприятие, както и институции, която не са включени в консолидацията съгласно член 18, не са задължени да изпълняват посочените в осма част задължения на индивидуална основа.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, институциите, посочени в параграф 1а от настоящия член, спазват член 437а и член 447, буква з) на индивидуална основа.

4. Кредитните институции и инвестиционните посредници, които са получили лиценз за предоставяне на инвестиционните услуги и дейностите, изброени в раздел А, точки 3 и 6 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС, изпълняват задълженията, посочени в шеста част и в член 430, параграф 1, буква г) от настоящия регламент, на индивидуална основа.

От следните институции не се изисква да спазват член 413, параграф 1 и свързаните с тях изисквания за отчетност във връзка с ликвидността, установени в част седма А от настоящия регламент:

а) институциите, които са получили лиценз също в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

б) институциите, които са получили лиценз също в съответствие с член 16 и член 54, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета*, при условие че не извършват значима падежна трансформация; и

в) институциите, определени в съответствие с член 54, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 909/2014, при условие че:

i) техните дейности са ограничени до предлагане на услуги от банков тип, посочени в раздел B, букви а)—д) от приложението към същия регламент, на централни депозитари на ценни книжа, лицензирани в съответствие с член 16 от регламента; и

ii) те не извършват значима падежна трансформация.

До изготвянето на доклада на Комисията в съответствие с член 508, параграф 3 компетентните органи могат да освобождават инвестиционните посредници от задълженията, посочени в шеста част и в член 430, параграф 1, буква г), в зависимост от естеството, мащаба и сложността на техните дейности.

5. Инвестиционните посредници по член 95, параграф 1 и член 96, параграф 1 от настоящия регламент, институциите, за които компетентните органи са приложили дерогацията, посочена в член 7, параграф 1 или 3 от настоящия регламент, и институциите, които са лицензирани също в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012, не са задължени да изпълняват на индивидуална основа предвидените в седма част задължения и свързаните с тях задължения за отчетност на отношението на ливъридж, предвидени в част седма А от настоящия регламент.

---

* Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).“

4) Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) институцията майка — на консолидирана основа, или дъщерната институция — на подконсолидирана основа, непрекъснато наблюдава и упражнява контрол върху ликвидните позиции на всички институции в групата или подгрупата, които са освободени от изискването, наблюдава и постоянно упражнява контрол върху позициите, свързани с финансирането, на всички институции в групата или подгрупата, когато не се прилага изискването за отношението на нетното стабилно финансиране (ОНСФ), предвидено в шеста част, дял IV, и осигурява достатъчно ниво на ликвидност и на стабилно финансиране, когато не се прилага изискването за ОНСФ, предвидено в шеста част, дял IV, за всички тези институции;“

б) в параграф 3 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) разпределението на сумите, местонахождението и собствеността върху изискваните ликвидни активи, които трябва да се държат в обособената ликвидна подгрупа, когато не се прилага изискването за отношение на ликвидно покритие (ОЛП), предвидено в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, и разпределението на сумите и местонахождението на наличното стабилно финансиране в обособената ликвидна подгрупа, когато не се прилага изискването за ОНСФ, предвидено в шеста част, дял IV;

в) определянето на минималния размер ликвидни активи, които трябва да се държат от институциите, които се освобождават от прилагането на изискването за ОЛП, предвидено в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, и определянето на минималния размер налично стабилно финансиране, което трябва да се държи от институциите, които се освобождават от прилагането на изискването за ОНСФ, предвидено в шеста част, дял IV;“

в) добавя се следният параграф:

„6. Когото в съответствие с настоящия член компетентният орган освободи изцяло или отчасти дадена институция от прилагането на част шеста, той може да освободи тази институция и от прилагането на свързаните с тях изисквания за отчетност във връзка с ликвидността съгласно член 430, параграф 1, буква г).“

5) В член 10, параграф 1, първа алинея уводната част се заменя със следното:

„1. Компетентните органи могат, в съответствие с националното си право, да освободят частично или изцяло от прилагането на изискванията, установени във втора — осма част от настоящия регламент и глава 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402, една или повече кредитни институции, разположени в същата държава членка и дълготрайно свързани с централен орган, който извършва надзор над тях и е установен в същата държава членка, ако са изпълнени следните условия:“

6) Член 11 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Институциите майки в държава членка изпълняват, в степента и по начина, предвидени в член 18, задълженията, предвидени във втора, трета, четвърта, седма и седма А част, с изключение на изискванията по член 430, параграф 1, буква г), въз основа на консолидационното си състояние. Предприятията майки и дъщерните им предприятия, които са обхванати от настоящия регламент, установяват необходимата организационна структура и подходящи механизми за вътрешен контрол с цел да се осигури надлежното обработване и изпращане на данните, необходими за консолидацията. По-конкретно, те гарантират прилагането, от страна на дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, на правила, процедури и механизми, осигуряващи подходящата консолидация.

2. С цел да се гарантира, че изискванията на настоящия регламент се прилагат на консолидирана основа, термините „институция“, „институция майка в държава членка“, „институция майка от ЕС“ и „предприятие майка“ — в зависимост от случая, се отнасят и за:

а) финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, одобрена в съответствие с член 21а от Директива 2013/36/ЕС;

б) определена институция, контролирана от финансов холдинг майка или от финансов холдинг майка със смесена дейност, когато последните не подлежат на одобрение в съответствие с член 21а, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС;

в) финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или институции, определени в съответствие с член 21а, параграф 6, буква г) от Директива 2013/36/ЕС.

Консолидационното състояние на предприятие, посочено в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, е консолидационното състояние на финансовия холдинг майка или финансовия холдинг майка със смесена дейност, които не подлежат на одобрение в съответствие с член 21а, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС. Консолидационното състояние на предприятие, посочено в първа алинея, буква в) от настоящия параграф, е консолидационното състояние на неговия финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност."

б) параграф 3 се заличава;

в) вмъква се следният параграф:

"3а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член единствено институциите майки, определени като субекти за преструктуриране, които са Г-СЗИ, част от Г-СЗИ или част от Г-СЗИ извън ЕС, спазват член 92а от настоящия регламент на консолидирана основа в степента и по начина, предвидени в член 18 от настоящия регламент.

Единствено предприятията майки от ЕС, които са съществено дъщерно предприятие на Г-СЗИ извън ЕС и не са субекти за преструктуриране, спазват член 92б от настоящия регламент на консолидирана основа в степента и по начина, предвидени в член 18 от настоящия регламент. Когато се прилага член 21б, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, всяко едно от двете междинни предприятия майки от ЕС, съвместно определени като съществено дъщерно предприятие, изпълнява разпоредбите на член 92б от настоящия регламент, въз основа на тяхното консолидационно състояние.";

г) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

"4. Институциите майки от ЕС спазват шеста част и член 430, параграф 1, буква г) от настоящия регламент въз основа на консолидационното си състояние, когато групата се състои от една или повече кредитни институции или инвестиционни посредници с лиценз да предоставят инвестиционните услуги и дейностите, изброени в раздел А, точки 3 и 6 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС. До изготвянето на доклада на Комисията, посочен в член 508, параграф 2 от настоящия регламент, и когато групата включва единствено инвестиционни посредници, компетентните органи могат да освобождават институциите майки от ЕС от изпълнение на изискванията в шеста част и член 430, параграф 1, буква г) от настоящия регламент на консолидирана основа в зависимост от естеството, мащаба и сложността на дейността на инвестиционните посредници.

Когато съгласно член 8, параграфи 1—5 е предоставено освобождаване от изискванията, институциите и когато е приложимо — финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност, които са част от ликвидна подгрупа, спазват шеста част и член 430, параграф 1, буква г) на база консолидираната основа или подконсолидираната основа на ликвидната подгрупа.

5. Когато се прилага член 10 от настоящия регламент, посоченият в него централен орган изпълнява изискванията на втора — осма част от настоящия регламент и глава 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402 въз основа на консолидационното състояние на съвкупността, образувана от централния орган и свързаните с него институции.

6. В допълнение към изискванията на параграфи 1—5 от настоящия член и без да се засягат останалите разпоредби на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕС, когато е оправдано за надзорни цели поради конкретното естество на риска или на капиталовата структура на дадена институция или когато държавите членки приемат национални закони, изискващи структурно разделение на дейностите в рамките на банкова група, компетентните органи могат да изискат от институцията да изпълнява на подконсолидирана основа задълженията, посочени във втора — осма част от настоящия регламент и в дял VII от Директива 2013/36/ЕС.

Прилагането на подхода, предвиден в първа алинея, не засяга ефективния надзор на консолидирана основа и не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или в Съюза като цяло, нито да представлява или създава пречка пред функционирането на вътрешния пазар."

7) Член 12 се заличава;

8) Вмъква се следният член:

„*Член 12а*

Консолидирано изчисляване за Г-СЗИ с множество субекти за преструктуриране

Когато поне два субекта на Г-СЗИ от една и съща Г-СЗИ са субекти за преструктуриране, институцията майка от ЕС на тази Г-СЗИ изчислява размера на собствения капитал и приемливите задължения по член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент. Изчислението се извършва въз основа на консолидационното състояние на институцията майка от ЕС, все едно че тя е единственият субект за преструктуриране от тази Г-СЗИ.

Когато размерът, изчислен в съответствие с първа алинея от настоящия член, е по-малък от сбора на размерите на собствения капитал и приемливите задължения, посочени в член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, на всички субекти за преструктуриране от тази Г-СЗИ, органите за преструктуриране действат в съответствие с член 45г, параграф 3 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.

Когато размерът, изчислен в съответствие с първа алинея от настоящия член, е по-голям от сбора на размерите на собствения капитал и приемливите задължения, посочени в член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, на всички субекти за преструктуриране от тази Г-СЗИ, органите за преструктуриране могат да действат в съответствие с член 45г, параграф 3 и член 45з, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.“

9) Членове 13 и 14 се заменят със следното:

„*Член 13*

Прилагане на изискванията за оповестяване на консолидирана основа

1. Институциите майки от ЕС изпълняват осма част въз основа на консолидационното си състояние.

   Големите дъщерни предприятия на институциите майки от ЕС оповестяват информацията, посочена в членове 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a и 453, на индивидуална основа, а когато е приложимо в съответствие с настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС — на подконсолидирана основа.

2. Институциите, определени като субекти за преструктуриране, които са Г-СЗИ или които са част от Г-СЗИ, спазват член 437a и член 447, буква з) въз основа на консолидационното състояние на своята група за преструктуриране.

3. Параграф 1, първа алинея не се прилага спрямо институциите майки от ЕС, финансовите холдинги майки от ЕС, финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС и субектите за преструктуриране, когато те са включени в равностойни оповестявания на консолидирана основа, предоставяни от предприятие майка, установено в трета държава.

   Параграф 1, втора алинея се прилага спрямо дъщерните предприятия на предприятие майка, установено в трета държава, когато те се считат за големи дъщерни предприятия.

4. Когато се прилага член 10, посоченият в него централен орган спазва осма част въз основа на консолидационното състояние на централния орган. Член 18, параграф 1 се прилага спрямо централния орган, като свързаните институции се третират като негови дъщерни предприятия.

Член 14

Прилагане на изискванията на член 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402 на консолидирана основа

1. От предприятията майки и дъщерните им предприятия, които са обхванати от настоящия регламент, се изисква да изпълняват предвидените в член 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402 задължения на консолидирана или подконсолидирана основа, така че да осигуряват съгласуваност и висока степен на интегрираност на своите правила, процедури и механизми, изисквани съгласно посочените разпоредби, както и възможност за генериране на данните и информацията, необходими за надзорни цели. По-конкретно, те гарантират прилагането, от страна на дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, на правила, процедури и механизми, осигуряващи спазването на посочените разпоредби.

2. При прилагането на член 92 от настоящия регламент на консолидирана или подконсолидирана основа институциите прилагат допълнително рисково тегло в съответствие с член 270a от настоящия регламент, ако изискванията, предвидени в член 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402, са нарушени на ниво субект, установен в трета държава, който е включен в консолидацията в съответствие с член 18 от настоящия регламент, и ако нарушението е съществено по отношение на общия рисков профил на групата.“

10) В член 15, параграф 1, първа алинея уводната част се заменя със следното:

„1. След преценка на всеки конкретен случай консолидиращият надзорник може да освободи от прилагането на консолидирана основа на трета част, свързаните с тях изисквания за отчетност във връзка с ликвидността в седма А част от настоящия регламент и дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на член 430, параграф 1, буква г) от настоящия регламент, при условие че са изпълнени следните изисквания:“

11) Член 16 се заменя със следното:

„*Член 16*
Дерогация от прилагането на изискванията за отношение на ливъридж на консолидирана основа спрямо групи от инвестиционни посредници

Когато всички субекти в група от инвестиционни посредници, включително предприятието майка, са инвестиционни посредници, които съгласно член 6, параграф 5 са освободени от прилагане на изискванията по седма част на индивидуална основа, инвестиционният посредник майка може да реши да не прилага на консолидирана основа изискванията по седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност на отношението на ливъридж по част седма А.“

12) Член 18 се заменя със следното:

„*Член 18*

Методи за пруденциална консолидация

1. Институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които въз основа на консолидационното си състояние е необходимо да спазват изискванията, посочени в раздел 1 от настоящата глава, извършват пълна консолидация на всички институции и финансови институции, които са техни дъщерни предприятия. Параграфи 3—6 и параграф 9 от настоящия член не се прилагат, ако се прилагат шеста част и член 430, параграф 1, буква г) въз основа на консолидационното състояние на дадена институция, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, или на подконсолидационното състояние на ликвидната подгрупа, както е посочено в членове 8 и 10.

   За целите на член 11, параграф 3а институциите, които трябва да спазват изискванията, посочени в член 92а или 92б, на консолидирана основа, извършват пълна консолидация на всички институции и финансови институции, които са техни дъщерни предприятия в съответните групи за преструктуриране.

2. Предприятията за спомагателни услуги се включват в консолидацията в случаите и в съответствие с методите, посочени в настоящия член.

3. Когато предприятията са свързани по смисъла на член 22, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС, компетентните органи определят как да се извърши консолидацията.

4. Консолидиращият надзорник изисква пропорционална консолидация според дела от капитала, включващ участия в институции и финансови институции, управлявани от предприятие, включено в консолидацията заедно с едно или повече предприятия, които не са включени в консолидацията, когато отговорността на тези предприятия е ограничена до дела в капитала, който притежават.

5. При участия или капиталови връзки, различни от посочените в параграфи 1 и 4, компетентните органи определят дали да се извърши консолидация и под каква форма. По-конкретно, те могат да разрешат или да изискат прилагането на метода на собствения капитал. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в надзора на консолидирана основа.

6. Компетентните органи определят дали и под каква форма да се извърши консолидация в следните случаи:

   а) когато по мнение на компетентните органи дадена институция упражнява значително влияние върху една или повече институции или финансови институции, но без да има участие или други капиталови връзки в тези институции; и

б) когато две или повече институции или финансови институции имат единно ръководство, което не е установено в договор, учредителен договор или устав.

По-конкретно, компетентните органи могат да разрешат или да изискат прилагането на метода, предвиден в член 22, параграфи 7, 8 и 9 от Директива 2013/34/ЕС. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в консолидирания надзор.

7. Когато дадена институция има дъщерно предприятие, различно от институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, или има участие в такова предприятие, тя прилага към това дъщерно предприятие или участие метода на собствения капитал. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в надзора на консолидирана основа.

Чрез дерогация от първа алинея компетентните органи могат да разрешат или да изискват институциите да прилагат различен метод за такива дъщерни дружества или участия, включително метода, който се изисква в приложимата счетоводна рамка, при условие че:

а) институцията не е започнала да прилага метода на собствения капитал към … [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение];

б) прилагането на метода на собствения капитал би създало неоправдана тежест или по метода на собствения капитал не се отчитат в достатъчна степен рисковете, които предприятието, посочено в първа алинея, поражда за институцията; и

в) прилаганият метод не води до пълна или пропорционална консолидация на това предприятие.

8. Компетентните органи могат да изискат пълна или пропорционална консолидация на дъщерно дружество или на предприятие, в което дадена институция има участие, когато дъщерното дружество или предприятието не е институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги и когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) предприятието не е застрахователно предприятие, застрахователно предприятие от трета държава, презастрахователно предприятие, презастрахователно предприятие от трета държава, застрахователен холдинг или предприятие, изключено от обхвата на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 4 от нея;

б) налице е значителен риск институцията да реши да предостави финансова подкрепа на предприятието при стресирани условия, при липса на договорни задължения за предоставяне на такава подкрепа или като превишаване на подобни задължения.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, в съответствие с които се извършва консолидация в случаите, посочени в параграфи 3—6 и параграф 8.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2020 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

13) Член 22 се заменя със следното:

„*Член 22*
Подконсолидация при дружества в трети държави

1. Ако дъщерна институция има в трета държава дъщерно предприятие — институция или финансова институция — или дялово участие в такова предприятие, тя прилага въз основа на своето подконсолидационно състояние изискванията по членове 89, 90 и 91 и в трета, четвърта и седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност по част седем А.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член дъщерната институция може да избере да не прилага въз основа на своето подконсолидационно състояние изискванията в членове 89, 90 и 91 и в трета, четвърта и седма част и свързаните с тях изисквания за отчетност по част седма А, когато общите активи и задбалансовите позиции на дъщерните ѝ предприятия и участия в трети държави са по-малко от 10% от общия размер на нейните активи и задбалансови позиции.“

14) Заглавието на втора част се заменя със следното:

„СОБСТВЕН КАПИТАЛ И ПРИЕМЛИВИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ“;

15) В член 26 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентните органи преценяват дали емисиите на капиталови инструменти отговарят на критериите, определени в член 28 или, когато е приложимо — член 29. Институциите класифицират емисиите на капиталови инструменти като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред само след като компетентните органи са дали разрешение за това.

Чрез дерогация от първа алинея институциите могат да класифицират като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред последващи емисии на форма на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, за които вече са получили това разрешение, при условие че са изпълнени следните две условия:

а) разпоредбите, уреждащи последващите емисии, са по същество същите като разпоредбите, уреждащи емисиите, за които институциите вече са получили разрешение;

б) институциите са уведомили компетентните органи за последващите емисии достатъчно време преди класифицирането им като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

Компетентните органи се консултират с ЕБО преди да дадат разрешение за класифициране на нови форми на капиталови инструменти като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. Компетентните органи отчитат надлежно становището на ЕБО и, когато решат да се отклонят от него, в срок от три месеца от получаване на становището на ЕБО изпращат писмено уведомление на ЕБО, в което дават обосновка за отклонението от въпросното становище. Настоящата алинея не се прилага към капиталовите инструменти, посочени в член 31.

Въз основа на информацията, събрана от компетентните органи, ЕБО съставя, поддържа и публикува списък на всички форми капиталови инструменти във всяка държава членка, които отговарят на изискванията за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. В съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може да събира информацията във връзка с инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, която смята за необходима, за да установи спазването на критериите по член 28 или, когато е приложимо — член 29 от настоящия регламент, както и с цел поддържане и актуализиране на списъка, посочен в настоящата алинея.

След процеса на преглед по член 80 и при наличие на достатъчно доказателства, че съответните капиталови инструменти не отговарят или са престанали да отговарят на критериите по член 28 или, когато е приложимо — член 29, ЕБО може, в зависимост от случая, да реши да не добавя тези инструменти към списъка по четвърта алинея или да ги изключи от този списък. ЕБО прави съобщение в този смисъл, като освен това посочва позицията на съответния компетентен орган по този въпрос. Настоящата алинея не се прилага към капиталовите инструменти, посочени в член 31.“

16) Член 28 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква б) се заменя със следното:

„б) инструментите са изцяло изплатени и придобиването на собственост върху тези инструменти не се финансира пряко или непряко от институцията;“

ii) добавя се следната алинея:

„За целите на първа алинея, буква б) само частта на капиталов инструмент, която е изцяло изплатена, може да се определя като инструмент на базовия собствен капитал от първи ред.“

б) в параграф 3 се добавят следните алинеи:

„Условието, установено в параграф 1, първа алинея, буква з), подточка v), се счита за изпълнено, независимо от това, че дадено дъщерно предприятие е предмет на споразумение за прехвърляне на печалби и загуби със своето предприятие майка, съгласно което след изготвянето на годишните си финансови отчети дъщерното предприятие е длъжно да прехвърля годишния си резултат към предприятието майка, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) предприятието майка притежава 90 % или повече от правата на глас и капитала на дъщерното предприятие;

б) предприятието майка и дъщерното предприятие се намират в една и съща държава членка;

в) споразумението е сключено за законни данъчни цели;

г) при изготвянето на годишния финансов отчет дъщерното предприятие има право по своя преценка да намали размера на разпределенията, като разпредели цялата си печалба или част от нея в собствените си резерви или фондове за общ банков риск, преди да извърши плащане към предприятието майка;

д) съгласно споразумението предприятието майка е длъжно да компенсира изцяло дъщерното предприятие за всички негови загуби;

е) споразумението подлежи на срок на предизвестие, съгласно който то може да бъде прекратено само към края на счетоводна година, като прекратяването поражда действие не по-рано от началото на следващата счетоводна година, като оставя непроменено задължението на предприятието майка да компенсира изцяло дъщерното предприятие за всички загуби през текущата счетоводна година.

Когато институцията е сключила споразумение за прехвърляне на печалби и загуби, тя уведомява компетентния орган без забавяне и му предоставя копие от споразумението. Институцията също така уведомява компетентния орган без забавяне за всякакви промени в споразумението за прехвърляне на печалби и загуби и за прекратяването му. Институцията не може да сключва повече от едно споразумение за прехвърляне на печалби и загуби.“

17) В член 33, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) печалбите и загубите от преоценка по справедлива стойност на дериватните пасиви на институцията поради промяна в собствения кредитен риск на институцията.“

18) Член 36 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква б) се заменя със следното:

„б) нематериални активи с изключение на консервативно оценените софтуерни активи, чиято стойност не се влияе отрицателно от преструктурирането, изпадането в несъстоятелност или ликвидацията на институцията;“

ii) добавя се следната буква:

„н) по отношение на ангажимент за минимална стойност, посочен в член 132в, параграф 2, всяка сума, с която текущата пазарна стойност на дялове или акции в ПКИ, на които се основава ангажиментът за минимална стойност, е по-малка от настоящата стойност на ангажимента за минимална стойност и за която институцията все още не е признала намаление на елементите на базовия собствен капитал от първи ред.“

б) добавя се следният параграф:

„4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да уточни прилагането на приспаданията, посочени в параграф 1, буква б), включително съществеността на отрицателните последици върху стойността, които не пораждат опасения от пруденциално естество.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

19) В член 37 се добавя следната буква:

„в) сумата, която ще се приспада, се намалява с размера на счетоводната преоценка на нематериалните активи на дъщерните предприятия, произтичащи от консолидацията на тези дъщерни предприятия и свързани с лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“

20) В член 39, параграф 2, първа алинея уводната част се заменя със следното:

„Отсрочените данъчни активи, които не се основават на бъдеща печалба, се ограничават до размера на отсрочените данъчни активи, които са възникнали преди 23 ноември 2016 г. и които произтичат от временни разлики, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:“

21) В член 45, буква а) подточка i) се заменя със следното:

„i) падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или настъпва по-късно, или остатъчният срок до падежа на късата позиция е най-малко една година;“

22) Член 49 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Настоящият параграф не се прилага при изчисляването на собствения капитал за целите на изискванията по членове 92а и 92б, които се изчисляват в съответствие с рамката за приспадане по член 72д, параграф 4.“

б) параграф 3 се изменя, както следва:

i) в буква а), подточка iv) последното изречение се заменя със следното:

„Консолидираният баланс или изчислението на разширена агрегирана основа се отчитат на компетентните органи с честотата, определена в техническите стандарти за изпълнение, посочени в член 430, параграф 7.“

ii) в буква а), подточка v) първото изречение се заменя със следното:

" v) институциите, които са включени в институционална защитна схема, заедно изпълняват на консолидирана или разширена агрегирана основа изискванията по член 92 и се отчитат за спазването на тези изисквания в съответствие с член 430."

23) В член 52 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) инструментите са емитирани пряко от институция и са изцяло изплатени“

б) уводната част на буква б) се заменя със следното:

„б) инструментите не са притежавани от някой от следните:“

в) буква в) се заменя със следното:

„в) придобиването на собственост върху инструментите не се финансира пряко или непряко от институцията;“

г) буква з) се заменя със следното:

„з) когато инструментите включват една или повече опции за предсрочно изкупуване, включително кол опции, тези опции могат да бъдат упражнени единствено по преценка на емитента;“

д) буква й) се заменя със следното:

„й) в разпоредбите, уреждащи инструментите, няма указание, изрично или по подразбиране, че по отношение на тях в зависимост от случая ще бъде упражнена кол опция, опция за изкупуване или обратно изкупуване от страна на институцията, освен при несъстоятелност или ликвидация на институцията, и институцията не указва това по друг начин;“

е) буква п) се заменя със следното:

„п) когато емитентът е установен в трета държава и е бил определен в съответствие с член 12 от Директива 2014/59/ЕС като част от група за преструктуриране, чийто субект за преструктуриране е установен в Съюза, или когато емитентът е установен в държава членка, съгласно правната уредба или договорните условия, уреждащи инструментите, при решение на органа за преструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по член 59 от посочената директива главницата на инструментите се обезценява за постоянно или инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

когато емитентът е установен в трета държава и не е бил определен в съответствие с член 12 от Директива 2014/59/ЕС като част от група за преструктуриране, чийто субект за преструктуриране субект е установен в Съюза, съгласно правната уредба или договорните условия, уреждащи инструментите, при решение на съответния орган на третата държава, главницата на инструментите се обезценява за постоянно или инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;“

ж) добавят се следните букви:

„р) когато емитентът е установен в трета държава и е бил определен в съответствие с член 12 от Директива 2014/59/ЕС като част от група за преструктуриране, чийто субект за преструктуриране е установен в Съюза, или когато емитентът е установен в държава членка и инструментите могат да бъдат емитирани само съгласно законодателството на трета държава — или да се подчиняват по друг начин на това законодателство, когато съгласно това законодателство упражняването на правомощията в член 59 от посочената директива за обезценяване или преобразуване е валидно и приложимо въз основа на правни норми или приложими договорни условия, които признават действията по преструктуриране или други действия за обезценяване или преобразуване;

с) инструментите не са обхванати от споразумения за прихващане или нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби.“

з) добавя се следната алинея:

„За целите на първа алинея, буква а) само частта на капиталов инструмент, която е изцяло изплатена, може да се определя като инструмент на допълнителния капитал от първи ред.“

24) В член 54, параграф 1 се добавя следната буква:

„д) когато инструменти на допълнителния капитал от първи ред се емитират от дъщерно предприятие, установено в трета държава, прагът от 5,125% или посочената по-висока стойност за настъпване на активиращото събитие в буква а) се изчислява в съответствие с националното право на тази трета държава или договорните условия, уреждащи инструментите, при условие че компетентният орган след консултация с ЕБО се е уверил, че тези разпоредби са най-малкото равностойни на изискванията по настоящия член.“

25) В член 59, буква а) подточка i) се заменя със следното:

„i) падежът на късата позиция или съответства на този на дългата позиция, или настъпва по-късно, или остатъчният срок до падежа на късата позиция е най-малко една година;“

26) В член 62 буква а) се заменя със следното:

„а) капиталови инструменти, когато са изпълнени условията по член 63, и в степента, посочена в член 64;“

27) Член 63 се изменя, както следва:

а) уводната част се заменя със следното:

„Капиталовите инструменти се определят като инструменти на капитала от втори ред, ако са изпълнени следните условия:“

б) буква а) се заменя със следното:

„а) инструментите са емитирани пряко от институция и са изцяло изплатени;“

в) в буква б) уводната част се заменя със следното:

„б) инструментите не са притежавани от някой от следните:“

г) букви в) и г) се заменят със следното:

„в) придобиването на собственост върху инструментите не се финансира пряко или непряко от институцията;

г) вземанията по главницата на инструментите съгласно разпоредбите, уреждащи тези инструменти, са с по-нисък ранг от вземанията по всички инструменти на приемливите задължения;“

д) в буква д) уводната част се заменя със следното:

д) инструментите не са обезпечени и не са обект на гаранции, които повишават реда на вземанията от:“

е) букви е)—н) се заменят със следното:

„е) инструментите не са предмет на договореност, с която се повишава редът на вземанията по инструментите;

ж) инструментите имат първоначален срок до падежа най-малко пет години;

з) разпоредбите, уреждащи инструментите, не включват стимул за изкупуване или изплащане на главницата по тях, в зависимост от случая, от институцията преди падежа им;

и) когато инструментите включват една или повече опции за изплащане преди падежа, включително кол опции, тези опции могат да бъдат упражнени единствено по преценка на емитента;

й) по отношение на инструментите може да се упражни кол опция, те могат да бъдат изкупени, изплатени или изкупени обратно преди падежа само когато са изпълнени условията по член 77 и не преди да са изтекли пет години от датата на емитиране, освен когато са изпълнени условията по член 78, параграф 4;

к) в разпоредбите относно инструментите не се посочва изрично или по подразбиране, че по отношение на тях в зависимост от случая ще бъде упражнена кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди падежа от страна на институцията, освен при несъстоятелност или ликвидация на институцията, и институцията не указва това по друг начин;

л) разпоредбите, уреждащи инструментите, не дават на държателя правото да ускори графика на изплащането на лихви или на главницата, освен в случай на несъстоятелност или ликвидация на институцията;

м) размерът на дължимите по инструментите плащания на лихви или на дивиденти, в зависимост от случая, няма да бъде променен въз основа на кредитния рейтинг на институцията или нейното предприятие майка;

н) когато емитентът е установен в трета държава и е бил определен в съответствие с член 12 от Директива 2014/59/ЕС като част от група за преструктуриране, чийто субект за преструктуриране е установен в Съюза, или когато емитентът е установен в държава членка, съгласно правната уредба или договорните условия, уреждащи инструментите, при решение на органа за преструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по член 59 от посочената директива, главницата на инструментите се обезценява за постоянно или инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

когато емитентът е установен в трета държава и не е бил определен в съответствие с член 12 от Директива 2014/59/ЕС като част от група за преструктуриране, чийто субект за преструктуриране е установен в Съюза, съгласно правната уредба или на договорните условия, уреждащи инструментите, при решение на съответния орган на третата държава, главницата на инструментите се обезценява за постоянно или инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;“

ж) добавят се следните букви:

„о) когато емитентът е установен в трета държава и е бил определен в съответствие с член 12 от Директива 2014/59/ЕС като част от група за преструктуриране, чийто субект за преструктуриране е установен в Съюза, или когато емитентът е установен в държава членка и инструментите могат да бъдат емитирани само съгласно законодателството на трета държава — или да се подчиняват по друг начин на това законодателство, когато съгласно това законодателство упражняването на правомощията в член 59 от посочената директива за обезценяване или преобразуване е валидно и приложимо въз основа на правни норми или приложими договорни условия, които признават действията по преструктуриране или други действия за обезценяване или преобразуване;

п) инструментите не са обхванати от споразумения за прихващане или нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби.“

з) добавя се следната аления:

„За целите на първа алинея, буква а) само частта на капиталовия инструмент, която е изцяло изплатена, може да се определя като инструмент на капитала от втори ред.“

28) Член 64 се заменя със следното:

„*Член 64*

Амортизация на инструментите на капитала от втори ред

1. Пълният размер на инструментите на капитала от втори ред с остатъчен срок до падежа над пет години се приема за елемент на капитала от втори ред.

2. Степента, в която през последните пет години от срока до падежа си инструментите на капитала от втори ред са приемливи за елементи на капитала от втори ред, се изчислява, като резултатът от изчислението по буква а) се умножи по числото, посочено в буква б), както следва:

   а) балансовата стойност на инструментите на първия ден от последния петгодишен период на договорения срок до падежа, разделена на броя на дните в този период;

   б) броя на оставащите дни от договорения срок до падежа на инструментите.“

29) В член 66 се добавя следната буква:

„д) размерът на елементите, които трябва да бъдат приспаднати съгласно член 72д от елементите на приемливите задължения, с който се надхвърлят елементите на приемливите задължения на институцията.“

30) В член 69, буква а) подточка i) се заменя със следното:

„i) падежът на късата позиция или съответства на този на дългата позиция, или настъпва по-късно, или остатъчният срок до падежа на късата позиция е най-малко една година;“

31) След член 72 се вмъква следната глава:

„ГЛАВА 5а

Приемливи задължения

Раздел 1

Елементи и инструменти на приемливите задължения

Член 72а

Елементи на приемливите задължения

1. Освен ако не попадат в някоя от категориите изключени задължения, изброени в параграф 2 от настоящия член, и в степента, посочена в член 72в, елементите на приемливите задължения се състоят от следното:

а) когато са изпълнени условията, установени в член 72б — инструментите на приемливите задължения, доколкото не са приемливи за елементи на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред;

б) инструментите на капитала от втори ред с остатъчен срок до падежа от поне една година, доколкото в съответствие с член 64 не са приемливи за елементи на капитала от втори ред.

2. Следните задължения се изключват от елементите на приемливите задължения:

а) гарантираните депозити;

б) безсрочните депозити и краткосрочните депозити с първоначален срок до падежа под една година;

в) частта приемливи депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, която надхвърля размера на гаранцията, посочен в член 6 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[*];

г) депозитите на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, които, ако не са били направени в намиращи се извън Съюза клонове на установени в Съюза институции, са щели да бъдат приемливи депозити;

д) обезпечените задължения, включително покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, използвани за хеджиране, които представляват неразделна част от покритата група от базисни обезпечения и които в съответствие с националното право са обезпечени по сходен начин с покритите облигации, при условие че всички обезпечени активи, свързани с група от обезпечения на покрити облигации, остават незасегнати, обособени, с достатъчно финансиране и изключват всяка част на обезпечено задължение или на задължение, за което е предоставено обезпечение, която надхвърля стойността на активите, залога или обезпечението, с които е обезпечено такова задължение;

е) задълженията, произтичащи от държането на активи или средства на клиент, включително на активите или на средствата на клиент, държани за сметка на предприятия за колективно инвестиране, при условие че такъв клиент е защитен съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността;

ж) задълженията, произтичащи от фидуциарно отношение между субекта за преструктуриране или някое от дъщерните му предприятия (като довереник) и друго лице (като бенефициер), при условие че такъв бенефициер е защитен съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността или гражданското право;

з) задълженията с първоначален срок до падежа под седем дни към институции, с изключение на задълженията към субекти, които са част от същата група;

и) задълженията с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на:

i) системи или системни оператори, определени в съответствие с Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[**];

ii) участници в система, определена в съответствие с Директива 98/26/ЕО, и произтичащи от участие в такава система; или

iii) ЦК от трети държави, признати в съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

й) задълженията към някое от следните лица:

i) нает лице във връзка с натрупано трудово възнаграждение, пенсионни права или друго фиксирано възнаграждение, с изключение на променливия компонент на възнаграждението, което не се урежда от колективно трудово споразумение, както и на променливия компонент на възнаграждението на поемащите съществен риск служители, посочени в член 92, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС;

ii) търговски кредитор, когато задължението произтича от предоставянето на институцията или на предприятието майка на ключови за ежедневната им дейност стоки или услуги, включително информационни услуги, комунални услуги, както и услуги по наемане, обслужване и поддържане на стопанските помещения;

iii) данъчните и социалноосигурителните органи, при условие че тези задължения са привилегировани съгласно приложимото право;

iv) схемите за гарантиране на депозитите, при които задължението възниква от вноските, дължими в съответствие с Директива 2014/49/ЕС;

к) задълженията по деривати;

л) задължения по дългови инструменти с вградени деривати.

За целите на първа алинея, буква л) дълговите инструменти, съдържащи опции за предсрочно изкупуване, които могат да бъдат упражнени по преценка на емитента или на държателя, и дълговите инструменти с променлива лихва, определена въз основа на широко използван референтен лихвен процент, например Euribor или Libor, не се считат за дългови инструменти с вградени деривати единствено поради тези свои характеристики.

Член 72б

Инструменти на приемливите задължения

1. Задълженията се считат за инструменти на приемливите задължения, ако отговарят на условията, посочени в настоящия член, и само до посочената в него степен.

2. Задълженията се считат за инструменти на приемливите задължения, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

   а) институцията пряко е емитирала или привлякла, както е приложимо, задълженията, като те са изцяло платени;

   б) задълженията не се притежават от някой от следните:

      i) институция или предприятие, включени в същата група за преструктуриране;

      ii) предприятие, в което институцията има пряко или непряко участие под формата на притежание, пряко или посредством контрол, на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на това предприятие;

в) субектът за преструктуриране не финансира пряко или непряко придобиването на собственост върху задълженията;

г) съгласно разпоредбите, уреждащи тези инструменти, вземанията по главницата на задълженията са с по-нисък ранг от вземанията по изключените задължения, посочени в член 72а, параграф 2; това изискване за подчиненост се счита за изпълнено във всеки от следните случаи:

i) в договорните условия, уреждащи задълженията, се уточнява, че в случай на обичайно производство по несъстоятелност, както е определено в член 2, параграф 1, точка 47 от Директива 2014/59/ЕС, вземането по главницата на инструментите е с по-нисък ранг от вземанията по изключените задължения, посочени в член 72а, параграф 2 от настоящия регламент;

ii) в приложимото право се уточнява, че в случай на обичайно производство по несъстоятелност съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 47 от Директива 2014/59/ЕС вземането по главницата на инструментите е с по-нисък ранг от вземанията по изключените задължения, посочени в член 72а, параграф 2 от настоящия регламент;

iii) инструментите са емитирани от субект за преструктуриране, който няма в баланса си изключени задължения по член 72а, параграф 2 от настоящия регламент, които са с равен или по-нисък ранг от инструментите на приемливите задължения;

д) задълженията не са обезпечени, нито са предмет на гаранция или друго споразумение, с което се повишава рангът на вземанията от страна на някое от следните:

i) институцията или нейните дъщерни предприятия;

ii) предприятието майка на институцията или неговите дъщерни предприятия;

iii) предприятие, което има тесни връзки със субектите, посочени в подточки i) и ii);

е) задълженията не са обхванати от споразумения за прихващане или нетиране, които биха ограничили капацитета им да поемат загуби при преструктуриране;

ж) разпоредбите, уреждащи задълженията, не включват стимул по отношение на главницата по тях да бъде упражнена кол опция, опция за изкупуване, обратно изкупуване или изплащане, преди падежа от институцията, освен в случаите, посочени в член 72в, параграф 3;

з) задълженията не подлежат на опция за изкупуване преди падежа по инициатива на държателите на инструментите, освен в случаите, посочени в член 72в, параграф 2;

и) при спазване на член 72в, параграфи 3 и 4, ако задълженията включват една или повече опции за предсрочно изплащане, включително кол опции, тези опции могат да бъдат упражнени единствено по преценка на емитента, освен в случаите, посочени в член 72в, параграф 2;

й) по отношение на задълженията може да бъде упражнена кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди падежа единствено ако са изпълнени условията по членове 77 и 78а;

к) в разпоредбите, уреждащи задълженията, няма признак, изрично или по подразбиране, че по отношение на тях в зависимост от случая ще бъде упражнена кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди падежа от страна на субекта за преструктуриране, освен при несъстоятелност или ликвидация на институцията, и институцията не указва това по друг начин;

л) разпоредбите, уреждащи задълженията, не дават на държателя им правото да ускори графика на изплащане на лихвите или на главницата, освен при несъстоятелност или ликвидация на субекта за преструктуриране;

м) размерът на произтичащите от задълженията лихви или дивиденти, в зависимост от случая, не може да бъде променян въз основа на кредитния рейтинг на субекта за преструктуриране или на неговото предприятие майка;

н) за инструменти, емитирани след ...[две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], в съответната договорна документация и, когато е приложим, в проспекта, свързан с емитирането им, изрично се посочва възможното упражняване на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с член 48 от Директива 2014/59/ЕС.

За целите на първа алинея, буква а) само частите от задълженията, които са изцяло изплатени, могат да се определят като инструменти на приемливите задължения.

За целите на първа алинея, буква г) от настоящия член, когато някои от изключените задължения, посочени в член 72а, параграф 2, са с по-нисък ред от обикновените необезпечени вземания съгласно националното право в областта на несъстоятелността, наред с другото, поради факта, че са притежавани от кредитор, който има тесни връзки с длъжника — в качеството си на настоящ или бивш акционер, упражняващ контрол или във връзка с група, член на ръководния орган или свързан с някое от посочените лица — подчинеността не се преценява на базата на вземания по подобни изключени задължения.

3. В допълнение към задълженията, посочени в параграф 2 от настоящия член, органът за преструктуриране може да разреши задължения да се считат за инструменти на приемливите задължения до един общ размер, който не надхвърля 3,5 % от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4, при условие че:

   а) са изпълнени всички условия, посочени в параграф 2, с изключение на условието, посочено в параграф 2, първа алинея, буква г);

   б) задълженията са с ранг, еднакъв на най-ниския ранг при изключените задължения по член 72а, параграф 2, с изключение на изключените задължения с по-нисък ред от обикновените необезпечени вземания съгласно националното право в областта на несъстоятелността, посочени в параграф 2, трета алинея от настоящия член; и

   в) включването на тези задължения в елементите на приемливите задължения не би породило съществен риск от успешно съдебно оспорване или от основателни претенции за обезщетение съгласно преценката на органа за преструктуриране във връзка с принципите, посочени в член 34, параграф 1, буква ж) и член 75 от Директива 2014/59/ЕС.

4. Органът за преструктуриране може да позволи задължения да се считат за инструменти на приемливите задължения в допълнение към задълженията, посочени в параграф 2, при условие че:

а) на институцията не е разрешено да включи задълженията, посочени в параграф 3, в елементите на приемливите задължения;

б) са изпълнени всички условия, посочени в параграф 2, с изключение на условието, посочено в параграф 2, първа алинея, буква г);

в) задълженията са с ранг, еднакъв или по-висок от най-ниския ранг при изключените задължения по член 72а, параграф 2, с изключение на изключените задължения с по-нисък ранг от обикновените необезпечени вземания съгласно националното право в областта на несъстоятелността, посочени в параграф 2, трета алинея от настоящия член;

г) в баланса на институцията размерът на изключените задължения по член 72а, параграф 2, които при несъстоятелност са с еднакъв или по-нисък ранг от тези задължения, не надхвърля 5 % от размера на собствения капитал и приемливите задължения на институцията;

д) включването на тези задължения в елементите на приемливите задължения не би породило съществен риск от успешно съдебно оспорване или от основателни претенции за обезщетение съгласно преценка на органа за преструктуриране във връзка с принципите, посочени в член 34, параграф 1, буква ж) и член 75 от Директива 2014/59/ЕС.

5. Органът за преструктуриране може единствено да разреши на дадена институция да включи задълженията, посочени в параграф 3 или 4, като елементи на приемливите задължения.

6. Когато разглежда изпълнението на условията, посочени в настоящия член, органът за преструктуриране се консултира с компетентния орган.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

   а) приложимите форми и естеството на непряко финансиране на инструментите на приемливите задължения;

   б) формата и естеството на стимулите за изкупуване за целите на условието, посочено в параграф 2, първа алинея, буква ж) от настоящия член и член 72в, параграф 3.

   Тези проекти на регулаторни технически стандарти са изцяло приведени в съответствие с делегирания акт, посочен в член 28, параграф 5, буква а) и в член 52, параграф 2, буква а).

   ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [шест месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

   На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 72в

Амортизация на инструментите на приемливите задължения

1. Инструментите на приемливите задължения с остатъчен срок до падежа от поне една година се считат изцяло за елементи на приемливите задължения.

   Инструментите на приемливите задължения с остатъчен срок до падежа под една година не се считат за елементи на приемливите задължения.

2. За целите на параграф 1, когато инструмент на приемливите задължения включва опция за изкупуване по инициатива на държателя, която може да бъде упражнена преди първоначално посочения падеж на инструмента, падежът на инструмента се определя на възможно най-ранната дата, на която неговият държател може да упражни опцията за изкупуване и да поиска изкупуване или изплащане на инструмента.

3. За целите на параграф 1, когато инструмент на приемливите задължения включва стимул за емитента за упражняване на кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване преди първоначално посочения падеж на инструмента, падежът на инструмента се определя на възможно най-ранната дата, на която неговият емитент може да упражни тази опция и да поиска изкупуване или изплащане на инструмента.

4. За целите на параграф 1, когато инструмент на приемливите задължения включва опции за предсрочно изкупуване, които могат да бъдат упражнени единствено по преценка на емитента преди първоначално посочения падеж на инструмента, но разпоредбите, уреждащи инструмента, не включват никакъв стимул за упражняване на кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на инструмента преди падежа и не включват опция за изкупуване или изплащане по преценка на държателите, падежът на инструмента се определя като първоначално посочения падеж.

Член 72г

Последици от неизпълнение на условията за приемливост

Ако условията, посочени в член 72б, вече не са изпълнени за инструмент на приемливите задължения, задълженията незабавно престават да се считат за инструменти на приемливите задължения.

Задълженията по член 72б, параграф 2 могат да продължат да се считат за инструменти на приемливите задължения, ако отговарят на изискванията в член 72б, параграф 3 или 4 за инструменти на приемливите задължения.

Раздел 2

Приспадания от елементите на приемливите задължения

Член 72д

Приспадания от елементите на приемливите задължения

1. Институциите, обхванати от член 92а, приспадат от елементите на приемливите задължения следното:

   а) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в собствени инструменти на приемливи задължения, включително собствените задължения, които тя може да бъде задължена да закупи в резултат на съществуващи договорни задължения;

   б) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ и с които институцията има реципрочни кръстосани позиции, които компетентният орган смята, че са били създадени с цел да се раздуе изкуствено капацитетът на субекта за преструктуриране за покриване на загубите и за рекапитализация;

   в) приложимия размер, определен в съответствие с член 72и, на преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията няма значителни инвестиции;

г) преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията има значителни инвестиции, без поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко.

2. За целите на настоящия раздел всички инструменти с еднакъв ранг с този на инструментите на приемливите задължения се считат за инструменти на приемливи задължения, с изключение на инструментите с еднакъв ранг с този на инструментите, признати за приемливи задължения съгласно член 72б, параграфи 3 и 4.

3. За целите на настоящия раздел институциите могат да изчисляват размера на позициите в посочените в член 72б, параграф 3 инструменти на приемливите задължения, както следва:

$$h = \sum_{i} \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

където:

h = размер на позициите в посочените в член 72б, параграф 3 инструменти на приемливи задължения;

i = индекс, обозначаващ емитиращата институция;

H_i = общ размер на позициите в приемливи задължения на емитиращата институция i по член 72б, параграф 3;

l_i = размер на задълженията, включени от емитиращата институция i в елементите на приемливите задължения в рамките на ограниченията, посочени в член 72б, параграф 3, съгласно последните оповестявания на емитиращата институция; и

L_i = общ размер на текущите задължения на емитиращата институция i по член 72б, параграф 3 съгласно последните оповестявания на емитента.

4. Когато обхванатата от член 92а институция майка от ЕС или институция майка в държава членка има преки, непреки или синтетични позиции в инструменти на собствения капитал или инструменти на приемливите задължения на едно или повече дъщерни предприятия, които не се числят към групата за преструктуриране, в която е тази институция майка, органът за преструктуриране на тази институция майка, след надлежно отчитане на становището на органите за преструктуриране на съответните дъщерни предприятия, може да ѝ разреши да приспадне тези позиции чрез приспадне на по-малък размер, определен от органа за преструктуриране на тази институция майка. Този коригиран размер трябва да бъде не по-малък от размера (m), изчислен, както следва:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

където:

i = индекс, обозначаващ дъщерното предприятие;

OP_i = размер на инструментите на собствения капитал, емитирани от дъщерно предприятие i и държани от институцията майка;

LP_i = размер на елементите на приемливите задължения, емитирани от дъщерно предприятие i и държани от институцията майка;

β = процентен дял от инструментите на собствения капитал и елементите на приемливите задължения, емитирани от дъщерното предприятие i и държани от предприятието майка;

O_i = размер на собствения капитал на дъщерно предприятие i, без да се отчита приспадането, изчислено в съответствие с настоящия параграф;

L_i = размер на приемливите задължения на дъщерно предприятие i, без да се отчита приспадането, изчислено в съответствие с настоящия параграф;

r_i = отношение, приложимо към дъщерно предприятие i на нивото на неговата група за преструктуриране в съответствие с член 92а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент и член 45г от Директива 2014/59/ЕС; и

$aRWA_i$ = обща рискова експозиция на Г-СЗИ субекта i, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4, като се отчитат корекциите по член 12.

Когато в съответствие с първа алинея на институцията майка е разрешено да приспада коригирания размер, разликата между размера на позициите в инструменти на собствения капитал и инструменти на приемливите задължения, посочени в първа алинея, и този коригиран размер се приспада от дъщерното предприятие.

Член 72е

Приспадане на позициите в собствени инструменти на приемливите задължения

За целите на член 72д, параграф 1, буква а) институциите изчисляват позициите си въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:

а) институциите могат да изчисляват размера на позициите въз основа на нетната дълга позиция, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;

ii) както дългите, така и късите позиции се държат или в търговския, или в банковия портфейл;

б) институциите определят сумата, която да се приспадне за преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към включените в тези индекси собствени инструменти на приемливите задължения;

в) институциите могат да прихванат късите позиции в собствени инструменти на приемливите задължения, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в собствени инструменти на приемливите задължения, произтичащи от позиции в свързани с индекси ценни книжа, ако са изпълнени следните две условия:

i) дългите и късите позиции са в едни и същи базисни индекси;

ii) както дългите, така и късите позиции се държат или в търговския, или в банковия портфейл.

Член 72ж

Основа за приспадане за елементите на приемливите задължения

За целите на член 72д, параграф 1, букви б), в) и г) институциите приспадат брутните дълги позиции при спазване на изключенията, предвидени в членове 72з и 72и.

Член 72з

Приспадане на позициите в приемливи задължения на други субекти, които са Г-СЗИ

Институциите, които не използват изключението, предвидено в член 72й, извършват приспаданията, посочени в член 72д, параграф 1, букви в) и г), в съответствие със следното:

а) те могат да изчисляват преките, непреките и синтетичните позиции в инструменти на приемливите задължения въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, ако са изпълнени следните две условия:

i) падежът на късата позиция или съответства на този на дългата позиция, или настъпва по-късно, или остатъчният срок до падежа на късата позиция е най-малко една година;

ii) както дългата, така и късата позиция се държат или в търговския, или в банковия портфейл;

б) те определят сумата, която да се приспадне за преките, непреките и синтетичните позиции в свързани с индекси ценни книжа, като прегледат подробно за базисната експозиция във включените в тези индекси инструменти на приемливи задължения.

Член 72и

Приспадане на приемливи задължения, когато институцията няма значителни инвестиции в субекти, които са Г-СЗИ

1. За целите на член 72д, параграф 1, буква в) институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата в буква а) от настоящия параграф по коефициента, получен от изчислението в буква б) от настоящия параграф:

   а) общата сума, с която преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор и в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ, в нито един от които институцията няма значителни инвестиции, надхвърля 10% от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на следното:

      i) членове 32—35;

      ii) член 36, параграф 1, букви а)—ж), буква к), подточки ii)—v) и буква л), с изключение на сумата, която се приспада за отсрочените данъчни активи, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;

      iii) членове 44 и 45;

б) сумата на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията няма значителни инвестиции, разделена на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор, и в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ, в нито един от които субекта за преструктуриране няма значителни инвестиции.

2. Институциите изключват поетите позиции, държани за пет работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и от изчисляването на коефициента в съответствие с параграф 1, буква б).

3. Подлежащата на приспадане сума съгласно параграф 1 се разпределя на всеки държан от институцията инструмент на приемливите задължения на Г-СЗИ субект. Институциите определят сумата за всеки инструмент на приемливите задължения, която се приспада съгласно параграф 1, като умножат посочената в буква а) от настоящия параграф сума по посочения в буква б) от настоящия параграф дял:

а) сумата на позициите, които подлежат на приспадане съгласно параграф 1;

б) дела на общата сума на преките, непреките и синтетичните позиции на институцията в инструменти на приемливите задължения на субекти, които са Г-СЗИ и в които институцията няма значителни инвестиции, представляван от всеки държан от нея инструмент на приемливите задължения.

4. Сумата на позициите, посочени в член 72д, параграф 1, буква в), която е по-малка или равна на 10% от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на разпоредбите на параграф 1, буква а), подточки i), ii) и iii) от настоящия член, не се приспада и за нея се прилагат, в зависимост от случая, съответните рискови тегла по трета част, дял II, глава 2 или 3 или изискванията в трета част, дял IV.

5. Институциите определят за всеки инструмент на приемливите задължения сумата, която съгласно параграф 4 е рисково претеглена, като умножат сумата на позициите, които съгласно параграф 4 трябва да получават рисково тегло, по дела, получен от посоченото в параграф 3, буква б) изчисление.

Член 72й

Изключение за търговския портфейл от приспаданията от елементите на приемливите задължения

1. Институциите могат да решат да не приспадат определена част от своите преки, непреки и синтетични позиции в инструменти на приемливите задължения, която, както като общ размер, така и изчислена на брутна дълга основа, не надхвърля, след прилагане на членове 32—36, 5% от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

   а) позициите са в търговския портфейл;

   б) инструментите на приемливите задължения се държат за срок, не по-дълъг от 30 работни дни.

2. За размера на елементите, които по силата на параграф 1 не се приспадат, се прилагат капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл.

3. Когато при неприспаднати в съответствие с параграф 1 позиции условията, установени в същия параграф, вече не са изпълнени, позициите се приспадат в съответствие с член 72ж, без да се прилагат изключенията в членове 72з и 72и.

Раздел 3

Собствен капитал и приемливи задължения

Член 72к

Приемливи задължения

Приемливите задължения на дадена институция се състоят от елементите на приемливите задължения след приспаданията, посочени в член 72д.

Член 72л

Собствен капитал и приемливи задължения

Собственият капитал и приемливите задължения на дадена институция се състоят от сбора на нейния собствен капитал и приемливи задължения.

_____

* Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

** Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).“

32) В част II, дял I заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„Общи изисквания за собствен капитал и приемливи задължения“.

33) Член 73 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„РАЗПРЕДЕЛЕНИЯ ПО ИНСТРУМЕНТИ“;

б) параграфи 1—4 се заменят със следното:

„1. Капиталовите инструменти и задълженията, за които единствено институцията преценява дали да се изплатят разпределения не под формата на парични средства или инструменти на собствения капитал, не могат да се определят като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите задължения, освен ако институцията не е получила предварително разрешение от компетентния орган.

2. Компетентните органи дават посоченото в параграф 1 предварително разрешение само ако считат, че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) възможността, с която разполага институцията да отменя плащания по инструмента, не се влияе отрицателно от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията;

б) капацитетът на капиталовия инструмент или задължението да поема загуби не се влияе отрицателно от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията;

в) качеството на капиталовия инструмент или на задължението не се намалява по друг начин от посоченото в параграф 1 право на преценка на институцията, нито от формата, в която могат да се правят разпределенията.

Преди да предостави посоченото в параграф 1 предварително разрешение, компетентният орган се консултира с органа за преструктуриране относно това дали институцията изпълнява тези условия.

3. Капиталовите инструменти и задълженията, за които юридическо лице, различно от институцията, която ги емитира, има право да реши или да изиска разпределенията по тях да се изплатят не под формата на парични средства или капиталови инструменти, не могат да се определят като инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите задължения.

4. Институциите могат да използват широк пазарен индекс като една от базите за определяне на размера на разпределенията по инструментите на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред или на приемливите задължения.“

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Институциите отчитат и оповестяват широките пазарни индекси, на които се основават техните капиталови инструменти и инструменти на приемливите задължения.“

34) В член 75 уводната част се заменя със следното:

„Изискванията относно падежа на късите позиции, посочени в член 45, буква а), член 59, буква а), член 69, буква а) и член 72з, буква а), се считат за удовлетворени по отношение на държаните позиции, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:“

35) В член 76 параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. За целите на член 42, буква а), член 45, буква а), член 57, буква а), член 59, буква а), член 67, буква а), член 69, буква а) и член 72з, буква а) институциите могат да намалят размера на дадена дълга позиция в капиталов инструмент с частта от индекс, която е съставена от същата хеджирана базисна експозиция, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) хеджираната дълга позиция и късата позиция в индекс, който е използван за хеджиране на тази дълга позиция, са държани в търговския портфейл или в банковия портфейл;

б) посочените в буква а) позиции са включени по справедлива стойност в баланса на институцията;

в) посочената в буква а) къса позиция отговаря на изискванията за ефективно хеджиране съгласно процедурите за вътрешен контрол на институцията;

г) компетентните органи поне веднъж годишно правят оценка на адекватността на посочените в буква в) процедури за вътрешен контрол и се уверяват, че те продължават да са подходящи.

2. Когато компетентният орган е дал предварително разрешение, институцията може да използва консервативна оценка на базисната си експозиция във включени в индекси капиталови инструменти като алтернатива на изчисляването на своята експозиция спрямо елементите, посочени в една или повече от следните букви:

а) включени в индекси собствени инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред и на приемливите задължения;

б) включени в индекси инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред на предприятия от финансовия сектор;

в) включени в индекси инструменти на приемливите задължения, емитирани от институции.

3. Компетентните органи дават предварителното разрешение, посочено в параграф 2, само ако институцията им е представила убедителни доказателства, че за нея наблюдението на базисната ѝ експозиция към елементите, посочени в една или повече букви от параграф 2 — в зависимост от случая, ще представлява оперативна тежест.“

36) Член 77 се заменя със следното:

„*Член 77*

Условия за намаляване на собствения капитал и приемливите задължения

1. Институцията трябва да поиска предварително разрешение от компетентния орган, за да извърши някое от следните:

а) да намали, да изкупи или да изкупи обратно емитираните от нея инструменти на базовия собствен капитал от първи ред по разрешения от приложимото национално право начин;

б) да намали, да разпредели или да прекласифицира като друг елемент на собствения капитал премийните резерви от емисии, свързани с инструменти на собствения капитал;

в) да упражни в зависимост от случая кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване по отношение на инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред преди падежа по договора.

2. Институцията получава предварително разрешение от органа за преструктуриране, за да упражни кол опция, опция за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на инструменти на приемливите задължения, които не са обхванати от параграф 1, преди падежа по договора.“

37) Член 78 се заменя със следното:

„*Член 78*

Разрешение от надзорен орган за намаляване на собствения капитал

1. Компетентният орган дава разрешение на институцията да намали, да упражни кол опции, опции за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване по отношение на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, или да намали, да разпредели или да прекласифицира свързани премийни резерви от емисии, когато е изпълнено някое от следните условия:

а) преди извършване на някое от действията, посочени в член 77, параграф 1, или едновременно с него институцията заменя инструментите или свързаните премийни резерви от емисии, посочени в член 77, параграф 1, с инструменти на собствения капитал със същото или по-високо качество при условия, които отговарят на капацитета на институцията да генерира доход;

б) институцията е предоставила на компетентния орган убедителни доказателства, че след действието по член 77, параграф 1 от настоящия регламент собственият ѝ капитал и приемливите ѝ задължения ще надхвърлят изискванията, определени в настоящия регламент и в директиви 2013/36/ЕС и 2014/59/ЕС, с марж, който компетентният орган е счел за необходим.

Ако институцията предостави достатъчни гаранции, че може да функционира със собствен капитал над нивата, изисквани в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, компетентният орган може да ѝ даде общо предварително разрешение да предприеме всяко едно от действията, предвидени в член 77, параграф 1 от настоящия член, при спазване на определени критерии с цел всяко такова бъдещо действие да е в съответствие с условията, установени в букви а) и б) от настоящия параграф. Това общо предварително разрешение се дава само за определен срок, който не надвишава една година, след което може да бъде подновено. То се дава за предварително определен от компетентния орган размер. При инструментите на базовия собствен капитал от първи ред този предварително определен размер не надхвърля нито 3% от съответната емисия, нито 10% от сумата, с която базовият собствен капитал от първи ред надхвърля сбора на изискванията за базовия собствен капитал от първи ред, определени в настоящия регламент, в директиви 2013/36/ЕС и 2014/59/ЕС, с марж, който компетентният орган е счел за необходим. При инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред този предварително определен размер не надхвърля нито 10% от съответната емисия, нито 3% от общия размер на непогасените инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред — в зависимост от случая.

Ако институцията наруши някой от критериите, определени за целите на общото предварително разрешение, компетентните органи го оттеглят.

2. При оценката доколко заместващите инструменти не накърняват капацитета на институцията да генерира доход, посочен в параграф 1, буква а), компетентните органи вземат под внимание степента, до която тези заместващи капиталови инструменти ще са свързани с повече разходи за институцията от капиталовите инструменти или премийните резерви от емисии, които заместват.

3. Когато институцията предприема посоченото в член 77, параграф 1, буква а) действие и приложимото национално право забранява отказа от изкупуване на посочените в член 27 инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, компетентният орган може да предостави освобождаване от изискванията, предвидени в параграф 1 от настоящия член, при условие че изиска от институцията да ограничи изкупуването на такива инструменти по подходящ начин.

4. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да упражняват кол опции, опции за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване по отношение на инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред или на свързаните премийни резерви от емисии преди изтичането на пет години след датата на тяхното емитиране, ако са спазени условията, предвидени в параграф 1, както и едно от посочените по-долу условия:

а) има промяна в регулаторната класификация на тези инструменти, която може да доведе до тяхното изключване от собствения капитал или до прекласифициране като форма на собствен капитал с по-ниско качество, и са изпълнени следните две условия:

i) компетентният орган счита, че тази промяна е достатъчно сигурна;

ii) институцията е представила на компетентния орган убедителни доказателства, че регулаторната прекласификация на тези инструменти не е могла да бъде предвидена към момента на емитирането им;

б) има промяна в приложимото данъчно третиране на тези инструменти, като институцията представя на компетентния орган убедителни доказателства, че тази промяна е съществена и не е могла да бъде предвидена към момента на емитирането на инструментите;

в) инструментите и свързаните премийни резерви от емисии са унаследени по смисъла на член 494б;

г) преди извършване на действието по член 77, параграф 1 или едновременно с него институцията заменя инструментите или свързаните премийни резерви от емисии, посочени в член 77, параграф 1, с инструменти на собствения капитал със същото или по-високо качество при условия, които не накърняват капацитета на институцията да генерира доход, а компетентният орган е разрешил това действие, считайки го за полезно от пруденциална гледна точка и основателно поради извънредни обстоятелства;

д) инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред се изкупуват обратно с цел поддържане на пазара.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя следното:

а) значението на израза „не накърняват капацитета на институцията да генерира доход“;

б) подходящите начини за ограничаване на изкупуването, посочено в параграф 3;

в) процеса — сроковете и процедурите за предоставяне на предварително одобрение от компетентните органи за някое от изброените в член 77, параграф 1 действия, както и изисквания във връзка с данните при подаване на заявление от институция за разрешение от компетентния орган за извършване на някое от изброените в посочената разпоредба действия, включително процедурата при обратно изкупуване на акции, емитирани в полза на членове на кооперативни дружества, и срока за обработване на такова заявление.

ЕБО представя на Комисията проектите на тези регулаторни технически стандарти до 28 юли 2013 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

38) Вмъква се следният член:

„*Член 78а*

Разрешение за намаляване на инструменти на приемливите задължения

1. Органът за преструктуриране дава разрешение на институцията да упражни кол опции, опции за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване по отношение на инструменти на приемливите задължения, ако е изпълнено едно от посочените по-долу условия:

   а) преди извършване на някое от действията, посочени в член 77, параграф 2, или едновременно с него институцията заменя инструментите на приемливите задължения с инструменти на собствения капитал или на приемливите задължения със същото или по-високо качество при условия, които не накърняват капацитета на институцията да генерира доход;

   б) институцията е предоставила на органа за преструктуриране убедителни доказателства, че след действието, посочено в член 77, параграф 2 от настоящия регламент, собственият ѝ капитал и приемливите ѝ задължения надхвърлят изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, определени в настоящия регламент и в директиви 2013/36/ЕС и 2014/59/ЕС, с марж, който органът за преструктуриране, в съгласие с компетентния орган, е счел за необходим;

в) институцията е доказала по начин, който удовлетворява органа за преструктуриране, че частичното или пълното заместване на приемливите задължения с инструменти на собствения капитал е необходимо за гарантиране на спазването на капиталовите изисквания, установени в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, с цел запазването на лицензa.

Ако институцията предостави достатъчни гаранции, че може да функционира с ниво на собствения капитал и приемливите задължения над изискваното в настоящия регламент и в директиви 2013/36/ЕС и 2014/59/ЕС, органът за преструктуриране, след консултация с компетентния орган, може да даде на тази институция общо предварително разрешение да упражнява кол опции, опции за изкупуване, изплащане или обратно изкупуване на инструменти на приемливите задължения при спазване на определени критерии с цел всяко такова бъдещо действие да е в съответствие с условията, определени в букви а) и б) от настоящия параграф. Това общо предварително разрешение се дава само за определен срок, който не надвишава една година, след което може да бъде подновено. То се дава за предварително определен от органа за преструктуриране размер. Органите за преструктуриране уведомяват компетентните органи за всяко общо предварително разрешение, което са дали.

Ако институцията наруши някой от критериите, определени за целите на общото предварително разрешение, органът за преструктуриране го оттегля.

2. При оценката доколко заместващите инструменти не накърняват посочения в параграф 1, буква а) капацитет на институцията да генерира доход, органите за преструктуриране вземат под внимание степента, до която тези заместващи инструменти на собствения капитал или заместващи приемливи задължения пораждат повече разходи за институцията, отколкото инструментите, които заместват.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които определя следното:

а) процеса на сътрудничество между компетентния орган и органа за преструктуриране;

б) процедурата, включително графиците и изискванията за информация, за даване на разрешение в съответствие с параграф 1, първа алинея;

в) процедурата, включително графиците и изискванията за информация, за даване на общо предварително разрешение в съответствие с параграф 1, втора алинея;

г) значението на израза „не накърняват капацитета на институцията да генерира доход“.

За целите на първа алинея, буква г) от настоящия параграф проектите на регулаторни технически стандарти трябва да са изцяло в съответствие с делегирания акт, посочен в член 78.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [шест месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

39) Член 79 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Временно освобождаване от прилагането на разпоредбите относно приспаданията от собствения капитал и приемливите задължения“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато дадена институция държи капиталови инструменти или пасиви, които се считат за инструменти на собствения капитал в предприятие от финансовия сектор или за инструменти на приемливите задължения в институция, и когато компетентният орган счете, че тези позиции са за целите на операция по финансова помощ с оглед оздравяване и възстановяване на икономическата жизнеспособност на това дружество или тази институция, той може временно да отмени прилагането на разпоредбите относно приспаданията, които иначе биха се прилагали към тези инструменти.“

40) Вмъква се следният член:

„*Член 79а*

Оценка на спазването на условията за инструментите на собствения капитал и приемливите задължения

Институциите вземат предвид съществените характеристики на инструментите, а не само тяхната правна форма при оценката на спазването на изискванията, предвидени във втора част. Оценката на съществените характеристики на даден инструмент е съобразена с всички правила, свързани с инструментите, дори когато те не са изрично определени в условията на самите инструменти, за целите на определянето, че общото икономическо въздействие от тези правила съответства на целта на съответните разпоредби.“

41) Член 80 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Постоянен анализ на качеството на инструментите на собствения капитал и приемливите задължения“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. ЕБО наблюдава качеството на инструментите на собствения капитал и приемливите задължения, емитирани от институции в Съюза, и уведомява незабавно Комисията при наличието на съществени доказателства, че тези инструменти не изпълняват съответните критерии за приемливост, установени в настоящия регламент.

При поискване от ЕБО компетентните органи незабавно му препращат цялата информация във връзка с емитираните нови капиталови инструменти или нови видове пасиви, която той счита, че му е необходима, за да наблюдава качеството на инструментите на собствения капитал и приемливите задължения, емитирани от институции в Съюза.“

в) в параграф 3 уводната част се заменя със следното:

„3. ЕБО предоставя технически съвети на Комисията относно значимите изменения, които смята за необходими в рамките на определяне на собствения капитал и приемливите задължения, в резултат на което и да е от следните:“

42) В член 81 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Малцинствените участия включват сумата от елементи на базовия собствен капитал от първи ред на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

а) дъщерното предприятие е някое от следните:

i) институция;

ii) предприятие, за което съгласно приложимото национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС;

iii) междинен финансов холдинг в трета държава, за който се прилагат пруденциални изисквания, които са също толкова строги като пруденциалните изисквания, прилагани за кредитните институции от тази трета държава, ако Комисията в съответствие с член 107, параграф 4 е решила, че тези пруденциални изисквания са най-малкото еквивалентни на тези по настоящия регламент;

б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

в) посочените в уводната част на настоящия параграф елементи на базовия собствен капитал от първи ред се държат от лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“

43) Член 82 се заменя със следното:

„*Член 82*
Квалифициран допълнителен капитал от първи ред, капитал от първи ред, капитал от втори ред и квалифициран собствен капитал

Квалифицираният допълнителен капитал от първи ред, квалифицираният капитал от първи ред, квалифицираният капитал от втори ред и квалифицирания собствен капитал обхващат малцинствените участия, инструментите на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред — в зависимост от случая, плюс неразпределената печалба и премийните резерви от емисии във връзка с тях, на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

а) дъщерното предприятие е някое от следните:

i) институция;

ii) предприятие, за което съгласно приложимото национално право се прилагат изискванията на настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС;

iii) междинен финансов холдинг в трета държава, за който се прилагат пруденциални изисквания, които са също толкова строги като пруденциалните изисквания, прилагани за кредитните институции от тази трета държава, ако Комисията в съответствие с член 107, параграф 4 е решила, че тези пруденциални изисквания са най-малкото еквивалентни на тези по в настоящия регламент;

б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2;

в) тези инструменти са собственост на лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно първа част, дял II, глава 2.“

44) В член 83, параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. Инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, емитирани от дружество със специална цел, и свързаните с тях премийни резерви от емисии се включват до 31 декември 2021 г. в квалифицирания допълнителен капитал от първи ред, квалифицирания капитал от първи ред, квалифицирания капитал от втори ред или в квалифицирания собствен капитал — в зависимост от случая, само когато са изпълнени следните условия:“

45) Вмъква се следният член:

„*Член 88а*

Квалифицирани инструменти на приемливи задължения

„Пасиви, емитирани от дъщерно дружество, установено в Съюза, което принадлежи към същата група за преструктуриране като субекта за преструктуриране, отговарят на изискванията за включване в консолидираните инструменти на приемливите задължения на институция, за която се прилага член 92а, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) те са емитирани в съответствие с член 45е, параграф 2, буква а) от Директива 2014/59/ЕС;

б) те са закупени от съществуващ акционер, който не е част от същата група за преструктуриране, доколкото упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с членове 59—62 от Директива 2014/59/ЕС не засяга контрола, упражняван върху дъщерното предприятие от субекта за преструктуриране;

в) те не превишават размера, определен чрез приспадане на сумата по подточка i) от сумата по подточка ii):

i) сумата от пасивите, дадени или закупени от субекта за преструктуриране, пряко или непряко чрез други субекти в същата група за преструктуриране, и размера на инструментите на собствения капитал, емитирани в съответствие с член 45е, параграф 2, буква б) от Директива 2014/59/ЕС;

ii) сумата, изисквана в съответствие с член 45е, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС.“

46) Член 92 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„г) отношение на ливъридж от 3%;"

б) вмъква се следният параграф:

„1а. В допълнение към изискването, предвидено в параграф 1, буква г) от настоящия член, Г-СЗИ поддържат буфер на отношението на ливъридж, равен на мярката за обща експозиция на Г-СЗИ по член 429, параграф 4 от настоящия регламент, умножена по 50% от нивото на буфера на Г-СЗИ, приложим за Г-СЗИ, в съответствие с член 131 от Директива 2013/36/ЕС.

Г-СЗИ изпълняват изискването за буфер на отношението на ливъридж само с капитал от първи ред. Капитал от първи ред, който се използва за изпълнението на изискването за буфера на отношението на ливъридж, не се използва за изпълнение на някое от свързаните с ливъридж изисквания, определени в настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС, освен ако в някой от тях изрично не е предвидено друго.

Когато дадена Г-СЗИ не отговаря на изискването за буфера на отношението на ливъридж, тя подлежи на изискването за запазване на капитала в съответствие с член 141б от Директива 2013/36/ЕС.

Когато дадена Г-СЗИ не изпълнява едновременно изискването за буфера на отношението на ливъридж и комбинираното изискване за буфер съгласно определението в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, тя подлежи на по-високото от изискванията за запазване на капитала в съответствие с членове 141 и 141б от посочената директива.“

в) параграф 3 се изменя, както следва:

i) букви б) и в) се заменят със следното:

„б) капиталовите изисквания за дейността на институцията в търговския портфейл, за следното:

i) пазарния риск, определен в съответствие с дял IV от настоящата част, с изключение на подходите, установени в глави 1а и 1б от посоченият дял;

ii) големите експозиции, надхвърлящи посочените в членове 395—401 максимални размери, доколкото е разрешено на институцията да надхвърля тези размери, определени съгласно четвърта част;

в) капиталовите изисквания за пазарен риск, както са определени в дял IV от настоящата част, с изключение на подходите, установени в глави 1а и 1б от посочения дял, за всички стопански дейности, при които има валутен или стоков риск;“

ii) вмъква се следната буква:

„ва) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с дял V от настоящата част, с изключение на член 379 — за сетълмент риска.“;

47) Вмъкват се следните членове:

„*Член 92а*

Изисквания за собствен капитал и приемливи задължения при Г-СЗИ

1. При спазване на разпоредбите на членове 93 и 94 и на изключенията, предвидени в параграф 2 от настоящия член, институциите, които са определени като субекти за преструктуриране и са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, следва по всяко време да спазват следните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения:

а) рисково базирано отношение от 18%, което представлява собствен капитал и приемливи задължения на институцията, изразени като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4;

б) отношение от 6,75%, което не е рисково базирано и представлява собствен капитал и приемливи задължения на институцията, изразени като процент от мярката за обща експозиция по член 429, параграф 4.

2. Изискванията, предвидени в параграф 1, не се прилагат в следните случаи:

а) в рамките на три години след датата, на която институцията или групата, от която институцията е част, е определена за Г-СЗИ;

б) в рамките на две години след датата, на която органът за преструктуриране е приложил, в съответствие с Директива 2014/59/ЕС, инструмента за споделяне на загуби;

в) в рамките на две години след датата, на която, с цел да се рекапитализира без прилагането на инструменти за преструктуриране, субекта за преструктуриране е въвел алтернативна мярка от страна на частния сектор съгласно член 32, параграф 1, буква б) от Директива 2014/59/ЕС, с която капиталовите инструменти и другите задължения са били обезценени или преобразувани в елементи на базовия собствен капитал от първи ред.

3. Когато общата стойност, произтичаща от прилагането на изискването, предвидено в параграф 1, буква а) от настоящия член, към всеки субект за преструктуриране от същата Г-СЗИ, надхвърли изискването за собствен капитал и приемливи задължения, изчислено в съответствие с член 12 от настоящия регламент, органът за преструктуриране на институцията майка от ЕС може, след като се консултира с другите засегнати органи за преструктуриране, да действа в съответствие с член 45г, параграф 3 или член 45з, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС.

Член 92б

Изискване за собствен капитал и приемливи задължения при Г-СЗИ извън ЕС

1. Институциите, които са съществени дъщерни предприятия на Г-СЗИ извън ЕС и не са субекти за преструктуриране, следва да спазват по всяко време изисквания за собствен капитал и приемливи задължения в размер на 90% от изискванията за собствен капитал и приемливи задължения по член 92а.

2. С оглед на спазването на параграф 1, инструментите на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред и на приемливите задължения се вземат предвид само ако тези инструменти са притежавани от крайното предприятие майка на Г-СЗИ извън ЕС и са емитирани пряко или непряко чрез други субекти в същата група, при условие че всички тези субекти са установени в същата трета държава като крайното предприятие майка или в държава членка.

3. Инструмент на приемливите задължения се взема предвид за целите на спазването на параграф 1, само когато отговаря на всички посочени по-долу допълнителни условия:

   а) в случай на обичайно производство по несъстоятелност съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 47 от Директива 2014/59/ЕС, вземането, възникнало от задължението, е с по-нисък ранг от вземанията, възникнали от задълженията, които не отговорят на условията, посочени в параграф 2 от настоящия член, и не се считат за собствен капитал;

   б) той попада в обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с членове 59—62 от Директива 2014/59/ЕС.“

48) Член 94 се заменя със следното:

Член 94

Дерогация за несъществена дейност в търговски портфейл

1. Чрез дерогация от член 92, параграф 3, буква б) институциите могат да изчисляват капиталовото изискване за дейността си в търговския портфейл в съответствие с параграф 2 от настоящия член, при условие че според извършваната месечно оценка размерът на балансовата и задбалансовата им дейност в търговския портфейл не надхвърля нито един от следните прагове към последния ден на месеца:

   а) 5% от общите активи на институцията;

   б) 50 милиона евро.

2. Когато са изпълнени и двете условия, посочени в параграф 1, букви а) и б), институциите могат да изчисляват капиталовото изискване за дейността си в търговския портфейл, както следва:

   а) при договорите, изброени в точка 1 от приложение II, договорите, свързани с капиталови инструменти, които са посочени в точка 3 от същото приложение, и кредитните деривати институциите могат да освобождават тези позиции от капиталовото изискване по член 92, параграф 3, буква б);

б) за позициите в търговския портфейл, различни от посочените в буква а) от настоящия параграф, институциите могат да заменят капиталовото изискване по член 92, параграф 3, буква б) с изискването, изчислено съгласно член 92, параграф 3, буква а).

3. За целите на параграф 1 институциите изчисляват размера на балансовата и задбалансовата си дейност в търговския портфейл въз основа на данните към последния ден на всеки месец, като спазват следните изисквания:

а) всички позиции, отнесени към търговския портфейл в съответствие с член 104, се включват в изчислението, с изключение на следните:

i) валутните и стоковите позиции;

ii) позиции в кредитните деривати, които са признати за вътрешно хеджиране на експозиции към кредитен риск в банковия портфейл или към риск от контрагента, и сделките с кредитни деривати, които напълно компенсират пазарния риск на вътрешното хеджиране, както е посочено в член 106, параграф 3;

б) всички позиции, включени в изчислението в съответствие с буква а), се оценяват по пазарната им стойност към определена дата; когато пазарната стойност на дадена позиция не е налична към определена дата, институциите използват справедливата стойност за позицията към тази дата; когато пазарната стойност и справедливата стойност на дадена позиция не са налични на дадена дата, институциите приемат за тази позиция най-актуалната ѝ пазарна стойност или справедлива стойност;

в) абсолютната стойност на дългите позиции се сборува с абсолютната стойност на късите позиции.

4. Когато са изпълнени и двете условия, посочени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, независимо от задълженията, посочени в членове 74 и 83 от Директива 2013/36/ЕС, член 102, параграфи 3 и 4, членове 103 и 104б от настоящия регламент не се прилагат.

5. Институциите уведомяват компетентните органи, когато изчисляват или престанат да изчисляват капиталовите изисквания за дейността си в търговския портфейл в съответствие с параграф 2.

6. Институция, която престане да отговаря на едно или повече от условията, посочени в параграф 1, незабавно уведомява за това компетентния орган.

7. Институцията престава да изчислява капиталовите изисквания за дейността си в търговския портфейл в съответствие с параграф 2 в срок до три месеца от настъпването на някое от следните събития:

а) институцията не изпълнява условията, посочени в параграф 1, буква а) или б), през три последователни месеца;

б) институцията не изпълнява условията, посочени в параграф 1, буква а) или б), в продължение на повече от 6 месеца през последните 12 месеца.

8. Ако институцията е престанала да изчислява капиталовите изисквания за дейността си в търговския портфейл в съответствие с настоящия член, тя може да получи разрешение отново да изчислява капиталовите изисквания за дейността си в търговския портфейл в съответствие с настоящия член само ако докаже на компетентния орган, че всички условия в параграф 1 са били изпълнени за едногодишен период без прекъсване.

9. Институциите не сключват позиции, нито продават или купуват позиции в търговския портфейл единствено с цел да изпълнят по време на месечната оценка някое от условията по параграф 1.“

49) В трета част, дял I глава 2 се заличава;

50) Член 102 се изменя, както следва:

а) параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Намерението за търгуване се доказва въз основа на стратегиите, политиките и процедурите, установени от институцията за управление на позицията или портфейла в съответствие с членове 103, 104 и 104а.

3. Институциите въвеждат и поддържат системи и механизми за контрол за целите на управлението на търговския си портфейл в съответствие с член 103.

4. За целите на изискванията за отчетност, посочени в член 430б, параграф 3, позициите в търговския портфейл се отнасят към бюрата за търгуване, създадени в съответствие с член 104б. “

б) добавят се следните параграфи:

„5. Позициите в търговския портфейл подлежат на изискванията за пруденциална оценка, посочени в член 105.

6. Институциите третират вътрешното хеджиране в съответствие с член 106.“

51) Член 103 се заменя със следното:

„*Член 103*
Управление на търговския портфейл

1. Институциите имат ясно определени политики и процедури за цялостното управление на търговския портфейл. Тези политики и процедури обхващат най-малко:

а) дейностите, които институцията смята за принадлежащи към търгуването и за съставляващи част от търговския портфейл за целите на капиталовите изисквания;

б) степента, в която дадена позиция всекидневно може да бъде оценявана по пазарни цени при активен, ликвиден и двупосочен пазар;

в) за позициите, които се оценяват въз основа на модел — степента, в която институцията може:

i) да определи всички съществени рискове на позицията;

ii) да хеджира всички съществени рискове на позицията с инструменти, за които съществува активен, ликвиден и двупосочен пазар;

iii) да получи надеждни оценки за основните допускания и параметри, използвани в модела;

г) степента, в която институцията може и е задължена да оценява позицията по начин, който може да бъде утвърден от външен експерт по последователен начин;

д) степента, в която правни ограничения или други оперативни изисквания биха се отразили неблагоприятно на способността на институцията бързо да закрие или хеджира позиция;

е) степента, в която институцията може и е задължена да управлява активно риска на позициите в рамките на дейностите по търгуването;

ж) степента, в която институцията може да прекласифицира риск или позиции между банковия и търговския портфейл, както и изискванията за такова прекласифициране по член 104а.

2. При управлението на позициите или на портфейлите от позиции в търговския портфейл институцията изпълнява всички посочени по-долу изисквания:

а) налице е ясно документирана стратегия за търгуване на позицията или портфейлите в търговския портфейл, която висшето ръководство одобрява и която включва очаквания срок на държане;

б) налице са ясно определени политики и процедури за активно управление на позициите и портфейлите в търговския портфейл; тези политики и процедури включват следното:

i) кои позиции или портфейли от позиции могат да се откриват от отделните бюра за търгуване или от определени дилъри — в зависимост от случая;

ii) определянето на позиционни лимити и наблюдението им за целесъобразност;

iii) гарантиране на правото на дилърите да откриват и управляват позицията в рамките на договорените лимити и съгласно одобрената стратегия;

iv) осигуряване на отчетност за позициите пред висшето ръководство като неразделна част от процеса на управление на риска на институцията;

v) гарантиране на активното наблюдение на позициите с помощта на източниците на пазарна информация и на оценяването на възможността за търгуване или хеджиране на позицията или на съставляващите я рискове, включително на оценката, качеството и наличието на пазарни данни за целите на оценъчния процес, равнището на пазарния оборот, размерите на търгуваните на пазара позиции;

vi) активни процедури и механизми за контрол на измами;

в) институцията разполага с ясно определени политики и процедури за наблюдение на позициите с оглед на стратегията ѝ за търгуване, включително наблюдение на оборота и позициите, за които първоначално очаквания срок на държане е бил надхвърлен.“

52) В член 104 параграф 2 се заличава;

53) Вмъкват се следните членове:

„*Член 104а*
Прекласифициране на позиции

1. Институциите, с цел определянето на капиталовите изисквания да отговаря на изискванията на компетентните органи, имат ясно определени политики за идентифициране на извънредните обстоятелства, които обосновават прекласифицирането на дадена позиция от търговския портфейл в позиция от банковия портфейл и обратно — на позиция от банковия портфейл в позиция от търговския портфейл. Институциите извършват преглед на тези политики най-малко веднъж годишно.

За целите на параграф 1 от настоящия член, до ... [пет години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] ЕБО наблюдава различните надзорни практики и издава насоки, в съответствие с член 16 от Регламент № 1093/2010, относно значението на „извънредни обстоятелства“. Докато ЕБО издаде тези насоки, компетентните органи съобщават и обосновават пред ЕБО решението си да разрешат или да откажат да разрешат на дадена институция да прекласифицира позиция в съответствие с посоченото в параграф 2 от настоящия член.

2. Компетентните органи предоставят разрешение на дадена институция да прекласифицира, за целите на определяне на капиталовите изисквания, позиция от търговския портфейл като позиция от банковия портфейл или обратно — позиция от банковия портфейл като позиция от търговския портфейл, само ако институцията им е предоставила писмени доказателства, че решението ѝ да прекласифицира съответната позиция е резултат от извънредно обстоятелство съгласно въведените от нея политики в съответствие с параграф 1 от настоящия член. За тази цел институцията предоставя убедителни доказателства, че позицията вече не отговаря на условието за класифициране като позиция в търговския или в банковия портфейл в съответствие с член 104.

   Решението по първа алинея се одобрява от ръководния орган.

3. Когато компетентният орган е дал разрешение за прекласифицирането на позиция в съответствие с параграф 2, получилата разрешението институция:

   а) оповестява публично без забавяне:

      i) информация, че позицията е била прекласифицирана, и

      ii) когато прекласифицирането води до намаляване на капиталовите изисквания на институцията, размера на това намаление; и

б) когато прекласифицирането води до намаляване на капиталовите изисквания на институцията, тези последици не се отчитат до падежа на позицията, освен ако компетентният орган не разреши на институцията да ги отчете на по-ранна дата.

4. Институцията изчислява нетното изменение в размера на своите капиталови изисквания, произтичащо от прекласифицирането на позицията, като разлика между капиталовите изисквания непосредствено след прекласифицирането и капиталовите изисквания непосредствено преди прекласифицирането, като и двете стойности се изчисляват в съответствие с член 92. При изчислението не се взема предвид въздействието на други фактори освен прекласифицирането.

5. Прекласифицирането на позиция в съответствие с настоящия член е неотменимо.

Член 104б

Изисквания за бюрата за търгуване

1. За целите на изискванията за отчетност, посочени в член 430б, параграф 3, институциите създават бюра за търгуване и отнасят всяка от позициите в търговския си портфейл към някое от тези бюра. Позиции в търговския портфейл се разпределят към едно и също бюро за търгуване само ако отговарят на договорената делова стратегия на бюрото и са последователно управлявани и контролирани в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

2. Бюрата за търгуване на институциите спазват по всяко време всички посочени по-долу изисквания:

а) всяко бюро за търгуване има ясна и специфична делова стратегия, както и подходящата за нея структура за управление на риска;

б) всяко бюро за търгуване има ясна организационна структура; позициите в бюрото за търгуване се управляват от определени дилъри от институцията; всеки дилър в бюрото за търгуване е натоварен с определени функции; всеки дилър е назначен само в едно бюро за търгуване;

в) всяко бюро за търгуване определя позиционни лимити в съответствие с деловата си стратегия;

г) поне веднъж седмично се изготвят отчети за дейността, доходността, управлението на риска и регулаторните изисквания на бюрото за търгуване; тези отчети редовно се представят на ръководния орган;

д) всяко бюро за търгуване има ясен годишен бизнес план с ясно определена политика за възнагражденията, основаваща се на надеждни критерии, използвани за измерване на резултатите;

е) отчети за падежиращите позиции, вътрешнодневните нарушения на лимитите за търгуване, дневните нарушения на лимита за търгуване и действията, предприети от институцията с цел справяне с тези нарушения, както и оценки на пазарната ликвидност се изготвят за всяко бюро за търгуване ежемесечно и са достъпни за компетентните органи.

3. Чрез дерогация от параграф 2, буква б) институцията може да назначи даден дилър да работи към повече от едно бюро за търгуване, при условие че институцията представи на компетентния орган убедителни доказателства, че назначаването му е основано на съображения, свързани със стопанската дейност или ресурсите, и че изпълнява другите посочени в настоящия член качествени изисквания, приложими за дилърите и бюрата за търгуване.

4. Институциите уведомяват компетентните органи за начина, по който спазват изискванията на параграф 2. Компетентните органи могат да изискат от дадена институция да промени структурата или организацията на своите бюра за търгуване с цел да спази разпоредбите на настоящия член.“

54) Член 105 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всички позиции в търговския портфейл и позиции в банковия портфейл, оценявани по справедлива стойност, подлежат на посочените в настоящия член стандарти за пруденциална оценка. Институциите по-специално се уверяват, че пруденциалната оценка на позициите в търговския им портфейл е с подходяща степен на надеждност предвид динамичния характер на позициите в търговския портфейл и на оценяваните по справедлива стойност позиции в банковия портфейл, изискванията за пруденциална надеждност, както и режима на действие и целта на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл и за оценяваните по справедлива стойност позиции в банковия портфейл.“

б) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Институциите преоценяват по справедлива стойност позициите в търговския портфейл поне веднъж дневно. Промените в стойността на тези позиции се отразяват в отчета за приходите и разходите на институцията.

4. Винаги, когато е възможно, институциите оценяват по пазарни цени позициите в търговския си портфейл и позициите в банковия си портфейл, оценявани по справедлива стойност, включително когато прилагат съответното капиталово третиране към тези позиции.“

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато не е възможна оценка по пазарни цени, институциите оценяват позициите и портфейлите си консервативно въз основа на модел, включително, когато изчисляват капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл и за оценяваните по справедлива стойност позиции в банковия портфейл.“

г) в параграф 7 втора алинея се заменя със следното:

„За целите на буква г) от първа алинея моделът се разработва и оценява независимо от бюрата за търгуване и подлежи на независима проверка, включваща утвърждаване на числените методи, допусканията и програмното осигуряване.“

д) в параграф 11 буква а) се заменя със следното:

„а) допълнителното време, необходимо за хеджиране на позицията или на свързаните с нея рискове извън ликвидните хоризонти, които са били определени за рисковите фактори на позицията в съответствие с член 325бг;“

55) Член 106 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Изискванията, посочени в параграф 1, се прилагат, без да се засягат изискванията, приложими за хеджираната позиция в банковия или в търговския портфейл — в зависимост от случая.

3. Когато дадена институция хеджира с кредитен дериват, вписан в търговския ѝ портфейл, експозиция към кредитен риск от банковия портфейл или експозиция към риск от контрагента, позицията на кредитният дериват се признава като вътрешно хеджиране на експозицията към кредитен риск от банковия портфейл или на експозицията към риск от контрагента за целите на изчисляването на посочения в член 92, параграф 3, буква а) размер на рисково претеглените експозиции, когато институцията сключи друга сделка с кредитен дериват с трето лице, която е приемлив доставчик на кредитна защита и изпълнява изискванията за кредитна защита с гаранции в банковия портфейл, като тази сделка напълно компенсира пазарния риск на вътрешното хеджиране.

За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск, в търговския портфейл се включват както вътрешното хеджиране, признато в съответствие с първа алинея, така и кредитният дериват — предмет на сключената с трето лице сделка.“

б) добавят се следните параграфи:

„4. Когато дадена институция хеджира експозиция към риск от капиталов инструмент от банковия портфейл с дериват върху капиталов инструмент, вписан в търговския ѝ портфейл, позицията на деривата върху капиталов инструмент се признава като вътрешно хеджиране на експозицията към капиталов риск от банковия портфейл за целите на изчисляването на посочения в член 92, параграф 3, буква а) размер на рисково претеглените експозиции, когато институцията сключи друга сделка с дериват върху капиталови инструменти с трето лице, която е приемлив доставчик на кредитна защита и изпълнява изискванията за кредитна защита с гаранции в банковия портфейл, като тази сделка напълно компенсира пазарния риск на вътрешното хеджиране.

За целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск, в търговския портфейл се включват както вътрешното хеджиране, признато в съответствие с първа алинея, така и дериватът върху капиталов инструмент, сключен с трето лице — приемлив доставчик на кредитна защита.

5. Когато дадена институция хеджира експозиции към лихвен риск от банковия портфейл с позиция на лихвен риск, вписана в търговския портфейл, тази позиция на лихвен риск се счита за вътрешно хеджиране за целите на оценката на лихвения риск на позициите в банковия портфейл в съответствие с членове 84 и 98 от Директива 2013/36/ЕС, ако са изпълнени следните условия:

   а) позицията е отнесена към подпортфейл, различен от този на другата позиция в търговския портфейл, чиято бизнес стратегия е насочена изцяло към управление и редуциране на пазарния риск при вътрешното хеджиране на експозицията към лихвен риск; за тази цел институцията може да отнесе към този подпортфейл други позиции на лихвен риск, открити с трети лица, или в собствения ѝ търговски портфейл, стига институцията напълно да компенсира пазарния риск на тези позиции на лихвен риск, открити в собствения ѝ търговски портфейл чрез откриване на противоположни позиции на лихвен риск при трети лица;

б) за целите на изискванията за отчетност, посочени в член 430б, параграф 3, позицията е отнесена към бюрото за търгуване, създадено в съответствие с член 104б, чиято бизнес стратегия е насочена изцяло към управление и редуциране на пазарния риск при вътрешното хеджиране на експозицията към лихвен риск; за тази цел бюрото за търгуване може да открива други позиции на лихвен риск при трети лица или други бюра за търгуване на институцията, ако тези други бюра за търгуване напълно да компенсират пазарния риск на тези други позиции на лихвен риск като открият противоположни позиции на лихвен риск при трети лица;

в) за целите на изискванията, предвидени в членове 84 и 98 от Директива 2013/36/ЕС, институцията надлежно е документирала как позицията редуцира лихвения риск на позициите в банковия портфейл.

6. Капиталовите изисквания за пазарен риск за всички позиции, отнесени към посочения в параграф 5, буква а) отделен подпортфейл, се изчисляват самостоятелно и допълват капиталовите изисквания за останалите позиции от търговския портфейл.

7. За целите на изискванията за отчетност, предвидени в член 430б, изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск за всички позиции, отнесени към посочения в параграф 5, буква а) от настоящия член отделен подпортфейл на бюрото за търгуване, посочено в параграф 5, буква б) от настоящия член, или открити от него, се изчисляват, когато е приложимо, самостоятелно в отделен подпортфейл и в допълнение към изчисляването на капиталовите изисквания за останалите позиции от търговския портфейл.“

56) В член 107 параграф 3 се заменя със следното:

„3. За целите на настоящия регламент експозициите към инвестиционни посредници от трета държава, към кредитни институции от трета държава и към борси от трета държава се третират като експозиции към институции само когато третата държава прилага към съответния субект пруденциални и надзорни изисквания, които са най-малко еквивалентни на прилаганите в Съюза.“

57) В член 117 параграф 2 се изменя, както следва:

а) добавят се следните букви:

„о) Международна асоциация за развитие;

п) Азиатска банка за инфраструктурни инвестиции.“

б) добавя се следната алинея:

„На Комисията се предоставя правомощието да изменя настоящия регламент, като приема делегирани актове в съответствие с член 462 за изменение, в съответствие с международните стандарти, на списъка с многостранни банки за развитие, посочени в първа алинея.“

58) В член 118 буква а) се заменя със следното:

„а) Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия;“

59) В член 123 се добавя следната алинея:

„Експозиции, произтичащи от кредити, отпуснати от кредитна институция на пенсионери или служители на безсрочен трудов договор срещу безусловно прехвърляне на част от пенсията или възнаграждението на кредитополучателя към съответната кредитна институция, получават рисково тегло от 35%, при условие че са изпълнени следните условия:

а) за целите на погасяването на кредита кредитополучателят безусловно упълномощава пенсионния фонд или работодателя да извършва директни плащания към кредитната институция, като удържа месечните вноски за погасяване на кредита от месечната пенсия или възнаграждение на кредитополучателя;

б) рисковете от смърт, нетрудоспособност, безработица или намаляване на нетната месечна пенсия или възнаграждение на кредитополучателя са адекватно обезпечени чрез застрахователна полица, сключена от кредитополучателя в полза на кредитната институция;

в) месечните вноски, които кредитополучателят внася за погасяване на всички кредити, които отговарят на условията по букви а) и б), не надвишават като съвкупна сума 20 % от нетната месечна пенсия или възнаграждение на кредитополучателя;

г) максималният първоначален падеж на кредита е по-кратък или равен на 10 години.“

60) Член 124 се заменя със следното:

„*Член 124*

Експозиции, обезпечени с ипотеки върху недвижим имот

1. Експозиция или част от експозиция, напълно обезпечена с ипотека върху недвижим имот, получава рисково тегло от 100%, когато условията, посочени в член 125 или 126, не са спазени, с изключение на тази част от експозицията, която е отнесена към друг клас експозиции. Частта от експозицията, която превишава ипотечната стойност на недвижимия имот, получава същото рисково тегло като приложимото за необезпечените експозиции на въпросния контрагент.

Частта от експозиция, която се третира като изцяло обезпечена с недвижим имот, не надхвърля заложения размер от пазарната стойност, а в тези държави членки, които в законови или подзаконови разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната заемна стойност — не надхвърля ипотечната заемна стойност на съответния недвижим имот.

1a. Държавите членки определят орган, отговорен за прилагането на параграф 2. Този орган е компетентният орган или определеният орган.

Когато органът, определен от държавата членка за прилагането на настоящия член, е компетентният орган, той гарантира, че съответните национални органи и ведомства с функции в макропруденциалната област са надлежно информирани от компетентния орган за намерението му да използва настоящия член, и участват по подходящ начин в оценката на заплахите за финансовата стабилност в неговата държава членка в съответствие с параграф 2.

Когато органът, определен от държавата членка за прилагането на настоящия член, е различен от компетентния орган, държавата членка приема необходимите разпоредби за осигуряване на подходяща координация и обмен на информация между компетентния органи и определения орган с цел правилно прилагане на настоящия член. По-специално, органите са длъжни да си сътрудничат тясно и да обменят цялата информация, която може да бъде необходима за адекватното изпълнение на задълженията, предоставени на определения орган съгласно настоящия член. Това сътрудничество има за цел да се избегне каквато и да е форма на дублиращи се или несъгласувани действия между компетентния и определения орган, както и да се гарантира надлежно отчитане на взаимодействието с други мерки, и по-специално мерките, предприети съгласно член 458 от настоящия регламент и член 133 от Директива 2013/36/ЕС.

2. Въз основа на събраните съгласно член 430а данни и други относими показатели, органът, определен в съответствие с параграф 1а от настоящия член, оценява периодично и поне веднъж годишно дали рисковото тегло от 35% за посочените в член 125 експозиции, към един или повече свързани с недвижими имоти сегменти, обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти, разположени в една или повече части от територията на държавата членка на съответния орган, и рисковото тегло от 50% за посочените в член 126 експозиции, обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части от територията на държавата членка на съответния орган, са надеждно обосновани от:

а) понесените загуби от експозиции, обезпечени с недвижими имоти;

б) прогнозите за бъдещото развитие на пазара на недвижими имоти.

Когато въз основа на оценката по първа алинея от настоящия параграф органът, определен в съответствие с параграф 1а от настоящия член, стигне до заключението, че рисковите тегла по член 125, параграф 2 или по член 126, параграф 2 не отразяват адекватно действителните рискове, отнасящи се до експозициите на един или повече свързани с недвижими имоти сегменти, напълно обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти или върху търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части от територията на държавата членка на съответния орган, и ако счете, че неадекватността на рисковите тегла може да има отрицателни последици за текущата или бъдещата финансова стабилност в неговата държава членка, същият орган може да увеличи рисковите тегла, приложими за тези експозиции, в рамките на интервалите, определени в четвърта алинея от настоящия параграф, или да наложи по-строги критерии от установените в член 125, параграф 2 или в член 126, параграф 2.

Органът, определен в съответствие с параграф 1а от настоящия член, уведомява ЕБО и ЕССР за евентуалните корекции на рисковите тегла и прилаганите критерии съгласно настоящия параграф. В срок от един месец от получаването на посоченото уведомление ЕБО и ЕССР представят своето становище на засегнатите държави членки. ЕБО и ЕССР публикуват рисковите тегла и критериите, посочени в членове 125 и 126 и член 199, параграф 1, буква а), както се прилагат от съответния орган.

За целите на втора алинея от настоящия параграф органът, определен в съответствие с параграф 1а, може да определя рисковите тегла в следните интервали:

а) 35 %—150 % за експозиции, обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти;

б) 50 %—150 % за експозиции, обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти.

3. Когато органът, определен в съответствие с параграф 1а, определи по-високи рискови тегла или по-строги критерии съгласно параграф 2, втора алинея, институциите разполагат с шестмесечен преходен период, за да ги приложат.

4. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕССР, разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на строги критерии за оценка на ипотечната заемна стойност, посочена в параграф 1, и видовете фактори, които да бъдат отчетени при оценката на адекватността на рисковите тегла, посочена в параграф 2, първа алинея.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2019 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕССР може да дава, посредством препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 и в тясно сътрудничество с ЕБО, указания на органите, определени в съответствие с параграф 1а от настоящия член, за следното:

   а) факторите, които могат „да имат отрицателни последици върху текущата или бъдещата финансова стабилност“ съгласно посоченото в параграф 2, втора алинея; и

   б) индикативните сравнителни показатели, които органът, определен в съответствие с параграф 1а, трябва да вземе предвид при определянето на по-високи рискови тегла.

6. Институциите на дадена държава членка прилагат рисковите тегла и критериите, определени от органите на друга държава членка в съответствие с параграф 2, спрямо всички съответни експозиции, обезпечени с ипотеки върху жилищни или търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части на другата държава членка.“

61) В член 128 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Институциите присъждат рисково тегло от 150 % на експозициите, които са свързвани с особено високи рискове.

2. За целите на настоящия член институциите третират всяка от следните експозиции като експозиции, свързвани с особено високи рискове:

а) инвестиции в дружества за рисков капитал, освен ако тези инвестиции са третирани съгласно член 132;

б) инвестиции в непублични капиталови инструменти, с изключение на случаите, когато тези инвестиции се третират съгласно член 132;

в) спекулативно финансиране на недвижими имоти.“

62) Член 132 се заменя със следното:

„*Член 132*
Капиталови изисквания за експозициите в дялове или акции в ПКИ

1. За експозициите си в дялове или акции в дадено ПКИ институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции, като умножат размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен по посочените в параграф 2, първа алинея подходи, с процента на притежаваните от тях дялове или акции.

2. Когато са изпълнени условията на параграф 3 от настоящия член, институциите могат да прилагат подхода на подробния преглед — в съответствие с член 132а, параграф 1, или мандатния подход — в съответствие с член 132а, параграф 2.

При спазване на член 132б, параграф 2 институциите, които не прилагат нито подхода на подробен преглед, нито мандатния подход, определят за експозициите си в дялове или акции в ПКИ рисково тегло от 1 250% (наричан по-долу „алтернативен подход“).

Институциите могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за своите експозиции под формата на дялове или акции в ПКИ, като комбинират посочените в настоящия параграф подходи, ако са изпълнени условията за използването на тези подходи.

3. Институциите могат да определят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с посочените в член 132а подходи, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) ПКИ е някое от следните:

i) предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), обхванато от Директива 2009/65/ЕО;

ii) АИФ, управляван от ЛУАИФ от ЕС, регистрирано съгласно член 3, параграф 3 от Директива 2011/61/ЕС;

iii) АИФ, управляван от ЛУАИФ от ЕС, получило разрешение съгласно член 6 от Директива 2011/61/ЕС;

iv) АИФ, управляван от ЛУАИФ от трета държава, получило разрешение съгласно член 37 от Директива 2011/61/ЕС;

v) АИФ от трета държава, управляван от ЛУАИФ от трета държава и предлаган съгласно член 42 от Директива 2011/61/ЕС;

vi) АИФ от трета държава, който не се предлага в Съюза и се управлява от ЛУАИФ от трета държава, попадащ в обхвата на делегиран акт, посочен в член 67, параграф 6 от Директива 2011/61/ЕС;

б) проспектът на ПКИ или друг съответстващ му документ включва:

i) категориите активи, в които ПКИ има лиценз да инвестира;

ii) когато се прилагат инвестиционни лимити — относителните лимити и методиката за изчисляването им;

в) предоставянето на информация от ПКИ или управляващото дружество на ПКИ на институцията се извършва в съответствие със следните изисквания:

i) експозициите на ПКИ се отчитат най-малко толкова често, колкото тези на институцията;

ii) степента на подробност на финансовата информация е достатъчна, за да позволи на институцията да изчисли размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с избрания от нея подход;

iii) когато институцията прилага подхода на подробен преглед, информацията за базисните експозиции се проверява от независимо трето лице.

Чрез дерогация от първа алинея, буква а) от настоящия член многостранни и двустранни банки за развитие и други институции, които инвестират съвместно в ПКИ с многостранни или двустранни банки за развитие, могат да определят размера на рисково претеглените експозиции на въпросното ПКИ в съответствие с подходите, посочени в член 132а, ако условията по първа алинея, букви б) и в) от настоящия член са изпълнени и ако инвестиционният мандат на ПКИ ограничава видовете активи, в които ПКИ може да инвестира, до активи, които насърчават устойчивото развитие в развиващите се страни.

Институциите уведомяват своя компетентен орган за ПКИ, за които прилагат посоченото във втора алинея третиране.

Чрез дерогация от първа алинея, буква в), подточка i), когато институцията определя размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с мандатния подход, предоставянето на информация на институцията от страна на ПКИ или управляващото дружество на ПКИ може да се ограничи до инвестиционния мандат на ПКИ и промените в него и може да се извършва само в случаите, когато институцията поема експозиция към ПКИ за първи път и когато има промяна в инвестиционния мандат на ПКИ.

4. Институциите, които не разполагат с подходящи данни или информация, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с подходите в член 132а, могат да разчитат на изчисленията на трето лице, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

   а) третото лице е някое от следните:

      i) институцията депозитар или финансовата институция депозитар на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира изключително в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази институция депозитар или финансова институция депозитар;

      ii) за ПКИ извън обхвата на подточка i) от настоящата буква — управляващото дружество на ПКИ, ако то отговаря на условието в параграф 3, буква а);

б) третото лице извършва изчислението в съответствие с посочените в член 132а, параграф 1, 2 или 3 подходи — в зависимост от случая;

в) външен одитор е потвърдил точността на изчислението на третото лице.

Институциите, които разчитат на изчисленията на трето лице, умножават с коефициент 1,2 получения от тези изчисления размер на рисково претеглените експозиции на ПКИ.

Чрез дерогация от втора алинея, когато институцията има неограничен достъп до подробните изчисления, извършени от третото лице, коефициентът 1,2 не се прилага. При поискване институцията предоставя тези изчисления на своя компетентен орган.

5. Когато дадена институция изчислява размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ (наричани по-долу „ПКИ от първа степен“) по подходите в член 132а и някоя от базисните експозиции на ПКИ от първа степен е експозиция в дялове или акции в друго ПКИ (наричани по-долу „ ПКИ от втора степен“), размерът на рисково претеглените експозиции на ПКИ от втора степен може да се изчисли, като се използва някой от трите подхода в параграф 2 от настоящия член. За изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ от трета и всяка следваща степен институцията може да използва подхода на подробен преглед само ако го е използвала за изчисляване при по-ниските степени. При всички други случаи се използва алтернативният подход.

6. Размерът на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен в съответствие с подхода на подробен преглед и мандатния подход, предвидени в член 132а, параграфи 1 и 2, се ограничава до размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен в съответствие с алтернативния подход.

7. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите, които прилагат подхода на подробен преглед в съответствие с член 132а, параграф 1, могат да изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за своите експозиции под формата на дялове или акции в ПКИ, като умножават стойностите на тези експозиции, изчислени в съответствие с член 111, по рисковото тегло (RW_i^*), изчислено в съответствие с формулата по член 132в, ако са изпълнени следните условия:

   а) институциите измерват стойността на притежаваните от тях дялове или акции в ПКИ по историческа стойност, но измерват стойността на базисните активи на ПКИ по справедлива стойност, ако прилагат подхода на подробния преглед;

   б) промяна в пазарната стойност на дяловете или акциите, за които институциите измерват стойността по историческата им стойност, не променя нито размера на собствения капитал на тези институции, нито стойността на експозицията, свързана с тези дялове или акции.“

63) Вмъкват се следните членове:

„*Член 132а*

Подходи за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ

1. Когато са изпълнени условията, посочени в член 132, параграф 3, институциите, които разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, подробно преглеждат тези експозиции, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, като претеглят с рискови тегла всички базисни експозиции на ПКИ, все едно че са държани пряко от тези институции.

2. Когато са изпълнени условията, посочени в член 132, параграф 3, институциите, които не разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, за да използват подхода на подробния преглед, могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за тези експозиции въз основа на лимитите, определени в мандата на ПКИ и на съответното право.

   Институциите правят изчисленията, посочени в първа алинея, въз основа на допускането, че ПКИ първоначално поема експозиции с най-високото капиталово изискване и в максималната степен, позволена в мандата му или съгласно съответното право, а след това продължава да поема експозиции в низходящ ред на изискванията, докато достигне максимално позволената обща експозиция, както и че ПКИ прилага ливъридж до максималния размер, разрешен съгласно неговия мандат или съответното право, в зависимост от случая.

Институциите правят изчисленията, посочени в първа алинея, в съответствие с методите, определени в настоящата глава, в глава 5 и в глава 6, раздел 3, 4 или 5 от настоящия дял.

3. Чрез дерогация от член 92, параграф 3, буква г) институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с параграф 1 или 2 от настоящия член, могат да изчисляват капиталовото изискване за риск от корекция на кредитната оценка на експозициите на това ПКИ в деривати като сума, равна на 50% от капиталовото изискване за експозициите в тези деривати, изчислена в съответствие с глава 6, раздел 3, 4 или 5 от настоящия дял — в зависимост от случая.

   Чрез дерогация от първа алинея институция може да изключи от изчислението на капиталовото изискване за риск от корекция на кредитната оценка експозициите в деривати, които не биха подлежали на това изискване, ако са поети пряко от институцията.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на начина на изчисляване от институциите на посочения в параграф 2 размер на рисково претеглените експозиции, когато един или повече елементи от необходимите за това изчисление входящи данни не са налични.

   ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [девет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

   На Комисията се делегира правомощието да допълни настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 132б

Изключения от подходите за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ

1. Институциите могат да изключат от изчисленията по член 132 притежаваните от дадено ПКИ инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от втори ред, както и инструментите на приемливите задължения, които институциите приспадат съответно съгласно член 36, параграф 1 и членове 56, 66 и 72д.

2. Институциите могат да изключат от изчисленията по член 132 експозициите в дялове или акции в ПКИ, посочени в член 150, параграф 1, букви ж) и з), и вместо това да ги третират съгласно член 133.

Член 132в

Третиране на задбалансовите експозиции към ПКИ

1. Институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за своите задбалансови позиции, които потенциално могат да бъдат превърнати в експозиции под формата на дялове или акции в ПКИ, като умножат стойностите на тези експозиции, изчислени в съответствие с член 111, по следното рисково тегло:

   а) за всички експозиции, за които институциите използват един от подходите по член 132а:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

където:

RW_i^* = рисково тегло;

i = индекс, обозначаващ ПКИ;

$RWAE_i$ = размер, изчислен в съответствие с член 132а за $ПКИ_i$;

E_i^* = стойност на експозициите на $ПКИ_i$;

A_i = счетоводна стойност на активите на $ПКИ_i$; и

EQ_i = счетоводна стойност на капитала на $ПКИ_i$;

б) за всички останали експозиции, $RW_i^* = 1\,250\ \%$.

2. Институциите изчисляват стойността на експозицията на ангажимент за минимална стойност, който отговаря на условията, определени в параграф 3 от настоящия член, като дисконтирана настояща стойност на гарантирания размер, при използване на безрисков дисконтов фактор. Институциите могат да намалят стойността на експозицията на ангажимента за минимална стойност, като приспаднат всички признати загуби по отношение на ангажимента за минимална стойност съгласно приложимия счетоводен стандарт.

Институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за задбалансови експозиции, произтичащи от ангажименти за минимална стойност, които отговарят на всички условия, определени в параграф 3 от настоящия член, като умножат стойността на експозицията за тези експозиции с кредитен конверсионен коефициент от 20 % и рисковото тегло, получено съгласно член 132 или 152.

3. Институциите определят размера на рисково претеглените експозиции за задбалансови експозиции, произтичащи от ангажименти за минимална стойност, в съответствие с параграф 2, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) задбалансовата експозиция на институцията представлява ангажимент за минимална стойност за инвестиция в дялова или акции на едно или повече ПКИ, съгласно който институцията е длъжна единствено да извършва плащания по ангажимента за минимална стойност, когато пазарната стойност на базисните експозиции на едно или повече ПКИ е под предварително определен праг в даден момент или моменти, както е посочено в договора;

б) ПКИ е някое от следните:

i) ПКИ съгласно определението в Директива 2009/65/ЕО; или

ii) АИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, който инвестира единствено в прехвърлими ценни книжа или в други ликвидни финансови активи, посочени в член 50, параграф 1 от Директива 2009/65/ЕО, когато мандатът на АИФ не допуска ливъридж, по-висок от разрешения съгласно член 51, параграф 3 от Директива 2009/65/ЕО;

в) текущата пазарна стойност на базисните експозиции на ПКИ, на която се основава ангажиментът за минимална стойност, без да се отчитат последиците от задбалансовите ангажименти за минимална стойност, покрива или надхвърля настоящата стойност на прага, определен в ангажимента за минимална стойност;

г) когато излишъкът на пазарната стойност на базисните експозиции на едно или повече ПКИ над настоящата стойност на ангажимента за минимална стойност намалява, институцията или друго предприятие, доколкото е обхванато от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата институция в съответствие с настоящия регламент и Директива 2013/36/ЕС или Директива 2002/87/ЕО, може да повлияе на състава на базисните експозиции на тези ПКИ или да ограничи потенциала за по-нататъшно намаляване на излишъка по други начини;

д) крайният пряк или непряк бенефициер на ангажимента за минимална стойност обикновено е непрофесионален клиент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 11 от Директива 2014/65/ЕС.“

64) В член 144, параграф 1 буква ж) се заменя със следното:

„ж) институцията е изчислила съгласно вътрешнорейтинговия подход капиталовите изисквания в резултат на нейните оценки на рисковите параметри и е в състояние да представи отчетите съгласно изискванията на член 430;"

65) Член 152 се заменя със следното:

„*Член 152*

Третиране на експозиции в дялове или акции в ПКИ

1. За експозициите си в дялове или акции в дадено ПКИ институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции, като умножат размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, изчислен в съответствие с подходите, посочени в параграфи 2 и 5, с процента на притежаваните от тях дялове или акции.

2. Когато са изпълнени условията, посочени в член 132, параграф 3, институциите, които разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, подробно преглеждат тези базисни експозиции, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ, като претеглят с рискови тегла всички базисни експозиции на ПКИ, все едно че са държани пряко от самите институции.

3. Чрез дерогация от член 92, параграф 3, буква г) институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с параграф 1 или 2 от настоящия член, могат да изчислят капиталовото изискване за риск от корекция на кредитната оценка на експозициите на това ПКИ в деривати като сума, равна на 50% от капиталовото изискване за тези експозициите в деривати, изчислена в съответствие с глава 6, раздел 3, 4 или 5 от настоящия дял — в зависимост от случая.

Чрез дерогация от първа алинея институция може да изключи от изчислението на капиталовото изискване за риск от корекция на кредитната оценка експозициите в деривати, които не биха подлежали на това изискване, ако са поети пряко от институцията.

4. Институциите, които прилагат подхода на подробния преглед в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член и изпълняват условията за постоянна частична употреба в съответствие с член 150 или не изпълняват условията за използване на предвидените в настоящата глава методи или на един или повече от методите, предвидени в глава 5, по отношение на всички базисни експозиции на ПКИ или на част от тях, изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваните загуби в съответствие със следните принципи:

   а) за експозициите, отнесени към класа експозиции в капиталови инструменти по член 147, параграф 2, буква д), институциите прилагат посочения в член 155, параграф 2 подход за опростено определяне на рисковите тегла;

   б) за експозициите, отнесени към елементите, представляващи класа секюритизиращи позиции, посочен в член 147, параграф 2, буква е), институциите прилагат третирането, предвидено в член 254, както ако посочените експозиция бяха държави пряко от тях;

   в) за всички други базисни експозиции институциите прилагат посочения в глава 2 от настоящия дял стандартизиран подход.

Ако за целите на първа алинея, буква а) институцията не е в състояние да разграничи експозициите в непублични капиталови инструменти, експозициите в търгувани на борсов пазар капиталови инструменти и останалите експозиции в капиталови инструменти, тя отнася съответните експозиции в категорията „други експозиции в капиталови инструменти“.

5. Когато са изпълнени условията, посочени в член 132, параграф 3, институциите, които не разполагат с достатъчно информация за отделните базисни експозиции на дадено ПКИ, могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за тези експозиции в съответствие с посочения в член 132а, параграф 2 мандатен подход. За експозициите по параграф 4, букви а), б) и в) от настоящия член обаче институциите прилагат подходите, посочени в тези букви.

6. При спазване на член 132б, параграф 2 институциите, които не прилагат подхода на подробния преглед в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член, нито мандатния подход в съответствие с параграф 5 от настоящия член, прилагат посочения в член 132, параграф 2 алтернативен подход.

7. Институциите могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за своите експозиции под формата на дялове или акции в ПКИ, като комбинират посочените в настоящия член подходи, ако са изпълнени условията за използването на тези подходи.

8. Институциите, които не разполагат с подходящи данни или информация, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции на ПКИ в съответствие с подходите, посочени в параграфи 2, 3, 4 и 5, могат да разчитат на изчисленията на трето лице, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) третото лице е някое от следните:

i) институцията депозитар или финансовата институция депозитар на ПКИ, при условие че ПКИ инвестира изключително в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при тази институция депозитар или финансова институция депозитар;

ii) за ПКИ извън обхвата на подточка i) от настоящата буква— управляващото дружество на ПКИ, при условие че то отговаря на критериите в член 132, параграф 3, буква а);

б) за експозициите, различни от изброените в параграф 4, букви а), б) и в) от настоящия член, третото лице извършва изчислението в съответствие с подхода на подробния преглед, посочен в член 132а, параграф 1;

в) за експозициите, изброени в параграф 4, букви а), б) и в), третото лице извършва изчислението в съответствие с подходите, посочени в тези букви;

г) външен одитор е потвърдил точността на изчислението на третото лице.

Институциите, които разчитат на изчисленията на трето лице, умножават с коефициент 1,2 получения от тези изчисления размер на рисково претеглените експозиции на ПКИ.

Чрез дерогация от втора алинея, когато институцията има неограничен достъп до подробните изчисления, извършени от третото лице, коефициентът 1,2 не се прилага. При поискване институцията предоставя тези изчисления на своя компетентен орган.

9. За целите на настоящия член се прилагат член 132, параграфи 5 и 6 и член 132б. За целите на настоящия член се прилага член 132в, като се използват рисковите тегла, изчислени в съответствие с глава 3 от настоящия дял.“

66) В член 158 се вмъква следният параграф:

„9а. Размерът на очакваната загуба за ангажимент за минимална стойност, който отговаря на всички изисквания, посочени в член 132в, параграф 3, е нула.“

67) Член 164 се заменя със следното:

„*Член 164*

Загуба при неизпълнение (LGD)

1. Институциите представят собствени оценки на LGD, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в раздел 6 от настоящата глава, и компетентните органи са дали разрешение в съответствие с член 143. За риск от разсейване при закупени вземания се използва стойност на параметъра LGD от 75 %. Ако дадена институция е в състояние по надежден начин да раздели своята оценка на очакваната загуба за риск от разсейване при закупени вземания на съставящите я параметри PD и LGD, тя може да използва собствената си оценка на LGD.

2. Кредитна защита с гаранции може да бъде призната като приемлива чрез коригиране на оценките за PD или LGD по отношение на отделни експозиции или група от експозиции, при условие че са спазени изискванията, посочени в член 183, параграфи 1, 2 и 3, и е получено разрешение от страна на компетентните органи. Дадена институция не присъжда коригирани стойности за PD или LGD на гарантирани експозиции, при които коригираното рисково тегло би било по-ниско от сравнима пряка експозиция към гаранта.

3. За целите на член 154, параграф 2 стойността на параметъра LGD за сравнима пряка експозиция към доставчика на защита, посочен в член 153, параграф 3, е равна на стойността на параметъра LGD, присъдена на нехеджирано улеснение към гаранта или на нехеджирано улеснение към длъжника, в зависимост от това дали, в случай на едновременно неизпълнение на гаранта и длъжника по време на продължителността на хеджираната сделка, наличните доказателства и структурата на гаранцията показват, че размерът на възстановените суми зависи от финансовото състояние на гаранта или съответно на длъжника.

4. За всички обезпечени с жилищни имоти експозиции на дребно, които не се ползват от гаранции на централни правителства, средно претеглената по експозициите LGD е не по-ниска от 10%.

   За всички обезпечени с търговски недвижими имоти експозиции на дребно, които не се ползват от гаранции на централни правителства, средно претеглената по експозициите LGD е не по-ниска от 15%.

5. Всяка държава членка определя орган, отговорен за прилагането на параграф 6. Този орган е компетентният орган или определеният орган.

Когато органът, определен от държавата членка за прилагането на настоящия член, е компетентният орган, той гарантира, че съответните национални органи и институции с функции в макропруденциалната област са надлежно информирани от компетентния орган за намерението му да използва настоящия член, и участват по подходящ начин в оценката на заплахите за финансовата стабилност в неговата държавата членка в съответствие с параграф 6.

Когато органът, определен от държавата членка за прилагането на настоящия член, е различен от компетентния орган, държавата членка приема необходимите разпоредби за осигуряване на подходяща координация и обмен на информация между компетентния орган и определения орган с цел правилно прилагане на настоящия член. По-специално, органите са длъжни да си сътрудничат тясно и да обменят цялата информация, която може да бъде необходима за адекватното изпълнение на задълженията, възложени на определения орган съгласно настоящия член. Това сътрудничество има за цел да се избегне каквато и да било форма на дублиращи се или несъгласувани действия между компетентния орган и определения орган, както и да се гарантира надлежно отчитане на взаимодействието с други мерки, и по-специално мерките, предприети съгласно член 458 от настоящия регламент и член 133 от Директива 2013/36/ЕС.

6. Въз основа на събраните съгласно член 430а данни и други относими показатели и като отчита прогнозите за бъдещото развитие на пазара на недвижими имоти, органът, определен в съответствие с параграф 5 от настоящия член, оценява периодично и поне веднъж годишно дали минималните стойности за LGD, посочени в параграф 4 от настоящия член, са подходящи за експозиции, обезпечени с ипотеки върху жилищни или търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части от територията на държавата членка на съответния орган.

Когато въз основа на оценката по първа алинея от настоящия параграф органът, определен в съответствие с параграф 5, стигне до заключението, че минималните стойности за LGD, посочени в параграф 4, не са адекватни и ако счете, че неадекватността на стойностите на LGD може да има отрицателни последици върху текущата или бъдещата финансова стабилност в неговата държава членка, той може да определи по-високи минимални стойности на LGD за експозициите, обезпечени с ипотеки върху жилищни или търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части от територията на неговата държава членка. Тези увеличени минимални стойности могат да се прилагат и спрямо един или повече свързани с недвижими имоти сегменти от такива експозиции.

Органът, определен в съответствие с параграф 5, уведомява ЕБО и ЕССР преди да вземе решението, посочено в настоящия параграф. В срок от един месец от получаването на това уведомление ЕБО и ЕССР представят своето становище на засегнатата държава членка. ЕБО и ЕССР публикуват тези стойности на LGD.

7. Когато органът, определен в съответствие с параграф 5, определи по-високи минимални стойности на LGD съгласно параграф 6, институциите разполагат с шестмесечен преходен период, за да ги приложат.

8. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕССР, разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, които органът, определен в съответствие с параграф 5, взема под внимание при оценяването на адекватността на стойностите на LGD като част от оценката, посочена в параграф 6.

   ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2019 г.

   На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

9. ЕССР може да дава, посредством препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 и в тясно сътрудничество с ЕБО, указания на органите, определени в съответствие с параграф 5 от настоящия член, за следното:

   а) факторите, които могат „да имат отрицателни последици върху текущата или бъдещата финансова стабилност“ съгласно посоченото в параграф 6; и

б) индикативните сравнителни показатели, които органът, определен в съответствие с параграф 5, трябва да вземе предвид при определянето на по-високи минимални стойности на LGD.

10. Институциите на дадена държава членка прилагат по-високите минимални стойности на LGD, определени от органите на друга държава членка в съответствие с параграф 6, спрямо всички съответни експозиции, обезпечени с ипотеки върху жилищни или търговски недвижими имоти, разположени в една или повече части на другата държава членка.“

68) В член 201, параграф 1 буква з) се заменя със следното:

„з) квалифицирани централни контрагенти.“

69) Вмъква се следният член:

„*Член 204а*

Приемливи видове деривати върху капиталови инструменти

1. Институциите могат да използват като приемлива кредитна защита деривати върху капиталови инструменти, които са суапове за обща доходност или имат подобен икономически ефект, само за целите на вътрешното хеджиране.

Кредитната защита не се признава за приемлива, ако институцията я е закупила чрез суап за обща доходност и отчита нетните постъпления по сделката като нетен доход, но не отчита съответното намаление в стойността на защитения актив посредством намаление на справедливата стойност или увеличение към резервите.

2. Когато институцията вътрешно хеджира с дериват върху капиталов инструмент, вътрешното хеджиране се счита за приемливо за целите на настоящата глава, ако прехвърленият към търговския портфейл кредитен риск се прехвърля на трето лице или лица.

Когато вътрешното хеджиране е извършено в съответствие с разпоредбите на първа алинея и са изпълнени изискванията по настоящата глава, институциите, които получават кредитна защита с гаранции, изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно правилата в раздели 4—6 от настоящата глава.“

70) Член 223 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 втора алинея се заменя със следното:

„При сделките с извънборсови деривати институциите, които използват метода в глава 6, раздел 6, изчисляват E_{VA} по следния начин:

$$E_{VA} = E.“;$$

б) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„При сделките с извънборсови деривати институциите, които използват методите по глава 6, раздели 3, 4 и 5, отчитат въздействието на обезпечението върху редуцирането на риска в съответствие с разпоредбите на глава 6, раздели 3, 4 и 5, в зависимост от случая.“

71) Член 272 се изменя, както следва:

а) точка 6 се заменя със следното:

„6) „хеджираща съвкупност“ означава група от сделки в рамките на една нетираща съвкупност, за които при определянето на потенциалната бъдеща експозиция по методите, посочени в раздел 3 или 4 от настоящата глава, е разрешено пълно или частично нетиране;“

б) вмъква се следната точка:

„7а) „еднопосочно маржин споразумение“ означава маржин споразумение, съгласно което дадена институция е длъжна да предостави на контрагент вариационен маржин, но няма право да получи вариационен маржин от този контрагент — или обратното;“

в) точка 12 се заменя със следното:

„12) „текуща пазарна стойност“ или „CMV“ означава нетната пазарна стойност на всички сделки в рамките на нетираща съвкупност, без да е приспаднато евентуално получено или предоставено обезпечение, когато положителните и отрицателните пазарни стойности се нетират при изчисляването на CMV;“

г) вмъква се следната точка:

„12а) „нетен независим размер на обезпечението“ или „NICA“ означава сборът от коригираните за променливост стойности на получените или предоставени, в зависимост от случая, нетни обезпечения за тази нетираща съвкупност, различни от вариационния маржин;“

72) Член 273 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите изчисляват стойността на експозицията за изброените в приложение II договори по някой от методите, посочени в раздели 3—6, в съответствие с настоящия член.

Институция, която не изпълнява условията по член 273а, параграф 1, не използва метода в раздел 4. Институция, която не изпълнява условията по член 273а, параграф 2, не използва метода в раздел 5.

В рамките на дадена група институциите могат за постоянно да комбинират методите в раздели 3—6. Отделна институция не може за постоянно да използва в комбинация методите в раздели 3—6.“

б) параграфи 6, 7 и 8 се заменят със следното:

„6. По методите в раздели 3—6 стойността на експозицията за даден контрагент е равна на сбора от стойностите на експозициите, изчислени за всяка нетираща съвкупност от сделки с този контрагент.

Чрез дерогация от първа алинея, когато маржин споразумение се прилага за различни нетиращи съвкупности с този контрагент и институцията изчислява стойността на експозицията на тези нетиращи съвкупности по някой от методите в раздели 3—6, стойността на експозицията се изчислява съгласно съответния раздел.

За даден контрагент стойността на експозицията за дадена нетираща съвкупност от изброените в приложение II извънборсови деривативни инструменти, изчислена в съответствие с настоящата глава, е по-голямата от следните стойности: нула и разликата между сумата от стойностите на експозициите във всички нетиращи съвкупности от сделки с контрагента и сумата на корекциите на кредитната оценка за въпросния контрагент, която е призната от институцията като претърпяно намаление на стойността. Корекциите на кредитната оценка се изчисляват, без да се вземат предвид евентуалните нетиращи корекции на дебитната оценка, свързани със собствения кредитен риск на предприятието, които в съответствие с член 33, параграф 1, буква в) вече са били изключени от собствения капитал.

7. Когато изчисляват стойността на експозицията в съответствие с методите в раздели 3, 4 и 5, институциите могат да третират два напълно съчетани договора за извънборсови деривати, включени в едно и също споразумение за нетиране, като един договор с нулева условна стойност на главницата.

За целите на първа алинея два договора за извънборсови деривати се съчетават напълно, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) рисковите им позиции са противоположни;

б) характеристиките им, с изключение на датата на сделката, са едни и същи;

в) паричните им потоци напълно се компенсират.

8. Институциите определят стойността на породените от транзакции с удължен сетълмент експозиции по някой от методите в раздели 3—6 от настоящата глава, независимо от метода, който институцията е избрала за третиране на сделките с извънборсови деривати, репо сделките, сделките по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемните сделки. При изчисляване на капиталовите изисквания за транзакции с удължен сетълмент институцията, която използва изложения в глава 3 подход, може да присъжда рискови тегла съгласно подхода, предвиден в глава 2, за постоянно и независимо от това доколко съществени са тези позиции.“

в) добавя се следният параграф:

„9. По отношение на методите, изложени в раздели 3—6 от настоящата глава, институциите третират сделките, при които е установен специфичен утежняващ риск в съответствие с член 291, параграфи 2, 4, 5 и 6.“

73) Вмъкват се следните членове:

„*Член 273а*

Условия за използване на опростени методи за изчисляване на стойността на експозиция

1. Институция може да изчислява стойността на експозицията на позициите си в деривати в съответствие с метода в раздел 4, при условие че размерът на балансовите и задбалансовите ѝ операции с деривати не надхвърля всеки един от следните прагове според извършваната месечно оценка въз основа на данните към последния ден на месеца:

а) 10% от общите активи на институцията;

б) 300 милиона евро.

2. Институция може да изчислява стойността на експозицията на позициите си в деривати в съответствие с метода в раздел 5, при условие че размерът на балансовите и задбалансовите ѝ операции с деривати не надхвърля всеки един от следните прагове според извършваната месечно оценка въз основа на данните към последния ден на месеца:

   а) 5% от общите активи на институцията;

   б) 100 милиона евро.

3. За целите на параграфи 1 и 2 институциите изчисляват размера на балансовите и задбалансовите си операции с деривати въз основа на данните към последния ден на всеки месец в съответствие със следните изисквания:

   а) позициите в деривати се оценяват по пазарните им стойности към тази дата; когато пазарната стойност на дадена позиция не е налична към определена дата, институциите използват справедлива стойност за позицията към тази дата; когато пазарната стойност и справедливата стойност на дадена позиция не са налични към дадена дата, институциите приемат за тази позиция последната налична за нея пазарна стойност или справедлива стойност;

   б) абсолютната стойност на дългите позиции в деривати се сборува с абсолютната стойност на късите позиции в деривати;

в) включват се всички позиции в деривати, с изключение на кредитните деривати, признати за вътрешно хеджиране срещу експозиции към кредитен риск в банковия портфейл.

4. Чрез дерогация от параграф 1 или 2, в зависимост от случая, ако сделките с деривати на консолидирана основа не надхвърлят праговете, посочени в параграф 1 или 2, в зависимост от случая, институция, която е включена в консолидацията и която би трябвало да приложи метода, посочен в раздел 3 или 4, тъй като превишава тези прагове на индивидуална основа, може, след получено одобрение от компетентните органи, вместо това да избере да приложи метода, който би се приложил на консолидирана основа.

5. Институциите уведомяват компетентните органи за методите, посочени в раздел 4 или 5, които използват или, в зависимост от случая, престават да използват за изчисляване на стойността на експозицията на позициите си в деривати.

6. Институциите не извършват и не заемат дълга или къса позиция в сделка с деривати с единствената цел да отговарят при месечната оценка на някое от условията в параграфи 1 и 2.

Член 273б

Неспазване на условията за използване на опростени методи за изчисляване на стойността на експозицията в деривати

1. Институция, която престане да отговаря на едно или повече от условията по член 273а, параграф 1 или 2, незабавно уведомява за това компетентния орган.

2. Институцията престава да изчислява стойностите на експозицията на позициите си в деривати в съответствие с раздел 4 или 5, в зависимост от случая, в срок от три месеца след възникването на някое от следните обстоятелства:

   а) институцията не отговаря на условията, посочени в член 273а, параграф 1, буква а) или параграф 2, буква а), в зависимост от случая, или условията, посочени в член 273а, параграф 1, буква б) или параграф 2, буква б), в зависимост от случая, през три последователни месеца;

   б) институцията не отговаря на условията, посочени в член 273а, параграф 1, буква а) или параграф 2, буква а), в зависимост от случая, или условията, посочени в член 273а, параграф 1, буква б) или параграф 2, буква б), в зависимост от случая, в продължение на повече от шест месеца през последните 12 месеца.

3. На институция, престанала да изчислява стойността на експозицията на позициите си в деривати в съответствие с раздел 4 или 5, в зависимост от случая, се разрешава да възобнови изчисляването на стойността на експозицията на позициите си в деривати по раздел 4 или 5, стига да докаже на компетентния орган, че всички условия по член 273а, параграф 1 или 2 са били изпълнени за едногодишен период без прекъсване.“

74) В трета част, дял II, глава 6 раздели 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„Раздел 3

Стандартизиран подход към кредитния риск от контрагента

Член 274

Стойност на експозицията

1. Институцията може да изчисли една единствена стойност на експозиция на ниво нетираща съвкупност за всички сделки, обхванати от споразумение за нетиране, ако е изпълнено всяко от следните условия:

   а) споразумението за нетиране принадлежи към един от видовете договорни споразумения за нетиране, посочени в член 295;

   б) споразумението за нетиране е било признато от компетентните органи в съответствие с член 296;

   в) институцията е изпълнила предвидените в член 297 задължения по отношение на споразумението за нетиране.

   Ако някое от условията по първа алинея не е спазено, институцията третира всяка сделка като отделна нетираща съвкупност.

2. Институциите изчисляват стойността на експозицията на дадена нетираща съвкупност съгласно стандартизирания подход за кредитен риск от контрагента, както следва:

$$\text{Стойност на експозицията} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

където:

RC = разменна стойност, изчислена в съответствие с член 275; и

PFE = потенциална бъдеща експозиция, изчислена в съответствие с член 278;

$\alpha = 1{,}4$.

3. Стойността на експозицията на дадена нетираща съвкупност, за която се прилага договорно маржин споразумение, се ограничава до стойността на експозицията на същата нетираща съвкупност, ако не се приложи такова споразумение.

4. Когато за една и съща нетираща съвкупност се прилагат няколко маржин споразумения, институциите разпределят всяко маржин споразумение към групата от сделки в нетиращата съвкупност, за които се прилага това договорно маржин споразумение, и изчисляват стойността на експозицията отделно за всяка от тези групирани сделки.

5. Институциите могат да определят, че стойността на експозицията на дадена нетираща съвкупност е равна на нула, когато нетиращата съвкупност отговаря на всяко от следните условия:

   а) състои се единствено от продадени опции;

   б) текущата пазарна стойност на нетиращата съвкупност е винаги отрицателна;

в) институцията е получила предварително премията по всички опции, включени в нетиращата съвкупност, за да се гарантира изпълнението на договорите;

г) нетиращата съвкупност не е предмет на маржин споразумение.

6. За целите на изчисляване на стойността на експозицията на нетиращата съвкупност в съответствие с настоящия раздел институциите заместват сделка в нетираща съвкупност, която е крайна линейна комбинация от закупени или продадени кол или пут опции, с всички единични опции, които образуват тази линейна комбинация, все едно те представляват отделна сделка. Всяка такава комбинация от опции се третира като отделна сделка в нетиращата съвкупност, в която комбинацията е включена с цел изчисляване на стойността на експозицията.

7. Стойността на експозицията на сделка с кредитни деривати, която представлява дълга позиция в базисния инструмент, може да бъде ограничена до размера на неизплатената премия, ако тя се разглежда като отделна нетираща съвкупност, която не е предмет на маржин споразумение.

Член 275

Разменна стойност

1. Институциите изчисляват разменната стойност RC за нетиращи съвкупности, за които не се прилага маржин споразумение, в съответствие със следната формула:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

2. Институциите изчисляват разменната стойност за нетиращи съвкупности с един контрагент, за които се прилага маржин споразумение, в съответствие със следната формула:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{VM} - \mathrm{NICA}, \mathrm{TH} + \mathrm{MTA} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

където:

RC = разменна стойност;

VM = коригирана за променливост стойност на нетния вариационен маржин, получаван или предоставян редовно, в зависимост от случая, за тази нетираща съвкупност за редуциране на промените в текущата пазарна стойност (CMV) на нетиращата съвкупност;

TH = маржин праг, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението, под който институцията не може да изисква обезпечение; и

MTA = минимален размер на прехвърляемите средства, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението.

3. Институциите изчисляват разменната стойност за множество нетиращи съвкупности, за които се прилага едно и също маржин споразумение, в съответствие със следната формула:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

където:

RC = разменна стойност;i = индекс, с който се обозначават нетиращите съвкупности, за които се прилага маржин споразумението;

CMV_i = текуща пазарна стойност на нетиращата съвкупност i;

VM_{MA} = сбор от коригираните за променливост стойности на редовно получаваните или предоставяни, в зависимост от случая, обезпечения за множеството нетиращи съвкупности за редуциране на промените в техните текущи пазарни стойности; и

$NICA_{MA}$ = сбор от коригираните за променливост стойности на получените или предоставените, в зависимост от случая, обезпечения за множеството нетиращи съвкупности, различни от VM_{MA}.

За целите на първа алинея $NICA_{MA}$ може да бъде изчислен на ниво сделка, на ниво нетираща съвкупност или на ниво всички нетиращи съвкупности, за които се прилага маржин споразумението, в зависимост от това на кое ниво се прилага маржин споразумението.

Член 276

Признаване и третиране на обезпеченията

1. За целите на настоящия раздел институциите изчисляват размерите на VM, $VM_{MA,}$ NICA и $NICA_{MA}$ по отношение на обезпеченията, като изпълняват всяко от следните изисквания:

   а) когато всички сделки, включени в нетиращата съвкупност, принадлежат към търговския портфейл, се признава само обезпечението, което се допуска съгласно членове 197 и 299;

   б) когато нетиращата съвкупност съдържа поне една сделка, която принадлежи към банковия портфейл, се признава само обезпечението, което се допуска съгласно член 197;

   в) обезпечение, получено от контрагента, се признава с положителен знак, а обезпечение, предоставено на контрагента, се признава с отрицателен знак;

   г) коригираната за променливост стойност на всяко получено или предоставено обезпечение се изчислява в съответствие с член 223; за целите на това изчисление институциите не използват метода, определен в член 225;

   д) една и съща позиция на обезпечение не може да бъде включена във VM и NICA едновременно;

   е) една и съща позиция на обезпечение не може да бъде включена във VM_{MA} и $NICA_{MA}$ едновременно;

е) обезпечение, предоставено на контрагента, което е отделено от активите на контрагента и в резултат на това отделяне е защитено при несъстоятелност в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на този контрагент, не се признава при изчисляването на NICA и $NICA_{MA}$.

2. При изчисляването на коригираната за променливост стойност на предоставеното обезпечение, посочено в параграф 1, буква г) от настоящия член, институциите заместват формулата по член 223, параграф 2 със следната формула:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

където:

C_{VA} = коригирана за променливост стойност на предоставеното обезпечение; и

C = обезпечение;

H_c и H_{fx} се определят в съответствие с член 223, параграф 2.

3. За целите на параграф 1, буква г) институциите определят период на реализация, който има отношение към изчисляването на коригираната за променливост стойност на полученото или предоставеното обезпечение, в съответствие със следните времеви хоризонти:

а) една година за нетиращи съвкупности по член 275, параграф 1;

б) маржин периода на риска, определен в съответствие с член 279в, параграф 1, буква б), за нетиращи съвкупности, посочени в член 275, параграфи 2 и 3.

Член 277

Съотнасяне на сделките по рискови категории

1. Институциите съотнасят всяка сделка от нетираща съвкупност към една от следните рискови категории, за да определят потенциалната бъдеща експозиция на нетиращата съвкупност, посочена в член 278:

   а) лихвен риск;

   б) валутен риск;

   в) кредитен риск;

   г) риск от капиталови инструменти;

   д) стоков риск;

   е) други рискове.

2. Институциите извършват съотнасянето, посочено в параграф 1, въз основа на основния рисков фактор на сделката с дериват. Основният рисков фактор е единственият съществен рисков фактор на сделка с деривати.

3. Чрез дерогация от параграф 2 институциите съотнасят сделките с деривати, които имат повече от един основен рисков фактор, към повече от една рискова категория. Когато всички съществени рискови фактори на една от тези сделки спадат към една и съща рискова категория, институциите трябва да съотнесат тази сделка еднократно към рисковата категория въз основа на най-съществения от тези рискови фактори. Когато съществените рискови фактори на една от тези сделки спадат към различни рискови категории, институциите съотнасят по веднъж сделката към всяка рискова категория, за която сделката има поне един съществен рисков фактор, въз основа на най-съществения от рисковите фактори в тази рискова категория.

4. Независимо от параграфи 1, 2 и 3, когато съотнасят сделките по изброените в параграф 1 рискови категории, институциите прилагат следните изисквания:

   а) когато основният рисков фактор на сделката или най-съществения рисков фактор в определена рискова категория при сделки, посочени в параграф 3, е променлива, свързана с инфлацията, институциите съотнасят сделката към категорията на лихвения риск;

   б) когато основният рисков фактор на сделката или най-съществения рисков фактор в определена рискова категория при сделки, посочени в параграф 3, е променлива, свързана с климатичните условия, институциите съотнасят сделката към категорията на стоковия риск.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) метода за идентифициране на сделките само с един съществен рисков фактор;

б) метода за идентифициране на сделките с повече от един съществен рисков фактор и за определяне на най-съществения от тези рискови фактори за целите на параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [шест месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 277а

Хеджиращи съвкупности

1. Институциите установяват съответните хеджиращи съвкупности за всяка рискова категория на дадена нетираща съвкупност и разпределят всяка сделка към тези хеджиращи съвкупности, както следва:

а) сделки, съотнесени към категорията на лихвения риск, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност само ако основният им рисков фактор или най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3, е деноминиран в една и съща валута;

б) сделки, съотнесени към категорията на валутния риск, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност или най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3, само ако основният им рисков фактор се основава на една и съща двойка валути;

в) всички сделки, съотнесени към категорията на кредитния риск, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност;

г) всички сделки, съотнесени към категорията на риска от капиталови инструменти, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност;

д) сделки, съотнесени към категорията на стоковия риск, се разпределят към една от следните хеджиращи съвкупности въз основа на естеството на основния им рисков фактор или на най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3:

i) енергетика;

ii) метали;

iii) селскостопански продукти;

iv) други стоки;

v) климатични условия;

е) сделки, съотнесени към категорията на други рискове, се разпределят към една и съща хеджираща съвкупност само ако имат и един и същ основен рисков фактор или най-съществен рисков фактор в дадената рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3.

За целите на първа алинея, буква а) от настоящия параграф сделки, които се съотнасят към категорията на лихвения риск и чийто основен рисков фактор е променлива, свързана с инфлацията, се разпределят в отделни хеджиращи съвкупности, различни от установените за сделките, съотнесени към категорията на лихвения риск, чийто основен рисков фактор не е променлива, свързана с инфлацията. Тези сделки се съотнасят към една и съща хеджираща съвкупност само ако основният им рисков фактор или най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3, е деноминиран в една и съща валута.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите установяват за следните сделки отделни хеджиращи съвкупности във всяка рискова категория:

а) сделки, чийто основен рисков фактор или най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3, е изведената от пазарните цени променливост или реализираната променливост на рисков фактор, или корелацията между двата рискови фактора;

б) сделки, чийто основен рисков фактор или най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3, е разликата между два рискови фактора, съотнесени към една и съща рискова категория, или сделки с две платежни рамена, деноминирани в една и съща валута, при които рисков фактор, който попада в същата рискова категория, към която е съотнесен основният рисков фактор, се съдържа в платежното рамо, различно от рамото, което съдържа основния рисков фактор.

За целите на първа алинея, буква а) от настоящия параграф институциите разпределят сделките към една и съща хеджираща съвкупност от съответната рискова категория само когато те имат един и същ основен рисков фактор или най-съществен рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3.

За целите на първа алинея, буква б) институциите разпределят сделките към една и съща хеджираща съвкупност от съответната рискова категория само когато двойката рискови фактори в тези сделки, съгласно посоченото в същата разпоредба, е една и съща и между двата рискови фактора, които се съдържат в тази двойка, съществува положителна корелация. В противен случай институциите съотнасят сделките по първа алинея, буква б) към една от хеджиращите съвкупности, установени в съответствие с параграф 1, въз основа на само един от двата рискови фактора, посочени в първа алинея, буква б).

3. При поискване от компетентните органи институциите предоставят броя на хеджиращите съвкупности, установени в съответствие с параграф 2 от настоящия член за всяка рискова категория, заедно с основния рисков фактор или най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3, или двойката рискови фактори на всяка от хеджиращите съвкупности, както и броя на сделките във всяка от тях.

Член 278

Потенциална бъдеща експозиция

1. Институциите изчисляват потенциалната бъдеща експозиция за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\mathrm{PFE} = \mathrm{multiplier} \cdot \sum_{a} \mathrm{AddOn}^{(a)}$$

където:

PFE =потенциална бъдеща експозиция;

a = индекс, с който се обозначават рисковите категории, включени в изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция на нетиращата съвкупност;

$\mathrm{AddOn}^{(a)}$ = добавка за рисковата категория a, изчислена в съответствие с членове 280a—280e, в зависимост от случая; и

multiplier = множител, изчислен в съответствие с формулата, посочена в параграф 3.

За целите на това изчисление институциите включват добавката за дадена рискова категория при изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция на нетираща съвкупност, когато най-малко една сделка от нетиращата съвкупност е съотнесена към тази рискова категория.

2. Потенциалната бъдеща експозиция на множество нетиращи съвкупности, за които се прилага едно маржин споразумение, както е посочено в член 275, параграф 3, се изчислява като сбора от потенциалните бъдещи експозиции на всички отделни нетиращи съвкупности, все едно за тях не се прилага никакво маржин споразумение.

3. За целите на параграф 1 множителят се изчислява, както следва:

$$\text{multiplier} = \begin{cases} 1 \text{ if } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ if } z < 0 \end{cases}$$

където:

$\text{Floor}_m = 5\%$;

$y = 2 \cdot (1 - \text{Floor}_m) \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA за нетиращите съвкупности, посочени в чл. 275, параграф 1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA за нетиращите съвкупности, посочени в чл. 275, параграф 2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ за нетиращите съвкупности, посочени в чл. 275, параграф 3} \end{cases}$$

NICA_i = нетен независим размер на обезпеченията, изчислен само за сделките, които са включени в нетиращата съвкупност i. NICA_i се изчислява на ниво сделка или на ниво нетираща съвкупност в зависимост от маржин споразумението.

Член 279

Изчисляване на рисковата позиция

За целите на изчисляването на добавките за рисковата категория, посочени в членове 280а—280е, институциите изчисляват рисковата позиция на всяка сделка от нетираща съвкупност, както следва:

$$\text{Рискова позиция} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

където:

δ = надзорна делта на сделката, изчислена в съответствие с формулата, посочена в член 279а;

AdjNot = коригиран условен размер на сделката, изчислен в съответствие с член 279б; и

MF = матуритетен фактор на сделката, изчислен в съответствие с формулата, посочена в член 279в.

Член 279а

Надзорна делта

1. Институциите изчисляват надзорната делта, както следва:

   а) за кол и пут опции, които дават възможност на купувача да закупи или продаде базисния инструмент на положителна цена на една или няколко бъдещи дати, освен когато тези опции са съотнесени към категорията на лихвения риск, институциите използват следната формула:

$$\delta = \text{sign} \cdot N\left(\text{type} \cdot \frac{\ln\left({}^{P}/_{K}\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^{2} \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

   където:

   δ = надзорна делта;

   sign = -1, ако сделката е продадена кол опция или закупена пут опция;

   sign = +1, ако сделката е закупена кол опция или продадена пут опция;

   type = -1, ако сделката е пут опция;

   type = +1, ако сделката е кол опция;

   N(x) = кумулативна функция на разпределение за стандартна нормална случайна променлива, т.е. вероятността една нормална случайна променлива със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на "x";

P = спот или форуърд цена на базисния инструмент на опцията; за опции, чиито парични потоци зависят от средната стойност на цената на базисния инструмент, P е равно на тази средна стойност към датата, на която е направено изчислението;

K = цена на упражняване на опцията;

T = дата на изтичане на опцията; за опции, които могат да бъдат упражнявани само на една бъдеща дата, срокът на изтичане съвпада с тази дата. За опции, които могат да бъдат упражнявани на няколко бъдещи дати, срокът на изтичане съвпада с последната от тези дати; датата на изтичане на опцията се изразява в години, като се отчита кои дни са работни; и

σ = надзорна променливост на опцията, определена в съответствие с таблица 1 въз основа на рисковата категория на сделката и естеството на базисния инструмент на опцията.

Таблица 1

Рискова категория	Базисен инструмент	Регулаторна променливост
Валута	Всички	15%
Кредити	Инструмент, издаден върху задължения на едно лице	100%
	Инструмент, издаден върху задължения на няколко лица	80%
Капиталови инструменти	Инструмент, издаден върху задължения на едно лице	120%
	Инструмент, издаден върху задължения на няколко лица	75%
Стоки	Електроенергия	150%
	Други стоки (без електроенергия)	70%
Други	Всички	150%

Институции, които използват форуърд цената на базисния инструмент на опцията, гарантират, че:

i) форуърд цената съответства на характеристиките на опцията;

ii) форуърд цената се изчислява, като се използва относим лихвен процент, широко наличен към датата на отчета;

iii) форуърд цената включва очакваните парични потоци по базисния инструмент преди изтичането на опцията;

б) за траншове от синтетична секюритизация и кредитни деривати за n-то неизпълнение институциите използват следната формула:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

където:

$$sign = \begin{cases} +1 \text{ където кредитната защита е получена чрез сделката} \\ -1 \text{ където кредитната защита е предоставена чрез сделката} \end{cases}$$

A = начална точка на загуба по транша; за сделка с кредитни деривати за n-то неизпълнение въз основа на k на брой референтни субекти, A = (n-1)/k; и

D = крайна точка на загуба по транша; за сделка с кредитни деривати за n-то неизпълнение въз основа на k на брой референтни субекти, D = n/k;

в) за сделките, които не са посочени в буква а) или б), институциите използват следната надзорна делта:

$$\delta = \begin{cases} +1, \text{ако сделката е дълга позиция в основния рисков фактор или в най-съществения рисков фактор в тази рискова категория} \\ -1, \text{ако сделката е къса позиция в основния рисков фактор или в най-съществения рисков фактор в тази рискова категория} \end{cases}$$

2. За целите на настоящия раздел дълга позиция в основен рисков фактор или в най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделките, посочени в член 277, параграф 3, означава, че пазарната стойност на сделката нараства, когато стойността на този рисков фактор се увеличава, докато къса позиция в основния рисков фактор или в най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделките, посочени в член 277, параграф 3, означава, че пазарната стойност на сделката намалява, когато стойността на този рисков фактор се увеличава.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) в съответствие с измененията на международната регулаторна уредба, формулата, която институциите използват за изчисляване на надзорната делта за кол и пут опции, съотнесени към категорията на лихвения риск, и която е съвместима с пазарни условия, при които лихвените проценти може да са отрицателни, както и надзорната променливост, която е подходяща за тази формула;

б) метода за определяне дали дадена сделка е дълга или къса позиция в основния рисков фактор или в най-съществения рисков фактор в тази рискова категория при сделки, посочени в член 277, параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [шест месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 279б

Коригирана условна стойност

1. Институциите изчисляват коригираната условна стойност, както следва:

   а) за сделки, съотнесени към категорията на лихвения риск или към категорията на кредитния риск, институциите изчисляват коригираната условна стойност като произведение на условната стойност на договора за деривати и регулаторния коефициент на продължителност, който се изчислява по следния начин:

$$\text{регулаторен коефициент на продължителност} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

   където:

   R = надзорен дисконтов процент; R = 5 %;

   S = период между началната дата на дадена сделка и отчетната дата, който се изразява в години, като се отчита кои дни са работни;

   E = период между крайната дата на дадена сделка и отчетната дата, който се изразява в години, като се отчита кои дни са работни.

Началната дата на дадена сделка е най-ранната дата, на която се определя размерът или се извършва договорно плащане по сделката, към или от институцията, без да се считат плащанията, свързани с размяната на обезпечение по маржин споразумение. Когато към отчетната дата вече са определени размери или са извършени плащания по сделката, началната дата на сделката е равна на 0.

Когато сделката включва една или повече договорни бъдещи дати, на които институцията или контрагентът може да реши да прекрати сделката преди договорения ѝ падеж, началната дата на сделката е равна на най-ранната от следните дати:

i) датата или най-ранната от няколкото бъдещи дати, на които институцията или контрагентът може да реши да прекрати сделката, преди да настъпи договореният ѝ падеж;

ii) датата, на която започват да се определят размерите или да се извършват плащания по сделката, различни от плащанията, свързани с размяната на обезпечение по маржин споразумение.

Когато базисният инструмент по сделката е финансов инструмент, който може да доведе до договорни задължения в допълнение към тези по сделката, началната дата на сделката се определя въз основа на най-ранната дата, на която започват да се определят размерите или извършват плащания по базисния инструмент.

Крайната дата на дадена сделка е най-късната дата, на която се извършва или може да бъде извършено договорно плащане по сделката, към или от институцията.

Когато базисният инструмент по сделката е финансов инструмент, който може да доведе до договорни задължения в допълнение към тези по сделката, крайната дата на сделката се определя въз основа на последното договорно плащане по базисния инструмент на сделката.

Когато дадена сделка е структурирана за уреждане на текуща експозиция след определени дати на плащане и когато условията се актуализират така, че пазарната стойност на сделката е нула на тези определени дати, уреждането на текущата експозиция на определените дати се счита за договорно плащане по същата сделка;

б) за сделки, съотнесени към категорията на валутния риск, институциите изчисляват коригираната условна стойност, както следва:

i) когато сделката се състои от едно платежно рамо, коригираната условна стойност е равна на условната стойност по договора за дериват;

ii) когато сделката се състои от две платежни рамена и условната стойност на едното платежно рамо е деноминирана в отчетната валута, коригираната условна стойност е равна на условната стойност на другото платежно рамо;

iii) когато сделката се състои от две платежни рамена и условната стойност на всяко платежно рамо е деноминирана във валута, различна от отчетната валута на институцията, коригираната условна стойност е равна на по-голямата от условните стойности на двете платежни рамена, след като тези суми са били преизчислени в отчетната валута на съответната институция по текущия спот валутен курс;

в) за сделки, съотнесени към категорията на риска от капиталови инструменти или към категорията на стоковия риск, институциите изчисляват коригираната условна стойност като произведението на пазарната цена на единица от базисния инструмент по сделката и броя на единиците на базисния инструмент по сделката;

когато дадена сделка, съотнесена към категорията на риска от капиталови инструменти или към категорията на стоковия риск, е изразена в договора като условна стойност, институциите използват като коригирана условна стойност условната стойност на сделката, а не броя на единиците в базисния инструмент;

г) за сделки, съотнесени към категорията на другите рискове, институциите изчисляват коригираната условна стойност въз основа на най-подходящия метод измежду методите, посочени в букви а), б) и в), в зависимост от естеството и характеристиките на базисния инструмент по сделката.

2. За целите на изчисляването на посочената в параграф 1 коригирана условна стойност на сделката институциите определят условната стойност или броя на единиците от базисния инструмент, както следва:

а) когато условната стойност или броят на единиците от базисния инструмент на сделката не е фиксиран до настъпване на договорения падеж:

i) за детерминистични условни стойности и детерминистичен брой на единиците от базисния инструмент — условната стойност е средната претеглена стойност на всички детерминистични размери на условните стойности или на броя на единиците от базисния инструмент, в зависимост от случая, до настъпване на падежа на сделката по договора, като теглата представляват тази част от периода, през която се прилага всяка условна стойност;

ii) за стохастични условни стойности и стохастичен брой на единиците от базисния инструмент — условната стойност представлява стойността, определена чрез фиксиране на текущите пазарни стойности във формулата за изчисляване на бъдещите пазарни стойности;

б) за договори, при които условната стойност се разменя повече от веднъж — условната стойност се умножава по броя на оставащите плащания, които остава да бъдат направени съгласно договорите;

в) при договори, които предвиждат мултиплициране на плащанията на парични потоци или на базисния инструмент по договора за деривати, условната стойност се коригира от институцията с цел да се отчетат последиците от мултиплицирането върху структурата на риска на тези договори.

3. Институциите преизчисляват коригираната условна стойност на сделката в отчетната си валута по текущия спот валутен курс, като коригираната условна стойност се изчислява съгласно настоящия член от условната стойност по договора или от пазарната цена на броя на единиците от базисния инструмент, когато тази стойност или цена е деноминирана в друга валута.

Член 279в

Матуритетен фактор

1. Институциите изчисляват матуритетния фактор, както следва:

а) за сделки, включени в нетиращите съвкупности по член 275, параграф 1, институциите използват следната формула:

$$\mathrm{MF} = \sqrt{\min\{\max\{\mathrm{M}, 10/\mathrm{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

където:

MF = матуритетен фактор;

M = остатъчен срок до падежа на сделката, който е равен на времето, необходимо за приключването на всички договорни задължения по сделката; за тази цел всяка опционалност по дериватен договор се счита за договорно задължение; остатъчният срок до падежа се изразява в години като се отчита кои дни са работни;

когато дадена сделка има друг дериватен договор като базисен инструмент, който може да доведе до допълнителни договорни задължения извън договорните задължения по сделката, остатъчният срок до падежа на сделката е равен на времето, необходимо за приключването на всички договорни задължения по базисния инструмент;

когато дадена сделка е структурирана за уреждане на текуща експозиция след определени дати на плащане и когато условията се актуализират така, че пазарната стойност на сделката е нула на тези определени дати, остатъчният срок до падежа на сделката е равен на времето до датата на следващата актуализация; и

OneBusinessYear (една работна година) = една година, изразена в работни дни, като се отчита кои дни са работни;

б) за сделки, включени в нетиращи съвкупности по член 275, параграфи 2 и 3, матуритетният фактор се определя като:

$$\mathrm{MF} = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{\mathrm{MPOR}}{\mathrm{OneBusinessYear}}}$$

където:

MF = матуритетен фактор;

MPOR = рисков маржин период на нетиращата съвкупност, определен в съответствие с член 285, параграфи 2—5; и

OneBusinessYear (една работна година) = една година, изразена в работни дни, като се отчита кои дни са работни.

При определяне на рисковия маржин период за сделки между клиент и клирингов член, институцията, която действа като клиент или клирингов член, замества минималния период, посочен в член 285, параграф 2, буква б), с пет работни дни.

2. За целите на параграф 1, за сделки, които са структурирани за уреждане на текущи експозиции след определени дати на плащане, остатъчният срок до падежа е равен на времето до датата на следващата актуализация, когато условията се актуализират така, че пазарната стойност на договора да бъде нула на тези дати на плащане.

Член 280

Надзорен коефициент на хеджираща съвкупност

За целите на изчисляването на добавката за хеджираща съвкупност съгласно членове 280а—280е надзорният коефициент є на хеджираща съвкупност е следният:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ за хеджиращи съвкупности, установени в съответствие с член 277а, параграф 1} \\ 5 \text{ за хеджиращи съвкупности, установени в съответствие с член 277а, параграф 2, буква а)} \\ 0{,}5 \text{ за хеджиращи съвкупности, установени в съответствие с член 277а, параграф 2, буква б)} \end{cases}$$

Член 280а

Добавка за категорията на лихвения риск

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на лихвения риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

където:

AddOn^{IR} = добавка за категорията на лихвения риск;

j = индекс, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за лихвен риск от нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква а) и член 277а, параграф 2; и

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = добавка за хеджираща съвкупност j на категорията на лихвения риск, изчислена в съответствие с параграф 2.

2. Институциите изчисляват добавката за хеджираща съвкупност j на категорията на лихвения риск:

$$\mathrm{AddOn}_j^{IR} = \epsilon_j \cdot \mathrm{SF}^{IR} \cdot \mathrm{EffNot}_j^{IR}$$

където:

ϵ_j = надзорен коефициент за хеджиращата съвкупност j, определен в съответствие с приложимата стойност, посочена в член 280;

SF^{IR} = надзорен коефициент за категорията на лихвения риск на стойност 0,5%; и

EffNot_j^{IR} = ефективна условна стойност на хеджиращата съвкупност j, изчислена в съответствие с параграф 3.

3. За целите на изчисляването на ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност j институциите първо съотнасят всяка сделка от хеджиращата съвкупност към съответната група в таблица 2. Това съотнасяне се извършва въз основа на крайната дата на всяка сделка, определена съгласно член 279б, параграф 1, буква а):

Таблица 2

Група	Крайна дата (в години)
1	>0 и <=1
2	>1 и <= 5
3	> 5

След това институциите изчисляват ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност j в съответствие със следната формула:

$$\mathrm{EffNot}_{j}^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

където:

EffNot_{j}^{IR} = ефективна условна стойност на хеджиращата съвкупност j;

$D_{j,k}$ = ефективна условна стойност на група k на хеджиращата съвкупност j, изчислена както следва:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Група k}} \text{Рискова позиция}_l$$

където:

l = индекс, с който се обозначава рисковата позиция.

Член 280б

Добавка за категорията на валутния риск

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на валутния риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}}$ = добавка за категорията на валутния риск;

j = индекс, с който се обозначават хеджиращите съвкупности за валутния риск от нетиращата съвкупност, установени в съответствие с член 277a, параграф 1, буква б) и член 277a, параграф 2; и

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}}$ = добавка за хеджираща съвкупност j на категорията на валутния риск, изчислена в съответствие с параграф 2.

2. Институциите изчисляват добавката за хеджираща съвкупност j на категорията на валутния риск, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}} = \epsilon_{j} \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{FX}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_{j}^{\mathrm{FX}}\right|$$

където:

ϵ_j = надзорен коефициент за хеджиращата съвкупност j, определен в съответствие с член 280;

SF^{FX} = надзорен коефициент за категорията на валутния риск на стойност 4%;

$EffNot_j^{FX}$ = ефективна условна стойност на хеджиращата съвкупност j, изчислена, както следва:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{Хеджираща съвкупност j}} \text{Рискова позиция}_l$$

където:

l = индекс, с който се обозначава рисковата позиция.

Член 280в

Добавка за категорията на кредитния риск

1. За целите на параграф 2 институциите установяват съответните кредитни референтни субекти на нетиращата съвкупност в съответствие със следното:

   а) един кредитен референтен субект съответства на всеки емитент на референтен дългов инструмент, който е базисен инструмент за сделка върху задължения на едно лице, отнесена към категорията на кредитния риск; сделките върху задълженията на едно лице се отнасят към един и същи кредитен референтен субект само когато базисният референтен дългов инструмент на тези сделки е емитиран от един и същи емитент;

б) един кредитен референтен субект съответства на всяка група от референтни дългови инструменти или кредитни деривати върху задължения на едно лице, които са базисни инструменти по сделка върху задълженията на няколко лица, отнесена към категорията на кредитния риск; сделки върху задълженията на няколко лица се отнасят към един и същи кредитен референтен субект само когато групата на включените в сделките базисни референтни дългови инструменти или кредитни деривати върху задължения на едно лице има едни и същи съставни елементи.

2. За целите на член 278 институцията изчислява добавката за категорията на кредитния риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{\mathrm{j}} \mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Credit}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ =добавка за категорията на кредитния риск;

j = индекс, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за кредитния риск, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква в) и член 277а, параграф 2 за нетиращата съвкупност; и

$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Credit}}$ = добавка за хеджираща съвкупност j на категорията на кредитния риск, изчислена в съответствие с параграф 3.

3. Институциите изчисляват добавката за категорията на кредитния риск за хеджиращата съвкупност j, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\mathrm{Credit}}\right)^2\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)\right)^2}$$

където:

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Credit}}$ = добавка за категорията на кредитния риск за хеджираща съвкупност j;

ϵ_j = надзорен коефициент за хеджиращата съвкупност j, определен в съответствие с член 280;

k = индекс, с който се обозначават кредитните референтни субекти на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с параграф 1;

ρ_k^{Credit} = коефициент на корелация за кредитния референтен субект k; когато кредитния референтен субект k е установен в съответствие с параграф 1, буква а), ρ_k^{Credit} = 50%, когато кредитният референтен субект k е установен в съответствие с параграф 1, буква б), ρ_k^{Credit} = 80 %; и

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)$ = добавка за кредитния референтен субект k, определена в съответствие с параграф 4.

4. Институцията изчислява добавката за кредитния референтен субект k, както следва:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

където:

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = ефективна условна стойност на кредитния референтен субект k, изчислена, както следва:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{Кредитен референтен субект k}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{Рискова позиция}_l$$

където:

l = индекс, с който се обозначава рисковата позиция; и

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = надзорен коефициент, приложим към кредитния референтен субект k, изчислен в съответствие с параграф 5.

5. Институциите изчисляват надзорния коефициент, приложим за кредитния референтен субект k, както следва:

а) за кредитния референтен субект k, установен в съответствие с параграф 1, буква а), $SF_{k,l}^{Credit}$се съотнася към един от шестте надзорни коефициента, посочени в таблица 3 от настоящия параграф, въз основа на външна кредитна оценка, присъдена на съответния отделен емитент от призната АВКО; за отделен емитент, за когото няма присъдена кредитна оценка от призната АВКО:

i) институцията, използваща подхода по глава 3, съотнася вътрешния рейтинг на отделния емитент към една от външните кредитни оценки;

ii) институцията, използваща подхода по глава 2, присъжда $SF_{k,l}^{Credit}$= 0,54% на този кредитен референтен субект; когато обаче институцията прилага член 128, за да определи рисковото тегло на кредитния риск от контрагента по отношение на експозициите към този отделен емитент, тя присъжда $SF_{k,l}^{Credit}$= 1,6% на този кредитен референтен субект;

б) за кредитен референтен субект k, установен в съответствие с параграф 1, буква б):

i) когато рискова позиция l, отнесена към кредитния референтен субект k, е кредитен индекс, регистриран на признат борсов пазар, $SF_{k,l}^{Credit}$ се съотнася към един от двата надзорни коефициенти, определени в таблица 4 от настоящия параграф, въз основа на кредитното качество на мнозинството от неговите отделни съставни елементи;

ii) когато рискова позиция l, отнесена към кредитния референтен субект k, не е посочена в буква б) подточка i), $SF_{k,l}^{Credit}$ е средната претеглена стойност на надзорните коефициенти, съотнесени към всеки съставен елемент в съответствие с метода, определен в буква а), като теглата се определят в зависимост от дела, който условната стойност на съставните елементи има в тази позиция.

Таблица 3

Степен на кредитно качество	Надзорен коефициент за сделки върху задължения на едно лице
1.	0,38 %
2.	0,42 %
3.	0,54 %
4.	1,06 %
5.	1,6 %
6.	6,0 %

Таблица 4

Преобладаващо кредитно качество	Надзорен коефициент за регистрирани на борсов пазар индекси
Инвестиционен рейтинг	0,38 %
Неинвестиционен рейтинг	1,06 %

Член 280г

Добавка за категорията на риска от капиталови инструменти

1. За целите на параграф 2 институциите установяват съответните референтни субекти на капиталови инструменти на нетиращата съвкупност, както следва:

   а) един референтен субект на капиталов инструмент съответства на всеки емитент на референтен капиталов инструмент, който е базисен инструмент за сделка върху задълженията на едно лице, отнесена към категорията на риска от капиталови инструменти; сделките върху задълженията на едно лице се отнасят към един и същи референтен субект на капиталов инструмент само когато базисният референтен капиталов инструмент по сделките е емитиран от един и същи емитент;

б) един референтен субект на капиталов инструмент съответства на всяка група от референтни капиталови инструменти или деривати върху капиталови инструменти, издадени от едно лице, които са базисни инструменти по сделка върху задълженията на няколко лица, отнесена към категорията на риска от капиталови инструменти; сделки върху задълженията на няколко лица се отнасят към един и същи референтен субект на капиталов инструмент само когато групата на включените в сделките базисни референтни капиталови инструменти или деривати върху капиталови инструменти, издадени от едно лице, в зависимост от случая, има едни и същи съставни елементи.

2. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на риска от капиталови инструменти за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}}$ = добавка за категорията на риска от капиталови инструменти;

j = индекс, с който се обозначават всички хеджиращи съвкупности за риска от капиталови инструменти, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква г) и член 277а, параграф 2, за нетиращата съвкупност; и

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}}$ = добавка за хеджираща съвкупност j на категорията на риска от капиталови инструменти, изчислена в съответствие с параграф 3.

3. Институциите изчисляват добавката за категорията на риска от капиталови инструменти за хеджиращата съвкупност j, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Equity}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = добавка за категорията на риска от капиталови инструменти за хеджиращата съвкупност j;

ϵ_j = надзорен коефициент за хеджиращата съвкупност j, определен в съответствие с член 280;

k = индекс, с който се обозначават референтни субекти на капиталови инструменти на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с параграф 1;

$\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ = коефициент на корелация за референтния субект на капиталов инструмент k; когато референтният субект на капиталов инструмент k е установен в съответствие с параграф 1, буква а), $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ = 50%; когато референтният субект на капиталов инструмент k е установен в съответствие с параграф 1, буква б), $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$= 80 %; и

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)$ = добавка за референтния субект на капиталов инструмент k, изчислена в съответствие с параграф 4.

4. Институциите изчисляват добавката за референтния субект на капиталов инструмент k, както следва:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SF}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

където:

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = добавка за референтния субект на капиталов инструмент k;

$\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = надзорен фактор, приложим към референтния субект на капиталов инструмент k; когато референтният субект на капиталов инструмент k е установен в съответствие с параграф 1, буква а), $\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = 32 %; когато референтният субект на капиталов инструмент k е установен в съответствие с параграф 1, буква б), $\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = 20 %; и

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = ефективна условна стойност на референтния субект на капиталов инструмент k, изчислена, както следва:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Референтен субект на капиталов инструмент k}} \text{Рискова позиция}_l$$

където:

l = индекс, с който се обозначава рисковата позиция.

Член 280д

Добавка за категорията на стоковия риск

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на стоковия риск за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}}$ = добавка за категорията на стоковия риск

j = индекс, с който се обозначават хеджиращите съвкупности за стоковия риск, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква д) и член 277а, параграф 2, за нетиращата съвкупност; и

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}}$ = добавка за хеджираща съвкупност j на категорията на стоковия риск, изчислена в съответствие с параграф 4.

2. За целите на изчисляването на добавката за хеджираща съвкупност за стоковия риск от дадена нетираща съвкупност в съответствие с параграф 4, институциите установяват съответните референтни видове стоки за всяка хеджираща съвкупност. Сделките със стокови деривати се отнасят към един и същ референтен вид стока само когато базисният стоков инструмент на тези сделки е от едно и също естество, независимо от мястото на доставка и качеството на стоковия инструмент.

3. Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи могат да изискват от институция, която е изложена в значителна степен на базисния риск, свързан с различни позиции от едно и също естество, както е посочено в параграф 2, да установят референтни видове стоки за тези позиции, като използват повече характеристики, а не само естеството на базисния стоков инструмент. В такъв случай сделките със стокови деривати се отнасят към един и същ референтен вид стока само когато се отличават с тези характеристики.

4. Институциите изчисляват добавката за категорията на стоковия риск за хеджиращата съвкупност j, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right)^{2} + \left(1 - \left(\rho^{\mathrm{Com}}\right)^{2}\right) \cdot \sum_{k} \left(\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right)^{2}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = добавка за категорията на стоковия риск на хеджиращата съвкупност;

ϵ_{j} = надзорен коефициент за хеджиращата съвкупност j, определен в съответствие с член 280;

ρ^{Com} = коефициент на корелация за категорията на стоковия риск на стойност 40%;

k = индекс, с който се обозначават референтните видове стоки на нетиращата съвкупност, установени в съответствие с параграф 2; и

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = добавка за референтния вид стока k, изчислена в съответствие с параграф 5.

5. Институциите изчисляват добавката за референтния вид стока k, както следва:

$$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right) = \mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = добавка за референтия вид k;

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = надзорен коефициент, приложим към референтния вид стока k; когато референтният вид стока k съответства на сделки, разпределени към хеджиращата съвкупност, посочена в член 277a, параграф 1, буква д), подточка i), с изключение на сделките, свързани с електроенергия, $\mathrm{SF_k}^{\mathrm{Com}}$ = 18 %; за сделки, свързани с електроенергия, $\mathrm{SF_k}^{\mathrm{Com}}$ = 40 %; и

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = ефективна условна стойност на референтния вид стока k, изчислена, както следва:

$$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}} = \sum_{l \in \text{Референтен вид стока k}} \text{Рискова позиция}_l$$

където:

l = индекс, с който се обозначава рисковата позиция.

Член 280е

Добавка за категорията на други рискове

1. За целите на член 278 институциите изчисляват добавката за категорията на други рискове за дадена нетираща съвкупност, както следва:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$$

където:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}}$ = добавка за категорията на други рискове;

j = индекс, с който се обозначават хеджиращите съвкупности за други рискове, установени в съответствие с член 277а, параграф 1, буква е) и член 277а, параграф 2, за нетиращата съвкупност; и

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$ = добавка за категорията на другите рискове за хеджиращата съвкупност j, изчислена в съответствие с параграф 2.

2. Институциите изчисляват добавката за категорията на други рискове за хеджиращата съвкупност j, както следва:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Other}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{Other}} \cdot \left|\text{EffNot}_j^{\text{Other}}\right|$$

където:

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = добавка за категорията на други рискове за хеджиращата съвкупност j;

ϵ_j = надзорен коефициент за хеджиращата съвкупност j, определен в съответствие с член 280; и

SF^{Other} = надзорен коефициент за категорията на други рискове на стойност 8%;

$\text{EffNot}_j^{\text{Other}}$ = ефективна условна стойност на хеджиращата съвкупност j, изчислена, както следва:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Other}} = \sum_{l \in \text{Хеджираща съвкупност j}} \text{Рискова позиция}_l$$

където:

l = индекс, с който се обозначава рисковата позиция.

Раздел 4

Опростен стандартизиран подход за кредите риск от контрагента

Член 281

Изчисляване на стойността на експозицията

1. Институциите изчисляват една стойност на експозиция на ниво нетираща съвкупност в съответствие с раздел 3 при спазване на параграф 2 от настоящия член.

2. Стойността на експозицията на нетираща съвкупност се изчислява в съответствие със следните изисквания:

   а) институциите не прилагат третирането, посочено в член 274, параграф 6;

   б) чрез дерогация от член 275, параграф 1, за нетиращите съвкупности, които не са посочени в член 275, параграф 2, институциите изчисляват разменната стойност съгласно следната формула:

   $$RC = \max\{CMV, 0\},$$

   където:

   RC = разменна стойност; и

   CMV = текуща пазарна стойност.

в) чрез дерогация от член 275, параграф 2 от настоящия регламент, за нетиращи съвкупности от сделки: които се търгуват на призната борса; които са предмет на централизиран клиринг от ЦК, получил лиценз в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или признат в съответствие с член 25 от същия регламент; или за които с контрагента е налице двустранна размяна на обезпечение в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) № 648/2012, институциите изчисляват разменната стойност в съответствие със следната формула:

$$RC = TH + MTA$$

където:

RC = разменна стойност;

TH = маржин праг, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението, под който институцията не може да изиска обезпечение; и

MTA = минимален размер на прехвърляемите средства, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението;

г) чрез дерогация от член 275, параграф 3, за нетиращи съвкупности с множество контрагенти, предмет на маржин споразумение, институциите изчисляват разменната стойност като сбора от разменната стойност на всяка отделна нетираща съвкупност, изчислена в съответствие с параграф 1, все едно не е бил приложено маржин споразумение;

д) всички хеджиращи съвкупности се определят в съответствие с член 277а, параграф 1;

е) институциите присъждат стойност 1 на множителя във формулата по член 278, параграф 1, използвана за изчисляване на потенциалната бъдеща експозиция, както следва:

$$\text{PFE} = \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

където:

PFE = потенциална бъдеща експозиция;

$\text{AddOn}^{(a)}$ = добавка за рисковата категория a;

ж) чрез дерогация от член 279а, параграф 1, за всички сделки институциите изчисляват надзорната делта, както следва:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ когато сделката е дълга позиция в основния рисков фактор} \\ -1 \text{ когато сделката е къса позиция в основния рисков фактор} \end{cases}$$

където:

δ = надзорна делта;

з) формулата, посочена в член 279б, параграф 1, буква а), която се използва за изчисляване на надзорния коефициент на продължителност, да се чете, както следва:

$$\text{надзорен коефициент на продължителност} = \text{E} - \text{S}$$

където:

E = период между крайната дата на дадена сделка и отчетната дата; и

S = период между началната дата на дадена сделка и отчетната дата;

и) матуритетният фактор по член 279в, параграф 1 се изчислява, както следва:

i) за сделки, включени в нетиращи съвкупности по член 275, параграф 1, MF = 1;

ii) за сделки, включени в нетиращи съвкупности по член 275, параграфи 2 и 3, MF = 0,42;

й) формулата, посочена в член 280а, параграф 3, която се използва за изчисляване на ефективната условна стойност на хеджиращата съвкупност j, да се чете, както следва:

$$\mathrm{EffNot}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{IR}} = \left|\mathrm{D}_{\mathrm{j},1}\right| + \left|\mathrm{D}_{\mathrm{j},2}\right| + \left|\mathrm{D}_{\mathrm{j},3}\right|$$

където:

$\mathrm{EffNot}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{IR}}$ = ефективна условна стойност на хеджиращата съвкупност j; и

$\mathrm{D}_{\mathrm{j,k}}$ = ефективна условна стойност на група k на хеджиращата съвкупност j

к) формулата, посочена в член 280в, параграф 3 и използвана за изчисляване на добавката за категорията на кредитния риск за хеджиращата съвкупност j, да се чете, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

където:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = добавка за категорията на кредитния риск за хеджиращата съвкупност j; и

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = добавка за кредитния референтен субект k;

л) формулата, посочена в член 280г, параграф 3 и използвана за изчисляване на добавката за категорията на риска от капиталови инструменти за хеджиращата съвкупност j, да се чете, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

където:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = добавка за категорията на риска от капиталови инструменти за хеджиращата съвкупност j; и

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = добавка за кредитния референтен субект k;

м) формулата, посочена в член 280д, параграф 4 и използвана за изчисляване на добавката за категорията на стоковия риск за хеджиращата съвкупност j, да се чете, както следва:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \sum_{k} \left|\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right|$$

където:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = добавката за категорията на стоковия риск за хеджиращата съвкупност j; и

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)$ = добавка за референтния вид стока k.

Раздел 5

Метод на първоначалната експозиция

Член 282

Изчисляване на стойността на експозицията

1. Ако са изпълнени всички условия, определени в член 274, параграф 1, институциите могат да изчислят една стойност на експозиция за всички сделки в рамките на договорното споразумение за нетиране. В противен случай институциите изчисляват стойността на експозицията отделно за всяка сделка, която се разглежда като отделна нетираща съвкупност.

2. Стойността на експозицията за дадена нетираща съвкупност или сделка е равна на сбора от текущата разменна стойност и потенциалната бъдеща експозиция, умножен по 1,4.

3. Текущата разменна стойност, посочена в параграф 2, се изчислява, както следва:

а) за нетиращи съвкупности от сделки: търгувани на призната борса; предмет на централизиран клиринг от ЦК, получил лиценз в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 648/2012 или признат в съответствие с член 25 от същия регламент; или за които с контрагента е налице двустранна размяна на обезпечение в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) № 648/2012, институциите използват следната формула:

$$RC = TH + MTA$$

където:

RC = разменна стойност;

TH = маржин праг, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението, под който институцията не може да изиска обезпечение; и

MTA = минимален размер на прехвърляемите средства, прилаган за нетиращата съвкупност съгласно маржин споразумението;

б) за всички други нетиращи съвкупности или отделни сделки институциите използват следната формула:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

където:

RC = разменна стойност; и

CMV = текуща пазарна стойност.

За да изчислят текущата разменна стойност, институциите актуализират текущите пазарни стойности поне веднъж месечно.

4. Институциите изчисляват потенциалната бъдеща експозиция, посочена в параграф 2, както следва:

а) потенциалната бъдеща експозиция на нетираща съвкупност представлява сбора на потенциалната бъдеща експозиция на всички сделки, включени в нетиращата съвкупност, изчислена в съответствие с буква б);

б) потенциалната бъдеща експозиция на единична сделка е нейната условна стойност, умножена по:

i) произведението на 0,5% и остатъчния срок до падежа на сделката, изразен в години, за лихвени договори за деривати;

ii) произведението на 6% и остатъчния срок до падежа на сделката, изразен в години, за договори за кредитни деривати;

iii) 4% за валутни деривати;

iv) 18% за договори за деривати за злато и стоки, различни от договори за деривати за електроенергия;

v) 40% за договори за деривати за електроенергия;

vi) 32% за деривати върху капиталови инструменти;

в) условната стойност, посочена в буква б) от настоящия параграф, се определя в съответствие с член 279б, параграфи 2 и 3, за всички деривати, посочени в тази буква; наред с това условната стойност на дериватите, посочени в буква б), подточки iii)—vi) от настоящия параграф, се определя в съответствие с член 279б, параграф 1, букви б) и в);

г) потенциалната бъдеща експозиция на нетиращите съвкупности, посочени в параграф 3, буква а), се умножава по 0,42.

За изчисляване на потенциалната експозиция по лихвени деривати и кредитни деривати в съответствие с буква б), подточки i) и ii), институцията може да реши да използва първоначалния срок до падежа вместо остатъчния срок до падежа на договорите.“

75) В член 283 параграф 4 се заменя със следното:

„4. За всички сделки с извънборсови деривати и транзакции с удължен сетълмент, за които институцията не е получила разрешение съгласно параграф 1 за използване на МВМ, институцията използва методите, посочени в раздел 3. Тези методи могат да бъдат използвани комбинирано и за постоянно в рамките на дадена група.“;

76) Член 298 се заменя със следното:

„*Член 298*
Последици от признаването на нетирането като намаляващо риска

Нетиране за целите на раздели 3—6 се признава съгласно посоченото в тези раздели.“

77) В член 299, параграф 2 буква а) се заличава;

78) Член 300 се изменя, както следва:

а) уводното изречение се заменя със следното:

„За целите на настоящия раздел и част седем се прилагат следните определения:“;

б) добавят се следните точки:

„5) „парична сделка“ означава сделка с парични средства, дългови инструменти или капиталови инструменти, спот валутна сделка или спот сделка със стоки; обаче, репо сделките, сделките по предоставяне в заем на ценни книжа или стоки, както и сделките по получаване в заем на ценни книжа или стоки, не са сделки с парични средства;

6) „непряко споразумение за клиринг“ означава споразумение, което отговаря на условията, установени в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕС) № 648/2012;

7) „клиент от по-високо ниво“ означава субект, който предоставя клирингови услуги на клиент от по-ниско ниво;

8) „клиент от по-ниско ниво“ означава субект, който се ползва от услугите на ЦК чрез клиент от по-високо ниво;

9) „многостепенна структура на клиента“ означава непряко споразумение за клиринг, при което клиринговите услуги са предоставени на институцията от субект, който не е клирингов член, но е клиент на клирингов член или на клиент от по-високо ниво;

10) „неизплатена вноска към гаранционен фонд“ означава вноска, която институция, действаща като клирингов член, се е задължила по договор да предостави на ЦК, след като той е изчерпал своя гаранционен фонд за покриване на загубите от неизпълнение на един или повече от неговите клирингови членове;

11) „сделка по предоставяне или получаване в заем на изцяло гарантиран депозит“ означава напълно обезпечена сделка на паричния пазар, при която двама контрагенти си разменят депозити, като ЦК посредничи между тях, за да се гарантира, че тези контрагенти ще изпълнят задължението си за плащане.“;

79) Член 301 се заменя със следното:

„*Член 301*
Обхват

1. Настоящият раздел се прилага за следните договори и сделки, доколкото те са в процес на осъществяване чрез ЦК:

а) договорите за деривати, изброени в приложение II, и кредитни деривати;

б) сделки за финансиране с ценни книжа и сделки по получаване или предоставяне в заеми на изцяло гарантирани депозити; и

в) транзакции с удължен сетълмент.

Настоящият раздел не се прилага за експозиции, произтичащи от сетълмент на парични сделки. Институциите прилагат третирането, предвидено в дял V, за експозициите по търговско финансиране, които произтичат от тези сделки, и използват 0 % рисково тегло по отношение на вноските в гаранционен фонд, покриващи само тези сделки. Институциите прилагат третирането, предвидено в член 307 по отношение на вноските в гаранционен фонд, които покриват всеки от изброените в първата алинея от настоящия параграф договори, в допълнение към паричните сделки.

2. За целите на настоящия раздел се прилагат следните изисквания:

а) първоначалният маржин не включва вноските към ЦК за споразумения за взаимно споделяне на загуба;

б) първоначалният маржин включва обезпечение, депозирано от институцията, действаща като клирингов член, или от клиент, в превишение на минималната сума, която се изисква съответно от ЦК или от институцията, действаща като клирингов член, при условие че ЦК или институцията, действаща като клирингов член, може да предотврати институцията, действаща като клирингов член, или клиентът да изтегли допълнителното обезпечение;

в) когато ЦК използва първоначалния маржин за взаимно споделяне на загуба между клиринговите членове, институциите, действащи като клирингови членове, третират този първоначален маржин като вноска в гаранционен фонд.“;

80) В член 302 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Чрез подходящ сценариен анализ и стрес тестове институциите преценяват дали размерът на собствения капитал, държан срещу експозиции към ЦК, в т.ч. потенциални бъдещи или условни кредитни експозиции, експозиции от вноски в гаранционен фонд и когато институцията действа като клирингов член - експозиции, произтичащи от посочените в член 304 договорни споразумения, е адекватен спрямо присъщите на тези експозиции рискове.“;

81) Член 303 се заменя със следното:

„*Член 303*

Третиране на експозициите на клиринговите членове към ЦК

1. Институция, която действа като клирингов член за собствени цели или като финансов посредник между клиент и ЦК, изчислява капиталовите изисквания във връзка със своите експозиции към ЦК, както следва:

а) по отношение на експозициите си по търговско финансиране към ЦК тя прилага предвиденото в член 306 третиране;

б) по отношение на вноските си в гаранционния фонд към ЦК тя прилага предвиденото в член 307 третиране.

2. За целите на параграф 1 сборът на капиталовите изисквания за институцията във връзка с нейните експозиции към КЦК, произтичащи от експозициите по търговско финансиране и вноските в гаранционния фонд, не трябва да превишава сбора на капиталовите изисквания, които биха били приложени към същите тези експозиции, ако ЦК беше неквалифициран ЦК.“;

82) Член 304 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институция, която действа като клирингов член и в това си качество действа като финансов посредник между клиент и ЦК, изчислява капиталовите изисквания, произтичащи от нейните сделки с този клиент, свързани с ЦК, в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава, с глава 4, раздел 4 от настоящия дял и с дял VI, както е приложимо.“;

б) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Когато за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си институцията, която действа като клирингов член, използва методите, посочени в раздел 3 или раздел 6 от настоящата глава, тя прилага следните разпоредби:

а) чрез дерогация от член 285, параграф 2 институцията може да използва рисков маржин период от най-малко пет работни дни за експозициите си към клиент;

б) институцията прилага рисков маржин период от най-малко 10 работни дни за експозициите си към ЦК;

в) чрез дерогация от член 285, параграф 3, когато дадена нетираща съвкупност, включена в изчислението, отговаря на условието по буква а) от същия параграф, институцията може да пренебрегне ограничението, предвидено в тази буква, при условие че нетиращата съвкупност не отговаря на условието, посочено в буква б) от същия параграф, и не съдържа оспорени сделки или екзотични опции;

г) когато ЦК задържи вариационен маржин срещу дадена сделка и обезпечението на институцията не е защитено от несъстоятелност на ЦК, институцията използва рисков маржин период от една година или остатъчния срок до падежа на сделката в зависимост от това кой от тези срокове е по-кратък, като минималният срок е 10 работни дни.

4. Чрез дерогация от член 281, параграф 2, буква и), когато институцията, която действа като клирингов член, използва метода от раздел 4 за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си към клиент, институцията може да използва за целите на това изчисление матуритетен фактор от 0,21.

5. Чрез дерогация от член 282, параграф 4, буква г), когато за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите си към клиент институцията, действаща като клирингов член, използва метода от раздел 5, тази институция може да използва за целите на това изчисление матуритетен фактор от 0,21.“;

в) добавят се следните параграфи:

„6. За целите на изчисляването на капиталовите изисквания във връзка с риска от корекция на кредитната оценка съгласно дял VI институция, която действа като клирингов член, може да използва редуцираната експозиция в неизпълнение, определена чрез изчисленията по параграфи 3, 4 и 5.

7. Институция, която действа като клирингов член, който събира обезпечение от клиент за свързана с ЦК сделка и прехвърля обезпечението на ЦК, може да признае това обезпечение, за да намали своята експозиция към клиента за свързаната с ЦК сделка.

В случай на клиент с многостепенна структура третирането, посочено в първа алинея, може да се прилага на всяко равнище на тази структура.“;

83) Член 305 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институция, която е клиент, изчислява капиталовите изисквания за своите сделки с клирингов член, свързани с ЦК, в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава, с раздел 4 от глава 4 на настоящия дял и с дял VI, както е приложимо.“;

б) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) клиентът е извършил достатъчно задълбочен правен преглед, който се актуализира и който доказва, че правилата, които гарантират, че условието по буква б) е изпълнено, са законосъобразни, валидни, обвързващи и подлежащи на изпълнение съгласно съответното законодателство на съответната юрисдикция или юрисдикции“;

в) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„Когато дадена институция прави оценка на спазването на условията, посочени в буква б), първа алинея, тя може да вземе предвид всички безспорни прецеденти на прехвърляне на позиции на клиента и на съответното обезпечение за ЦК, както и всякакво намерение на индустрията да продължи тази практика.“;

г) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член, когато институция, която е клиент, не отговаря на условието по буква а) от същия параграф, тъй като тази институция не е защитена от загуби, в случай че клиринговият член и друг клиент на клиринговия член съвместно изпаднат в неизпълнение, и при условие че всички други условия, определени в букви а)—г) от същия параграф, са изпълнени, институцията може да изчислява капиталовите изисквания за експозициите си по търговско финансиране във връзка със сделките с клиринговия си член, свързани с ЦК, в съответствие с член 306, при условие че замени рисковото тегло от 2 %, посочено в член 306, параграф 1, буква а), с рисково тегло от 4 %.

4. При клиенти с многостепенна структура институция, която е клиент от по-ниско ниво с достъп до услугите на ЦК чрез клиент от по-високо ниво, може да приложи третирането, предвидено в параграф 2 или 3, само ако установените в тях условия са спазени на всяко ниво от тази структура.“

84) Член 306 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) когато институция, която действа като финансов посредник между клиент и ЦК, и условията на свързаната с ЦК сделка предвиждат, че институцията не е задължена да възстанови на клиента загубите, произтичащи от промени в стойността на тази сделка в случай на неизпълнение от страна на ЦК, тази институция може да присъди стойност нула на експозицията по търговско финансиране към ЦК, съответстваща на тази свързана с ЦК сделка;“;

ii) добавя се следната буква:

„г) когато институция, която действа като финансов посредник между клиент и ЦК, и условията на свързаната с ЦК сделка предвиждат, че институцията е задължена да възстанови на клиента всички загуби, произтичащи от промени в стойността на тази сделка в случай на неизпълнение от страна на ЦК, тази институция може да прилага третирането, предвидено в буква а) или б) според случая, по отношение на експозицията по търговско финансиране с ЦК, съответстваща на тази свързана с ЦК сделка;“;

б) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Чрез дерогация от параграф 1, когато активите, заложени като обезпечение при ЦК или клирингов член, са защитени от несъстоятелност, в случай че ЦК, клиринговият член или един или няколко от останалите клиенти на клиринговия член изпаднат в несъстоятелност, институцията може да присъди стойност нула на експозициите за кредитния риск от контрагента във връзка с тези активи.

3. Институцията изчислява стойностите на експозициите си по търговско финансиране към ЦК в съответствие с раздели 1—8 от настоящата глава и с раздел 4 от глава 4, според случая.“;

85) Член 307 се заменя със следното:

„*Член 307*
Капиталови изисквания за вноски към гаранционния фонд на ЦК

Институция, която действа като клирингов член, прилага следното третиране по отношение на експозициите, произтичащи от нейните вноски в гаранционния фонд на ЦК:

а) изчислява капиталовото изискване за предварителните си вноски към гаранционния фонд на КЦК в съответствие с посочения в член 308 подход.

б) изчислява капиталовото изискване за предварителните си вноски и вноските с гаранция към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК в съответствие с подхода по член 309;

в) изчислява капиталовото изискване за вноските с гаранция към гаранционния фонд на КЦК в съответствие с подхода по член 310.“

86) Член 308 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Институцията изчислява капиталовото изискване за покриване на експозицията, произтичаща от нейната предварителна вноска, по следния начин:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

където:

K_i = капиталово изискване;

i = индекс, обозначаващ клиринговия член;

K_{CCP} = хипотетичен капитал на КЦК, съобщен на институцията от страна на КЦК в съответствие с член 50в от Регламент (ЕС) № 648/2012;

DF_i = предварителна вноска;

DF_{CCP} = предварително предоставени финансови средства на ЦК, съобщени на институцията от страна на ЦК в съответствие с член 50в от Регламент (ЕС) № 648/2012; и

DF_{CM} = сбор от предварителните вноски на всички клирингови членове на КЦК, съобщени на институцията от страна на КЦК в съответствие с член 50в от Регламент (ЕС) № 648/2012.

3. Институцията изчислява рисково претегления размер на експозициите, произтичащи от предварителната вноска на институцията в гаранционния фонд на КЦК за целите на член 92, параграф 3, като капиталовото изискване, изчислено в съответствие с параграф 2 от настоящия член, умножено по 12,5.“;

б) параграфи 4 и 5 се заличават;

87) Членове 309, 310 и 311 се заменят със следното:

„*Член 309*

Капиталови изисквания за предварителни вноски към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК и за вноски с гаранция към гаранционния фонд на неквалифициран ЦК

1. Институцията използва следната формула за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите, произтичащи от нейните предварителни вноски в гаранционния фонд на неквалифициран ЦК и вноските с гаранция към такъв ЦК:

$$K = DF + UC$$

където:

K= капиталово изискване;

DF = предварителни вноски в гаранционен фонд на неквалифициран ЦК; и

UC = вноските с гаранция към гаранционен фонд на неквалифициран ЦК.

2. Институцията изчислява рисково претеглените размер на експозициите, произтичащи от вноската на институцията в гаранционния фонд на неквалифициран ЦК за целите на член 92, параграф 3, като капиталовото изискване, изчислено в съответствие с параграф 1 от настоящия член, умножено по 12,5.“;

Член 310

Капиталови изисквания за вноски с гаранция към гаранционния фонд на КЦК

Институцията прилага рисково тегло от 0 % за вноските си с гаранция към гаранционния фонд на КЦК.

Член 311

Капиталови изисквания за експозициите към ЦК, които престават да отговарят на определени условия

1. Институциите прилагат третирането, предвидено в настоящия член, когато разберат — чрез публично съобщение или уведомление от компетентния орган на ЦК, използван от институциите или от самия ЦК — че ЦК вече не отговаря на условията за предоставяне на разрешение или признаване, според случая.

2. Когато условието по параграф 1 е изпълнено, институциите, в рамките на три месеца от узнаването на обстоятелството, посочено в него, или по-рано, ако компетентните за тези институции органи го изискват, предприемат следните действия по отношение на експозициите си към този ЦК:

   а) прилагат третирането по член 306, параграф 1, буква б), към експозициите си по търговско финансиране към този ЦК;

   б) прилагат предвиденото в член 309 третиране към предварителните си вноски в гаранционния фонд на този ЦК и към вноските си с гаранция в този ЦК;

в) третират експозициите си към този ЦК, различни от експозициите, изброени в букви а) и б) от настоящия параграф, като експозиции към предприятие в съответствие със стандартизирания подход за кредитен риск в глава 2.“;

88) В член 316, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Чрез дерогация от първата алинея от настоящия параграф, институциите могат да изберат да не прилагат счетоводните позиции от отчета за приходите и разходите съгласно член 27 от Директива 86/635/ЕИО към финансов и оперативен лизинг за целта на изчисляването на съответния индикатор, като вместо това могат:

а) да включат приходите от лихви по финансов и оперативен лизинг и печалбите по отдадените на лизинг активи в категорията, посочена в точка 1 от таблица 1;

б) да включат разходите за лихви по финансов и оперативен лизинг, загубите, амортизацията и обезценката по отдадените на лизинг активи в категорията, посочена в точка 2 от таблица 1.“;

89) В част трета, дял IV глава 1 се заменя със следното:

„Глава 1

Общи разпоредби

Член 325

Подходи за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск

1. Институцията изчислява капиталовите изисквания за пазарен риск на всички позиции в търговския портфейл и за тези в банковия портфейл, които са обект на валутен риск или стоков риск, в съответствие със следните подходи:

   а) стандартизирания подход, посочен в параграф 2;

   б) подхода на вътрешните модели, предвиден в глава 5 от настоящия дял, за тези рискови категории, за които институцията е получила разрешение в съответствие с член 363 да използва този подход.

2. Капиталовите изисквания за пазарен риск, изчислени съгласно стандартизирания подход, посочен в параграф 1, буква а), означават сбора от следните капиталови изисквания, според случая:

   а) капиталовите изисквания за позиционен риск, посочени в глава 2;

   б) капиталовите изисквания за валутен риск, посочени в глава 3;

   в) капиталовите изисквания за стоков риск, посочени в глава 4.

3. Институция, която не е освободена съгласно член 325а от изискванията за отчетност, посочени в член 430б, отчита изчислението в съответствие с член 430б относно всички позиции в търговския портфейл и тези в банковия портфейл, които са обект на валутен риск или стоков риск, в съответствие със следните подходи:

   а) алтернативния стандартизиран подход, изложен в глава 1а;

   б) алтернативния подход на вътрешните модели, изложен в глава 1б.

4. Институцията може да използва комбинация от подходите, посочени в настоящия член, параграф 1, букви а) и б) за постоянно в рамките на дадена група в съответствие с член 363.

5. Институциите не използват подхода, изложен в параграф 3, буква б), по отношение на инструментите в търговския им портфейл, които са секюритизиращи позиции или позиции, включени в алтернативния портфейл за корелационно търгуване (АПКТ), съгласно посоченото в параграфи 6, 7 и 8.

6. В АПКТ се включват секюритизиращите позиции и кредитните деривати за n-то неизпълнение, които отговарят на всички изброени по-долу критерии:

   а) позициите не са нито пресекюритизиращи позиции, нито опции върху секюритизационен транш, нито други деривати по секюритизирани експозиции, които не предоставят пропорционален дял от приходите от секюритизационен транш;

б) всичките им базисни инструменти са:

i) издадените върху задължения на едно лице инструменти, включително издадените върху задължения на едно лице кредитни деривати, за които съществува ликвиден двупосочен пазар;

ii) обичайно търгувани индекси, базирани на инструментите по подточка i).

Счита се, че има двупосочен пазар, когато има независими добросъвестни предложения за покупка и продажба, така че в рамките на един ден може да бъде определена цена, достатъчно близка до последната продажна цена или до текущите добросъвестни конкурентни котировки за покупка и продажба, и на тази цена може да бъде извършен сетълмент за относително кратко време съобразно обичайната търговска практика.

7. Позициите с някой от следните базисни инструменти не се включват в АПКТ:

а) базисните инструменти, които се отнасят към класовете експозиции по член 112, буква з) или и);

б) вземане от дружество със специална цел, пряко или непряко обезпечено с позиция, която в съответствие с параграф 6 не би отговаряла сама по себе си на изискванията за включване в АПКТ.

8. Институциите могат да включват в АПКТ позиции, които не са нито секюритизиращи позиции, нито кредитни деривати за n-то неизпълнение, но които хеджират други позиции от този портфейл, при условие че за инструмента или базисните му инструменти съществува ликвиден двупосочен пазар по смисъла на параграф 6, втора алинея.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които уточнява как институциите да изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск за позициите в банковия портфейл, които са обект на валутен риск или стоков риск, в съответствие с подходите, посочени в параграф 3, букви а) и б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до …[15 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325а

Освобождавания от специални изисквания за отчетност за пазарен риск

1. Дадена институция се освобождава от изискването за отчетност, посочено в член 430б, при условие че размерът на балансовата и задбалансовата дейност на институцията, изложена на пазарен риск, е по-малък или равен на всеки от следните прагове въз основа на оценка, извършвана ежемесечно чрез използване на данните към последния ден на месеца:

   а) 10 % от общите активи на институцията;

   б) 500 милиона евро.

2. Институциите изчисляват размера на своята балансова и задбалансова дейност, изложена на пазарен риск, чрез използване на данните към последния ден на всеки месец в съответствие със следните изисквания:

   а) включват се всички позиции в търговския портфейл, с изключение на кредитните деривати, признати за вътрешно хеджиране на експозиции към кредитен риск в банковия портфейл, и сделките с кредитни деривати, които напълно компенсират пазарния риск на вътрешното хеджиране, както се посочва в член 106, параграф 3;

   б) включват се всички позиции в банковия портфейл, които са обект на валутен или стоков риск;

в) всички позиции се оценяват по пазарните им стойности към тази дата, с изключение на позициите по буква б); когато пазарната стойност на дадена позиция не е налична към определена дата, институциите използват справедлива стойност за позицията към тази дата; когато справедливата стойност и пазарната стойност на дадена позиция не са налични към определена дата, институциите използват за тази позиция последната ѝ пазарна цена или справедлива стойност;

г) всички позиции в банковия портфейл, които са обект на валутен риск, се взимат предвид за общата нетна позиция в чуждестранна валута и се оценяват в съответствие с член 352;

д) всички позиции в банковия портфейл, които са обект на стоков риск, се оценяват, като се прилагат разпоредбите на членове 357 и 358;

е) абсолютната стойност на дългите позиции се добавя към абсолютната стойност на късите позиции.

3. Институциите уведомяват компетентните органи, когато изчисляват или престанат да изчисляват капиталовите си изисквания за пазарен риск в съответствие с настоящия член.

4. Институция, която престане да отговаря на едно или повече от условията по параграф 1, незабавно уведомява за това компетентния орган.

5. Освобождаването от изискванията за отчетност, посочени в член 430б, престава да се прилага в рамките на три месеца след настъпването на една от следните ситуации:

   а) институцията не отговаря на условието по параграф 1, буква а) или б) в продължение на три последователни месеца; или

   б) институцията не изпълнява условието по параграф 1, буква а) или б) в продължение на повече от 6 месеца през последните 12 месеца.

6. Когато за дадена институция започнат да се прилагат изискванията за отчетност, установени в член 430б, в съответствие с параграф 5 от настоящия член, тя се освобождава от тези изисквания за отчетност, само ако докаже на компетентния орган, че всички условия по параграф 1 от настоящия член са били изпълнени през последната година без прекъсване.

7. Институциите не заемат позиции, нито продават или купуват позиции единствено с цел да изпълнят по време на месечната оценка някое от условията по параграф 1.

8. Институция, която отговаря на условията за третирането, посочено в член 94, се освобождава от изискванията за отчетност, посочени в член 430б.

Член 325б

Разрешение относно консолидираните изисквания

1. При спазване на параграф 2 и единствено за целите на изчисляването на нетните позиции и на капиталовите изисквания съгласно настоящия дял на консолидирана основа, институциите могат да използват позициите си в дадена институция или предприятие, за да нетират позициите си в друга институция или предприятие.

2. Институциите могат да прилагат параграф 1 само с разрешението на компетентните органи, което се дава, ако е спазено всяко едно от следните условия:

   а) налице е задоволително разпределение на собствения капитал в рамките на групата;

   б) регулаторната, правната или договорната рамка, съгласно която институциите извършват дейност, гарантира взаимна финансова помощ в рамките на групата.

3. Когато има предприятия, намиращи се в трети държави, освен условията по параграф 2 се спазва и всяко едно от следните условия:

   а) тези предприятия са лицензирани в трета държава и отговарят на определението за кредитна институция или са признати инвестиционни посредници от трета държава;

   б) на индивидуална основа тези предприятия спазват капиталови изисквания, които са еквивалентни на определените в настоящия регламент;

в) не съществуват разпоредби в съответните трети държави, които биха могли да засегнат в значителна степен прехвърлянето на средства в рамките на групата.“;

90) В част трета, дял IV се вмъкват следните глави:

„Глава 1а

Алтернативен стандартизиран подход

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 325в

Обхват и структура на алтернативния стандартизиран подход

1. Алтернативният стандартизиран подход, посочен в настоящата глава, се използва само за целите на изискването за отчетност, установено в член 430б, параграф 1.

2. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск в съответствие с алтернативния стандартизиран подход за портфейл от позиции от търговския или банковия портфейл, които са обект на валутен или стоков риск, като сбора от следните три компонента:

а) капиталовото изискване съгласно метода на чувствителностите, установен в раздел 2;

б) капиталовото изискване за риска от неизпълнение, посочено в раздел 5, което се прилага само за позиции от търговския портфейл, посочени в същия раздел;

в) капиталовото изискване за остатъчните рискове, посочено в раздел 4, което се прилага само за позиции от търговския портфейл, посочени в същия раздел.

Раздел 2

Капиталово изискване съгласно метода за изчисляване на чувствителностите

Член 325г

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

1) „рисков клас“ означава една от следните седем категории:

i) общ лихвен риск;

ii) риск от кредитния спред за несекюритизиращи позиции;

iii) риск от кредитния спред за секюритизиращи позиции, които не са включени в алтернативния портфейл за корелационно търгуване (риск от кредитен спред извън АПКТ);

iv) риск от кредитния спред за секюритизиращи позиции, включени в алтернативния портфейл за корелационно търгуване (риск от кредитен спред в рамките на АПКТ);

v) риск от капиталови инструменти;

vi) стоков риск;

vii) валутен риск;

2) „чувствителност“ означава съответната промяна в стойността на позиция в резултат на промяна в стойността на един от относимите за позицията рискови фактори, изчислена съгласно използвания от институцията модел на ценообразуване в съответствие с раздел 3, подраздел 2;

3) „група“ означава подкатегория от позиции в рамките на един рисков клас, които имат сходен рисков профил, за която е определено рисково тегло, съгласно определението в раздел 3, подраздел 1.

Член 325д

Елементи на метода на чувствителностите

1. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск съгласно метода на чувствителностите, като сумират следните три капиталови изисквания в съответствие с член 325з:

а) капиталови изисквания за делта риска, който отразява риска от промени в стойността на даден инструмент поради движения в неговите рискови фактори, които не са свързани с променливостта;

б) капиталови изисквания за вега риска, който отразява риска от промени в стойността на даден инструмент поради движения в неговите рискови фактори, свързани с променливостта;

в) капиталови изисквания за риска от кривината, който отразява риска от промени в стойността на даден инструмент поради движения в основните рискови фактори, несвързани с променливостта, които не са отразени в капиталовите изисквания за делта риска.

2. За целта на изчислението по параграф 1:

а) всички позиции в инструменти с опционални характеристики, подлежат на капиталовите изисквания, посочени в параграф 1, букви а), б) и в);

б) всички позиции на инструменти без опционални характеристики, подлежат само на капиталовите изисквания, посочени в параграф 1, буква а).

За целите на настоящата глава инструментите с опционални характеристики включват, наред с другите: кол и пут опции, опции с горна и с долна граница, суап опции, бариерни опции и екзотични опции. Вградени опции, като например право на предплащане или поведенчески опции, се считат за самостоятелни позиции в опции за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск.

За целите на настоящата глава инструменти, чиито парични потоци могат да бъдат представени като линейна функция на условната стойност на базисния инструмент, се считат за инструменти без опционални характеристики.

Член 325е

Капиталови изисквания за делта и вега рискове

1. Институциите прилагат рисковите фактори за делта и вега рисковете, описани в подраздел 1 на раздел 3, при изчисляване на капиталовите изисквания за делта и вега рисковете.

2. При изчисляване на капиталовите изисквания за делта и вега рисковете институциите прилагат процедурата, описана в параграфи 3—8.

3. За всеки рисков клас чувствителността на всички инструменти в обхвата накапиталовите изисквания за делта или вега рисковете, към всеки от приложимите рискови фактори за делта или вега рисковете, включени в този рисков клас, се изчислява, като се използват съответните формули в подраздел 2 на раздел 3. Ако стойността на даден инструмент зависи от няколко рискови фактора, чувствителността се определя поотделно за всеки рисков фактор.

4. Чувствителностите се отнасят към една от b групите в рамките на всеки рисков клас.

5. В рамките на всяка група b положителната и отрицателната чувствителност към един и същ рисков фактор се нетират, в резултат на което се получава нетната чувствителност (s_k) към всеки рисков фактор k в групата.

6. Нетната чувствителност към всеки рисков фактор в рамките на всяка група се умножава по съответните рискови тегла, посочени в раздел 6, в резултат на което се получават претеглени чувствителности към всеки рисков фактор в рамките на групата в съответствие със следната формула:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

където:

WS_k = претеглени чувствителности;

RW_k = рисковите тегла; и

s_k = рисков фактор.

7. Претеглените чувствителности към различните рискови фактори в рамките на всяка група се сумира в съответствие с формулата по-долу, където аргументът на функцията корен квадратен има за долна граница нула, в резултат на което се получава специфичната за групата чувствителност. В рамките на една и съща група се използват съответните корелационни коефициенти за претеглените чувствителности (ρ_{kl}), посочени в раздел 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

където:

K_b = специфична за групата чувствителност; и

WS = претеглени чувствителности.

8. Специфичната за групата чувствителност се изчислява за всяка група в рамките на рисковия клас в съответствие с параграфи 5, 6 и 7. След като специфичната за групата чувствителност е изчислена за всички групи, претеглените чувствителности по отношение на всички рискови фактори за всички групи се сумират в съответствие с формулата по-долу, като се използват посочените в раздел 6 съответни корелационни коефициенти γ_{bc} за претеглените чувствителности в различните групи, в резултат на което се получава специфичното за рисковия клас капиталово изискване за делта или вега риска:

Специфично за рисковия клас капиталово изискване за делта или вега риск

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

където:

$S_b = \sum_k WS_k$ за всички рискови фактори в група b и $S_c = \sum_k WS_k$ в група c; когато тези стойности за S_b и S_c водят до отрицателен общ сбор на $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ институцията изчислява специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта или вега риска, като използва алтернативна спецификация, при която

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ за всички рискови фактори в група b; и

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ за всички рискови фактори в група c.

Специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта или вега риска се изчисляват за всеки рисков клас в съответствие с параграфи 1—8.

Член 325ж

Капиталови изисквания за риска от кривината

Институциите изчисляват капиталовите изисквания за риска от кривината в съответствие с делегирания акт, посочен в член 461а.

Член 325з

Сумиране на специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината

1. Институциите сумират специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината в съответствие с процедурата, определена в параграфи 2, 3 и 4.

2. Описаната в членове 325е и 325ж процедура за изчисляване на специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината се прилага три пъти за всеки рисков клас, като всеки път се използва различен набор от корелационни параметри ρ_{kl} (корелационни коефициенти между рисковите фактори в рамките на една група) и γ_{bc} (корелационни коефициенти между групите в рамките на даден рисков клас). Всеки от тези три набора изчисления отговаря на различен сценарий, както следва:

   а) сценарий със средна корелация, при който корелационните параметри ρ_{kl} и γ_{bc} остават непроменени спрямо посочените в раздел 6;

б) сценарий с висока корелация, при който корелационните параметри ρ_{kl} иγ_{bc}, посочени в раздел 6, се умножават всеки по 1,25, като ρ_{kl} и γ_{bc} имат горна граница от 100%.

в) сценарият с ниска корелация се посочва в делегирания акт, посочен в член 461а.

3. Институциите изчисляват сумата на специфичните за рисковия клас капиталови изисквания за делта риска, вега риска и риска от кривината за всеки сценарий, за да определят три специфични за сценария капиталови изисквания.

4. Капиталовото изискване съгласно метода на чувствителностите е най-високото от трите специфични за сценария капиталови изисквания, посочени в параграф 3.

Член 325и

Третиране на индексни инструменти и опции с няколко базисни инструмента

Институциите третират свързаните с индекс инструменти и опции с няколко базисни инструмента в съответствие с делегирания акт, посочен в член 461а.

Член 325й

Третиране на предприятия за колективно инвестиране

Институциите третират предприятията за колективно инвестиране в съответствие с делегирания акт, посочен в член 461а.

Член 325к

Поети позиции

1. Институциите могат да използват процедурата по настоящия член за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск на поетите позиции по дългови или капиталови инструменти.

2. Институциите прилагат един от подходящите множители, изброени в таблица 1, към нетните чувствителности на всички поети позиции за всеки отделен емитент, с изключение на поетите позиции, които са записани или препоети от трети страни въз основа на официални споразумения, и изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск в съответствие с подхода, изложен в настоящата глава въз основа на коригираните нетни чувствителности.

Таблица 1

Работен ден 0	0 %
Работен ден 1	10 %
Работни дни 2 и 3	25 %
Работен ден 4	50 %
Работен ден 5	75 %
След работен ден 5	100 %

За целите на настоящия член „работен ден 0“ означава работният ден, в който институцията поема безусловно задължение да приеме определено количество ценни книжа по договорена цена.

3. Институциите уведомяват компетентните органи за прилагането на процедурата, определена в настоящия член.

Раздел 3

Определения за рисковите фактори и чувствителностите

Подраздел 1

Определения за рисковите фактори

Член 325л

Фактори на общия лихвен риск

1. За всички фактори на общия лихвен риск, включително инфлационния риск и междувалутния базисен риск, се определя по една група за всяка валута, като всяка група включва различен вид рисков фактор.

   Факторите за делта риска при общия лихвен риск, приложими към рисково-чувствителните инструменти са съответните безрискови лихвени проценти за всяка отделна валута и за всеки от следните срокове до падежа: 0,25 години, 0,5 години, 1 година, 2 години, 3 години, 5 години, 10 години, 15 години, 20 години, 30 години. Институциите присъждат рискови фактори на точките, определени чрез линейна интерполация или чрез използване на метод, който съответства в най-голяма степен на функциите на ценообразуване, използвани от независимата функция за контрола на риска на институцията, за да отчита пред висшето ръководство пазарния риск или печалбите и загубите.

2. Институциите извличат безрисковия лихвен процент за всяка валута от инструментите на паричния пазар, държани в търговския портфейл на институцията, които имат най-ниския кредитен риск, като например индексните овърнайт суапове.

3. Когато институциите не могат да приложат подхода, посочен в параграф 2, безрисковите проценти се основават на една или повече изведени от пазарните цени суап криви, използвани от институцията за оценяване по пазарни цени, като например суап кривите на междубанковия пазар по оферирани цени.

Когато липсват достатъчно данни за конструиране на изведените от пазарните цени суап криви, описани в параграф 2 и в първата алинея на настоящия параграф, безрисковите проценти могат да бъдат извлечени от най-подходящата крива на доходност за държавните облигации за дадената валута.

Когато институциите използват рисковите фактори на общия лихвен риск, извлечени в съответствие с процедурата от държавни дългови инструменти, описана във втора алинея от настоящия параграф, държавният дългов инструмент не се освобождава от капиталовите изисквания за риска от кредитния спред. В случаите, когато не е възможно да бъдат разграничени компонентите на безрисковия лихвен процент и на кредитния спред, чувствителността към рисковия фактор се отнася както към рисковия клас на общия лихвен риск, така и към този на риска от кредитния спред.

4. При факторите на общия лихвен риск всяка валута представлява отделна група. Институциите присъждат различни рискови тегла на рисковите фактори с различни срокове до падежа, в рамките на една и съща група, в съответствие с раздел 6.

Институциите прилагат допълнителни рискови фактори за инфлационен риск към дълговите инструменти, чиито парични потоци са функционално зависими от инфлацията. Тези допълнителни рискови фактори се състоят от един вектор на изведените от пазарните цени инфлационни проценти за различните срокове до падежа за всяка отделна валута. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото инфлационни проценти институцията е използвала като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

5. Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към допълнителния рисков фактор за инфлационния риск, посочен в параграф 4, като промяната в стойността на инструмента, според техния модел на ценообразуване, която настъпва при промяна с 1 базисна точка във всеки компонент на вектора. Всяка валута представлява отделна група. В рамките на всяка група институциите третират инфлацията като единичен рисков фактор, независимо от броя на компонентите на всеки вектор. Институциите нетират всички чувствителности към инфлацията, изчислени съгласно посоченото в настоящия параграф, в рамките на дадена група, за да получат единичната нетна чувствителност за всяка група.

6. Дълговите инструменти, които включват плащания в различни валути, са предмет на междувалутен базисен риск по отношение на тези валути. За целите на метода на чувствителностите, рисковите фактори, които институциите трябва да прилагат, са междувалутния базисен риск за всяка валута към щатски долар или евро. Институциите изчисляват междувалутните базиси, които не са спрямо щатски долар или евро, като „базис спрямо щатски долар“ или „базис спрямо евро“.

Всеки фактор на междувалутен базисен риск се състои от един вектор на междувалутен базис за различните срокове до падежа за съответната валута. За всеки дългов инструмент векторът съдържа толкова на брой компоненти, колкото междувалутния базис, който институцията е използвала като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент. Всяка валута представлява отделна група.

Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към фактора на междувалутния базисен риск като промяната в стойността на инструмента според техния модел на ценообразуване в резултат на промяна с 1 базисна точка във всеки компонент на вектора. Всяка валута представлява отделна група. В рамките на всяка група има два възможни отделни рискови фактора: базис спрямо евро и базис спрямо щатски долар, независимо от броя на компонентите във всеки вектор за кръстосания валутен спред. Максималният брой на нетните чувствителности за всяка група е две.

7. Факторите на вега риска при общия лихвен риск, приложими към опциите с базисни инструменти, които са чувствителни по отношения на общия лихвен процент, са изведените от пазарните цени променливости на съответните безрискови проценти, описани в параграфи 2 и 3, които се обособяват по групи в зависимост от валутата и съотнесениксъм следните срокове до падежа в рамките на всяка група: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. За всяка валута има по една група.

За целите на нетирането институциите приемат, че изведените от пазарните цени променливости, свързани с един и същ безрисков процент и разпределени към един и същ срок до падежа, представляват един и същ рисков фактор.

Когато институциите съотнасят изведените от пазарните цени променливости по сроковете до падежа, както е посочено в настоящия параграф, се прилагат следните изисквания:

а) ако срокът до падежа на опцията съответства на срока до падежа на базисния инструмент, се взема предвид един рисков фактор, който се съотнася към този срок до падежа;

б) ако срокът до падежа на опцията е по-кратък от срока до падежа на базисния инструмент, се разглеждат следните рискови фактори:

i) първият рисков фактор се съотнася към срока до падежа на опцията;

ii) вторият рисков фактор се съотнася към остатъчния срок до падежа на базисния инструмент на опцията към датата на изтичане на опцията.

8. Факторите на риска от кривината при общия лихвен риск, които институциите прилагат, се състоят от по един вектор от безрисковите лихвени проценти, представляващи специфичната безрискова крива на доходността, за всяка валута. Всяка валута представлява отделна група. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой съставни елементи, колкото на брой различни срокове до падежа на безрисковите проценти е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

9. Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината, в съответствие с член 325ж. За целите на риска от кривината институциите разглеждат векторите, отговарящи на различни криви на доходността и с различен брой съставни елементи, като един и същ рисков фактор, при условие че тези вектори отговарят на една и съща валута. Институциите нетират чувствителностите към един и същ рисков фактор. За всяка група има само една нетна чувствителност.

По отношение на инфлационния риск и риска на междувалутния базис не се прилагат капиталови изисквания за риска от кривината.

Член 325м

Фактори на риска от кредитния спред извън рамката за секюритизация

1. Факторите на делта риска от кредитния спред, прилагани от институциите за инструменти, които не са част от секюритизация, които са чувствителни към кредитния спред, представляват процентите на кредитния спред на емитента на тези инструменти, изведени от съответните дългови инструменти и суапове за кредитно неизпълнение и съотнесени към всеки от следните срокове до падежа: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. Институциите прилагат един рисков фактор за всеки емитент и срок до падежа, независимо дали тези проценти на кредитния спред на емитента са изведени от дългови инструменти или суапове за кредитно неизпълнение. Групите са секторни групи, както е посочено в раздел 6, и всяка група включва всички рискови фактори, разпределени към съответния сектор.

2. Факторите на вега риска от кредитния спред, които институциите прилагат за опциите с базисни инструменти, които не са част от секюритизация, които са чувствителни към кредитния спред, представляват изведените от пазарните цени променливости на кредитните спредове на емитента на базисния инструмент, получени по начина, описан в параграф 1, които се съотнасят към следните срокове до падежа в съответствие със срока до падежа на опцията, за която се изчисляват капиталовите изисквания: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. Използват се същите групи, които се използват и за фактора за делта риска от кредитния спред за инструментите, които не са част от секюритизация.

3. Факторите на риска от кривината при кредитния спред, които институциите прилагат за инструменти, които не са част от секюритизация, се състоят от един вектор от проценти на кредитния спред, представляващи кривата на кредитния спред за конкретния емитент. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой съставни елементи, колкото на брой различни срокове до падежа за процентите на кредитен спред е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент. Използват се същите групи, които се използват и за фактора на делта риска от кредитния спред за инструментите, които не са част от секюритизация.

4. Институциите изчисляват чувствителността на инструмента към всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината, в съответствие с член 325ж. За целите на риска от кривината институциите разглеждат векторите, изведени от съответните дългови инструменти или от суаповете за кредитно неизпълнение и с различен брой съставни елементи, като един и същ рисков фактор, при условие че тези вектори се отнасят до един и същ емитент.

Член 325н

Фактори на риска от кредитния спред при секюритизация

1. Институциите прилагат посочените в параграф 3 фактори на риска от кредитния спред по отношение на секюритизиращите позиции, които са включени в АПКТ, както е посочено в член 325, параграфи 6, 7 и 8.

   Институциите прилагат посочените в параграф 5 фактори на риска от кредитния спред по отношение на секюритизиращите позиции, които не са включени в АПКТ, както е посочено в член 325, параграфи 6, 7 и 8.

2. Групите, приложими за риска от кредитния спред за секюритизиращите позиции, които са включени в АПКТ, са същите като групите, приложими към риска от кредитен спред за инструменти, които не са част от секюритизация, както е посочено в раздел 6.

   Групите, приложими за риска от кредитния спред за секюритизиращите позиции, които не са включени в АПКТ, са специфични за тази категория рисков клас, както е посочено в раздел 6.

3. Факторите на риска от кредитния спред, които институциите прилагат към секюритизиращите позиции, които са включени в АПКТ, са следните:

   а) факторите на делта риска са всички приложими проценти на кредитен спред на емитентите на базисните експозиции на секюритизиращата позиция, изведени от съответните дългови инструменти и суапове за кредитно неизпълнение, и за всеки от следните срокове до падежа: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

б) факторите на вега риска, приложими към опциите, чиито базисни инструменти са секюритизиращи позиции, които са включени в АПКТ, са изведените от пазарните цени променливости на кредитния спред на емитентите на базисните експозиции на секюритизиращата позиция, изведени по начина, описан в буква а) от настоящия параграф, които се съотнасят към съответните срокове до падежа спрямо срока до падежа на съответната опция, предмет на капиталови изисквания: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

в) факторите на риска от кривината са съответните криви на доходността за кредитния спред на емитентите на базисните експозиции на секюритизиращата позиция, изразени като вектор от проценти на кредитен спред за различните срокове до падежа, получени по начина, описан в буква а) от настоящия параграф; за всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой съставни елементи, колкото на брой различни срокове до падежа на проценти на кредитния спред е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

4. Институциите изчисляват чувствителността на секюритизиращата позиция към всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината, в съответствие с член 325ж. За целите на риска от кривината институциите разглеждат векторите, изведени от съответните дългови инструменти или от суаповете за кредитно неизпълнение и с различен брой съставни елементи, като един и същ рисков фактор, при условие че тези вектори съответстват на един и същ емитент.

5. Факторите на риска от кредитния спред, които институциите прилагат по отношение на секюритизиращите позиции, които не са включени в АПКТ, се отнасят до спреда на транша, а не до спреда на базисните инструменти и са равни на следното:

   а) факторите на делта риска са равни на процентите на кредитния спред за съответния транш, съотнесени към следните срокове до падежа според срока до падежа на транша: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години;

   б) факторите на вега риска, приложими към опциите, чиито базисни инструменти са секюритизиращи позиции, които не са включени в АПКТ, представляват изведените от пазарните цени променливости на кредитните спредове на траншовете, всяка от тях разпределена по съответните срокове до падежа спрямо срока до падежа на опцията, предмет на капиталови изисквания: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години;

   в) факторите на риска от кривината са същите като описаните в буква а) от настоящия параграф; за всички тези рискови фактори се прилага еднакво рисково тегло, както е посочено в раздел 6.

Член 325о

Фактори на риска от капиталови инструменти

1. Групите за всички фактори на риска от капиталови инструменти са секторните групи, посочени в раздел 6.

2. Фактори на делта риска за капиталовите инструменти, които институциите прилагат, представляват всички спот цени на капиталовите инструменти и всички проценти по репо сделки с капиталови инструменти.

За целите на риска от капиталови инструменти отделна крива на доходността по репо сделки с капиталови инструменти представлява единичен рисков фактор, който се изразява като вектор от проценти по репо сделки за различните срокове до падежа. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой съставни елементи, колкото на брой различни срокове до падежа на репо сделки е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент.

Институциите изчисляват чувствителността на даден инструмент към фактор на риска от капиталови инструменти като промяната в стойността на инструмента според неговия модел на ценообразуване в резултат на промяна с 1 базисна точка на всеки съставен елемент на вектора. Институциите нетират чувствителностите към рисковия фактор на процента по репо сделка за един и същ капиталов инструмент, независимо от броя на съставните елементи на всеки вектор.

3. Факторите на вега риска от капиталови инструменти, които институциите трябва да прилагат за опциите, чиито базисни инструменти са чувствителни към риска от капиталови инструменти, представляват изведените от пазарните цени променливости на спот цените на капиталовите инструменти, които се съотнасят към следните срокове до падежа според срока на падежа на съответните опции, предмет на капиталови изисквания: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. За процентите по репо сделки не се прилагат капиталови изисквания за вега риск.

4. Факторите на риска от кривината при капиталовите инстирументи, които институциите трябва да прилагат за опциите с базисни инструменти, които са чувствителни към риска от капиталови инструменти, представляват всички спот цени на капиталовите инструменти, независимо от срока до падежа на съответните опции. За процентите по репо сделки не се прилагат капиталови изисквания за риск от кривината.

Член 325п

Фактори на стоковия риск

1. Групите за всички рискови фактори на стоковия риск са секторните групи, посочени в раздел 6.

2. Факторите на делта риска за стоковия риск, които институциите прилагат за инструментите, чувствителни към стоков риск, представляват всички стокови спот цени по видове стоки и за всеки от следните срокове до падежа: 0,25 години, 0,5 години, 1 година, 2 години, 3 години, 5 години, 10 години, 15 години, 20 години, 30 години. Институциите приемат, че две стокови цени за един и същ вид стоки и с един и същ срок до падежа представляват един и същ рисков фактор само когато правните разпоредби по отношение на мястото на доставка са идентични.

3. Факторите на вега риск за стоковия риск, които институциите прилагат за опциите, чиито базисни инструменти са чувствителни към стоковия риск, представляват изведените от пазарните цени променливости на цените на стоките по вид стоки, които се съотнасят към следните срокове до падежа в съответствие със срока до падежа на съответната опция, предмет на капиталови изисквания: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години. Чувствителностите към един и същ вид стока, разпределени към един и същ срок до падежа, се разглеждат от институциите като единичен рисков фактор, които институциите след това нетират.

4. Факторите на риска от кривината при стоковия риск, които институциите прилагат към опциите, чиито базисни инструменти са чувствителни към стоков риск, представляват набор от стокови цени с различни срокове до падежа по вид стоки, изразен като вектор. За всеки инструмент векторът съдържа толкова на брой съставни елементи, колкото на брой цени на тази стока е използвала институцията като променливи в модела на ценообразуване за този инструмент. Институциите не правят разлика между цените на стоката по място на доставката.

   Чувствителността на инструмента по отношение на всеки рисков фактор, използван във формулата за риска от кривината, се изчислява, както е посочено в член 325ж. За целите на риска от кривината институциите приемат, че векторите, имащи различен брой съставни елементи, представляват един и същ рисков фактор, при условие че тези вектори съответстват на един и същ вид стоки.

Член 325р

Фактори на валутния риск

1. Факторите на делта риска за валутния риск, които институциите прилагат по отношение на чувствителните към валутния курс инструменти, представляват всички спот валутни курсове между валутата, в която е деноминиран инструментът и отчетната валута на институцията. На всяка двойка валути отговаря една група, съдържаща единичен рисков фактор и единична нетна чувствителност.

2. Факторите на вега риска за валутния риск, които институциите прилагат по отношение на опции с базисни инструменти, които са чувствителни към валутен риск, представляват изведената от пазарните цени променливост на валутните курсове между двойките валути, посочени в параграф 1. Тези изведени от пазарните цени променливости на валутните курсове се съотнасят към следните срокове до падежа според сроковете до падежа на съответните опции, предмет на капиталови изисквания: 0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години.

3. Факторите на риска от кривината за валутния риск, които институциите трябва да прилагат по отношение на опции с базисни инструменти, които са чувствителни към валутен риск, са същите като посочените в параграф 1.

4. От институциите не се изисква да правят разграничение между вътрешногранични и извънгранични варианти на валутата за всички фактори на делта риска, вега риска и риска от кривината при валутния риск.

Подраздел 2

Определения за чувствителностите

Член 325c

Чувствителности към делта риск

1. Институциите изчисляват чувствителността към делта риска за общия лихвен риск, както следва:

   а) чувствителностите към рисковите фактори, състоящи се от безрискови проценти, се изчисляват, както следва:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

   където:

   $s_{r_{kt}}$ = чувствителности към рисковите фактори, състоящи се от безрискови проценти;

   r_{kt} = процент на безрисковата крива k със срок до падежа t;

   V_i (.) = ценообразуваща функция на инструмента i; и

   x,y = рискови фактори, различни от r_{kt}, в ценообразуващата функция V_i;

б) чувствителностите към рисковите фактори, състоящи се от инфлационен риск и междувалутен базис (s_{x_j}), се изчисляват, както следва:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

където:

s_{x_j} = чувствителността към рисковите фактори, състоящи се от инфлационен риск и риска при кръстосан валутен суап

$\bar{x}_{ji}$ = вектор от m на брой съставни елементи, представляващи изведената от пазарните цени крива на инфлацията или кривата на междувалутния базис за дадена валута j, като m е равно на броя на променливите, свързани с инфлацията или междувалутния базис и използвани в модела на ценообразуване на инструмента i;

$\overline{I_m}$ = единична матрица за измерението (1 x m);

V_i (.) = ценообразуваща функция на инструмента i; и

y, z = други променливи в ценообразуващия модел.

2. Институциите изчисляват чувствителностите към делта риска за риска от кредитния спред за всички секюритизиращи позиции и позиции, които не са част от секюритизация, както следва:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(\ cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots) - V_i(cs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

където:

$s_{cs_{kt}}$ = чувствителностите към делта риска за риска от кредитния спред за всички секюритизиращи позиции и позиции, които не са част от секюритизация;

cs_{kt} = стойност на кредитния спред на емитента j към падежа t;

V_i (.) = ценообразуваща функция на инструмента i; и

x,y = рискови фактори, различни от cs_{kt} , в ценообразуващата функция V_i..

3. Институциите изчисляват чувствителностите към делта риска за риска от капиталови инструменти, както следва:

а) чувствителностите към рисковите фактори, състоящи се от спот цени на капиталови инструменти, се изчислява, както следва:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

където:

s_k = чувствителности към рисковите фактори, състоящи се от спот цени на капиталови инструменти;

k = конкретен капиталов инструмент;

EQ_k = спот цена на този капиталов инструмент;

V_i (.) = ценообразуваща функция на инструмента i; и

x,y = рискови фактори, различни от EQ_k, в ценообразуващата функция V_i;

б) чувствителностите към рисковите фактори, състоящи се от процентите по репо сделки с капиталови инструменти, се изчислява, както следва:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

където:

s_{x_k} = чувствителностите към рисковите фактори, състоящи се от процентите по репо сделки с капиталови инструменти;

k = индекс, с който се обозначава капиталовия инструмент;

$\bar{x}_{ki}$ = вектор от m на брой съставни елементи, представляващ времевата структура на репо сделките за конкретния капиталов инструмент k, като m е равно на броя на процентите по репо сделките, съответстващи на различните срокове до падежа, използвани в ценообразуващия модел на инструмента i;

$\overline{I_m}$ = единична матрица на измерението (1 · m);

Vi (.) = ценообразуваща функция на инструмента i; и

y,z = рискови фактори, различни от $\bar{x}_{ki}$, в ценообразуващата функция V_i.

4. Институциите изчисляватчувствителността към делта риска за стоковия риск за всеки рисков фактор k, както следва:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0{,}01}$$

където:

s_k = увствителност към делта риска за стоковия риск;

k = даден фактор на стоков риск;

CTY_k = стойност на рисковия фактор k;

V_i (.) = пазарна стойност на инструмента i като функция на рисковия фактор k; и

y, z = рискови фактори, различни от CTY_k, в ценообразуващия модел на инструмента i.

5. Институциите изчисляват чувствителността към всеки делта риск за валутния риск за всеки валутен рисков фактор k, както следва:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0{,}01}$$

където:

s_k = чувствителността към делта риска за валутния риск;

k = даден фактор на валутен риск;

FX_k = стойност на рисковия фактор k;

V_i (.) = пазарна стойност на инструмента i като функция на рисковия фактор k; и

y, z = рискови фактори, различни от FX_k, в ценообразуващия модел на инструмента i.

Член 325m

Чувствителности към вега риска

1. Институциите изчисляват чувствителностите към вега риска на опция по отношение на даден рисков фактор k, както следва:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

където:

s_k = чувствителностите към вега риска на опция;

k = конкретен вега рисков фактор, състоящ се от изведена от пазарните цени променливост;

vol_k = стойност на този рисков фактор, която следва да бъде изразена като процент; и

x,y = рискови фактори, различни от vol_k, в ценообразуващата функция V_i.

2. За рискови класове, при които факторите на вега риск имат отношение към срока до падежа, но не се прилагат правилата за съотнасяне на рисковите фактори, тъй като опциите нямат срок до падежа, институциите съотнасят тези рискови фактори към най-дългия установен срок до падежа. За тези опции се прилага добавката за остатъчни рискове.

3. За опции, които нямат цена на упражняване или бариерна цена, и за опции, които имат няколко цени на упражняване или бариерни цени, институциите извършват съотнасянето спрямо цените на упражняване и сроковете до падежа, използвани от институцията за вътрешни цели при ценообразуването на опцията. За тези опции се прилага също добавката за остатъчни рискове.

4. Институциите не изчисляват вега риск за включените в АПКТ секюритизиращи траншове, съгласно посоченото в член 325, параграфи 6, 7 и 8, които нямат изведена от пазарните цени променливост. За тези секюритизиращи траншове се изчисляват капиталови изисквания за делта риск и риск от кривината.

Член 325у

Изисквания за изчисляване на чувствителностите

1. Като използват формулите, посочени в настоящия подраздел, институциите извличат чувствителностите от моделите на ценообразуване на институцията, които служат като основа за отчитането на печалбите и загубите пред висшето ръководство.

   Чрез дерогация от първата алинея компетентните органи могат да изискат от дадена институция, получила разрешение да използва алтернативния подход на вътрешните модели, посочен в глава 1б, да използва функциите за ценообразуване на системата за измерване на риска на техния подход за вътрешен модел при изчисляването на чувствителностите съгласно настоящата глава и за изчисляването и отчитането на капиталовите изисквания за пазарния риск в съответствие с член 430б, параграф 3.

2. При изчисляването на чувствителността към делта риска за инструменти с опционални характеристики, посочени в член 325д, параграф 2, буква а), институциите могат да приемат, че рисковите фактори, свързани с изведената от пазарните цени променливост, са константни.

3. При изчисляването на чувствителностите към вега риска за инструменти с опционални характеристики, както е посочено в член 325д, параграф 2, буква а), се прилагат следните изисквания:

   а) за общия лихвен риск и риска от кредитния спред, институциите приемат за всяка валута, че базисните инструменти на рисковите фактори по отношение на променливостта, за които се изчислява вега рискът, следват логаритмично нормално или нормално разпределение в използваните за тези инструменти модели на ценообразуване;

   б) за риска от капиталови инструменти, стоковия риск и валутния риск, институциите приемат, че базисните инструменти на рисковите фактори по отношение на променливостта, за които се изчислява вега риска, следват логаритмично нормално разпределение в използваните за инструментите модели на ценообразуване.

4. Институциите изчисляват всички чувствителности, с изключение на чувствителностите, свързани с корекциите на кредитната оценка.

5. Чрез дерогация от параграф 1 институцията може, с разрешението на компетентните органи, да използва алтернативни определения за чувствителностите към делта риска при изчисляването на капиталовите изисквания на позиция в търговския портфейл съгласно настоящата глава, когато институцията отговаря на всяко едно от следните условия:

   а) тези алтернативни определения се използват за целите на вътрешното управление на риска и за отчитане на печалбите и загубите пред висшето ръководство от независимо звено за контрол на риска в рамките на институцията;

   б) институцията доказва, че тези алтернативни определения са по-подходящи да обхванат чувствителностите за позицията, отколкото формулите, посочени в настоящия подраздел, и че чувствителностите, получени по този начин, не се различават съществено от изведените от тези формули.

6. Чрез дерогация от параграф 1 институцията може, с разрешението на компетентните органи, да изчислява чувствителността към вега риска въз основа на линейно преобразуване на алтернативни определения на чувствителностите при изчисляването на капиталовите изисквания за позиция в търговския портфейл съгласно настоящата глава, когато институцията отговаря на всяко едно от следните условия:

   а) тези алтернативни определения се използват за целите на вътрешното управление на риска и за отчитане на печалбите и загубите пред висшето ръководство от независимо звено за контрол на риска в рамките на институцията;

б) институцията доказва, че тези алтернативни определения са по-подходящи да обхванат чувствителностите за позицията, отколкото формулите, посочени в настоящия подраздел, и че линейното преобразуване, посочено в първата алинея, отразява чувствителността към вега риска.

Раздел 4

Добавка за остатъчен риск

Член 325ф

Капиталови изисквания за остатъчни рискове

1. В допълнение към капиталовите изисквания за пазарен риск, посочени в раздел 2, институциите прилагат допълнителни капиталови изисквания за инструментите, изложени на остатъчни рискове, в съответствие с настоящия член.

2. Счита се, че инструментите са изложени на остатъчни рискове, когато отговарят на някое от следните условия:

   а) инструментът има екзотичен базисен инструмент, което за целите на настоящата глава означава, че инструмент от търговския портфейл има базисна експозиция, която не попада в обхвата на третирането за делта риск, вега риск или риск от кривината, съгласно модела, основан на чувствителностите, посочен в раздел 2, или на капиталовите изисквания за риска от неизпълнение, посочени в раздел 5;

б) инструментът е инструмент, изложен на други остатъчни рискове, което за целите на настоящата глава означава един от следните инструменти:

i) инструменти, предмет на капиталови изисквания за вега риска и риска от кривината съгласно модела, основан на чувствителностите, посочен в раздел 2 и генерират условни парични потоци, които не могат да бъдат възпроизведени като крайна линейна комбинация от обикновени опции с единична базисна цена на капиталови инструменти, цена на стока, валутен курс, цена на облигация, цена на суап за кредитно неизпълнение или лихвен суап;

ii) инструменти, които са позиции, включени в АПКТ, както е посочено в член 325, параграф 6; хеджиращи позиции, които са включени в този АПКТ, както е посочено в член 325, параграф 8, не се вземат под внимание.

3. Институциите изчисляват допълнителните капиталови изисквания по параграф 1 като сбор от брутните условни стойности на инструментите, посочени в параграф 2, умножени по следните рискови тегла:

а) 1,0 % за инструментите, посочени в параграф 2, буква а);

б) 0,1 % за инструментите, посочени в параграф 2, буква б).

4. Чрез дерогация от параграф 1 институцията не прилага капиталови изисквания за остатъчни рискове за инструмент, който отговаря на някое от следните условия:

а) инструментът се търгува на призната борса;

б) инструментът е допуснат до централен клиринг в съответствие с Регламент (ЕС) № 648/2012;

в) инструментът напълно компенсира пазарния риск на друга позиция в търговския портфейл, като в този случай двете напълно съчетани позиции в търговския портфейл се освобождават от капиталовото изискване за остатъчни рискове.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя какво е екзотичен базисен инструмент и кои инструменти са инструментите, изложени на остатъчни рискове, за целите на параграф 2.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕБО преценява дали рискът от дълголетие, климатът, и природните бедствия и бъдещата реализирана променливост следва да се разглеждат като екзотични базисни експозиции.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ...[две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел 5

Капиталови изисквания за риск от неизпълнение

Член 325x

Определения и общи разпоредби

1. По смисъла на настоящия раздел се прилагат следните определения:

   а) „къса експозиция“ означава, че неизпълнението от страна на емитент или група от емитенти води до печалба за институцията, независимо от вида на инструмента или сделката, пораждаща експозицията;

   б) „дълга експозиция“ означава, че неизпълнението от страна на емитент или група от емитенти води до загуба за институцията, независимо от вида на инструмента или сделката, пораждаща експозицията;

   в) „брутна сума, изложена на риск от внезапно неизпълнение“ означава прогнозирания размер на загубата или печалбата, до която би довело неизпълнението от страна на длъжника по конкретна експозиция;

   г) „нетна сума, изложена на риск от внезапно неизпълнение“ означава прогнозирания размер на загубата или печалбата, до която би довело неизпълнението от страна на длъжника за конкретна институция след извършване на нетиране между брутните суми, изложени на риск от внезапно неизпълнение;

д) „загуба при неизпълнение“ означава загубата при неизпълнение на длъжника по инструмент, емитиран от този длъжник, изразена като дял от номиналната стойност на инструмента;

е) „рисково тегло за неизпълнение“ означава процентът, представляващ прогнозираната вероятност от неизпълнение на всеки длъжник, според кредитоспособността на този длъжник.

2. Капиталовите изисквания за риска от неизпълнение се прилагат по отношение на дълговите и капиталовите инструменти, на дериватните инструменти, чиито базисни инструменти са такива, както и по отношение на деривати, чиито условни парични потоци или справедливи стойности ще бъдат засегнати при неизпълнение на длъжник, различен от контрагента по самия дериватен инструмент. Институциите изчисляват изискванията за риска от неизпълнение поотделно за всеки от следните видове инструменти: инструменти, които не са включени в секюритизация, секюритизиращи инструменти, които не са включени в АПКТ и секюритизиращи инструменти, които са част от АПКТ. Сборът на тези три елемента представлява цялостните капиталови изисквания за риска от неизпълнение, които трябва да бъдат приложени отинституцията.

Подраздел 1

Капиталови изисквания за риска от неизпълнение при инструменти, които не са част от секюритизация

Член 325ц

Брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение

1. Институциите изчисляват брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка дълга експозиция към дългови инструменти, както следва:

$$\mathrm{JTD_{long}} = \max\left\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V_{notional}} + \mathrm{P\&L_{long}} + \mathrm{Adjustment_{long}}; 0\right\}$$

където:

$\mathrm{JTD_{long}}$ = брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка дълга експозиция;

$\mathrm{V_{notional}}$ = номинална стойност на инструмента;

$\mathrm{P\&L_{long}}$ = член, с който се извършва корекция за печалбите или загубите, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ дългата експозиция; във формулата печалбите се вписват с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак; и

$\mathrm{Adjustment_{long}}$ = сума, с която загубата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисен инструмент поради структурата на дериватния инструмент; увеличението се вписва в $\mathrm{Adjustment_{long}}$ с положителен знак, а намалението — с отрицателен знак.

2. Институциите изчисляват брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка къса експозиция към дългови инструменти, както следва:

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}} = \min\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V}_{\mathrm{notional}} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}; 0\}$$

където:

$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}}$ = брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка къса експозиция;

$\mathrm{V}_{\mathrm{notional}}$ = номинална стойност на инструмента, която се вписва във формулата с отрицателен знак;

$\mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}}$ = член, с който се извършва корекция за печалбите или загубите, които вече са отчетени от институцията, поради промени в справедливата стойност на инструмента, пораждащ късата експозиция; печалбите се вписват във формулата с положителен знак, а загубите — с отрицателен знак; и

$\mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}$ = сума, с която печалбата за институцията в случай на неизпълнение ще бъде увеличена или намалена спрямо пълната загуба по базисния инструмент поради структурата на дериватния инструмент; намалението се вписва в $\mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}$ с положителен знак, а увеличението — с отрицателен знак.

3. За целите на изчислението по параграфи 1 и 2 институциите прилагат следната загуба при неизпълнение (LGD) за дългови инструменти:

   а) експозиции към дългови инструменти, които не са от първостепенен ранг, получават LGD от 100%;

   б) експозиции към дългови инструменти от първостепенен ранг получават LGD от 75%;

   в) експозиции към покрити облигации, както е посочено в член 129, получават LGD от 25%.

4. За целите на изчисленията по параграфи 1 и 2 номиналните стойности се определят, както следва:

   а) при дълговите инструменти номиналната стойност е размера на главницата на дълговия инструмент;

   б) при дериватните инструменти, чиито базисни инструменти са дългови ценни книги, номиналната стойност е условната стойност на дериватния инструмент.

5. За експозиции към капиталови инструменти институциите изчисляват брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, по следния начин, вместо да използват формулите, посочени в параграфи 1 и 2:

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{long}} = \max\left\{\mathrm{LGD}\ \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{long}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{long}}; 0\right\}$$

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}} = \min\left\{\mathrm{LGD}\ \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}; 0\right\}$$

където:

JTD_{long} = брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка дълга експозиция;

JTD_{short} = брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за всяка къса експозиция и

V = справедлива стойност на капиталовия инструмент или при дериватите, чиито базисни инструменти са капиталови инструменти — справедливата стойност на базисния капиталов инструмент.

6. За целите на изчислението по параграф 5 институциите присъждат LGD от 100% за капиталовите инструменти.

7. В случай на експозиции към риск от неизпълнение, произтичащ от деривативни инструменти, условните парични потоци по които в случай на неизпълнение от страна на длъжника не са свързани с условната стойност на конкретен инструмент, емитиран от този длъжник, или с LGD на длъжника или на инструмент, емитиран от този длъжник, институциите използват алтернативни методики за оценяване на брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, в съответствие с член 325x.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

   а) как институциите трябва да изчисляват сумите, изложени на риск от внезапно неизпълнение, за различните видове инструменти в съответствие с настоящия член;

   б) какви алтернативни методики могат да се използват от институциите за целите на определянето на брутните суми, изложени на риск от внезапно неизпълнение, посочени в параграф 7.

   в) номиналните стойности на инструменти, различни от посочените в параграф 4, букви а) и б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ...[две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325ч

Нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение

1. Институциите изчисляват нетните суми, изложени на риск от внезапно неизпълнение, чрез нетиране между брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение на късите и дългите експозиции. Нетирането е възможно само между експозиции към един и същ длъжник, като късите експозиции имат същия или по-нисък ранг от дългите експозиции.

2. Нетирането е пълно или частично в зависимост от срока до падежа на нетираните експозиции.

   а) нетирането е пълно, когато всички нетирани експозиции имат срок до падежа от една или повече години.

   б) нетирането е частично, когато поне една от нетираните експозиции има срок до падежа, по-малък от една година, в който случай размерът на сумата, изложена на риска от внезапно неизпълнение на всяка експозиция със срок до падежа, по-малък от една година, се умножава по съотношението на срока до падежа на експозицията към срока от една година.

3. Когато не е възможно да се извърши нетиране, брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение са равни на нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение при експозиции със срок до падежа от една или повече години. Брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение със срок до падежа под една година се умножават по съотношението на срока до падежа на експозицията към срока от една година, с долна граница от три месеца, за да се изчислят нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение.

4. За целите на параграфи 2 и 3 се вземат предвид сроковете до падежа на договорите за деривати, а не тези на техните базисни инструменти. За налични експозиции към капиталови инструменти се определя срок до падежа от една година или три месеца по преценка на институцията.

Член 325ш

Изчисляване на капиталовите изисквания за риска от неизпълнение

1. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, независимо от вида на контрагента, се умножават по тегло за риска от неизпълнение, което съответства на кредитното им качество съгласно таблица 2:

Таблица 2

Категория на кредитно качество	Тегло на риска от неизпълнение
Степен на кредитно качество 1	0,5 %
Степен на кредитно качество 2	3 %
Степен на кредитно качество 3	6 %
Степен на кредитно качество 4	15 %
Степен на кредитно качество 5	30 %
Степен на кредитно качество 6	50 %
Без рейтингова оценка	15 %
В неизпълнение	100 %

2. При изчисляване на капиталовите изисквания за риска от неизпълнение, експозициите, които биха получили 0 % рисково тегло съгласно стандартизирания подход за кредитен риск в съответствие с дял II, глава 2, получават 0 % рисково тегло за риска от неизпълнение.

3. Претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се отнасят към следните групи: предприятия, централни правителства и местни органи/общини.

4. Претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се сумират за всяка група в съответствие със следната формула:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

където:

DRC_b = капиталово изискване за риска от неизпълнение за група b;

i = индекс, с който се обозначава инструмент, принадлежащ към група b;

RW_i = рисково тегло; и

WtS = съотношение, с което се признава ползата от хеджиращото отношение в рамките на групата, което се изчислява, както следва:

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{long}}{\sum \text{net JTD}_{long} + \sum |\text{net JTD}_{short}|}$$

За целите на изчисляването на DRC_b и WtS се извършва сумиране на дългите и късите позиции за всички позиции в рамките на групата, независимо от степента на кредитното качество, към която са разпределени тези позиции, за да се определят специфичните за групата капиталови изисквания за риска от неизпълнение.

5. Цялостното капиталово изискване за риска от неизпълнение за позициите, които не са част от секюритизация, се изчислява като простия сбор на капиталовите изисквания на равнището на групата.

Подраздел 2
Капиталови изисквания за риск от неизпълнение при секюритизиращи позиции, които не са включени в АПКТ

Член 325щ
Суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение

1. Брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение за секюритизиращи експозиции представляват пазарната им стойност, или, ако пазарната стойност не е налична, тяхната справедлива стойност, определена в съответствие с приложимата счетоводна рамка.

2. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се определят чрез нетиране на дългите брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение с късите брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение. Нетирането е възможно само между секюритизиращи експозиции с една и съща базисна група активи и принадлежащи към един и същ транш. Не се допуска нетиране между секюритизиращи експозиции с различни базисни групи активи, дори в случаите, когато началните и крайните точки са едни и същи.

3. Когато чрез разлагане или комбиниране на съществуващи секюритизиращи експозиции, могат да бъдат напълно възпроизведени други съществуващи секюритизиращи експозиции, с изключение на сроковете до падежа, експозициите, получени от това разлагане или комбиниране, могат да се използват вместо съществуващите секюритизиращи експозиции за целите на нетирането.

4. Когато цялостната структура на траншовете на съществуваща секюритизационна експозиция може да бъде напълно възпроизведена чрез разлагане или комбиниране на съществуващи експозиции към лицата, върху чиито задължения е издадена секюритизацията, експозициите, получени от това разлагане или комбиниране, могат да се използват вместо съществуващите секюритизиращи експозиции за целите на нетирането. Когато експозиции към лица, върху чиито задължения е издадена секюритизация, са използвани по този начин, тези експозиции се изключват от третирането на риска от неизпълнение за експозициите, които не са част от секюритизация.

5. Член 325ч се прилага както по отношение на съществуващите секюритизиращи експозиции, така и на секюритизиращите експозиции, използвани в съответствие с параграф 3 или 4 от настоящия член. Съответните срокове до падежа са тези на секюритизиращите траншове.

Член 325аа

Изчисляване на капиталовото изискване за риска от неизпълнение при секюритизиращи позиции

1. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, на секюритизиращите експозиции се умножават по 8% от рисковото тегло, което се прилага за съответната секюритизираща позиция в банковия портфейл, включително при прозрачни и стандартизирани (ОПС) секюритизации, в съответствие с йерархията на подходите, посочени в дял II, глава 5, раздел 3, и независимо от вида на контрагента.

2. Когато рисковите тегла са изчислени в съответствие с вътрешнорейтинговия подход и подхода на външните рейтинги при секюритизация, към всички траншове се прилага срок до падежа от една година.

3. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение за отделни експозиции, породени от традиционна секюритизация, се ограничават до справедливата стойност на позицията.

4. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се разпределят към следните групи:

   а) една обща група за всички предприятия, независимо от региона;

   б) 44 различни групи, съответстващи на една група за всеки регион, за всеки от единадесетте класа активи, определени във втора алинея.

   За целите на първа алинея 11-те класа активи са обезпечени с активи търговски ценни книжа (ABCP), заеми за покупка/лизинг на автомобил, обезпечени с ипотека върху жилищни имоти ценни книжа (RMBS), кредитни карти, обезпечени с ипотека върху търговски имоти ценни книжа (CMBS), обезпечени със заеми облигации, обезпечени с дълг ценни книжа от второ ниво (CDO-squared), малки и средни предприятия (МСП), студентски заеми, други експозиции на дребно, други експозиции на едро. Четирите региона са: Азия, Европа, Северна Америка и останалата част от света.

5. Институциите определят групата, към която да отнесат дадена секюритизираща експозиция, въз основа на класификацията, която обикновено се използва на пазара. Институциите отнасят всяка секюритизираща експозиция само към една от посочените в параграф 4 групи. Секюритизираща експозиция, която институцията не може да отнесе към дадена група за клас актив или регион, се отнася съответно към класа активи „други експозиции на дребно“, „други експозиции на едро“ или „останалата част от света“.

6. Претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се сумират в рамките на всяка група по същия начин, както това се прави за риска от неизпълнение при експозициите, които не са част отсекюритизация, като се използва формулата в член 325ш, параграф 4, в резултат на което се получава капиталовото изискване за риска от неизпълнение за всяка група.

7. Цялостното капиталово изискване за риска от неизпълнение при секюритизиращи позиции, които не са включени в извън АПКТ се изчислява като простия сбор на капиталовите изисквания на равнището на групата.

Подраздел 3
Капиталови изисквания за риска от неизпълнение при секюритизации, които са включени в АПКТ

Член 325аб
Обхват

1. За АПКТ капиталовите изисквания включват риска от неизпълнение за секюритизиращите експозиции и за хеджиращите позиции, които не са част от секюритизацията. Тези хеджиращи позиции се изключват от изчисляването на риска от неизпълнение за експозициите, които не са част от секюритизация. Не трябва да се признава полза от диверсификацията между капиталовите изисквания за риска от неизпълнение при експопозициите, които не са част от секюритизация, капиталовите изисквания за риска от неизпълнение при секюритизиращите експозиции, които не са включени в АПКТ и капиталовите изисквания за риска от неизпълнение при секюритизиращите експозиции, които са включени в АПКТ.

2. За търгувани кредитни и капиталови деривати, които не са част от секюритизация, сумата, изложена на риск от внезапно неизпълнение за отделните субекти се определя чрез прилагане на подхода на подробния преглед.

Член 325ав

Суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение за АПКТ

1. За целите на настоящия член се прилагат следните определения:

   а) „разлагане чрез модел за оценка“ означава, че експозиция към лице, задължения на което са съставна част от секюритизацията, се оценява като разликата между безусловната и условната оценка на стойността на секюритизацията, ако се предположи, че при неизпълнение на това лице съответното LGD е 100 %;

   б) „възпроизвеждане“ означава, че отделни секюритизиращи траншове върху индекс, са комбинирани за възпроизвеждане на друг транш върху същата серия индекси или за възпроизвеждане на позиция, която не е разделена на траншове в серията индекси;

   в) „разлагане“ означава възпроизвеждане на индекс чрез секюритизация, при която базисните експозиции в групата са идентични с експозициите към отделните лица, от които е съставен индексът.

2. Брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, за секюритизиращите експозиции и експозициите, които не са част от секюритизация, включени в АПКТ представляват пазарната им стойност, или, ако пазарната стойност не е налична, тяхната справедлива стойност, определена в съответствие с приложимата счетоводна рамка.

3. Продуктите за n-то неизпълнение се разглеждат като продукт, разделен на траншове, със следните начална и крайна точки:

   а) начална точка = (N – 1) / общия брой на лицата;

   б) крайна точка = N / общия брой на лицата;

   където „общ брой на лицата“ е общият брой на лицата в базисната група или съвкупност.

4. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение се определят чрез нетиране между дългите брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение и късите брутни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение. Нетирането е възможно само между експозиции, които иначе са идентични, с изключение на срока до падежа. Допуска се нетиране само както следва:

   а) за индекси, траншове върху индекси и специални траншове нетирането се допуска за всички срокове до падежа в рамките на едно и също семейство или серия индекси и транш върху индекс, при спазване на предвидените в член 325ч разпоредби за експозиции със срок до падежа, по-кратък от една година; брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение по дългите и късите експозиции, които напълно се възпроизвеждат едни други, могат да се нетират чрез разлагане в еквивалентни експозиции към отделни лица чрез използване на модел на оценка; в такива случаи сборът от брутните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, на еквивалентни експозиции към отделни лица, получени чрез разглагане, е равен на брутната сума, изложена на риска от внезапно неизпълнение на експозицията, преди да е разложена;

б) за пресекюритизиращите експозиции или дериватите върху секюритизиращи експозиции, не се допуска нетиране чрез разлагане, както е описано в буква а);

в) за индекси и траншове върху индекси нетиране се допуска за всички срокове до падежа в едно и също семейство или серия индекси и транш върху индекс, получени чрез възпроизвеждане или разлагане; когато дългите и късите експозиции са иначе еквивалентни, освен за един остатъчен съставен елемент, нетирането се допуска и нетната сума, изложена на риска от внезапно неизпълнение, отразява остатъчната експозиция;

г) не се допуска нетиране между различни траншове от една и съща серия индекси, различна серия от един и същ индекс и различни семейства индекси.

Член 325аг

Изчисляване на капиталовото изискване за риска от неизпълнение за АПКТ

1. Нетните суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се умножават по:

а) за продукти, разделени на траншове — теглата за риск от неизпълнение, съответстващи на тяхното кредитно качество, както е посочено в член 325ш, параграфи 1 и 2;

б) за продукти, които не са разделени на траншове — теглата за риск от неизпълнение, посочени в член 325аа, параграф 1.

2. Рисково претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се отнасят към групи, които съответстват на индекс.

3. Претеглените нетни суми, изложени на риска от внезапно неизпълнение, се сумират за всяка група в съответствие със следната формула:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS_{АСТР} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

където:

DRC_b = капиталово изискване за риска от неизпълнение за група b;

i = инструмент, принадлежащ към група b; и

$WtS_{АСТР}$ = съотношение, признаващо полза от хеджиращите отношения в рамките на групата, което се изчислява в съответствие с формулата за WtS, посочена в член 325ш, параграф 4, но с използването на дългите и късите позиции в целия АПКТ, а не само на позициите в съответната група.

4. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за риска от неизпълнение за АПКТ, като използват следната формула:

$$DRC_{АСТР}=\max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

където:

$DRC_{АСТР}$ = капиталови изисквания за риска от неизпълнение за АПКТ; и

DRC_b = капиталово изискване за риска от неизпълнение за група b.

Раздел 6

Рискови тегла и корелации

Подраздел 1

Тегла на делта риска и корелационни коефициенти

Член 325ад

Рискови тегла за общия лихвен риск

1. За валутите, които не са включени в подкатегорията на най-ликвидните валути, посочена в член 325бг, параграф 7, буква б), рисковите тегла за чувствителностите към рисковите фактори на безрисковия лихвен процент за всяка група в таблица 3 се определят по силата наделегирания акт, посочен в член 461а.

Таблица 3

Група	Срок до падежа
1	0,25 години
2	0,5 години
3	1 година
4	2 години
5	3 години
6	5 години
7	10 години
8	15 години
9	20 години
10	30 години

2. Общото рисково тегло за всички чувствителности към факторите на инфлационния риск и на междувалутния базисен риск се определя в делегирания акт, посочен в член 461а.

3. За валутите, включени в подкатегорията на най-ликвидните валути, както е посочено в член 325бг, параграф 7, буква б), и националните валути на институциите, рисковите тегла на рисковите фактори на безрисковия лихвен процент са посочените в таблица 3, разделени на $\sqrt{2}$.

Член 325ае

Вътрешногрупови корелационнии коефициенти за общия лихвен риск

1. Корелационният коефициент ρ_{kl} между две претеглени чувствителности на факторите на общия лихвен риск WS_k и WS_l в рамките на една и съща група и на които е присъден един и същ срок до падежа, но които съответстват на различни криви, се определя на 99,90%.

2. Корелационният коефициент между две претеглени чувствителности на факторите на общия лихвен риск WS_k и WS_l в рамките на една и съща група, които съответстват на една и съща крива, но имат различни срокове до падежа, се определя в съответствие със следната формула:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

където:

T_k (съответно T_l) = срок до падежа, свързан с безрисковия лихвен процент;

$\theta = 3\ \%$

3. Корелационният коефициент ρ_{kl} между две претеглени чувствителности на факторите на общия лихвен риск WS_k и WS_l в рамките на една и съща група, които съответстват на различни криви и имат различни срокове до падежа, е равна на параметъра на корелация от параграф 2, умножен по 99,90 %.

4. Корелационният коефицент между дадена претеглена чувствителност на фактор на общия лихвен риск WS_k и дадена претеглена чувствителност на фактор на инфлационния риск WS_l се определя на 40%.

5. Корелационният коефициент между дадена претеглена чувствителност на фактор на междувалутния базисен риск WS_k и дадена претеглена чувствителност на фактор на общия лихвен риск WS_l, включително друг фактор на междувалутен базисен риск, се определя на 0 %.

Член 325аж

Междугрупови корелационни коефициенти за общия лихвен риск

1. Параметърът $\gamma_{bc} = 50\ \%$ се използва за агрегиране на рисковите фактори, които принадлежат към различни групи.

2. Параметърът γbc = 80 % се използва за агрегиране на фактора на лихвения риск, основан на валута, посочена в член 325ах, параграф 3, и фактора на лихвения риск, основан на еврото.

Член 325аз

Рискови тегла за риска от кредитния спред за експозиции, които не са част от секюритизация

1. Рисковите тегла за чувствителностите към рисковите фактори на кредитния спред (за експозиции, които не са част от секюритизация) са еднакви за всички срокове до падежа (0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години) в рамките на всяка група в таблица 4:

Таблица 4

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор	Рисково тегло (процентни пункта)
1	Всички	Централно правителство, включително централни банки, на държава членка	0,50%

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор	Рисково тегло (процентни пункта)
2	Степен на кредитно качество от 1 до 3	Централно държавно управление, включително централни банки на трети държави, многостранни банки за развитие и международни организации, посочени в член 117, параграф 2 или член 118	0,5%
3		Регионални или местни органи и субекти от публичния сектор	1,0%
4		Предприятия от финансовия сектор, включително кредитни институции, учредени или създадени от централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта, и насърчителни заемодатели	5,0%
5		Основни материали, енергетика, промишленост, селско стопанство, производство, добивна промишленост	3,0%
6		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности	3,0%
7		Технологии, телекомуникации	2,0%
8		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технически дейности	1,5%
9		Покрити облигации, емитирани от кредитни институции в държавите членки	1,0%

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор	Рисково тегло (процентни пункта)
11	Степен на кредитно качество от 4 до 6	Централно държавно управление, включително централни банки на трети държави, многостранни банки за развитие и международни организации, посочени в член 117, параграф 2 или член 118	
12		Регионални или местни органи и субекти от публичния сектор	4,0%
13		Предприятия от финансовия сектор, включително кредитни институции, учредени или създадени от централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта, и насърчителни заемодатели	12,0%
14		Основни материали, енергетика, промишленост, селско стопанство, производство, добивна промишленост	7,0%
15		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности	8,5%
16		Технологии, телекомуникации	5,5%
17		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технически дейности	5,0%
18	Друг сектор		12,0%

2. Институциите определят сектора, към който да отнесат дадена рискова експозиция, въз основа на класификацията, която обикновено се използва на пазара за групиране на емитенти по сектори. Институциите разпределят всеки емитент към само една от групите сектори в таблица 4. Рисковите експозиции от емитент, които дадена институция не може да отнесе по този начин към определен сектор, се отнасят към група 18 в таблица 4.

Член 325аи

Вътрешногрупови корелационни коефициенти за риска от кредитния спред за експозиции, които не са част от секюритизация

1. Корелационните параметри ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l в рамките на една и съща група се определят, както следва:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl(name)} \cdot \rho_{kl(tenor)} \cdot \rho_{kl(basis)}$$

където:

$\rho_{kl(name)}$ е равен на 1, където двете означения на чувствителностите k и l съвпадат, в противен случай е равен на 35 %;

$\rho_{kl(tenor)}$ е равен на 1, когато двете точки на чувствителностите k и l съвпадат, в противен случай е равен на 65 %; и

$\rho_{kl(basis)}$ е равен на 1, когато двете чувствителности са свързани към еднакви криви, в противен случай е равен на 99,90 %.

2. Корелационните параметри, посочени в параграф 1 от настоящия член, не се прилагат към група 18, посочена в таблица 4 в член 325аз, параграф 1. Капиталовите изисквания на формулата за сумиране на делта риска в рамките на група 18 са равни на сбора от абсолютните стойности на нетните претеглени чувствителности, отнесени към група 18:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Член 325ай

Междугрупови корелационни коефициенти за риска от кредитния спред за експозиции, които не са част от секюритизация

1. Корелационният параметър γ_{bc}, който се прилага към агрегирането на чувствителностите между различните групи, се определя, както следва:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc(\text{sector})}$$

където:

$\gamma_{bc(\text{rating})}$ е равен на 1, когато две групи имат една и съща категория кредитно качество (степен на кредитно качество от 1 до 3 или степен на кредитно качество от 4 до 6), в противен случай е равен на 50%; за целите на това изчисление се счита, че група 1 има една и съща категория кредитно качество като групите с кредитно качество от 1 до 3; и

$\gamma_{bc(sector)}$ е равен на 1, когато двете групи обхващат един и същ сектор, в противен случай е равен на съответстващия процент, посочен в таблица 5:

Таблица 5

Група	1, 2 и 11	3 и 12	4 и 13	5 и 14	6 и 15	7 и 16	8 и 17	9
1,2 и 11		75%	10%	20%	25%	20%	15%	10%
3 и 12			5%	15%	20%	15%	10%	10%
4 и 13				5%	15%	20%	5%	20%
5 и 14					20%	25%	5%	5%
6 и 15						25%	5%	15%
7 и 16							5%	20%
8 и 17								5%
9								-

Член 325ак

Рискови тегла за риска от кредитния спред за секюритизиращи експозиции, които са включени в АПКТ

Рисковите тегла за чувствителностите към рисковите фактори на кредитния спред за секюритизиращи експозиции, които са включени в АПКТ, са еднакви за всички срокове до падежа (0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години) в рамките на всяка група и се определят за всяка група в таблица 6 съгласно делегирания акт, посочен в член 461а:

Таблица 6

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор
1	Всички	Централно правителство, включително централни банки, на държавите членки
2	Степен на кредитно качество от 1 до 3	Централно правителство, включително централни банки, на трети държави, многостранни банки за развитие и международни организации, посочени в член 117, параграф 2 или член 118
3		Регионални или местни органи и субекти от публичния сектор
4		Предприятия от финансовия сектор, включително кредитни институции, учредени или създадени от централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта и насърчителни заемодатели
5		, енергетика, промишленост, селско стопанство, производство, добивна промишленост
6		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности
7		Технологии, телекомуникации
8		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технически дейности
9		Покрити облигации, емитирани от кредитни институции, установени в държавите членки
10		Покрити облигации, издадени от кредитни институции в трети държави

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор
11	Степен на кредитно качество от 4 до 6	Централно правителство, включително централни банки, на трети държави, многостранни банки за развитие и международни организации, посочени в член 117, параграф 2 или член 118
12		Регионални или местни органи и субекти от публичния сектор
13		Предприятия от финансовия сектор, включително кредитни институции, учредени или създадени от централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта и насърчителни заемодатели
14		енергетика, промишленост, селско стопанство, производство, добивна промишленост
15		Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности
16		Технологии, телекомуникации
17		Здравни грижи, комунални услуги, професионални и технически дейности
18	Друг сектор	

Член 325ал

Корелационни коефициенти за риска от кредитния спред за секюритизиращи експозиции, които са включени в АПКТ

1. Корелационните коефициенти за делта риска ρ_{kl} се извличат в съответствие с член 325ай, с изключение на това, че за целите на настоящия параграф $\rho_{kl}^{(basis)}$ е равен на 1, когато двете чувствителности са свързани към еднаквите криви, в противен случай е равно на 99,00 %.

2. Корелационните коефициенти γ_{bc} се извличат в съответствие с член 325ай.

Член 325ам

Рискови тегла за риска от кредитния спред за секюритизиращи експозиции, които не са включени в АПКТ

1. Рисковите тегла за чувствителности към рисковите фактори на кредитния спред за секюритизиращи експозиции, които не са включени в АПКТ, са еднакви за всички срокове до падежа (0,5 години, 1 година, 3 години, 5 години, 10 години) в рамките на всяка група в таблица 7 и се определят за всяка група в таблица 7 съгласно делегирания акт, посочен в член 461а:

Таблица 7

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор
1	Първостепенност и степен на кредитно качество от 1 до 3	Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти първокласни ценни книжа (RMBS)
2		Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти среднорискови ценни книжа (RMBS)
3		Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти високорискови ценни книжа (RMBS)
4		Обезпечени с ипотека върху търговски имоти ценни книжа (CMBS)
5		Обезпечени с активи ценни книжа — студентски заеми
6		Обезпечени с активи ценни книжа — кредитни карти
7		Обезпечени с активи ценни книжа — автомобили
8		Облигации, обезпечени със задължения по заеми (CLO) (извън АКПТ)

Номер на групата	Кредитно качество	Сектор
9	Второстепенност и степен на кредитно качество от 1 до 3	Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти първокласни ценни книжа (RMBS)
10		Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти среднорискови ценни книжа (RMBS)
11		Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти високорискови ценни книжа (RMBS)
12		Обезпечени с ипотека върху търговски имоти ценни книжа (CMBS)
13		Обезпечени с активи ценни книжа — студентски заеми
14		Обезпечени с активи ценни книжа — кредитни карти
15		Обезпечени с активи ценни книжа — автомобили
16		Обезпечени задължения по заеми (извън АПКТ)
17	Степен на кредитно качество от 4 до 6	Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти първокласни ценни книжа
18		Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти среднорискови ценни книжа (RMBS)
19		Обезпечени с ипотека върху жилищни имоти високорискови ценни книжа
20		Обезпечени с ипотека върху търговски имоти ценни книжа (CMBS)
21		Обезпечени с активи ценни книжа — студентски заеми
22		Обезпечени с активи ценни книжа — кредитни карти
23		Обезпечени с активи ценни книжа — автомобили
24		Обезпечени задължения по заеми (извън портфейла за корелационно търгуване)
25	Друг сектор	

2. Институциите определят сектора, към който да отнесат дадена рискова експозиция, въз основа на класификацията, която обикновено се използва на пазара за групиране на емитенти от сектора. Институциите отнасят всеки транш към една от групите сектори в таблица 7. Рисковите експозиции на всеки транш, които дадена институция не може да отнесе по този начин към определен сектор, се отнасят към група 25.

Член 325ан

Вътрешногрупови корелационни коефициенти за риска от кредитния спред за секюритизиращи позиции, които не са включени в извън АПКТ

1. Корелационните параметри ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l в рамките на една и съща група се определят, както следва:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl(tranche)} \cdot \rho_{kl(tenor)} \cdot \rho_{kl(basis)}$$

където:

$\rho_{kl(thranche)}$ е равен на 1, когато двете означения на чувствителностите k и l са в една и съща група и са свързани към един и същ секюритизиращ транш (повече от 80 % се припокриват като главници), в противен случай е равен на 40 %;

$\rho_{kl(tenor)}$ е равен на 1, когато двете точки на чувствителностите k и l съвпадат, в противен случай е равен на 80 %; и

$\rho_{kl(basis)}$ е равен на 1, когато двете чувствителности са свързани към еднакви криви, в противен случай е равен на 99,90 %.

2. Корелационните параметри, посочени в параграф 1 не се прилагат към група 25. Капиталовото изискване за формулата за сумирането на делта риска в рамките на група 25 е равно на сбора от абсолютните стойности на нетните претеглени чувствителности, отнесени към тази група:

$$K_{b(\text{група 25})} = \sum_k |WS_k|$$

Член 325ао

Междугрупови корелационни коефициенти за риска от кредитния спред за секюритизиращи експозиции, които не са включени в АПКТ

1. При агрегирането на чувствителностите между различните групи се прилага корелационният параметър γ_{bc}, който е равен на 0 %.

2. Капиталовото изискване за група 25 се добавя към общия капитал на ниво рисков клас, без признаване на ефекти от диверсификация или хеджиране с друга група.

Член 325ап

Рискови тегла за риска от капиталови инструменти

1. Рисковите тегла за чувствителности към факторите на риска от капиталови инструменти и процентите по репо сделки с капиталови инструменти се определят за всяка група в таблица 8 съгласно делегирания акт, посочен в член 461а:

Таблица 8

Номер на групата	Пазарна капитализация	Икономики	Сектор
1	Голяма	Развиващи се пазарни икономики	Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности, здравеопазване, комунални услуги
2			Телекомуникации, промишленост
3			енергетика, селско стопанство, производство, добивна промишленост
4			Финансово посредничество, включително финансово посредничество, подкрепяно от правителството, операции с недвижими имоти, технологии

Номер на групата	Пазарна капитализация	Икономики	Сектор
5		Развити икономики	Потребителски стоки и услуги, транспорт и съхранение, административни и спомагателни дейности, здравеопазване, комунални услуги
6			Телекомуникации, промишленост
7			Основни материали, енергетика, селско стопанство, производство, добивна промишленост
8			Финансово посредничество, включително финансово посредничество, подкрепяно от правителството, операции с недвижими имоти, технологии
9	Малка	Развиващи се пазарни икономики	Всички сектори, описани в групи с номера 1, 2, 3 и 4
10		Развити икономики	Всички сектори, описани в групи с номера 5, 6, 7 и 8
11	Друг сектор		

2. За целите на настоящия член в регулаторните технически стандарти, посочени в член 325бд, параграф 7, се определя какво означава малка и голяма пазарна капитализация.

3. За целите на настоящия член ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да определи какво означава развиващ се пазар и какво означава развита икономика.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ...[две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Институциите определят сектора, към който да отнесат дадена рискова експозиция, въз основа на класификацията, която обикновено се използва на пазара за групиране на емитенти по сектори. Институциите отнасят всеки емитент към една от групите сектори в таблица 8, като отнасят всички емитенти от една и съща индустрия към един и същ сектор. Рисковите експозиции от емитент, които институция не може да отнесе по този начин към определен сектор, се отнасят към група 11 в таблица 8. Многонационални или многосекторни емитенти на капиталови инструменти се отнасят към определена група въз основа на най-съществения регион и сектор, в който извършва дейност емитентът на капиталови инструменти.

Член 325ар

Вътрешногрупови корелационни коефициенти за риска от капиталови инструменти

1. Корелационните параметри на делта риска ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l в рамките на една и съща група са равни на 99,90 %, където едната е чувствителността към спот цената на капиталовите инструменти, а другата — чувствителността към процента по репо сделки с капиталови инструменти, когато и двете са свързани с един и същ емитент на капиталови инструменти.

2. В случаи, различни от посочените в параграф 1, корелационните параметри ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l към спот цената на капиталовите инструменти в рамките на една и съща група се определят, както следва:

   а) 15 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в категории „голяма пазарна капитализация“, „развиващи се пазарни икономики“ (групи номер 1, 2, 3 или 4);

   б) 25 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в категории „голяма пазарна капитализация“, „развити икономики“ (групи номер 5, 6, 7 или 8);

   в) 7,5 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в категории „малка пазарна капитализация“, „развиващи се пазарни икономики“ (група номер 9);

   г) 12,5 % между две чувствителности в рамките на една и съща група, която попада в категории „малка пазарна капитализация“, „развити икономики“ (група номер 10).

3. Корелационните параметри ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l към процентите на репо сделки с капиталови инструменти в рамките на една и съща група се определят в съответствие с параграф 2.

4. Корелационните параметри ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l в рамките на една и съща група, където едната е чувствителност към спот цената на капиталов инструмент, а другата — чувствителност към процента на репо сделка с капиталов инструмент, и двете чувствителности се отнасят до различни емитенти на капиталови инструменти, са равни на стойностите на корелационните параметри, посочени в параграф 2, умножени по 99,90 %.

5. Корелационните параметри, посочени в параграфи 1—4, не се прилагат към група 11. Капиталовото изискване за формулата за сумирането на делта риска в рамките на група 11 е равно на сбора от абсолютните стойности на нетните претеглени чувствителности, отнесени към тази група:

$$K_{b(\text{група 11})} = \sum_k |WS_k|$$

Член 325ac

Вътрешногрупови корелационни коефициенти за риска от капиталови инструменти

При агрегирането на чувствителностите между различни групи се прилагат корелационните параметри γ_{bc}. Те са равни на 15 %, когато двете групи попадат в групи от 1 до 10.

Член 325ат

Рискови тегла за стоков риск

Рисковите тегла за чувствителности към факторите на стоковия риск се определят за всяка група в таблица 9 съгласно делегирания акт, посочен в член 461а:

Таблица 9

Номер на групата	Име на групата
1	Енергетика — твърди горива
2	Енергетика — течни горива
3	Енергетика — търговия с електричество и въглеродни емисии
4	Товари
5	Нескъпоценни метали
6	Газообразни горива
7	Благородни метали (включително злато)
8	Зърнени и маслодайни култури
9	Селскостопански животни и млечни продукти
10	Нетрайни продукти и други селскостопански продукти
11	Други стоки

Член 325ау

Вътрешногрупови корелационни коефициенти за стоков риск

1. За целите на настоящия член две стоки се приемат за различни стоки, когато на пазара съществуват два договора, различаващи се само по базисната стока, която трябва да бъде доставена съгласно всеки от договорите.

2. Корелационният параметър ρ_{kl} между две чувствителности WS_k и WS_l в рамките на една и съща група се определя, както следва:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl(\text{basis})}$$

където:

$\rho_{kl(\text{commodity})}$) е раевн на 1, когато дветете стоки с чувствителности k и l съвпадат, в противен случай е равен на съответния вътрешногрупов корелационен коефициент от таблица 10;

$\rho_{kl(\text{tenor})}$ е равен на 1, когато двете точки на чувствителностите k и l съвпадат, в противен случай е равен на 99 %; и

$\rho_{kl(\text{basis})}$ е равен на 1, когато двете чувствителности съвпадат по отношение на мястото на доставка на стоката, в противен случай е равен на 99,90 %.

3. Вътрешногруповите корелационни коефициенти $\rho_{kl(commodity)}$ са:

Таблица 10

Номер на групата	Име на групата	Корелация ρ_{kl} (commodity)
1	Енергетика — твърди горива	55%
2	Енергетика — течни горива	95%
3	Енергетика — електричество и търговия с въглеродни емисии	40%
4	Товари	80%
5	Нескъпоценни метали	60%
6	Газообразни горива	65%
7	Благородни метали (включително злато)	55%
8	Зърнени и маслодайни култури	45%
9	Селскостопански животни и млечни продукти	15%
10	Нетрайни продукти и други земеделски продукти	40%
11	Други стоки	15%

4. Независимо от параграф 1 се прилагат следните разпоредби:

а) два рискови фактора, отнесени към група 3 в таблица 10 и свързани с електроенергия, се считат за отделни рискови фактори за стоков риск, когато електроенергията се произвежда в различни региони или се предоставя през различни периоди съгласно договорното споразумение;

б) два рискови фактора, отнесени към група 4 в таблица 10 и свързани с товари, се считат за отделни рискови фактори за стоков риск, когато се следва различен маршрут на превоза или доставката не се извършва през една и съща седмица.

Член 325аф

Междугрупови корелационни коефициенти за стоков риск

При агрегирането на чувствителностите между различните групи се прилагат корелационните параметри γ_{bc}, които са равни на:

а) 20 %, когато двете групи попадат в групи с номер 1 до 10;

б) 0 %, когато една от двете групи е номер 11.

Член 325ах

Рискови тегла за валутен риск

1. Рисковото тегло за всички чувствителности към факторите на валутния риск се определя в делегирания акт, посочен в член 461а.

2. Рисковото тегло на факторите на валутния риск за двойки валути, които се състоят от евро и валута на държава членка, участваща във втората фаза на икономическия и паричен съюз (ERM II), е едно от следните:

   а) рисковото тегло по параграф 1, разделено на 3;

б) максималното колебание в рамките на диапазона на колебание, формално договорен от държавата членка и Европейската централна банка, ако то е по-тясно от диапазона на колебание, определен в рамките на ERM II.

3. Независимо от параграф 2 рисковото тегло на факторите на валутния риск във връзка с валутите, посочени в параграф 2, които участват в ERM II и имат формално договорен диапазон на колебание, по-тесен от стандартния диапазон от плюс/минус 15 %, е равно на максималния процент на колебание в рамките на този по-тесен диапазон.

4. Рисковото тегло на факторите на валутния риск за двойки валути, включени в подкатегорията на най-ликвидните двойки валути, както е посочено в член 325бг, параграф 7, буква в), е рисковото тегло по параграф 1 от настоящия член, разделено на $\sqrt{2}$.

5. Когато дневните данни за валутния курс за предходните три години показват, че една двойка валути, която се състои от евро и валута на държава членка, различна от евро, е константна, и че институцията във всеки един момент може да ползва нулев спред продава —купува в съответните сделки, свързани с тази двойка валути, институцията може да приложи рисковото тегло по параграф 1, разделено на 2, при условие че има изрично разрешение от компетемтния орган да направи това.

Член 325ац

Корелационни коефициенти за валутен риск

При агрегирането на чувствителностите към валутен риск се прилага единен корелационен параметър γ_{bc} от 60%.

Подраздел 2

Рискови тегла и корелациони коефициенти за вега риска и риска от кривината

Член 325ач

Рискови тегла за вега риска и риска от кривината

1. Факторите за вега риска се прилагат към групите по делта риск, посочени в подраздел 1.

2. Рисковото тегло за даден фактор за вега риск $\mathbf{k}$ се определя като дела на настоящата стойност на този фактор k, който представлява изведената от пазарните цени променливост на базисния инструмент, както е посочено в раздел 3.

3. Делът, посочен в параграф 2, зависи от предполагаемата ликвидност на всеки вид рисков фактор в съответствие със следната формула:

$$\mathrm{RW_k} = (\text{стойност на рисковия фактор k}) \cdot \min\left\{\mathrm{RW_\sigma} \cdot \frac{\sqrt{\mathrm{LH_{рисков\ клас}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

където:

RW_k = рисковото тегло за даден фактор за вега риск k;

RW_σ се определя на 55%; и

$LH_{\text{рисков клас}}$ е регулаторният ликвиден хоризонт, който се задава при определяне на всеки фактор на вега риск k. $LH_{\text{рисков клас}}$ се определя в съответствие със следната таблица:

Таблица 11

Рисков клас	$LH_{\text{рисков клас}}$
Общ лихвен риск	60
Риск от кредитния спред за несекюритизиращи позиции	120
Риск от кредитния спред за секюритизиращи позиции (част от портфейла за корелационно търгуване)	120
Риск от кредитния спред за секюритизиращи позиции (извън портфейла за корелационно търгуване)	120
Риск от капиталови инструменти (голяма пазарна капитализация)	20
Риск от капиталови инструменти (малка пазарна капитализация)	60
Стоков риск	120
Валутен риск	40

4. Групите, използвани в контекста на делта риска в подраздел 1, се използват в контекста на риска от кривината, ако в настоящата глава не е посочено друго.

5. За факторите нариска от кривината при валутния риск и при риска от капиталови инструменти теглата на риска от кривината са съответните изместванията, равни на теглата за делта риск, посочени в подраздел 1.

6. За факторите на риска от кривината при общия лихвен риск, риска от кредитния спред и стоковия риск, теглото на риска от кривината е паралелната промяна на всички точки за всяка крива, въз основа на най-високото тегло на делта риска, посочено в подраздел 1 за съответния рисков клас.

Член 325аш

Корелационни коефициенти между вега риска и риска от кривината

1. Корелационните параметри ρ_{kl} между чувствителностите към вега риска в рамките на една и съща група от класа на общия лихвен риск се определят, както следва:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1\right\}$$

където:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ е равен на $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, ако α е определено на 1%, T_k и T_l са равни на сроковете до падежа на опциите, за които са изведени чувствителности към вега риска, изразени като брой години; и

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ е равен на $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$,, ако α е определено на 1 %, T_k^U и T_l^U са равни на сроковете до падежа на базисните инструменти на опцията, за която са изведени чувствителностите към вега риска, минус сроковете до падежа на съответстващите опции, изразени и в двата случая като брой години.

2. Корелационните параметри ρ_{kl} между чувствителностите към вега риска в рамките на група от другите рискови класове се определят, както следва:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1\right\}$$

където:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ е равен на вътрешногруповия корелационен коефициент за делта риск, съответстващ на групата, към която биха били разпределени факторите на вега риск k и l; и

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ се определя в съответствие с параграф 1.

3. По отношение на чувствителностите към вега риска между групи в рамките на даден рисков клас (общ лихвен риск или различен от общ лихвен риск), в контекста на вега риска се използват едни и същи корелационни параметри за γ_{bc}, както е посочено за корелационните коефицинти за всеки рисков клас в раздел 4.

4. При стандартизирания подход не се допуска признаване на полза от диверсификация или хеджиране между фактори на вега и делта рисковете. Капиталовите изисквания за вега и делта рисковете се получават чрез просто сумиране.

5. Корелационните коефициенти за риска от кривината са квадратите на съответстващите корелационни коефициенти за делта риска ρ_{kl} и γ_{bc}, посочени в подраздел 1.

ГЛАВА 1Б

Подход на алтернативните вътрешни модели

Раздел 1

Разрешение и капиталови изисквания

Член 325ащ

Подход на алтернативните вътрешни модели и разрешение за използване на алтернативните вътрешни модели

1. Подходът на алтернативните вътрешни модели, посочен в настоящата глава, се използва само за целите на изискването за отчетност, изложено в член 430б, параграф 3.

2. След като потвърдят спазването от страна на институциите на изискванията, определени в членове 325бз, 325би и 325бй, компетентните органи дават разрешение на тези институции да изчисляват капиталовите си изисквания за портфейл, в който всички позиции отнесени към бюра за търгуване, като използват алтернативните си вътрешни модели в съответствие с член 325ба, при условие че са спазени всички изброени по-долу изисквания:

а) бюрата за търгуване са създадени в съответствие с член 104б;

б) институцията е предоставила на компетентния орган обосновка за включването на бюрата за търгуване в обхвата на подхода на алтернативните вътрешни модели;

в) бюрата за търгуване отговарят на изискванията за извършване на бек-тестове, посочено в член 325бе, параграф 3, за предходната година;

г) институцията е отчела пред компетентните си органи резултатите от изискването за разпределяне на приходите и разходите за бюрата за търгуване, посочено в член 325бж;

д) бюрата за търгуване, на които е разпределена поне една от позициите от търговския портфейл, посочени в член 325бл, изпълняват изискванията по член 325бм за вътрешния модел за риска от неизпълнение;

е) на бюрата за търгуване не са разпределени нито секюритизиращи, нито пресекюритизиращи позиции.

За целите на буква б) от първа алинея от настоящия параграф, невключването на дадено бюро за търгуване в обхвата на подхода на алтернативните вътрешни модели не се обосновава с това, че капиталовото изискване, изчислено съгласно алтернативния стандартизиран подход по член 325, параграф 3, буква а), би било по-ниско от капиталовото изискване, изчислено съгласно подхода на алтернативните вътрешни модели;

3. Институциите, които са получили разрешение да използват подхода на алтернативните вътрешни модели, се отчитат пред компетентните органи в съответствие с член 430/б, параграф 3.

4. Институция, която е получила разрешението по параграф 2, уведомява незабавно компетентните органи, когато някое от бюрата ѝ за търгуване вече не отговаря на поне едно от изискванията по посочения параграф. Тази институция не може повече да прилага разпоредбите на настоящата глава по отношение на позициите, отнесени към това бюро за търгуване, и изчислява капиталовите си изисквания за пазарен риск в съответствие с подхода по глава 1а за всички позиции, отнесени към това бюро за търгуване, от най-ранната отчетна дата и докато институцията не докаже пред компетентните органи, че бюрото за търгуване отново изпълнява изискванията по параграф 2.

5. Чрез дерогация от параграф 4 при извънредни обстоятелства компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да продължи да използва алтернативните си вътрешни модели за целите на изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск на дадено бюро за търгуване, което вече не отговаря на условията по параграф 2, буква б) или в). Когато компетентните органи упражнят това свое правомощие, те уведомяват ЕБО, като мотивират решението си.

6. За позиции, отнесени към бюрата за търгуване, за които институцията не е получила разрешението по параграф 2, капиталовите изисквания за пазарен риск се изчисляват от институцията в съответствие с глава 1а от настоящия дял. За целите на това изчисление всяка от тези позиции се разглежда самостоятелно като отделен подпортфейл.

7. Институцията трябва да получи отделно разрешение от компетентните органи, за да извърши съществени промени в използването на алтернативните вътрешни модели, за които е получила разрешение, да разшири обхвата на употребата им и да въведе съществени изменения в избора си на подмножеството от подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в член 325бв, параграф 2.

   Институциите уведомяват компетентните органи за всяко друго разширяване на обхвата на употреба и промени в използването на алтернативните вътрешни модели, за които институцията е получила разрешение.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) условията, съгласно които се преценява съществеността на разширяването на обхвата и промени в употребата на алтернативните вътрешни модели, както и промените в подмножеството на подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в член 325бв;

б) методиката за оценка, съгласно която компетентните органи потвърждават дали институцията спазва изискванията, посочени в членове 325бз, 325би, 325бн, 325бо и 325бп.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [пет години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя извънредните обстоятелства, при които компетентните органи могат да разрешат на дадена институция:

а) да продължи да използва алтернативните си вътрешни модели за целите на изчисляването на капиталовите изисквания за пазарен риск на дадено бюро за търгуване, което вече не отговаря на условията по параграф 2, буква г) от настоящия член и по член 325бж, параграф 1;

б) да ограничи добавката до тази, получена от превишенията при бек-тестовете на хипотетичните промени.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ... [пет години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за именение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325ба

Капиталови изисквания при използването на алтернативни вътрешни модели

1. Институция, която използва алтернативен вътрешен модел, изчислява капиталовите изискванията за подпортфейла от всички позиции, отнесени към бюрата за търгуване, за които институцията е получила разрешението по член 325ащ, параграф 2, като по-високата от следните стойности:

   а) сумата от следните стойности:

      i) мярката на риска от очакван недостиг за предишния ден, изчислена от институцията в съответствие с член 325бб (ES_{t-1}), и

      ii) мярката на риска при стрес сценарий за предишния ден, изчислена от институцията в съответствие с раздел 5 (SS_{t-1}); или

б) сумата от следните стойности:

i) средната стойност на дневната мярка на риска от очакван недостиг, изчислена от институцията в съответствие с член 325бб за всеки от предходните шестдесет работни дни (ES^{avg}), умножена по множителя (m_c); и

ii) средната стойност на дневната мярка на риска при стрес сценария, изчислена от институцията в съответствие с раздел 5, за всеки от предходните шестдесет работни дни (SS^{avg}).

2. Институциите, които държат позиции в търгувани дългови и капиталови инструменти, които са включени в обхвата на вътрешния модел за оценяване на риска от неизпълнение и са отнесени към бюрата за търгуване, посочени в параграф 1, спазват допълнително капиталово изискване, равно на по-високата от следните стойности:

а) последното капиталово изискване за риск от неизпълнение, изчислено в съответствие с раздел 3;

б) средната стойност на сумата, посочена в буква а), за предходните 12 седмици.

Раздел 2

Общи изисквания

Член 325бб

Мярка на риска от очакван недостиг

1. Институциите изчисляват мярката на риска от очакван недостиг, посочена в член 325ба, параграф 1, буква а), за всеки ден t и за всеки подпортфейл от позиции в търговския портфейл, както следва:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

където:

ES_t = мярка на риска от очакван недостиг;

i = индекс, с който се обозначават петте широкообхватни категории рискови фактори, изброени в първата колона на таблица 2 в член 325бг;

UES_t = неограничена мярка на очаквания недостиг, изчислена, както следва:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = неограничена мярка на очаквания недостиг за широкообхватните категории рискови фактори i и изчислена, както следва:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = регулаторен корелационен коефициент между широкообхватните рискови категории; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = мярка на частичния очакван недостиг, която се изчислява за всички позиции в подпортфейла в съответствие с член 325бв, параграф 2;

PES_t^{RC} = мярка на частичния очакван недостиг, която се изчислява за всички позиции в подпортфейла в съответствие с член 325бв, параграф 3;

PES_t^{FC}= мярка на частичния очакван недостиг, която се изчислява за всички позиции в подпортфейла в съответствие с член 325бв, параграф 4;

$PES_t^{RS,i}$ = мярка на частичния очакван недостиг за широкообхватната категория рискови фактори i, която се изчислява за всички позиции в подпортфейла в съответствие с член 325бв, параграф 2;

$PES_t^{RC,i}$ = мярка на частичния очакван недостиг за широкообхватната категория рискови фактори i, която се изчислява за всички позиции в подпортфейла в съответствие с член 325бв, параграф 3;

$PES_t^{FC,i}$ = мярка на частичния очакван недостиг за широкообхватната категория рискови фактори i, която се изчислява за всички позиции в подпортфейла в съответствие с член 325бв, параграф 4.

2. Когато определят мярката на всеки частичен очакван недостиг за целите на изчисляването на мярката на риска от очакван недостиг в съответствие с параграф 1, институциите прилагат сценарии на бъдещи шокове само по отношение на конкретното множество от подлежащи на моделиране рискови фактори, приложими за мярката на всеки частичен очакван недостиг, както е посочено в член 325бв.

3. Когато поне една сделка от подпортфейла има поне един подлежащ на моделиране рисков фактор, който е съотнесен към широкообхватната категория рискови фактори i в съответствие с член 325бг, институциите изчисляват неограничената мярка на очаквания недостиг за широкообхватната категория рискови фактори i и включват получения резултат във формулата за мярката на риска от очакван недостиг, посочена в параграф 1 от настоящия член.

4. Чрез дерогация от параграф 1 институция може да намали от ежедневна на ежеседмична честотата на изчисляване на неограничената мярка на очаквания недостиг UES_t^i и на частичната мярка на очаквания недостиг $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ и $PES_t^{FC,i}$ за всички широкообхватни категории рискови фактори i, когато са изпълнени едновременно следните две условия:

   а) институцията е в състояние да удостовери пред компетентния орган, че изчисляването на неограничената мярка на очаквания недостиг UES_t^i не подценява пазарния риск на съответните позиции в търговския портфейл;

   б) институцията е в състояние да увеличи от ежеседмична на ежедневна честотата на изчисляване на UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ и$PES_t^{FC,i}$, когато компетентният орган поиска това.

Член 325бв

Изчисляване на частичния очакван недостиг

1. Институциите изчисляват всички мерки на частичните очаквани недостици, посочени в член 325бб, параграф 1, както следва:

   а) ежедневни изчисления на мерките на частичните очаквани недостици;

   б) с 97,5-процентов едностранен доверителен интервал;

в) за даден подпортфейл от позиции в търговския портфейл институцията изчислява мярката на частичния очакван недостиг към момента „t“ в съответствие със следната формула:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$

където:

PES_t = мярка на частичния очакван недостиг към момента „t“;

j = индекс, с който се обозначават петте ликвидни хоризонти, изброени в първата колона на таблица 1;

LHj = дължина на ликвидните хоризонти j, изразена в дни в таблица 1;

T = базов времеви хоризонт, където T= 10 дни;

$PES_t(T)$ = мярка на частичния очакван недостиг, определена чрез прилагане на сценарии за бъдещи шокове с времеви хоризонт от 10 дни, само за конкретното множество от подлежащи на моделиране рискови фактори за позициите в подпортфейла, определени в параграфи 2, 3 и 4, за всяка мярка на частичен очакван недостиг, посочена в член 325бб, параграф 1; и

$PES_t(T, j)$ = мярка на частичния очакван недостиг, определена чрез прилагане на сценарии за бъдещи шокове с времеви хоризонт от 10 дни, само за конкретното множество от подлежащи на моделиране рискови фактори за позициите в подпортфейла, определени в параграфи 2, 3 и 4, за всяка мярка на частичен очакван недостиг, посочена в член 325бб, параграф 1, и чийто ефективен ликвиден хоризонт, определен съгласно член 325бг, параграф 2, е равен на или по-дълъг от LH_j.

Таблица 1

Хоризонт на ликвидност j	Дължина на хоризонта на ликвидност j (в дни)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. За целите на изчисляването на мерките на частични очаквани недостици PES_t^{RS} и $PES_t^{RS,i}$, посочени в член 325бб, параграф 1, освен изискванията по параграф 1 от настоящия член институциите изпълняват и следните изисквания:

а) при изчисляване на PES_t^{RS} институциите прилагат сценарии на бъдещи шокове само по отношение на подмножество от подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в подпортфейла, което е избрано от институцията и отговаря на изискванията на компетентните органи, така че да бъде изпълнено следното условие, като сумирането се извършва за предходните 60 работни дни:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Институция, която вече не отговаря на изискването, посочено в първа алинеяот настоящата буква, незабавно уведомява за това компетентните органи и актуализира подмножеството от подлежащи на моделиране рискови фактори в рамките на две седмици, за да спази това изискване; ако след две седмици институцията не е успяла да изпълни това изискване, тя започва отново да прилага подхода от глава 1а за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск за някои бюра за търгуване, докато институцията е в състояние да докаже пред компетентния орган, че отговаря на изискването по алинея първа от настоящата буква;

б) при изчисляването на $PES_t^{RS,i}$ институциите прилагат сценариите на бъдещи шокове само по отношение на подмножеството от подлежащите на моделиране рискови фактори на позициите в подпортфейла, избран от институцията за целите на буква а) от настоящия параграф и които са съотнесени към широкообхватната категория рискови фактори i в съответствие с член 325бг;

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи шокове, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в букви а) и б), се калибрират по данни за непрекъснат 12-месечен период на финансови сътресения, който се идентифицира от институцията така, че да се получи възможно най-висока стойност на PES_t^{RS}; за целите на идентифицирането на този период на сътресения институциите използват период на наблюдение, започващ не по-рано от 1 януари 2007 г. и удовлетворяващ компетентните органи; и

г) входящите данни за моделиране на $PES_t^{RS,i}$ се калибрират по 12-месечния период на сътресения, идентифициран от институцията за целите на буква в).

3. За целите на изчисляването на мерките на частичните очаквани недостици PES_t^{RC} и $PES_t^{RC,i}$, посочени в член 325бб, параграф 1, освен изискванията по параграф 1 от настоящия член институциите изпълняват и следните изисквания:

а) при изчисляването на PES_t^{RC} институциите прилагат сценариите на бъдещи шокове само по отношение на помножеството от подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в подпортфейла, посочени в параграф 2, буква а);

б) при изчисляването $PES_t^{RC,i}$ институциите прилагат сценариите на бъдещи шокове само по отношение на подмножеството от подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в подпортфейла, посочени в параграф 2, буква б);

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи шокове, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, се калибрират по данните от минали периоди, посочени в параграф 4, буква в); тези данни се актуализират поне веднъж месечно.

4. За целите на изчисляването на мерките на частичните очаквани недостици PES_t^{FC} и $PES_t^{FC,i}$, посочени в член 325бб, параграф 1, освен изискванията по параграф 1 от настоящия член институциите изпълняват и следните изисквания:

а) при изчисляването на PES_t^{FC} институциите прилагат сценариите на бъдещи шокове по отношение на всички подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в подпортфейла;

б) при изчисляването на $PES_t^{FC,i}$ институциите прилагат сценариите на бъдещи шокове по отношение на всички подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите в подпортфейла, които са съотнесени към широкообхватната категория рискови фактори i в съответствие с член 325бг;

в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи шокове, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, посочени в букви а) и б), се калибрират по данните за предходния 12-месечен период; при значително увеличаване на ценовата променливост на съществен брой подлежащи на моделиране рискови фактори за подпортфейла на институцията, които не са част от подмножеството от рискови фактори, посочени в параграф 2, буква а), компетентните органи могат да изискват от институцията да използва данни от минали периоди за период, по-кратък от предходните 12 месеца, но не по-кратък от предходните шест месеца; компетентните органи уведомяват ЕБО за всяко решение, с което от институцията се изисква да използва данни от минали периоди за период, по-кратък от 12 месеца, и обосновават това решение.

5. При изчисляването на дадена мярка на частичния очакван недостиг, посочена в член 325бб, параграф 1, институциите запазват стойностите на подлежащите на моделиране рискови фактори, за които съгласно параграфи 2, 3 и 4 от този член не трябва да прилагат сценарии за бъдещи шокове относно тази частична мярка на очакван недостиг.

Член 325бг

Ликвидни хоризонти

1. Институциите съотнасят всеки рисков фактор на позиции, отнесени към бюрата за търгуване, за които са получили разрешението по член 325ащ, параграф 2 или за които те са в процес на получаване на такова разрешение, към една от широкообхватните категории рискови фактори, изброени в таблица 2, както и към една от широкоохватните подкатегории рискови фактори, посочени в същата таблица.

2. Ликвидният хоризонт на рисков фактор за позициите, посочени в параграф 1, е ликвидният хоризонт на съответната широкообхватна подкатегория рискови фактори, към която той е бил съотнесен.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, за дадено бюро за търгуване институцията може да реши да замени ликвидния хоризонт на широкообхватна подкатегория рискови фактори, посочен в таблица 2 от настоящия член, с един от по-дългите ликвидни хоризонти, посочени в член 325бв, таблица 1. Когато институцията вземе такова решение, по-дългият ликвиден хоризонт се прилага за всички подлежащи на моделиране рискови фактори на позициите, отнесени към бюро за търгуване, които са съотнесени към тази широкообхватна подкатегория рискови фактори за целите на изчисляването на мерките на частичните очаквани недостици в съответствие с член 325бв, параграф 1, буква в).

   Институцията уведомява компетентните органи относно бюрата за търгуване и широкообхватните подкатегории рискови фактори, за които тя решава да прилага третирането, посочено в първа алинея.

4. За целите на изчисляването на мерките на частичните очаквани недостици в съответствие с член 325бв, параграф 1, буква в), ефективният ликвиден хоризонт на даден подлежащ на моделиране рисков фактор за дадена позиция от търговския портфейл, се изчислява, както следва:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > \text{LH}_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

където:

EffectiveLH = ефективен ликвиден хоризонт;

Mat = срок до падежа на позицията от търговския портфейл;

SubCatLH = дължина на ликвидния хоризонт на подлежащия на моделиране рисков фактор, определена в съответствие с параграф 1; и

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = дължина на един от ликвидните хоризонти, изброени в таблица 1 в член 325бв, който е най-близкият ликвиден хоризонт над срока до падежа на позицията от търговския портфейл.

5. Валутни двойки, които се състоят от евро и валутата на държава членка, участваща в ERM II, се включват в подкатегорията на най-ликвидните валутни двойки в рамките на широкообхватната категория фактори на валутния риск в таблица 2.

6. Институцията проверява целесъобразността на съотнасянето по параграф 1 поне веднъж месечно.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) как институциите да съотнасят рисковите фактори на позициите, посочени в параграф 1, към широкообхватните категории рискови фактори и към широкообхватните подкатегории рискови фактори за целите на параграф 1;

б) кои валути представляват най-ликвидната подкатегория валути в широкообхватната категория фактори на лихвения риск в таблица 2;

в) кои двойки валути представляват подкатегорията на най-ликвидните двойки валути в широкообхватната категория фактори на валутния риск в таблица 2;

г) определенията за малка и голяма пазарна капитализация за целите на подкатегория „Цени на капиталовите инструменти“ и „Променливост“ в широкообхватната категория фактори на риска от капиталови инструменти в таблица 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до …[девет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Таблица 2

Широкообхватни категории рискови фактори	Широкообхватни подкатегории рискови фактори	Ликвидни хоризонти	Дължина на ликвидния хоризонт (в дни)
Лихвен процент	Най-ликвидни валути и местна валута	1	10
	Други (без най-ликвидните валути)	2	20
	Променливост	4	60
	Други видове	4	60
Кредитен спред	Централно правителство, включително централни банки, на държавите членки	2	20
	Покрити облигации, емитирани от кредитни институции, установени в държави членки (инвестиционен рейтинг)	2	20
	Държавен дълг (инвестиционен рейтинг)	2	20
	Държавен дълг (високодоходен)	3	40
	Предприятия (инвестиционен рейтинг)	3	40
	Предприятия (високодоходен дълг)	4	60
	Променливост	5	120
	Други видове	5	120
Капиталови инструменти	Цена на капиталовите инструменти (голяма пазарна капитализация)	1	10
	Цена на капиталовите инструменти (малка пазарна капитализация)	2	20
	Променливост (голяма пазарна капитализация)	2	20
	Променливост (малка пазарна капитализация)	4	60
	Други видове	4	60

Широкообхватни категории рискови фактори	Широкообхватни подкатегории рискови фактори	Ликвидни хоризонти	Дължина на ликвидния хоризонт (в дни)
Валута	Най-ликвидни двойки валути	1	10
	Други двойки валути (без най-ликвидните двойки валути)	2	20
	Променливост	3	40
	Други видове	3	40
Стоки	Цени на енергията и на въглеродните емисии	2	20
	Цена на благородните метали и на цветните метали	2	20
	Цени на други стоки (без цени на енергията, на въглеродните емисии, благородните метали и цветните метали)	4	60
	Променливост на цените на енергията и променливост на цените на въглеродните емисии	4	60
	Променливост на цените на благородните метали и променливост на цените на цветните метали	4	60
	Променливост на цените за други стоки (без променливост на цените на енергията, на въглеродните емисии, благородните метали и цветните метали)	5	120
	Други видове	5	120

Член 325бд

Оценка на податливостта към моделиране на рисковите фактори

1. Институциите оценяват податливостта към моделиране на всички рискови фактори на позициите, отнесени към бюрата за търгуване, за които са получили разрешението по член 325ащ, параграф 2 или са в процес на получаване на това разрешение.

2. Като част от посочената в параграф 1 от настоящия член оценка институциите изчисляват капиталовите изисквания за пазарен риск в съответствие с член 325бк за тези рискови фактори, които не подлежат на моделиране.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя критериите за оценка на податливостта към моделиране на рисковите фактори в съответствие с параграф 1, както и честотата на тази оценка.

   ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до … [девет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

   На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325бе

Регулаторни изисквания за бек-тестове и множители

1. За целите на настоящия член „превишение“ е еднодневна промяна в стойността на портфейла, съставен от всички позиции, отнесени към бюрото за търгуване, която превишава съответната стойност под риск, изчислена въз основа на алтернативния вътрешен модел на институцията, в съответствие със следните изисквания:

   а) изчисляването на стойността под риск се извършва с допускане за еднодневен период на държане;

   б) сценарии на бъдещи шокове се прилагат за рисковите фактори на позициите от бюрото за търгуване, посочени в член 325бж, параграф 3, и за които се смята, че подлежат на моделиране в съответствие с член 325бд;

   в) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи шокове, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, се калибрират по данните от минали периоди, посочени в член 325бв, параграф 4, буква в);

   г) ако не е предвидено друго в настоящия член, алтернативният вътрешен модел на институцията се основава на същите допускания относно податливостта на моделиране като допусканията, използвани при изчисляване на мярката на риска от очакван недостиг, посочена в член 325ба, параграф 1, буква а).

2. Институциите броят дневните превишения въз основа на извършване на бек-тестове на хипотетичните и действителните промени в стойността на портфейла, съставен от всички позиции, отнесени към бюрото за търгуване.

3. Счита се, че дадено бюро за търгуване на институцията отговаря на изискванията за бек-тестове, когато броят на превишенията за това бюро за търгуване, настъпили през последните 250 работни дни, не надвишава което и да е от следните:

   а) 12 превишения за стойността под риск, изчислена за 99-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестове на хипотетичните промени в стойността на портфейла;

   б) 12 превишения за стойността под риск, изчислена за 99-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестове на действителните промени в стойността на портфейла;

   в) 30 превишения за стойността под риск, изчислена за 97,5-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестове на хипотетичните промени в стойността на портфейла;

   г) 30 превишения за стойността под риск, изчислена за 97,5-процентов едностранен доверителен интервал, въз основа на бек-тестове на действителните промени в стойността на портфейла.

4. Институциите броят дневните превишения в съответствие със следното:

   а) бек-тестовете на хипотетичните промени в стойността на портфейла се основават на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и стойността му в края на следващия ден при допускане, че позициите са непроменени;

б) бек-тестовете на действителните промени в стойността на портфейла се основават на сравнение между стойността на портфейла в края на деня и действителната му стойност в края на следващия ден, с изключване натаксите и комисионите;

в) превишение се брои за всеки работен ден, в който институцията не е в състояние да оцени стойността на портфейла или не е в състояние да изчисли стойността под риск съгласно параграф 3;

5. Институцията изчислява в съответствие с параграфи 6 и 7 от настоящия член множителя (m_c) по член 325ба за портфейла с всички позиции, отнесени към бюрата за търгуване, за които е получила разрешението за използване на алтернативни вътрешни модели по член 325ащ, параграф 2.

6. Множителят (m_c) е сборът на 1,5 и добавка между 0 и 0,5 в съответствие с таблица 3. За портфейла по параграф 5 добавката се изчислява въз основа на броя на превишенията, настъпили през последните 250 работни дни, установени посредством извършваните от институцията бек-тестове на стойността под риск, изчислена съгласно буква а) от настоящата алинея. При изчисляването на добавката се спазват следните изисквания:

а) „превишение“ е еднодневна промяна в стойността на портфейла, която превишава съответната стойност под риск, изчислена чрез вътрешния модел на институцията, в съответствие със следното:

i) еднодневен период на държане;

ii) използва се 99-процентов едностранен доверителен интервал;

iii) сценарии на бъдещи шокове се прилагат за рисковите фактори на позициите на бюрото за търгуване, посочени в член 325бж, параграф 3, и за които се смята, че подлежат на моделиране съгласно член 325бд;

iv) входящите данни, използвани за определяне на сценариите на бъдещи шокове, прилагани към подлежащите на моделиране рискови фактори, се калибрират по данните от минали периоди, посочени в член 325бв, параграф 4, буква в);

v) ако не е предвидено друго в настоящия член, вътрешният модел на институцията се основава на същите допускания относно податливостта на моделиране като допусканията, използвани при изчисляване на мярката на риска от очакван недостиг, посочена в член 325ба, параграф 1, буква а);

б) броят на превишенията е равен на броя на превишенията при хипотетичните промени в стойността на портфейла или броя на превишенията при действителните промени в стойността на портфейла, в зависимост от това кой от тях е по-голям.

Таблица 3

Брой превишения	Добавка
По-малко от 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Над 9	0,50

При извънредни обстоятелства компетентните органи могат да ограничат добавката до резултата, получен от превишенията при бек-тестовете по хипотетичните промени, когато броят на превишенията при бек-тестовете на действителни промени не е следствие от недостатъци на вътрешния модел.

7. Компетентните органи проследяват дали множителят по параграф 5 е целесъобразен и дали бюрата за търгуване отговарят на изискванията за бек-тестове по параграф 3. Институциите уведомяват компетентните органи за превишенията, установени чрез програмите им за бек-тестове, своевременно и във всеки случай не по-късно от пет работни дни след настъпването на превишение, като им предоставят обяснения за тези превишения.

8. Чрез дерогация от параграфи 2 и 6 от настоящия член компетентните органи могат да разрешат на институцията да не брои дадено превишение, когато еднодневна промяна в стойността на портфейла ѝ, която превишава съответната стойност под риск, изчислена посредством вътрешния модел на институцията, се дължи на неподлежащ на моделиране рисков фактор. За целта институцията доказва пред своя компетентен орган, че мярката на риска при стрес сценарий, изчислена в съответствие с член 325бк за този неподлежащ на моделиране рисков фактор, е по-висока от положителната разлика между промяната в стойността на портфейла на институцията и съответната стойност под риск.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които определя техническите елементи да бъдат включени в действителните и хипотетичните промени на стойността на портфейла на институцията за целите на настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до … [девет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325бж

Изисквания за приписване на печалбата и загубата

1. Дадено бюро за търгуване на институцията отговаря на изискванията за приписването на печалбата и загубата, ако изпълнява изискванията на настоящия член.

2. Изискването за приписването на печалбата и загубата гарантират, че теоретичните промени в стойността на подпортфейла на дадено бюро за търгуване въз основа на модела за измерване на риска на институцията са достатъчно близки до хипотетичните промени в стойността на подпортфейла на бюрото за търгуване въз основа на модела за ценообразуване на институцията.

3. В резултат на спазването от институцията на изискването за приписването на печалбата и загубата за всяка позиция в дадено бюро за търгуване се определя точен списък от рискови фактори, които се смятат за подходящи за потвърждение на спазването от страна на институцията на изискването по член 325бе относно бек-тестовете.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

   а) критериите, необходими, за да се гарантира, че теоретичните промени в стойността на подпортфейла на бюрото за търгуване са достатъчно близки до хипотетичните промени в стойността на подпортфейла на бюрото за търгуване за целите на параграф 2, като се вземат предвид международните регулаторни развития;

   б) последиците за институцията, когато теоретичните промени в стойността на подпортфейла на бюрото за търгуване не са достатъчно близки до хипотетичните промени в стойността на подпортфейла на бюрото за търгуване за целите на параграф 2;

   в) честотата, с която институцията трябва да осъществява приписване на печалбата и загубата;

г) техническите елементи да бъдат включени в теоретичните и хипотетичните промени в стойността на подпортфейла на бюрото за търгуване за целите на настоящия член;

д) начина, по който институциите, използващи вътрешни модели, трябва да сумират общите капиталови изисквания за пазарен риск за всичките си позиции от търговския портфейл и тези в банковия портфейл, които са обект на валутен риск или стоков риск, като вземат предвид последиците, посочени в буква б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до …[девет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 325бз

Изисквания за измерване на риска

1. Институциите, които използват вътрешен модел за измерване на риска за нуждите на изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск, както е посочено в член 325ба, гарантират, че моделът отговаря на всички изброени по-долу изисквания:

   а) вътрешният модел за измерване на риска отчита достатъчен брой рискови фактори, които включват най-малко рисковите фактори, определени в глава 1а, раздел 3, подраздел 1, освен ако институцията не докаже пред компетентните органи, че изключването на тези рискови фактори не оказва съществено въздействие върху изискването за приписването на печалбата и загубата, както е посочено в член 325бж; институцията е в състояние да обясни пред компетентните органи защо даден рисков фактор е включен в модела за ценообразуване, но не е включен във вътрешния модел за измерване на риска;

   б) вътрешният модел за измерване на риска обхваща нелинейните характеристики на опциите и други продукти, както и корелационния риск и базисния риск;

в) вътрешният модел за измерване на риска включва множество от рискови фактори, съответстващи на лихвените проценти във всяка валута, в която институцията има балансови или задбалансови позиции, чувствителни към лихвените проценти; институцията моделира кривите на доходността, използвайки един от общоприетите подходи; кривата на доходността се разделя на различни падежни интервали, за да обхване колебанията на променливостта на лихвените проценти по цялата крива на доходността; за съществените експозиции към лихвен риск в основните валути и на основните пазари кривата на доходността се моделира, като се използват най-малко шест падежни интервала, а броят на рисковите фактори, използвани за моделиране на кривата на доходността, е пропорционален на естеството и сложността на стратегиите за търгуване на институцията; моделът обхваща и рисковия спред, дължащ се на движения с непълна корелационна зависимост между различните криви на доходност или различни финансови инструменти от един и същ емитент;

г) вътрешният модел за измерване на риска включва рисковите фактори, съответстващи на златото и на отделните чуждестранни валути, в които са деноминирани позициите на институцията; за ПКИ се вземат предвид действителните им валутни позиции; институциите могат да използват отчетност от трета страна за позицията на ПКИ в чуждестранна валута, при условие че точността на тази отчетност е надлежно осигурена; позиции на ПКИ в чужда валута, за които институцията няма достатъчно сведения, се изключват от подхода на вътрешните модели и се третират в съответствие с глава 1а;

д) сложността на моделиращите техники съответства на значимостта на дейността на институцията на пазарите на капиталови инструменти; вътрешният модел за измерване на риска използва отделен рисков фактор най-малко за всеки от пазарите на капиталови инструменти, на които институцията държи значителни позиции, и най-малко един рисков фактор, който отчита системните промени в цените на капиталовите инструменти и зависимостта на този рисков фактор от индивидуалните рискови фактори за всеки капиталов пазар;

е) вътрешният модел за измерване на риска използва отделен рисков фактор най-малко за всяка стока, в която институцията държи значителни позиции, освен ако институцията има малка агрегирана позиция в стоки спрямо всички свои търговски дейности, в който случай се допуска използването на отделен рисков фактор за всяка широкообхватна група стоки; за съществените експозиции към стоковите пазари моделът обхваща и риска от движения с непълна корелационна зависимост между подобни, но нееднакви стоки, експозицията към промените на форуърдните цени, възникваща от несъответствия между сроковете до падежа и доходността, дължаща се държане на налична спрямо дериватна позиция;

ж) използваните приближения се подкрепят от добър исторически опит като уместна оценка на действително държаната позиция, достатъчно консервативни са и се използват само когато наличните данни са недостатъчни, например по време на период на шокове, посочени в член 325бв, параграф 2, буква в);

з) за съществените експозиции към рискове от променливост при инструменти с опционални характеристики вътрешният модел за измерване на риска отчита зависимостта на изведените от пазарните цени променливости от цените на упражняване на опциите и техните срокове до падежа.

2. Институциите могат да използват емпирични корелационни коефициенти в рамките на широкообхватните категории рискови фактори и за целите на изчисляването на неограничения очакван недостиг UES_t, както е посочено в член 325бб, параграф 1 между широкообхватните категории рискови фактори, само ако подходът им за измерване на тези корелационни коефициенти е надежден и в съответствие с приложимите ликвидни хоризонти и се прилага цялостно.

3. До ... [петнадесет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за конкретизиране на критериите за използването на входящи данни в модела за измерване на риска, посочен в член 325бв.

Член 325би

Качествени изисквания

1. Всеки вътрешен модел за измерване на риска, използван за целите на настоящата глава, е надеждно разработен, изчислен и цялостно внедрен и отговаря на всяко едно от следните качествени изисквания:

   а) всеки вътрешен модел за измерване на риска, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск, е тясно интегриран в процеса на институцията за ежедневно измерване на риска и служи като основа за отчитане на рисковите експозиции пред висшето ръководство;

   б) институцията има звено за контрол на риска, което е независимо от звената, участващи в търговската дейност, и се отчита директно пред висшето ръководство; това звено отговаря за разработването и прилагането на всеки вътрешен модел за измерване на риска. Звеното извършва първоначалното и текущото утвърждаване на всеки вътрешен модел, използван за целите на настоящата глава, като носи отговорност за цялостната система за управление на риска; звеното ежедневно изготвя и анализира отчети за резултатите от прилагането на всички вътрешни модели, използвани за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск както и отчети по отношение на целесъобразността на мерките, които да се предприемат по отношение на лимитите за търгуване;

в) ръководният орган и висшето ръководство участват активно в процеса по контрол на риска, а всекидневните отчети, изготвяни от звеното за контрол на риска, се преглеждат от лица на такова ниво в йерархията, което им дава достатъчно правомощия да изискват както намаляване на позициите, заемани от отделните дилъри, така и намаляване на общата рискова експозиция на институцията;

г) институцията разполага с достатъчно на брой служители, чиято квалификация съответства на сложността на вътрешните модели за измерване на риска, както и с достатъчно на брой служители с квалификация в областта на търгуването, контрола на риска, одита и бек-офиса;

д) институцията разполага с документиран набор от вътрешни политики, процедури и контролни механизми за наблюдение и гарантиране на съответствието с цялостното функциониране на вътрешните ѝ модели за измерване на риска;

е) всеки вътрешен модел за измерване на риска, включително модел за ценообразуване, е с доказан исторически опит, че измерва рисковете с приемлива точност и не се различава значително от моделите, които институцията използва за вътрешно управление на риска;

ж) институцията често провежда взискателни програми от стрес тестове, включително обратни стрес тестове, които обхващат всеки вътрешен модел за измерване на риска; резултатите от тези стрес тестове се преглеждат от висшето ръководство поне ежемесечно и трябва да съответстват на политиката и лимитите, одобрени от ръководния орган на институцията; институцията предприема подходящи действия, когато резултатите от тези стрес тестове показват прекомерни загуби, произтичащи от търговската дейност на институцията, при определени обстоятелства;

з) институцията извършва независим преглед на вътрешните модели за измерване на риска като част от редовния си процес на вътрешен одит или чрез възлагане на трето предприятие да извършва този преглед по начин, удовлетворяващ компетентните органи.

За целите на буква з) от първа алинея трето предприятие означава предприятие, което предоставя одиторски или консултантски услуги и разполага с персонал, който е достатъчно квалифициран в областта на пазарния риск в дейностите по търгуване.

2. Прегледът, посочен в параграф 1, буква з), включва както дейностите на търговските звена, така и звеното за независим контрол на риска. Институцията извършва преглед на своя процес на управление на риска най-малко веднъж годишно. При този преглед се оценява следното:

а) адекватността на документацията във връзка със системата и процеса на управление на риска и организацията на звеното за контрол на риска;

б) отразяването на мерките на рисковете във всекидневното управление на риска и надеждността на управленската информационна система;

в) процесът, прилаган от институцията за одобряване на моделите за ценообразуване на риска и на системите за оценка, които се използват от служителите в звеното за сключване на сделките (фронт-офис) и в бек-офиса;

г) рисковете, обхванати от модела, точността и целесъобразността на системата за измерване на риска и утвърждаването на всички съществени промени във вътрешния модел за измерване на риска;

д) точността и пълнотата на данните за позициите, точността и целесъобразността на допусканията за променливостта и корелационните зависимости, точността на оценките и изчисленията за чувствителността към риск, както и точността и целесъобразността на генерирането на приближения, когато наличните данни са недостатъчни, за да се отговори на изискванията, посочени в настоящата глава;

е) процесът на потвърждение използван от институцията за оценка на последователността, навременността и надеждността на източниците на данни, използвани за вътрешните модели за измерване на риска, включително независимостта на такива източници на данни;

ж) използваният от институцията процес на потвърждениеза изчисление на изискванията относно бек-тестовете и приписването на печалбата и загубата, които се провеждат с цел да се оцени точността на вътрешния модел за измерване на риска;

з) когато прегледът се извършва от трето предприятие в съответствие с параграф 1, буква з) от настоящия член, потвърждението, че вътрешният процес на утвърждаване, посочен в член 325бй, изпълнява своите цели.

3. Институциите актуализират техниките и практиките, които прилагат по отношение на вътрешните модели за измерване на риска за целите на настоящата глава, за да се вземе предвид развитието на нови техники и най-добри практики във връзка с тези вътрешни модели за измерване на риска.

Член 325бй

Вътрешно утвърждаване

1. Институциите въвеждат процеси, осигуряващи надлежно утвърждаване на всичките им вътрешни модели за измерване на риска за целите на настоящата глава от страна на лица с подходяща квалификация, които не са свързани с процеса на разработване на моделите, за да се гарантира, че те са надеждно разработени и обхващат всички съществени рискове по подходящ начин.

2. Институциите извършват утвърждаването по параграф 1 при следните обстоятелства:

а) при първоначалното разработване на вътрешния модел за измерване на риска и при последващи значителни промени в него;

б) периодично и когато има значителни структурни промени на пазара или промени в състава на подпортфейла, които биха могли да доведат до неадекватност на вътрешния модел за измерване на риска.

3. Утвърждаването на вътрешните модели за измерване на риска на институцията не се ограничава до бек-тестове и изискванията за приписване на печалбата и загубата, а включва минимум следното:

а) тестове за потвърждение, че допусканията, направени във вътрешния модел, са подходящи и не подценяват или надценяват риска;

б) собствени тестове за утвърждаване на вътрешния модел, включително бек-тестове в допълнение към надзорните програми за бек-тествове, по отношение на рисковете и структурата на подпортфейлите й;

в) използване на хипотетични портфейли, които гарантират, че вътрешният модел за измерване на риска е в състояние да отчита специфични структурни характеристики, които биха могли да възникнат, като например съществени базисни рискове и риск от концентрация или рискове, свързани с използването на приближения.

Член 325бк

Изчисляване на мярката на риска при стрес сценарий

1. „Мярката на риска при стрес сценарий“ на даден неподлежащ на моделиране рисков фактор представлява загубата, която възниква по всички позиции в търговския портфейл и тези в банковия портфейл, които са обект на валутен риск или стоков риск, в подпортфейла, който включва този неподлежащ на моделиране рисков фактор, когато към този рисков фактор се приложи екстремен сценарий на бъдещ шок.

2. Институциите разработват по удовлетворителен за компетентните органи начин подходящи екстремни сценарии на бъдещи шокове за всички неподлежащи на моделиране рискови фактори.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

   а) как институциите трябва да разработват екстремните сценарии на бъдещи шокове, приложими към неподлежащите на моделиране рискови фактори, и как да прилагат тези екстремни сценарии на бъдещи шокове към тези рискови фактори;

   б) регулаторен екстремен сценарий на бъдещи шокове за всяка широкообхватна подкатегория рискови фактори, изброена в таблица 2 в член 325бг, който институциите могат да използват, когато не са в състояние да определят екстремен сценарий на бъдещи шокове в съответствие с буква а) от настоящата алинея, или който компетентните органи могат да изискат да се използва, ако не са удовлетворени от екстремния сценарий на бъдещи шокове, разработени от институцията;

в) обстоятелствата, при които институциите могат да изчислят мярка на риска при стрес сценарий за повече от един неподлежащ на моделиране рисков фактор;

г) как институциите да сумират мерките на риска при стрес сценарий за всички неподлежащи на моделиране рискови фактори, включени в позициите в търговския си портфейл и тези в банковия портфейл, които са обект на валутен риск или стоков риск.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕБО взема предвид изискването нивото на капиталовите изисквания за пазарен риск за неподлежащ на моделиране рисков фактор, както е определено в настоящия член, да е равно на нивото на капиталовите изисквания за пазарен риск, които биха били изчислени съгласно настоящата глава, ако този рисков фактор подлежеше на моделиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до … [петнадесет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел 3

Вътрешен модел за риск от неизпълнение

Член 325бл

Обхват на вътрешния модел за риска от неизпълнение

1. За всички позиции на институцията, които са отнесени към бюрата за търгуване, за които тя е получила разрешението по член 325ащ, параграф 2, се прилагат капиталовите изисквания за риска от неизпълнение, когато тези позиции съдържат поне един рисков фактор, разпределен към широкообхватните категории на риска от капиталови инструменти или на риска от кредитния спред в съответствие с член 325бг, параграф 1. Това капиталово изискване, което е в допълнение към рисковете, отчитани в капиталовите изисквания по член 325а, параграф 1, се изчислява чрез използване на вътрешния модел на институцията за риска от неизпълнение. Този модел отговаря на изискванията, изложени в настоящия раздел.

2. За всяка от позициите по параграф 1 институцията идентифицира един емитент на търгувани дългови или капиталови инструменти, свързан с поне един рисков фактор.

Член 325бм

Разрешение за използване на вътрешен модел за риск от неизпълнение

1. Компетентните органи предоставят разрешение на институцията да използва вътрешен модел за риска от неизпълнение при изчисляване на капиталовите изисквания по член 325ба, параграф 2 за всички търговски позиции по член 325бл, които са разпределени на бюро за търгуване, за което вътрешният модел за риска от неизпълнение отговаря на изискванията, предвидени в членове 325би, 325бй, 325бн, 325бо и 325бп.

3. Когато бюрото за търгуване на дадена институция, на което е разпределена поне една от търговските позиции по член 325бл, не отговаря на изискванията по параграф 1 от настоящия член, капиталовите изисквания за пазарен риск на всички позиции в това бюро за търгуване се изчисляват в съответствие с подхода, описан в глава 1а.

Член 325бн

Капиталови изисквания за риска от неизпълнение, изчислени посредством вътрешен модел за риска от неизпълнение

1. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за риска от неизпълнение посредством вътрешен модел за риска от неизпълнение за подпортфейла от всички позиции от търговския портфейл, посочени в член 325бл, както следва:

   а) капиталовите изисквания са равни на стойността под риск, с която се измерват потенциалните загуби в пазарната стойност на портфейла в следствие на неизпълнение от страна на емитентите, свързано с тези позиции към 99,9-процентов доверителен интервал, за хоризонт от една година;

б) потенциалната загуба, посочена в буква а), означава пряка или косвена загуба в пазарната стойност на позицията в резултат на неизпълнение от страна на емитенти и която е в допълнение към загубите, които вече са взети предвид в текущата оценка на позицията; неизпълнението от страна на емитенти на позиции в капиталови инструменти се изразява, като стойността на цената на емитираните от тях инструменти се определи на 0;

в) институциите определят корелационните коефициенти за риска от неизпълнение между различни емитенти въз основа на логически надеждна методика, при която се използват обективни исторически данни за пазарните кредитни спредове или цените на капиталовите инструменти, обхващащи поне 10-годишен период, включително периода на шок, определен от институцията в съответствие с член 325бв, параграф 2; изчислението на корелационните коефициенти за риска от неизпълнение между различните емитенти се калибрира въз основа на хоризонт от една година;

г) вътрешният модел за риска от неизпълнение се основава на допускането за постоянна позиция за период от една година.

2. Институциите изчисляват, поне ежеседмично, капиталовите изисквания за риска от неизпълнение посредством вътрешен модел за риска от неизпълнение, както е посочено в параграф 1.

3. Чрез дерогация от параграф 1, букви а) и в) институцията може да замести времевия хоризонт от една година с времеви хоризонт от шестдесет дни за целите на изчисляване на риска от неизпълнение на някои или всички капиталови позиции, когато е уместно. В този случай изчисляването на корелационните коефициенти за риска от неизпълнение между цените на капиталовите инструменти и вероятността от неизпълнение съответства на времевия хоризонт от шестдесет дни, а изчисляването на корелационните коефициенти за риска от неизпълнение между цените на капиталовите инструменти и на облигациите съответства на времеви хоризонт от една година.

Член 325бо

Признаване на хеджиращи позиции във вътрешния модел за риска от неизпълнение

1. Институциите може да включат хеджиращи позиции в своя вътрешен модел за риска от неизпълнение и могат да нетират позиции, когато дългите и късите позиции се отнасят за един и същ финансов инструмент.

2. В своите вътрешни модели на риска от неизпълнение институциите могат да признават само ефектите от хеджирането или диверсификацията, свързани с дългите и късите позиции в различни инструменти или различни ценни книжа на един и същ длъжник, както и дългите и късите позиции в инструменти на различни емитенти, като изрично моделират брутните дълги и къси позиции в различните инструменти, включително моделиране на базисните рискове между различните емитенти.

3. Институциите отразяват в своите вътрешни модели за риска от неизпълнение съществените рискове между хеджиращ инструмент и хеджиран инструмент, които биха могли да възникнат в интервала между падежа на хеджираща инструмент и времевия хоризонт от една година, както и възможните значителни базисни рискове в стратегиите за хеджиране, произтичащи от различията между видовете продукти, ранговете в капиталовата структура, вътрешните или външните рейтинги, сроковете до падеж, годините на емитиране и други разлики. Институциите признават хеджиращия инструмент само до степента, до която тя може да бъде поддържана, дори когато длъжникът наближи кредитно или друго събитие.

Член 325бп

Особени изисквания за вътрешния модел за риска от неизпълнение

1. Вътрешният модел за риска от неизпълнение по член 325бм, параграф 1 следва да е в състояние да моделира неизпълнения на отделни емитенти, както и едновременното неизпълнение на няколко емитенти, и да се вземе предвид въздействието на тези неизпълнения върху пазарната стойност на позициите, обхванати от модела. За тази цел неизпълнението на отделен емитент бива моделирано посредством два вида систематичните рискови фактори.

2. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отразява икономическия цикъл, включително зависимостта между нивата на възстановяване и систематичните рискови фактори по параграф 1.

3. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отразява нелинейното въздействие на опциите и други позиции със съществено нелинейно поведение по отношение на ценовите промени. Институциите надлежно вземат предвид и размера на риска, свързан с модела, присъщ на оценяването и измерването на ценовите рискове, свързани с такива продукти.

4. Вътрешният модел за риска от неизпълнение се основава на обективни и актуални данни.

5. Когато за целите на вътрешния модел за риска от неизпълнение институциите правят симулация на неизпълнения на емитенти, използваните от тях оценки на вероятностите от неизпълнение отговарят на следните изисквания:

   а) най-ниската стойност на вероятностите от неизпълнение е 0,03 %;

   б) вероятностите от неизпълнение се основават на времеви хоризонт от една година, ако в настоящия раздел не е посочено друго;

   в) вероятностите от неизпълнение се измерват, като се използват самостоятелно или в комбинация с текущите пазарни цени, данни, наблюдавани по време на най-малко петгодишен минал период за действителни минали неизпълнения и изключително големи спадове на пазарните цени, еквивалентни на случаи на неизпълнение; Вероятностите от неизпълнение не се извличат единствено от текущите пазарни цени;

г) институция, която е получила разрешение да оценява вероятностите от неизпълнение в съответствие с раздел 1, глава 3, дял II, използва методиката, описана в раздел 1, глава 3, дял II, част 3, за изчисляване на вероятностите от неизпълнение;

д) институция, която не е получила разрешение да оценява вероятностите от неизпълнение в съответствие с дял II, глава 3, раздел 1, разработва вътрешна методика или използва външни източници за оценка на вероятностите от неизпълнение; и в двата случая оценката на вероятностите от неизпълнение съответства на изискванията, изложени в настоящия член.

6. Когато за целите на вътрешния модел за риска от неизпълнение институциите извършват симулация на неизпълнения на емитенти, използваните от тях оценки на загубата при неизпълнение отговарят на следните изисквания:

а) най-ниското ниво на оценките на загубата при неизпълнение е определено на 0 %;

б) оценките на загубата при неизпълнение отразяват ранга на всяка позиция;

в) институция, която е получила разрешение да оценява вероятностите от неизпълнение в съответствие с дял II, глава 3, раздел 1, използва методиката, описана в дял II, глава 3, раздел 1, за изчисляване на загубата при неизпълнение;

г) институция, която не е получила разрешение да оценява загубата при неизпълнение в съответствие с дял II, глава 3, раздел 1, разработва вътрешна методика или използва външни източници, за да оцени загубата при неизпълнение; и в двата случая оценките на загубата при неизпълнение съответстват на изискванията, изложени в настоящия член.

7. Като част от независимия преглед и утвърждаването на вътрешните си модели, които използват за целите на настоящата глава, включително в системата за измерване на риска, институциите:

а) потвърждават, че подходът им на моделиране на корелационните коефициенти и ценовите промени е подходящ за техния подпортфейл, включително изборът и теглата на систематичните рискови фактори в модела;

б) извършват разнообразни стрес тестове, включително анализи на чувствителността и сценарийни анализи, за да оценят количествената и качествената надеждност на вътрешния модел за риска от неизпълнение, по-специално по отношение на третирането на концентрациите; и

в) извършват подходящо утвърждаване чрез количествени техники, включително подходящи сравнителни показатели за вътрешно моделиране.

Тестовете, посочени в буква б), не се ограничават до събитията, настъпили за институциите в миналото.

8. Вътрешният модел за риска от неизпълнение отразява по подходящ начин концентрациите по отношение на емитентите и концентрациите, които могат да възникнат в рамките на един клас или в различни класове продукти при стресирани пазарни условия.

9. Вътрешният модел за риска от неизпълнение съответства на прилаганите от институцията вътрешни методи за управление на риска за идентифициране, измерване и управление на рисковете, свързани с търгуването.

10. Институциите имат ясно определени политики и процедури за определяне на допусканията за корелационните коефициенти за риска от неизпълнение между различни емитенти в съответствие с член 325бн, параграф 2 и на предпочитания избор между методите за оценки на вероятностите от неизпълнение по параграф 5, буква д) от настоящия член и на загубата при неизпълнение по параграф 6, буква г) от настоящия член.

11. Институциите документират вътрешните си модели, така че допусканията във връзка с корелационните коефициенти и другите допускания при моделирането да бъдат разбираеми за компетентните органи.

12. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на изискванията, на които трябва да отговарят вътрешната методика на институцията или външните източници за оценяване на вероятностите от неизпълнение и загубата при неизпълнение в съответствие с параграф 5, буква д) и параграф 6, буква г).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до … [15 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

91) В член 384, параграф 1 определението на EAD_i^{total} се заменя със следното:

„EAD_i^{total} = общата стойност на експозицията към кредитен риск от контрагента за контрагент „i“ (изчислена като сбор за неговите нетиращи съвкупности), включително ефекта на обезпечението съгласно методите по дял II, глава 6, раздели 3—6, приложима към изчислението на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента за този контрагент.“;

92) Член 385 се заменя със следното:

„*Член 385*

Алтернатива на използването на методите за ККО при изчисляването на капиталовите изисквания

Като алтернатива на член 384, за посочените в член 382 инструменти и с предварителното съгласие на компетентния орган институциите, използващи метода на първоначалната експозиция, посочен в член 282, могат да прилагат мултипликационен коефициент 10 към получения размер на рисково претеглените експозиции за кредитен риск от контрагента по отношение на тези експозиции, вместо да изчисляват капиталовите изисквания за риск при ККО.“;

93) Член 390 се заменя със следното:

„*Член 390*

Изчисляване на стойността на експозицията

1. Общият размер на експозициите към група от свързани клиенти се изчислява чрез събиране на експозициите към отделните клиенти в тази група.

2. Цялостната експозиция за отделни клиенти се изчислява чрез събиране на експозициите в търговския портфейл и експозициите в банковия портфейл.

3. По отношение на експозициите от търговския портфейл институциите могат:

   а) да нетират своите дълги и къси позиции в едни и същи финансови инструменти, емитирани от даден клиент, като нетната позиция във всеки отделен инструмент се изчислява по методите, посочени в трета част, дял IV, глава 2;

   б) да нетират своите дълги и къси позиции в различни финансови инструменти, емитирани от даден клиент, но само когато базисният финансов инструмент на късата позиция е с по-нисък ранг спрямо базисния инструмент на дългата позиция или когато базисните инструменти са от един и същ ранг.

   За целите на букви а) и б) финансовите инструменти могат да бъдат разпределени в групи въз основа на различния ранг, за да се определи относителният ранг на позициите.

4. Институциите изчисляват стойностите на експозициите на договорите за деривати, изброени в приложение II, и на договорите за кредитни деривати, сключени пряко с клиент, в съответствие с един от методите, посочени в трета част, дял II, глава 6, раздели 3, 4 и 5, според случая. Експозициите в резултат на сделките, посочени в членове 378, 379 и 380, се изчисляват по начина, предвиден в тези членове.

   При изчисляването на стойността на експозицията за договорите, посочени в първата алинея, когато тези договори са разпределени към търговския портфейл, институциите спазват и принципите, заложени в член 299.

   Чрез дерогация от първата алинея институциите, които имат разрешение да използват методите, посочени в трета част, дял II, глава 4, раздел 4 и в трета част, дял II, глава 6, раздел 6, могат да използват тези методи за изчисляването на стойността на експозицията за сделките за финансиране с ценни книжа.

5. Институциите добавят към общата експозиция към даден клиент експозициите, произтичащи от договорите за деривати, изброени в приложение II, и договорите за кредитни деривати, когато договорът не е сключен пряко с този клиент, но базисният дългов или капиталов инструмент е емитиран от този клиент.

6. Експозициите не включват следното:

   а) при сделки с чуждестранна валута — експозициите, поети при обичайния период на сетълмент в рамките на два работни дни след плащането;

б) при сделки за покупка или продажба на ценни книжа — експозициите, поети при обичайния сетълмент в рамките на пет работни дни след плащането или доставката на ценните книжа, в зависимост от това кое от двете настъпва по-рано;

в) при извършване на парични преводи, включително изпълнение на платежни услуги, клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения или услуги за клиентите по клиринг, сетълмент и попечителство, свързани с финансови инструменти — забавеното получаване на средствата, както и другите експозиции, произтичащи от дейността на клиента, чийто падеж е най-късно на следващия работен ден;

г) при извършване на парични преводи, включително изпълнение на платежни услуги, клиринг и сетълмент във всяка валута и кореспондентски банкови отношения – експозициите в рамките на един ден към институции, предоставящи тези услуги;

д) експозициите, които се приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред или допълнителния капитал от първи ред в съответствие с членове 36 и 56, или всяко друго приспадане от тези елементи, което намалява коефициента на платежоспособност.

7. С цел определяне на цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти, по отношение на клиенти, към които институцията има експозиции чрез сделки по член 112, букви м) и о) или чрез други сделки, когато има експозиция към базисни активи, институцията прави оценка на базисните експозиции, като отчита икономическата същност на структурата на сделката и рисковете, присъщи на структурата на сделката, за да определи дали тя представлява допълнителна експозиция.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) условията и методиките, които се използват, за да се определи цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти за видовете експозиции, посочени в параграф 7;

б) условията, при които структурата на сделките, посочени в параграф 7, не представлява допълнителна експозиция.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

9. За целите на параграф 5 ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на начина за определяне на експозициите, произтичащи от договорите за деривати, изброени в приложение II, и договорите за кредитни деривати, за които няма пряко сключена сделкас даден клиент, но които са базисни по отношение на емитиран от този клиент дългов или капиталов инструмент, за да бъдат добавени към експозициите към клиента.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до …[девет месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

94) В член 391 се добавя следният параграф:

„За целите на параграф 1 Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане, посочена в член 464, параграф 2, решения дали трета държава прилага пруденциални надзорни и регулаторни изисквания, които са най-малко равностойни на прилаганите в Съюза.“;

95) Член 392 се заменя със следното:

„*Член 392*
Определение на понятието „голяма експозиция

Експозиция на институция към клиент или група от свързани клиенти се счита за голяма експозиция, когато стойността на експозицията е 10% или повече от нейния капитал от първи ред.“

96) Член 394 се заменя със следното:

„*Член 394*

Изисквания за отчетност

1. Институциите отчитат пред своите компетентни органи следната информация за всяка голяма експозиция, която държат, включително за големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага:

   а) самоличността на клиента или групата от свързани клиенти, към които институцията има голяма експозиция;

   б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато е приложимо;

   в) вида на кредитната защита, обезпечена или с гаранции, когато се използва такава;

   г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, изчислена за целите на член 395, параграф 1, когато е приложимо.

   Институциите, по отношение на които се прилага трета част, дял II, глава 3, отчитат на консолидирана основа пред своите компетентни органи своите 20 най-големи експозиции, с изключение на експозициите, за които не се прилага член 395, параграф 1.

Наред с това институциите отчитат пред своите компетентни органи експозициите на стойност 300 милиона евро или повече, но по-малка от 10 % от капитала от първи ред на институцията на консолидирана основа.

2. Освен посочената в параграф 1 от настоящия член информация институциите отчитат на консолидирана основа пред своите компетентни органи следната информация за своите 10 най-големи експозиции към институции, както и за техните 10 най-големи експозиции към предприятия, извършващи паралелна банкова дейност извън регулираната рамка на консолидирана основа, включително големите експозиции, за които член 395, параграф 1 не се прилага:

   а) самоличността на клиента или групата от свързани клиенти, към които съответната институция има голяма експозиция;

   б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, когато е приложимо;

   в) вида на кредитната защита, обезпечена или с гаранции, когато се използва такава;

   г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, изчислена за целите на член 395, параграф 1, когато е приложимо.

3. Институциите отчитат пред компетентните органи информацията, посочена параграфи 1 и 2, най-малко на всеки шест месеца.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на критериите за идентифициране на предприятията, извършващи паралелна банкова дейност, посочени в параграф 2.

При разработването на тези проекти на регулаторни технически стандарти ЕБО взема предвид развитието в международен план и международно договорените стандарти за паралелните банкови дейности и преценява дали:

а) връзката с един субект или група от субекти може да носи рискове по отношение на платежоспособността или ликвидността на институцията;

б) субекти, които подлежат на изисквания за платежоспособност или ликвидност, подобни на наложените с настоящия регламент и с Директива 2013/36/ЕС, следва да са изцяло или частично изключени от посочените в параграф 2 задължения за отчитане на информация за предприятията, извършващи паралелна банкова дейност.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до ...[една година след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

97) Член 395 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институцията не формира към даден клиент или група от свързани клиенти експозиция, чиято стойност надвишава 25% от нейния капитал от първи ред след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403. Когато този клиент е институция или когато група от свързани клиенти включва една или повече институции, тази стойност не може да надвишава по-голямата от следните две стойности — 25% от капитала от първи ред на институцията или 150 милиона евро, при условие че сборът на стойностите на експозициите, след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403, към всички свързани клиенти, които не са институции, не надвишава 25% от капитала от първи ред на институцията.

Когато сумата от 150 милиона евро представлява повече от 25 % от капитала от първи ред на институцията, стойността на експозицията, след като е отчетен ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403 от настоящия регламент, не може да надвишава разумен максимален размер от капитала от първи ред на тази институция. Този максимален размер се определя от институцията в съответствие с политиките и процедурите по член 81 от Директива 2013/36/ЕС с цел вземане предвид и контролиране на риска от концентрация. Максималният размер не може да надвишава 100 % от капитала от първи ред на институцията.

Компетентните органи могат да определят максимален размер, по-нисък от 150 милиона евро, като в този случай уведомяват ЕБО и Комисията за това.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф дадена Г-СЗИ, не формира експозиция към друга Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС, чиято стойност надвишава 15 % от нейния капитал от първи ред след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399—403. Г-СЗИ изпълнява изискването за този максимален размер не по-късно от 12 месеца от датата на определянето ѝ за Г-СЗИ. Ако Г-СЗИ има експозиция към друга институция или група, която бъде определена за Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС, тя изпълнява изискването за този максимален размер не по-късно от 12 месеца от датата, на която другата институция или група бъде определена за Г-СЗИ или Г-СЗИ извън ЕС.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Експозициите от търговския портфейл на институцията могат да надвишат максималните размери, предвидени в настоящия член, ако са спазени всички изброени по-долу условия:

а) експозицията към съответния клиент или група от свързани клиенти по позиции от банковия портфейл не надвишава максималния размер, предвиден в параграф 1, изчислен по отношение на капитала от първи ред, така че превишението произтича изцяло от позиции от търговския портфейл;

б) институцията спазва допълнително капиталово изискване по отношение на частта от експозицията, превишаваща максималния размер, предвиден в параграф 1 от настоящия член, което се изчислява в съответствие с членове 397 и 398;

в) когато са изминали 10 дни или по-малко от възникването на посоченото в буква б) превишение, експозицията в търговския портфейл към съответния клиент или група от свързани клиенти не превишава 500 % от капитала от първи ред на институцията;

г) всички превишения, продължили повече от 10 дни, не превишават сумарно 600 % от капитала от първи ред на институцията.

При всяко превишение на максималния размер институцията своевременно отчита пред компетентните органи размера на превишението и наименованието на съответния клиент и когато е приложимо — наименованието на групата от съответните свързани клиенти.“

98) Член 396 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) втората алинея се заменя със следното:

„Когато за максимален размер се прилага сумата от 150 милиона евро, посочена в член 395, параграф 1, компетентните органи могат да разрешават за всеки отделен случай превишаване на максималния размер от 100 % от капитала от първи ред на институцията.“;

ii) добавя се следната алинея:

„Когато в посочените в първа и втора алинеи от настоящия параграф извънредни случаи компетентен орган позволи на дадена институция да надвиши максималния размер, посочен в член 395, параграф 1, за период, по-дълъг от три месеца, институцията представя удовлетворителен за компетентния орган план за своевременно възобновяване на спазването на изискването за този максимален размер и изпълнява този план в рамките на съгласуван с компетентния орган срок. Компетентният орган наблюдават изпълнението на плана и при необходимост изисква от институцията да възобнови спазването по-бързо.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. За целите на параграф 1 ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в които се уточнява как компетентните органи могат да определят:

а) извънредните случаи, посочени в параграф 1 от настоящия член;

б) срокът, считан за подходящ за възобновяване на спазването;

в) мерките, които трябва да се предприемат, за да се гарантира своевременното възобновяване на спазването от страна на институцията.“.

99) В член 397, в колона 1 на таблица 1 терминът „приемливия капитал“ се заменя с термина „капитала от първи ред“;

100) Член 399 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Дадена институция използва определена техника за редуциране на кредитния риск при изчисляването на експозиция, когато е използвала тази техника за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск в съответствие с трета част, дял II, при условие че техниката за редуциране на кредитния риск отговаря на предвидените в настоящия член условия.

За целите на членове 400—403 понятието „гаранция“ включва кредитните деривати, признати съгласно трета част, дял II, глава 4 и различни от дълговите ценни книжа, обвързани със заеми.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Техниките за редуциране на кредитния риск, които са достъпни само за институциите, използващи един от вътрешнорейтинговите подходи, не се използват за намаляване на стойността на експозицията за целите на големите експозиции, с изключение на обезпечените с недвижими имоти експозиции в съответствие с член 402.“;

101) Член 400 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първата алинея се изменя, както следва:

i) буква й) се заменя със следното:

„й) експозиции по търговско финансиране на клирингови членове към квалифицирани централни контрагенти и вноски от клирингови членове в гаранционни фондове на квалифицирани централни контрагенти;“;

ii) добавят се следните точки:

„л) експозиции по търговско финансиране на клиенти, посочени в член 305, параграф 2 или параграф 3;

м) позиции на субекти за преструктуриране или техни дъщерни предприятия, които не са субекти за преструктуриране, в инструменти на собствения капитал и приемливи задължения, посочени в член 45е, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС и издадени от един от следните субекти:

i) по отношение на субектите за преструктуриране, други субекти, принадлежащи към същата група за преструктуриране;

ii) по отношение на дъщерните предприятия на даден субект за преструктуриране, които не са субекти за преструктуриране, дъщерните предприятия на съответното дъщерно предприятие, принадлежащи към същата група за преструктуриране;

н) експозиции, произтичащи от ангажимент за минимална стойност, който отговаря на всички изисквания по член 132в, параграф 3.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) експозициите, поети от дадена институция включително чрез участия или други видове позиции, към нейното предприятие майка, към други дъщерни предприятия на това предприятие майка или към нейни собствени дъщерни предприятия и дялови участия, доколкото тези предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата институция в съответствие с настоящия регламент, Директива 2002/87/ЕО или с равностойни действащи разпоредби в трета държава; експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третират като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 395, параграф 1 от настоящия член;“;

ii) буква к) се заменя със следното:

“к) експозициите под формата на обезпечение или гаранция за жилищни заеми, предоставени от приемлив доставчик на защита, посочен в член 201, които отговарят на изискванията за кредитен рейтинг, който е по-добър или същият като по-ниското от следните:

i) степен на кредитно качество 2;

ii) степента на кредитно качество, съответстваща на рейтинга в чуждестранна валута на централното правителство на държавата членка, в която се намира седалището на доставчика на защита;“;

iii) добавя се следната точка:

„л) експозициите под формата на гаранция за официално подкрепяни експортни кредити, предоставени от агенция за експортно кредитиране, които отговарят на изискванията за кредитен рейтинг, който е по-добър или същият като по-ниското от следните:

i) степен на кредитно качество 2;

ii) степента на кредитно качество, съответстваща на рейтинга в чуждестранна валута на централното правителство на държавата членка, в която се намира седалището на агенцията за експортно кредитиране.”;

в) в параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи информират ЕБО дали възнамеряват да използват някое от предвидените в параграф 2 изключения в съответствие с букви а) и б) от настоящия параграф и представят на ЕБО основанията за използването на тези изключения.“;

г) добавя се следният параграф:

„4. Не се разрешава едновременното прилагане по отношение на една и съща експозиция на повече от едно от предвидените в параграфи 1 и 2 изключения.“;

102) Член 401 се заменя със следното:

„Член 401

Изчисляване на ефекта от използването на техники за редуциране на кредитния риск

1. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1, дадена институция може да използва параметъра „напълно коригирана стойност на експозицията“ (E*), изчислен съгласно трета част, дял II, глава 4 чрез отчитане на редуцирането на кредитния риск, корекциите за променливост и падежните несъответствия, посочени в тази глава.

2. С изключение на институциите, които използват опростения метод за финансово обезпечение, за целите на първия параграф институциите използват разширения метод за финансово обезпечение, независимо от метода, използван за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск.

   Чрез дерогация от параграф 1 институциите, които имат разрешение да използват методите, посочени в трета част, дял II, глава 4, раздел 4 и в трета част, дял II, глава 6, раздел 6, могат да използват тези методи за изчисляване на стойността на експозицията за сделките за финансиране с ценни книжа.

3. При изчисляване на стойността на експозициите за целите на член 395, параграф 1 институциите провеждат периодични стрес тестове за своите концентрации на кредитен риск, включително във връзка с реализуемата стойност на всяко прието обезпечение.

Периодичните стрес тестове, посочени в първа алинея, са насочени към рисковете, произтичащи от потенциални промени в пазарните условия, които биха могли да окажат отрицателно въздействие върху адекватността на собствения капитал на институцията, както и към рисковете, произтичащи от реализацията на обезпечения при неблагоприятни условия.

Извършваните стрес тестове трябва да са адекватни и подходящи за оценяването на тези рискове.

Институциите включват следните елементи в своите стратегии срещу риска от концентрация:

а) правила и процедури във връзка с рисковете, произтичащи от падежни несъответствия между експозициите и предоставената кредитна защита за тези експозиции;

б) политики и процедури, свързани с риска от концентрация, произтичащ от прилагането на техники за редуциране на кредитния риск, по-конкретно от непреките големи кредитни експозиции, например експозиции към отделен емитент на ценни книжа, приети като обезпечение.

4. Когато дадена институция намалява експозиция към клиент, като използва приемлива техника за редуциране на кредитния риск в съответствие с член 399, параграф 1, тя третира по посочения в член 403 начин частта от експозицията, с която е намалена експозицията към клиента, като поета за защита на доставчика, а не на клиента.“;

103) В член 402 се изменя, както следва параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395 институциите могат, освен когато приложимото национално законодателство забранява това, да редуцират стойността на експозицията или на която и да е част от експозицията, която е напълно обезпечена с жилищен имот в съответствие с член 125, параграф 1, с размера на заложената пазарна или ипотечна заемна стойност на въпросния имот, но с не повече от 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната заемна стойност в държавите членки, които са установили строги критерии за определяне на ипотечната заемна стойност в законови или подзаконови разпоредби, в случай че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) компетентните органи на държавите членки не са определили рисково тегло, по-голямо от 35 %, за експозициите или частите от експозиции, обезпечени с жилищни имоти в съответствие с член 124, параграф 2;

б) експозицията или част от нея е обезпечена напълно с едно от следните:

i) една или повече ипотеки върху жилищни имоти; или

ii) жилищен имот, предмет на лизингова сделка, при която лизингодателят запазва пълно право на собственост върху жилищния имот и лизингополучателят все още не е упражнил правото си на закупуване;

в) изискванията по член 208 и член 229, параграф 1 са изпълнени.

2. За изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 395 институцията може, освен когато приложимото национално законодателство забранява това, да редуцира стойността на експозицията или на която и да е част от експозицията, която е напълно обезпечена с търговски недвижим имот в съответствие с член 126, параграф 1, с размера на заложената пазарна или ипотечна заемна стойност на въпросния имот, но не с повече от 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната заемна стойност в държавите членки, които са установили строги критерии за определяне на ипотечната заемна стойност в законови или подзаконови разпоредби, в случай че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) компетентните органи на държавите членки не са определили рисково тегло, по-голямо от 50 %, за експозициите или частите от експозиции, обезпечени с търговски недвижими имоти в съответствие с член 124, параграф 2;

б) експозицията е напълно обезпечена с едно от следните:

i) една или повече ипотеки върху офиси или други търговски помещения; или

ii) един или повече офиси или други търговски помещения и експозиции, свързани с лизингови сделки с имоти;

в) изискванията, посочени в член 126, параграф 2, буква а), член 208 и член 229, параграф 1, са изпълнени;

г) търговският недвижим имот е напълно завършен.“;

104) Член 403 се заменя със следното:

„*Член 403*

Подход на заместването

„1. Когато експозиция към даден клиент е гарантирана от трето лице или е обезпечена с издадено от трето лице обезпечение, институцията:

а) третира гарантираната част от експозицията като експозиция към гаранта, а не към клиента, при условие че необезпечената експозиция към гаранта би получила същото или по-ниско рисково тегло в сравнение с рисковото тегло на необезпечената експозиция към клиента съгласно трета част, дял II, глава 2;

б) третира частта от експозицията, обезпечена с пазарната стойност на признатото обезпечение, като експозиция към третото лице, а не към клиента, при условие че експозицията е покрита с обезпечение и че обезпечената част от експозицията би получила същото или по-ниско рисково тегло в сравнение с рисковото тегло на необезпечената експозиция към клиента съгласно трета част, дял II, глава 2.

Институцията не използва посочения в първа алинея, буква б) подход при несъответствие между падежите на експозицията и предоставената кредитна защита.

За целите на настоящата част институцията може да използва едновременно разширения метод за финансово обезпечение и предвидения в първа алинея, буква б) от настоящия параграф подход за третиране, само когато за целите на член 92 е разрешено едновременното използване на разширения метод за финансовото обезпечение и на опростения метод за финансово обезпечение.

2. В случай че прилага параграф 1, буква а), институцията:

а) когато гаранцията е деноминирана във валута, различна от валутата, в която е деноминирана експозицията, изчислява размера на експозицията, която се счита, че е обезпечена в съответствие с разпоредбите за третиране на валутни несъответствия при кредитна защита с гаранции, установени в трета част;

б) третира несъответствието между падежа на експозицията и падежа на защитата в съответствие с разпоредбите за третиране на несъответствия между падежите, установени в трета част, дял II, глава 4;

в) може да признае частично обезпечение в съответствие с начина на третиране, установен в трета част, дял II, глава 4.

3. За целите на параграф 1, буква б) институцията може да замести сумата по буква а) от настоящия параграф със сумата по буква б) от настоящия параграф, ако са спазени условията по букви в), г) и д) от настоящия параграф:

а) общият размер на експозицията на институцията към емитент на обезпечения в резултат на тристранни споразумения за обратно изкупуване с посредничеството на посредник — трето лице;

б) целият размер на лимитите, който институцията е инструктирала посредник — трето лице, посочен в буква а), да прилага по отношение на ценните книжа, емитирани от емитента на обезпечения, посочен в тази буква;

в) институцията се е уверила, че посредникът — трето лице, е въвел подходящи предпазни мерки, за да се предотврати нарушаването на лимитите, посочени в буква б);

г) компетентният орган не е изразил пред институцията никакви съществени опасения;

д) сборът на размера на лимитите, посочени в буква б) от настоящия параграф, и другите експозиции на институцията към емитента на обезпечения, не надвишава максималния размер, определен в член 395, параграф 1.

4. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, с които установява условията за прилагането на посоченото в параграф 3 от настоящия член третиране, включително условията и честотата за определяне, наблюдение и преразглеждане на лимитите, посочени в буква б) от същия параграф.

ЕБО публикува тези насоки до 31 декември 2019 г.“;

105) В шеста част заглавието на дял I се заменя със следното:

„ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЛИКВИДНОСТ“;

106) Член 411 се заменя със следното:

„*Член 411*

Определения

За целите на настоящата част се прилагат следните определения:

1) „финансов клиент“ означава клиент, включително финансов клиент, принадлежащ към нефинансова корпоративна група, който извършва една или повече от дейностите по приложение I към Директива 2013/36/ЕС като своя основна дейност или представлява някое от следните:

а) кредитна институция;

б) инвестиционен посредник;

в) дружество със специална цел — секюритизация („ДСЦС“);

г) предприятие за колективно инвестиране („ПКИ“);

д) инвестиционна схема от затворен тип;

е) застрахователно предприятие;

ж) презастрахователно предприятие;

з) финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност;

и) финансова институция;

й) „пенсионен план“ по смисъла на член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

2) „депозит на дребно“ означава задължение към физическо лице или към МСП, когато МСП би отговаряло на изискванията за класа експозиции на дребно съгласно стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, или задължение към дружество, което отговаря на условието за третиране, предвидено в член 153, параграф 4, и когато съвкупният размер на депозитите на това МСП или дружество не надвишава 1 милион евро на групова база;

3) „дружество за лични инвестиции“ или „ДЛИ“ означава предприятие или тръст, чийто собственик или действителен собственик е или физическо лице, или група от тясно свързани физически лица, което не извършва друга търговска, индустриална или професионална дейност и е създадено с единствената цел да управлява имуществото на собственика или собствениците, включително спомагателни дейности като отделяне на активите на собствениците от корпоративните активи, улесняване на прехвърлянето на активите в рамките на семейството или предотвратяване на разделянето на активите след смъртта на член на семейството, при условие че тези спомагателни дейности са свързани с основната цел за управление на имуществото на собствениците;

4) „депозитен брокер“ означава физическо лице или предприятие, което срещу възнаграждение внася в кредитни институции депозити на трети лица, включително депозити на дребно и корпоративни депозити, но без депозити на финансови институции;

5) „свободни от тежести активи“ означава активи, които не са предмет на правно, договорно, регулаторно или друго ограничение, възпрепятстващо институцията да ликвидира, продаде, прехвърли, предостави или, общо казано, да се разпореди с тези активи чрез незабавна продажба или репо споразумение;

6) „незадължителна свръхобезпеченост“ означава всеки размер на активите, които институцията не е задължена да обвърже с емитирането на покрити облигации по силата на правни или регулаторни изисквания, договорни задължения или по свързани с пазарната дисциплина причини, включително по-специално когатоактивите са предоставени над минималните законови, нормативни или регулаторни изисквания за свръхобезпеченост, приложими за покритите облигации в съответствие с националното законодателство на държава членка или трета държава;

7) „изискване за покритие с активи“ означава съотношението на активите към пасивите, определено в съответствие с националното законодателство на държава членка или на трета държава, за целите на кредитното подобрение по отношение на покрити облигации;

8) „маржин заеми“ означава обезпечени заеми, които се предоставят на клиентите с цел заемане на търговски позиции чрез ливъридж;

9) „договори за деривати“ означава посочените в приложение II договори за деривати и кредитните деривати;

10) „стрес“ означава внезапно или силно влошаване на платежоспособността или ликвидността на институция поради промени в пазарните условия или специфични за институцията фактори, в резултат на което съществува значителен риск институцията да стане неспособна да изпълнява задълженията си, когато същите станат изискуеми в рамките на следващите 30 дни;

11) „активи от ниво 1“ означава активи с извънредно висока ликвидност и кредитно качество в съответствие с член 416, параграф 1, втора алинея;

12) „активи от ниво 2“ означава активи с висока ликвидност и кредитно качество в съответствие с член 416, параграф 1, втора алинея от настоящия регламент; активите от ниво 2 са допълнително подразделени на активи от ниво 2А и активи от ниво 2Б съгласно установеното в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

13) „ликвиден буфер“ означава размера на активите от ниво 1 и ниво 2, които дадена институция държи в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

14) „нетни изходящи ликвидни потоци“ означава разликата между входящите и изходящите ликвидни потоци на дадена институция;

15) „отчетна валута“ означава валутата на държавата членка, в която е разположено главното управление на институцията;

16) „факторинг“ означава договорно споразумение между предприятие („прехвърлителя“) и финансов субект („фактора“), при което прехвърлителят предоставя или продава своите вземания на фактора в замяна на предоставянето от фактора на прехвърлителя на една или повече от следните услуги по отношение на предоставените вземания:

а) аванс под формата на процент от размера на предоставените вземания, който като цяло е краткосрочен, не е обвързан с поет ангажимент и е без автоматично подновяване;

б) управление на вземанията, събиране и кредитна защита, като обикновено факторът администрира регистъра за продажби на прехвърлителя и събира вземанията от свое име;

за целите на дял IV факторингът се третира като търговско финансиране;

17) „кредитна линия или ликвидно улеснение на база поет ангажимент“ означава кредитно или ликвидно улеснение, което е неотменяемо или условно отменяемо.“

107) Член 412 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Институциите не отчитат двойно изходящите ликвидни потоци, входящите ликвидни потоци и ликвидните активи.

Освен ако в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, е предвидено друго, когато даден елемент може да бъде отчетен в повече от една категория на изходящите потоци, той се отчита в категорията изходящи потоци, която създава най-голям договорен изходящ поток за този елемент.“;

б) вмъква се следният параграф:

„4а. Посочените в член 460, параграф 1 делегирани актове се прилагат по отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници, посочени в член 6, параграф 4.“;

108) Членове 413 и 414 се заменят със следното:

„*Член 413*

Изискване за стабилно финансиране

1. Институциите гарантират, че дългосрочните активи и задбалансни позиции се покриват по подходящ начин чрез разнообразен набор от инструменти за финансиране, които са надеждни както при нормални условия, така и при стресирани условия.

2. Разпоредбите, съдържащи се дял III, се прилагат само за определяне на задълженията за отчитане, посочени в член 415, докато бъдат определени и въведени в право на Съюза задълженията за отчитане, посочени в член 415 за отношението на нетно стабилно финансиране, предвидено в дял IV.

3. Разпоредбите, съдържащи се в дял IV, се прилагат за определяне на изискването за стабилно финансиране, посочено в параграф 1 от настоящия член, и на задълженията за отчитане за институциите, посочени в член 415.

4. Държавите членки могат да запазят или да въведат национални разпоредби в областта на изискванията за стабилно финансиране преди да започнат да се прилагат задължителните минимални стандарти за изискванията за нетно стабилно финансиране по параграф 1.

Член 414

Спазване на изискванията за ликвидност

Институция, която нарушава или очаква да наруши изискванията по член 412 или по член 413, параграф 1, включително в период на стрес, незабавно уведомява за това компетентните органи и своевременно им представя план за бързо възобновяване на спазването на разпоредбите по член 412 или по член 413, параграф 1, според случая. Докато не бъде възобновено спазването на разпоредбите, институцията ежедневно, до края на всеки работен ден, отчита елементите, посочени съответно в дял III, в дял IV, в актовете за изпълнение, посочени в член 415, параграф 3 или 3а или в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, освен ако компетентният орган не ѝ разреши да ги отчита по-рядко или в рамките на по-дълъг срок. Компетентните органи дават такова разрешение само въз основа на конкретното състояние на институцията при отчитане на мащаба и сложността на нейната дейност. Компетентните органи наблюдават изпълнението на този план за възобновяване на спазването на разпоредбите и когато е целесъобразно, изискват от институцията да възобнови спазването по-бързо.“;

109) В член 415 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. Институциите отчитат пред компетентните органи елементите, посочени в техническите стандарти за изпълнение, посочени впараграф 3 или 3а от настоящия член, в дял IV и в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, в отчетната валута независимо от действителната деноминация на тези елементи. Докато задължението за отчитане и форматът за отчетност за отношението на нетно стабилно финансиране, предвидено в дял IV, бъдат определени и въведени в право на Съюза, институциите отчитат пред компетентните органи елементите, посочени в дял III, в отчетната валута, независимо от действителната деноминация на тези елементи.

Отчитането се извършва поне веднъж месечно за елементите, посочени в делегирания акт, предвиден в член 460, параграф 1, и поне веднъж на всеки три месеца за елементите, посочени в дялове III и IV.

2. Институциите отчитат отделно пред компетентните органи елементите, посочени в техническите стандарти за изпълненние, посочени в параграф 3 или 3а от настоящия член, в дял III, докато задължението за отчитане и форматът за отчетност за отношението на нетно стабилно финансиране, предвидено в дял IV, бъдат определени и въведени в правото на Съюза, в дял IV и в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, според случая, в съответствие със следното:

а) когато елементите са деноминирани във валута, различна от отчетната, и институцията има съвкупни задължения, деноминирани в такава валута, които възлизат на 5 % или повече от общия размер на задълженията на институцията или на обособената ликвидна подгрупа, с изключение на елементите на собствения капитал и задбалансовите позиции, отчитането се извършва във валутата на деноминация;

б) когато елементите са деноминирани във валутата на приемаща държава членка, където институцията има значим клон, както е посочено в член 51 от Директива 2013/36/ЕС, и в тази приемаща държава членка се използва валута, различна от отчетната, отчитането се извършва във валутата на държавата членка, в която е разположен значимият клон;

в) когато елементите са деноминирани в отчетната валута и размерът на съвкупните задължения, деноминирани във валути, различни от отчетната, възлиза на 5 % или повече от общия размер на задълженията на институцията или на обособената ликвидна подгрупа, с изключение на елементите на собствения капитал и задбалансовите позиции, отчитането се извършва в отчетната валута.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне:

а) единни формати за отчетност и информационни решения, заедно със съответните указания за установяване на честотата, датите и сроковете за отчитане. Форматите за отчетност и честотата на отчитане съответстват на естеството, мащаба и сложността на различните дейности на институциите и обхващат отчитането съгласно параграфи 1 и 2;

б) допълнителни показатели за наблюдение на ликвидността, необходими на компетентните органи за получаване на цялостен поглед върху ликвидния рисков профил на институцията, в съответствие с естеството, мащаба и сложността на дейностите на институцията.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 28 юли 2013 г. — за елементите, посочени в буква а), и до 1 януари 2014 г. — за елементите, посочени в буква б).

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, за да определи кои допълнителни показатели за наблюдение на ликвидността, посочени в параграф 3, се прилагат за малките и несложни институции.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ...[една година след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приема техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

110) Член 416 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В съответствие с параграф 1 институциите отчитат като ликвидни активите, които отговарят на следните условия:

а) активите са свободни от тежести или са на разположение в рамките на групи обезпечения, които да бъдат използвани за получаването на допълнително финансиране по кредитни линии на база поет ангажимент, или ако групата обезпечения се управлява от централна банка — по кредитни линии, които не са обвързани с поет ангажимент и още не са финансирани;

б) активите не са емитирани от самата институция, от нейна институция майка или дъщерна институция, от друго дъщерно предприятие на институцията майка или финансовия холдинг майка;

в) цената на активите е общоприета за пазарните участници и може лесно да се наблюдава на него или тя може да се определи по формула, която е лесна за изчисление въз основа на публично достъпни данни и не зависи от значими допускания, както обикновено е при структурираните или екзотичните продукти;

г) активите са регистрирани на призната борса или могат да се търгуват чрез незабавна продажба или чрез обикновена репо сделка на репо пазари; тези критерии се оценяват поотделно за всеки пазар.

Условията, посочени в първа алинея, букви в) и г), не се прилагат за активите, посочени в параграф 1, букви а), д) и е).“;

б) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Акциите или дяловете в ПКИ могат да се третират като ликвидни активи до абсолютната сума от 500 милиона евро или равностойната сума в националната валута в портфейла с ликвидни активи на всяка институция, при условие че са спазени изискванията по член 132, параграф 3 и че ПКИ инвестира, освен в деривати за редуциране на лихвения, кредитния или валутния риск, само в ликвидните активи, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Използването или потенциалното използване на дериватни инструменти с цел хеджиране на риска на разрешените инвестиции от страна на ПКИ не възпрепятства допустимостта на въпросното ПКИ за третирането, посочено в в първа алинея на настоящия параграф. Когато акциите или дяловете в ПКИ не се оценяват редовно по пазарни цени от трети лица, както е посочено в член 418, параграф 4, букви а) и б), и компетентният орган не се е уверил, че дадена институция е разработила устойчиви методологии и процеси за подобно оценяване, както е посочено в член 418, параграф 4, акциите и дяловете в това ПКИ не се третират като ликвидни активи.

6. Когато определен ликвиден актив престане да отговаря на изискванията за ликвидни активи, посочени в настоящия член, институцията може въпреки това да продължи да го смята за ликвиден актив за допълнителен период от 30 дни. Ако ликвиден актив в ПКИ престане да отговаря на условията за третирането, посочено в параграф 5, акциите или дяловете в това ПКИ може, въпреки това, да се считат за ликвиден актив за допълнителен период от 30 дни, при условие че тези активи не надвишават 10% от всички активи на това ПКИ.“;

в) параграф 7 се заличава;

111) Член 419 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато доказаните потребности от ликвидни активи с оглед на изискването по член 412 надхвърлят наличността на тези ликвидни активи в дадена валута, се прилагат една или няколко от следните дерогации:

а) чрез дерогация от член 417, буква е), ликвидните активи могат да бъдат деноминирани във валути по начин, който не съответства на разпределението по валути на изходящите ликвидни потоци след приспадане на входящите потоци;

б) за валутите на държава членка или на трети държави изискваните ликвидни активи може да бъдат заменени от кредитни линии от централната банка на съответната държава членка или трета държава, които са отпуснати съгласно неотменяеми договорни ангажименти за следващите 30 дни, като те са справедливо оценени, независимо от текущо усвоената сума, при условие че компетентните органи на тази държава членка или трета държава прилагат същото третиране и че тази държава членка или трета държава има сходни изисквания за отчетност;

в) когато има недостиг на активи от ниво 1, институцията може да държи допълнителни активи от ниво 2А, предмет на по-високи намаления от стойността им, а всяка горна граница, приложима за тези активи в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, може да бъде изменена.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на дерогациите по параграф 2, включително на условията за тяхното прилагане.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до …[шест месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент, като приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

112) Член 422 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Услугите по клиринг, попечителство, управление на парични средства или други сравними услуги, посочени в параграф 3, букви а) и г), включват тези услуги само доколкото те се предоставят в рамките на установено взаимоотношение, от което вложителят има значителна зависимост. Тези услуги не се състоят само в кореспондентско банкиране или основни брокерски услуги, а институциите разполагат с данни, според които клиентът не може да изтегли средства, правно дължими за времеви хоризонт от 30 дни, без да застраши оперативната си дейност.

До изготвянето на единно определение за установено оперативно взаимоотношение, посочено в параграф 3, буква в), институциите сами приемат критерии за определяне на установено оперативно взаимоотношение, за което разполагат с данни, според които клиентът не може да изтегли средства, правно дължими за времеви хоризонт от 30 дни, без да застраши оперативната си дейност, и отчитат тези критерии на компетентните органи. В отсъствието на единно определение компетентните органи могат да предоставят общи насоки, които институциите трябва да спазват при установяването на влогове, поддържани от вложителя в рамките на установено оперативно взаимоотношение.“;

б) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Компетентните органи могат в отделни случаи да дадат разрешение за прилагане на по-нисък процент на изходящи потоци по отношение на посочените в параграф 7 пасиви, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) контрагентът е някое от следните:

i) институция майка или дъщерна институция на институцията или друго дъщерно предприятие на същата институция майка;

ii) контрагентът е свързан с институцията чрез определено отношение по смисъла на член 22, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕИО;

iii) институция, която попада в обхвата на същата институционална защитна схема съгласно изискванията на член 113, параграф 7; или

iv) централната институция или участник в мрежа, отговаряща на изискванията по член 400, параграф 2, буква г);

б) има основания да се очаква по-малък изходящ поток през следващите 30 дни дори при сценарий на възникване на стрес едновременно за самата институцията и за целия пазар;

в) контрагентът отчита симетрично или по-консервативно съответстващия входящ поток чрез дерогация от член 425;

г) институцията и контрагентът са установени в една и съща държава членка.“;

113) В член 423 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Дадена институция уведомява компетентните органи за всички сключени договори, чиито условия пораждат изходящи ликвидни потоци или потребност от допълнителни обезпечения, в рамките на 30 дни след съществено влошаване на кредитното качество на институцията. Когато компетентните органи сметнат тези договори за съществени по отношение на потенциалните изходящи ликвидни потоци на институцията, те изискват от нея да добави за тези договори допълнителен изходящ поток, който съответства на потребността от допълнителни обезпечения, възникваща от съществено влошаване на кредитното качество на институцията, като например понижаване на външната ѝ кредитна оценка с три подстепени. Институцията редовно преразглежда степента на това съществено влошаване в контекста на съответните клаузи на сключените от нея договори и уведомява компетентните органи за резултатите от прегледа.

3. Институцията предвижда допълнителен изходящ поток, който трябва да съответства на потребността от обезпечение, която би възникнала в резултат на въздействието на сценарий на неблагоприятно развитие на пазарните условия върху сключените от нея сделки с деривати, ако е съществена.

ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които може да се приложи понятието за същественост, и за определяне на методи за измерване на допълнителния изходящ поток.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 март 2014 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени във втора алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010“;

114) В член 424 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Размерът на ликвидно улеснение на база поет ангажимент, предоставено на дружество със специална цел — секюритизация, за да се даде възможност на това дружество да придобие активи, различни от ценни книжа, от клиенти, които не са финансови клиенти, се умножава по 10 %, при условие че този размер на база поет ангажимент надвишава размера на текущо закупуваните активи от клиенти и доколкото максималната сума, която може да бъде усвоена, е договорно ограничена до размера на текущо закупуваните активи“;

115) В член 425, параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) заемите без определена крайна договорна дата се отчитат с 20 % входящ поток, при условие че договорът позволява на институцията да се откаже и да поиска плащане в рамките на 30 дни;“;

116) В шеста част след член 428 се вмъква следният дял:

„ДЯЛ IV
ОТНОШЕНИЕ НА НЕТНО СТАБИЛНО ФИНАНСИРАНЕ

ГЛАВА 1
Отношение на нетно стабилно финансиране

Член 428а
Прилагане на консолидирана основа

Когато предвиденото в настоящия дял отношение на нетно стабилно финансиране се прилага на консолидирана основа в съответствие с член 11, параграф 4, се прилагат следните разпоредби:

а) активите и задбалансовите позиции на дъщерно предприятие, чието главно управление се намира в трета държава, за които съгласно изискването за нетно стабилно финансиране, определено в националното право на тази трета държава, се прилагат коефициенти на изисквано стабилно финансиране, които са по-високи от определените в глава 4, подлежат на консолидация в съответствие с по-високите коефициенти, определени в националното право на тази трета държава;

б) пасивите и собственият капитал на дъщерно предприятие, чието главно управление се намира в трета държава, за които съгласно изискването за нетно стабилно финансиране, определено в националното право на тази трета държава, се прилагат коефициенти на налично стабилно финансиране, които са по-ниски от определените в глава 3, подлежат на консолидация в съответствие с по-ниските коефициенти, определени в националното право на третата държава;

в) активите от трети държави, които отговарят на изискванията съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1 и които се притежават от дъщерно предприятие, чието главно управление се намира в трета държава, не се признават за ликвидни активи за целите на консолидацията, когато не отговарят на критериите за ликвидни активи по националното право на тази трета държава, в което се определя изискването за ликвидно покритие;

г) по отношение на инвестиционните посредници в групата, за които не се прилага настоящият дял в съответствие с член 6, параграф 4, се прилагат членове 413 и 428б на консолидирана основа; с изключение на посоченото в настоящата буква, такива инвестиционни посредници продължават да изпълняват подробното изискване за нетно стабилно финансиране за инвестиционните посредници, определено в националното право.

Член 428б

Отношение на нетно стабилно финансиране

1. Изискването за нетно стабилно финансиране, определено в член 413, параграф 1, е равно на отношението на наличното стабилно финансиране на институцията, посочено в глава 3, към изискваното стабилно финансиране на институцията, посочено в глава 4, и се изразява в проценти. Институциите изчисляват своето отношение на нетно стабилно финансиране по следната формула:

$$\frac{\text{Налично стабилно финансиране}}{\text{Изисквано стабилно финансиране}} = \text{Отношение на нетно стабилно финансиране (\%)}$$

2. Институциите поддържат отношение на нетно стабилно финансиране от най-малко 100 %, изчислено в отчетната валута за всички свои сделки, независимо от валутата, в която действително са деноминирани.

3. Когато отношението на нетно стабилно финансиране на дадена институция спадне под 100 % или има основание да се очаква, че ще спадне под 100 %, се прилага определеното в член 414 изискване. Институцията се стреми да възстанови своето отношение на нетно стабилно финансиране до посоченото в параграф 2 от настоящия член ниво. Компетентните органи оценяват причините за неспазването от страна на институцията на посоченото в параграф 2 от настоящия член, преди да предприемат каквито и да било надзорни мерки.

4. Институциите изчисляват и наблюдават своето отношение на нетно стабилно финансиране в отчетната валута за всички свои сделки, независимо от валутата, в която действително са деноминирани, и отделно за своите сделки във всяка от валутите, които подлежат на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2.

5. Институциите гарантират, че разпределението по валутна деноминация на техния профил на финансиране като цяло съответства на разпределението на техните активи по валути. Когато е целесъобразно, компетентните органи могат да изискат от институциите да ограничат валутните несъответствия чрез въвеждане на лимити върху частта от изискваното стабилно финансиране в определена валута, която може да бъде покрита от наличното стабилно финансиране, което не е деноминирано в тази валута. Това ограничение може да бъде прилагано само по отношение на валута, която подлежи на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2.

При определяне на нивото на ограничението върху валутните несъответствия, което може да бъде приложено в съответствие с настоящия член, компетентните органи вземат предвид най-малко следното:

а) дали институцията има възможност да прехвърля налично стабилно финансиране от една валута в друга и между различни юрисдикции и правни субекти в рамките на своята група, както и възможността да заменя валути и да набира средства на валутните пазари в рамките на едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране;

б) въздействието на неблагоприятни изменения на валутните курсове върху съществуващите несъчетани позиции и върху ефективността на съществуващото хеджиране на валутните курсове.

Счита се, че всяко ограничение върху валутните несъответствия, наложено в съответствие с настоящия член, представлява специално изискване за ликвидност по член 105 от Директива 2013/36/ЕС.

ГЛАВА 2

Общи правила за изчисляването на отношението на нетно стабилно финансиране

Член 428в

Изчисляване на отношението на нетно стабилно финансиране

1. Освен ако в настоящия дял не е посочено друго, институциите отчитат активите, пасивите и задбалансовите позиции на брутна основа.

2. За целите на изчисляването на своето отношение на нетно стабилно финансиране институциите прилагат съответните коефициенти на стабилно финансиране, посочени в глави 3 и 4, към счетоводната стойност на своите активи, пасиви и задбалансови позиции, освен ако в настоящия дял не е посочено друго.

3. Институциите не отчитат двойно изискваното стабилно финансиране и наличното стабилно финансиране.

   Освен ако в настоящия дял не е посочено друго, когато даден елемент може да бъде отнесен към повече от една категория на изисквано стабилно финансиране, той се отнася към категорията изисквано стабилно финансиране, която поражда най-голямо договорно изисквано стабилно финансиране за този елемент.

Член 428г

Договори за деривати

1. Институциите прилагат настоящия член, за да изчислят размера на изискваното стабилно финансиране за договорите за деривати, посочени в глави 3 и 4.

2. Без да се засяга член 428аз, параграф 2, институциите отчитат справедливата стойност на позициите в деривати на нетна основа, когато тези позиции са включени в една и съща нетираща съвкупност, която отговаря на изискванията, определени в член 429в, параграф 1. Когато случаят не е такъв, институциите отчитат справедливата стойност на позициите в деривати на брутна основа и третират тези позиции в деривати като принадлежащи към тяхна собствена нетираща съвкупност за целите на глава 4.

3. За целите на настоящия дял „справедлива стойност на нетираща съвкупност“ означава сборът от справедливите стойности на всички сделки, включени в съответната нетираща съвкупност.

4. Без да се засяга член 428аз, параграф 2, всички договори за деривати, изброени в точка 2, букви а)—д) от приложение II, които включват пълна размяна на главниците на една и съща дата, се изчисляват на нетна основа за всички валути, включително за целите на отчитането във валута, която подлежи на отделно отчитане в съответствие с член 415, параграф 2, дори когато тези сделки не са включени в една и съща нетираща съвкупност, която да отговаря на изискванията, посочени в член 429в, параграф 1.

5. Паричните средства, получени като обезпечение с цел редуциране на експозицията в деривати, трябва да се разглеждат като такива, а не като депозити, за които да се прилага глава 3.

6. С одобрението на съответната централна банка компетентните органи могат да решат да предоставят освобождаване по отношение на въздействието на договорите за деривати върху изчисляването на отношението на нетно стабилно финансиране, включително чрез определяне на коефициентите на изискваното стабилно финансиране и на провизиите и загубите, при положение че е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) тези договори са с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

   б) контрагентът е ЕЦБ или централната банка на държава членка;

   в) договорите за деривати обслужват паричната политика на ЕЦБ или на централната банка на държава членка.

Когато дъщерно предприятие с главно управление в трета държава се възползва от посоченото в първа алинея освобождаване в съответствие с националното право на тази трета държава, която определя изискването за нетно стабилно финансиране, освобождаването, посочено в националното право на третата държава, се взема предвид за целите на консолидацията.

Член 428д

Нетиране на обезпечени кредитни сделки и сделки, обусловени от капиталовия пазар

Активите и пасивите, произтичащи от сделки за финансиране с ценни книжа с един контрагент, се изчисляват на нетна основа, при условие че тези активи и пасиви отговарят на условията за нетиране, посочени в член 429б, параграф 4.

Член 428е

Взаимозависими активи и пасиви

1. След предварително разрешение от компетентните органи дадена институция може да третира дадени актив и пасив като взаимозависими, при положение че е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) институцията действа единствено като междинно звено за насочване на средствата от пасива към съответния взаимозависим с него актив;

   б) отделните взаимозависими активи и пасиви могат ясно да бъдат идентифицирани и са с една и съща номинална стойност;

в) активът и взаимозависимият с него пасив са с по същество съчетани срокове до падежа, като максимално допустимият период между падежа на актива и този на пасива е 20 дни;

г) взаимозависимият пасив е изискан съгласно законово, подзаконово или договорно задължение и не се използва за финансиране на други активи;

д) основните платежни потоци от актива се използват само за погасяване на взаимозависимия с него пасив;

е) контрагентите за всяка двойка взаимозависими активи и пасиви не са едни и същи.

2. Дадени активи и пасиви се считат за отговарящи на предвидените в параграф 1 условия и за взаимозависими, когато са пряко свързани със следните продукти или услуги:

а) централизирано регулирани спестявания, когато институциите са правно задължени да прехвърлят регулираните депозити в централизиран фонд, който се създава и контролира от централното правителство на държава членка и предоставя заеми за насърчаване на цели от обществен интерес, при условие че прехвърлянето на депозити към централизирания фонд се извършва най-малко веднъж месечно;

б) насърчителни заеми и кредитни и ликвидни улеснения, които отговарят на критериите, определени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, за институции, действащи като обикновени посредници, които не поемат никакъв риск, свързан с финансирането;

в) покрити облигации, които отговарят на всяко едно от следните условия:

i) те са облигациите, посочени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО или те отговарят на изискванията за приемливост за третирането, предвидено в член 129, параграф 4 или 5 от настоящия регламент;

ii) базисните заеми са изцяло финансирани чрез покритите облигации, които са били емитирани, или покритите облигации имат задължителни клаузи за отлагане на падежа с една година или повече до изтичането на срока на базисните заеми в случай на неуспешно рефинансиране на покритата облигация на падежа;

г) дейности по клиринг на деривати за клиенти, при условие че институцията не дава гаранции на своите клиенти за изпълнението на задълженията на ЦК, в резултат на което не поема никакъв риск, свързан с финансирането.

3. ЕБО наблюдава активите и пасивите, както и продуктите и услугите, които се третират като взаимозависими активи и пасиви по силата на параграфи 1 и 2, за да определи дали и до каква степен критериите за пригодност, предвидени в параграф 1, са изпълнени. ЕБО представя на Комисията доклад за резултатите от това наблюдение и дава становище на Комисията относно това дали би било необходимо изменение на условията по параграф 1 или на списъка от продукти и услуги по параграф 2.

Член 428ж

Депозити в институционални защитни схеми и кооперативни мрежи

Когато дадена институция е член на институционална защитна схема от вида, описан в член 113, параграф 7, член на мрежа, за която се прилага освобождаването по член 10, или член на кооперативна мрежа в държава членка, по отношение на депозитите на виждане, които институцията държи в централната институция и които институцията вложител счита за ликвидни активи съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага следното:

а) институцията вложител прилага коефициент на изискваното стабилно финансиране съгласно глава 4, раздел 2 в зависимост от третирането на тези депозити на виждане като активи от ниво 1, ниво 2А или ниво 2Б съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, и от съответното намаление на стойността, приложено по отношение на тези депозити на виждане за изчисляване на коефициента на ликвидно покритие;

б) получаващата депозита централна институция прилага съответния симетричен коефициент на налично стабилно финансиране.

Член 428з

Преференциално третиране в рамките на група или на институционална защитна схема

1. Чрез дерогация от глави 3 и 4, когато член 428ж не се прилага, компетентните органи могат за всеки отделен случай да разрешат на институциите да прилагат по-висок коефициент на налично стабилно финансиране или по-нисък коефициент на изисквано стабилно финансиране към активи, пасиви и кредитни или ликвидни улеснения на база поет ангажимент, при положение че е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) контрагентът е някое от следните:

      i) предприятието майка или дъщерно предприятие на институцията;

      ii) друго дъщерно предприятие на същата институция майка;

      iii) предприятие, което е свързано с институцията по смисъла на член 22, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС;

      iv) член на същата институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7 от настоящия регламент, като тази на институцията;

      v) централния орган или свързана кредитна институция в мрежа или кооперативна група съгласно посоченото в член 10 от настоящия регламент;

б) има основания да се очаква, че пасивът или кредитното или ликвидно улеснение на база поет ангажимент, получени от институцията, представлява по-стабилен източник на финансиране, или че активът или кредитното или ликвидно улеснение на база поет ангажимент, предоставен от институцията, изисква по-малко стабилно финансиране в рамките на едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране, спрямо същия пасив или актив или същото кредитно или ликвидно улеснение на база поет ангажимент, получен или предоставен от други контрагенти;

в) контрагентът прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране, който е еднакъв или по-висок от по-високия коефициент на налично стабилно финансиране, или прилага коефициент на налично стабилно финансиране, който е еднакъв или по-нисък от по-ниския коефициент на изисквано стабилно финансиране;

г) институцията и контрагентът са установени в една и съща държава членка.

2. Когато институцията и контрагентът са установени в различни държави членки, компетентните органи могат да предоставят освобождаване от изискването по параграф 1, буква г), при условие че освен критериите по параграф 1 са изпълнени и следните критерии:

а) между субектите в групата съществуват правно обвързващи споразумения и задължения относно пасива, актива или кредитното или ликвидното улеснение на база поет ангажимент;

б) доставчикът на финансиране се характеризира с нисък рисков профил на финансиране;

в) рисковият профил на финансиране на получателя на финансирането е надлежно взет предвид при управлението на ликвидния риск на доставчика на финансиране.

Компетентните органи се консултират взаимно в съответствие с член 20, параграф 1, буква б), за да преценят дали са спазени посочените в настоящия параграф допълнителни критерии.

ГЛАВА 3

Налично стабилно финансиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 428и

Изчисляване на размера на налично стабилно финансиране

Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, размерът на налично стабилно финансиране се изчислява, като счетоводната стойност на различните категории или видове пасиви и собствен капитал се умножи по коефициентите на налично стабилно финансиране, които се прилагат съгласно раздел 2. Общият размер на налично стабилно финансиране е сумата от претеглените стойности на пасивите и собствения капитал.

Облигациите и другите дългови ценни книжа, които са емитирани от институцията, продават се изключително на пазара на дребно и се държат по сметка на дребно, могат да бъдат третирани като принадлежащи към съответната категория влогове на дребно. Въведени са ограничения, съгласно които тези инструменти се купуват и притежават единствено от клиенти на дребно.

Член 428й

Остатъчен срок до падежа на пасив или на собствения капитал

1. Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, институциите вземат предвид остатъчния договорно установен срок до падежа на своите пасиви и собствен капитал, за да определят коефициентите на налично стабилно финансиране, които се прилагат съгласно раздел 2.

2. Институциите вземат предвид съществуващите възможности за определяне на остатъчния срок до падежа на пасив или на собствения капитал. Те правят това въз основа на допускането, че контрагентът ще упражни кол опциите на възможно най-ранната дата. За опции, които могат да бъдат упражнени по преценка на институцията, институциите и компетентните органи вземат предвид свързаните с репутацията фактори, които могат да ограничат възможността на институцията да не упражни опцията, по-специално пазарните очаквания, че институциите следва да изкупят обратно някои пасиви преди падежа им.

3. Институциите третират депозитите с фиксиран срок на предизвестие според срока на предизвестието, а срочните депозити — според техния остатъчен срок до падежа. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член институциите не вземат предвид възможностите за предсрочно теглене, когато вложителят трябва да плати съществена такса за предсрочни тегления, направени преди изтичането на една година, като такава такса е предвидена в делегирания акт по член 460, параграф 1, при определянето на остатъчния срок до падежа на срочните депозити на дребно.

4. С цел определяне на коефициентите на налично стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2, институциите третират която и да е част от пасивите с остатъчен срок до падежа от една година или повече, чийто падеж настъпва след по-малко от шест месеца, или която и да е част от такива пасиви, чийто падеж настъпва между шест месеца и по-малко от една година, като имаща остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и съответно между шест месеца и по-малко от една година.

Раздел 2

Коефициенти на налично стабилно финансиране

Член 428к

Коефициент на налично стабилно финансиране от 0%

1. Освен ако в членове 428л—428о не е предвидено друго, за всички пасиви без посочен падеж, включително късите позиции и позициите с отворен падеж, се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %, с изключение на следните видове пасиви:

   а) отсрочени данъчни пасиви, които се третират в съответствие с най-близката възможна дата, на която тези пасиви могат да бъдат погасени;

   б) малцинствени участия, които се третират в съответствие със срока на инструмента.

2. За посочените в параграф 1 отсрочени данъчни пасиви и малцинствените участия се прилага един от следните коефициенти:

а) 0 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е по-малък от шест месеца;

б) 50 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е шест месеца или по-голям, но по-малък от една година;

в) 100 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е една година или повече.

3. За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %:

а) задължения, възникнали в резултат на сключената сделка, при покупки на финансови инструменти, чуждестранна валута и стоки, които се очаква да бъдат уредени в рамките на стандартния цикъл на сетълмент или в срок, който е обичаен за съответната борса или съответния вид сделки, или които, въпреки това не са уредени, но все пак се очаква да бъдат уредени;

б) пасиви, които са категоризирани като взаимозависими с активи в съответствие с член 428е;

в) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, предоставени от:

i) ЕЦБ или централната банка на държава членка;

ii) централната банка на трета държава;

iii) финансови клиенти;

г) други пасиви и капиталови елементи или инструменти, които не са посочени в членове 428л—428о.

4. Институциите прилагат коефициент на налично стабилно финансиране от 0% към абсолютната стойност на разликата, ако е отрицателна, между сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с положителна справедлива стойност и сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с отрицателна справедлива стойност, изчислени в съответствие с член 428г.

По отношение на изчислението по първа алинея се прилагат следните правила:

а) вариационният маржин, който институциите са получили от своите контрагенти, се приспада от справедливата стойност на нетираща съвкупност с положителна справедлива стойност, когато полученото обезпечение под формата на вариационен маржин отговаря на условията за определяне като актив от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в същия делегиран акт, и когато институциите имат законно право и оперативна възможност да използват повторно това обезпечение;

б) всички вариационни маржини, които институциите са предоставили на своите контрагенти, се изваждат от справедливата стойност на нетираща съвкупност с отрицателна справедлива стойност.

Член 428л

Коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %

За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %:

а) получени депозити, които удовлетворяват критериите за оперативни влогове, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

б) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, предоставени от:

i) централното правителство на държава членка или на трета държава;

ii) регионални правителства или местни органи на властта на държава членка или на трета държава;

iii) субекти от публичния сектор в държава членка или в трета държава;

iv) многостранните банки за развитие, посочени в член 117, параграф 2, и международните организации, посочени в член 118;

v) нефинансови корпоративни клиенти;

vi) кредитни кооперации, лицензирани от компетентен орган, дружества за лични инвестиции и клиенти, които са депозитни брокери, доколкото тези пасиви не попадат в обхвата на буква а) от настоящия параграф;

в) пасиви с остатъчен договорно установен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, предоставени от:

i) ЕЦБ или централната банка на държава членка;

ii) централната банка на трета държава;

iii) финансови клиенти;

г) други пасиви с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече, но по-малко от една година, които не са посочени в членове 428м, 428н и 428о.

Член 428м

Коефициент на налично стабилно финансиране от 90 %

За депозитите на дребно и на виждане, за депозитите на дребно с фиксиран срок на предизвестие, по-малък от една година, и за срочните депозити на дребно с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, които отговарят на съответните критерии за други влогове на дребно, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 90 %.

Член 428н

Коефициент на налично стабилно финансиране от 95 %

За депозитите на дребно и на виждане, за депозитите на дребно с фиксиран срок на предизвестие, по-малък от една година, и за срочните депозити на дребно с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, които отговарят на съответните критерии за стабилни влогове на дребно, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 95 %.

Член 428о

Коефициент на наличното стабилно финансиране от 100 %

За следните пасиви и капиталови елементи и инструменти се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 100 %:

а) елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията преди прилагане на корекциите, които се изискват от членове 32—35, приспаданията в съответствие с член 36 и освобожданията и алтернативните третирания, установени в членове 48, 49 и 79;

б) елементите на допълнителния капитал от първи ред на институцията преди приспадане на елементите, посочени в член 56, и преди да е приложен член 79, с изключение на инструменти с изрични или вградени опции, които, ако бъдат упражнени, ще намалят ефективния остатъчен срок до падежа на по-малко от една година;

в) елементите на капитала от втори ред на институцията преди прилагане на приспаданията, посочени в член 66, и преди да е приложен член 79, чиито остатъчен срок до падежа е една година или повече, с изключение на инструменти с изрични или вградени опции, които, ако бъдат упражнени, ще намалят ефективния остатъчен срок до падежа на по-малко от една година;

г) други капиталови инструменти на институцията с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на инструменти с изрични или вградени опции, които, ако бъдат упражнени, ще намалят ефективния остатъчен срок до падежа на по-малко от една година;

д) други обезпечени и необезпечени привлечени средства и пасиви с остатъчен срок до падежа от една година или повече, включително срочни депозити, освен ако в членове 428к—428н е посочено друго.

ГЛАВА 4

Изисквано стабилно финансиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 428п

Изчисляване на размера на изисквано стабилно финансиране

1. Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, размерът на изискваното стабилно финансиране се изчислява, като счетоводната стойност на различните категории или видове активи и задбалансови позиции се умножи по коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2. Общият размер на изискваното стабилно финансиране е сумата от претеглените стойности на активите и задбалансовите позиции.

2. Активите, които институциите са получили в заем, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа, не се включват в изчисляването на размера на изискваното стабилно финансиране, когато се отчитат в счетоводния баланс на институцията, но тя не разполага с правата на ползване по тези активи.

За активите, които институциите са получили в заем, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа, се прилагат коефициентите на изисквано стабилно финансиране съгласно раздел 2, когато тези активи не се отчитат в счетоводния баланс на институцията, но тя разполага с правата на ползване по тези активи.

3. Активите, които институциите са предоставили в заем, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа и за които институциите запазват права на ползване, се считат за обременени с тежести активи за целите на настоящата глава и за тях се прилагат коефициентите на изисквано стабилно финансиране съгласно раздел 2 от настоящата глава, дори когато тези активи не остават в счетоводния баланс на институцията. В противен случай такива активи не се включват в изчисляването на размера на изисквано стабилно финансиране.

4. Към обременен с тежести актив с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече се прилага коефициентът на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал към него съгласно раздел 2, ако беше свободен от тежести или коефициентът на изисквано стабилно финансиране, иначе приложим към този обременен с тежести актив — в зависимост от това кой от двата коефициента е по-висок. Същото важи и когато остатъчният срок до падежа на обременения с тежести актив е по-кратък от остатъчния срок до падежа на сделката, която е източник на обременяването с тежести.

За активите, които имат остатъчен период на обременяване с тежести, по-кратък от шест месеца, се прилагат коефициентите на изисквано стабилно финансиране съгласно раздел 2, които биха се прилагали за същите активи, ако бяха свободни от тежести.

5. Когато дадена институция използва повторно или залага повторно актив, получен в заем и отчитан задбалансово, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа, сделката, във връзка с която е получен в заем активът, се третира като обременена с тежести, при условие че падежът на тази сделка не може да настъпи, докато институцията не върне заетия актив.

6. Следните активи се считат за свободни от тежести:

а) включени в група активи, които са достъпни за незабавно ползване като обезпечение за получаване на допълнително финансиране в рамките на налични за институцията кредитни линии на база поет ангажимент или, когато групата се управлява от централна банка, за които не е поет ангажимент, но които още не са финансирани; в тези активи се включват активите, депозирани от кредитна институция в централна институция, в кооперативна мрежа или институционална защитна схема; институциите приемат, че активите в групата са обременени с тежести във възходящ ред въз основа на класификацията на активите по ликвидност съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, като се започва с активите, които не отговарят на изискванията за включване в ликвидния буфер;

б) активи, които институцията е получила като обезпечение с цел редуциране на кредитния риск в рамките на обезпечена кредитна сделка, обезпечена сделка по финансиране или сделка за размяна на обезпечения и с които институцията може да се разпорежда;

в) активи, които са обвързани с емитирането на покрити облигации като незадължителна свръхобезпеченост.

7. При нестандартни, временни операции, провеждани от ЕЦБ или от централната банка на държава членка или от централната банка на трета държава с цел изпълнение на мандата ѝ в период на обхванал целия пазар финансов стрес или извънредни макроикономически обстоятелства, за следните активи може да бъде определен по-нисък коефициент на изисквано стабилно финансиране:

а) обременени с тежести активи за целите на операциите, посочени в настоящата алинея, чрез дерогация от член 428аг, буква е) и член 428аз, параграф 1, буква а);

б) суми, произтичащи от посочените в настоящата алинея операции, чрез дерогация от член 428аг, буква г), подточки i) и ii), член 428ае, буква б) и член 428аж, буква в).

Компетентните органи определят, в съгласие с централната банка, която е контрагент по сделката, коефициента на изисквано стабилно финансиране, който следва да се приложи към активите, посочени в първа алинея, букви а) и б). За обременените с тежести активи, посочени в първа алинея, буква а), коефициентът на изисквано стабилно финансиране, който трябва да се приложи, не може да бъде по-нисък от коефициента на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал към тези активи съгласно раздел 2, ако бяха свободни от тежести.

Когато прилагат по-нисък коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с втора алинея, компетентните органи наблюдават отблизо въздействието на този по-нисък коефициент върху позициите на стабилно финансиране на институцията и вземат подходящи надзорни мерки, когато е необходимо.

8. С цел да се избегне двойно отчитане, институциите не включват активите, които са свързани с обезпечения, признати за вариационен маржин, предоставен в съответствие с член 428к, параграф 4, буква б) и член 428аз, параграф 2, или признати за предоставен първоначален маржин или за вноска в гаранционен фонд на ЦК в съответствие с член 428аж, букви а) и б), в други части на изчислението на размера на изискваното стабилно финансиране в съответствие с настоящата глава.

9. Институциите включват в изчислението на размера на изисквано стабилно финансиране финансовите инструменти, чуждестранната валута и стоките, за които е изпълнено нареждане за покупка. Те не включват в изчислението на размера на изисквано стабилно финансиране финансовите инструменти, чуждестранната валута и стоките, за които е изпълнено нареждане за продажба, при условие че тези сделки не са отразени като деривати или обезпечени сделки по финансиране в счетоводния баланс на институциите и че тези сделки ще бъдат отразени в счетоводния баланс на институциите при приключване на сетълмента.

10. Компетентните органи могат да определят коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които да се прилагат за задбалансовите експозиции, които не са посочени в настоящата глава, за да се гарантира, че институциите разполагат с подходящ размер на налично стабилно финансиране за частта от тези експозиции, за която се очаква да е необходимо финансиране в рамките на едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране. За определянето на тези коефициенти компетентните органи вземат предвид по-специално съществените щети върху репутацията на институцията, които биха могли да възникнат, ако тя не осигури това финансиране.

Най-малко веднъж годишно компетентните органи докладват на ЕБО за видовете задбалансови експозиции, за които са определили коефициенти на изисквано стабилно финансиране. В този доклад компетентните органи разясняват и методиката, която са използвали за определяне на тези коефициенти.

Член 428р

Остатъчен срок до падежа на актив

1. Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, институциите вземат предвид остатъчния договорно установен срок до падежа на своите активи и задбалансови сделки, когато определят коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат за техните активи и задбалансови позиции в съответствие с посоченото в раздел 2.

2. Институциите третират активите, които са били отделени в съответствие с член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012, в съответствие с базисните експозиции на тези активи. Институциите обаче прилагат за тези активи по-високи коефициенти на изисквано стабилно финансиране в зависимост от срока на обременяването с тежести, който следва да бъдат определен от компетентните органи, които отчитат дали институцията е в състояние свободно да се разпорежда или да разменя такива активи, както и срока на пасивите към клиентите на институциите, за които се отнася това изискване за отделяне.

3. При изчисляването на остатъчния срок до падежа на даден актив институциите вземат под внимание опциите въз основа на допускането, че емитентът или контрагентът ще упражни всяка опция за удължаване на срока до падежа на актива. За опции, които могат да бъдат упражнени по преценка на институцията, институциите и компетентните органи вземат предвид свързаните с репутацията фактори, които могат да ограничат възможността на институцията да не упражни опцията и по-специално пазарните очаквания и очакванията на клиентите, че институцията следва да удължи срока до падежа на определени активи при настъпването на техния падеж.

4. С цел определяне на коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с раздел 2, за заемите с анюитетни вноски с остатъчен договорно установен срок до падежа от една година или повече, която и да е част от заема, чийто падеж настъпва след по-малко от шест месеца, и която и да е част, чийто падеж настъпва след повече от шест месеца, но по-малко от една година, се третира съответно като имаща остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и повече от шест месеца, но по-малко от една година.

Раздел 2

Коефициенти на изисквано стабилно финансиране

Член 428c

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 0 %

1. За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 0 %:

   а) свободни от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като висококачествени ликвидни активи от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, без изключително висококачествените покрити облигации, посочени в този делегиран акт, независимо от това дали отговарят на оперативните изисквания, установени в този делегиран акт;

   б) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 0 % за изчисляването на отношението на ликвидно покритие съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в този делегиран акт;

   в) всички резерви на институцията, държани в ЕЦБ или в централната банка на държава членка или в централната банка на трета държава, включително задължителните резерви и свръхрезервите;

г) всички вземания от ЕЦБ, от централната банка на държава членка или от централната банка на трета държава с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

д) вземания, възникнали в резултат на сключена сделка при продажби на финансови инструменти, чуждестранна валута или стоки, които се очаква да бъдат уредени в рамките на стандартния цикъл на сетълмент или в срок, обичаен за съответната борса или съответния вид сделка, или които, въпреки това, не са уредени, но все пак се очаква да бъдат уредени;

е) активи, които са категоризирани като взаимозависими с пасиви в съответствие с член 428е;

ж) дължими суми по сделки за финансиране с ценни книжа с финансови клиенти, когато тези сделки са с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, когато тези дължими суми са обезпечени с активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, без изключително висококачествените покрити облигации, посочени в него, и когато институцията би имала законно право и оперативна възможност да използва повторно тези активи през целия срок на сделката.

Институциите отчитат дължимите суми по първа алинея, буква ж) от настоящия параграф на нетна основа, когато се прилага член 428д.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква в), със съгласието на съответната централна банка компетентните органи могат да решат да прилагат по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране към задължителните резерви, като вземат предвид по-специално степента, в която изискванията за резерви се прилагат за хоризонт от една година и поради това изискват съответното стабилно финансиране.

За дъщерни предприятия, чиито главни управления се намират в трета държава, където за задължителните резерви на централната банка се прилага по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране съгласно изискването за нетно стабилно финансиране, определено в националното право на тази трета държава, за целите на консолидацията се взема предвид този по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране.

Член 428т

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 5 %

1. За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 5 %:

   а) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 5 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в този делегиран акт;

б) суми, дължими по сделки за финансиране с ценни книжа с финансови клиенти, когато остатъчният срок до падежа за тези сделки е по-малък от шест месеца и които са различни от посочените в член 428c, параграф 1, буква ж);

в) неусвоената част от кредитните и ликвидните улеснения на база поет ангажимент съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

г) задбалансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране, посочени в приложение I, с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца.

Институциите отчитат дължимите суми по първа алинея, буква б) от настоящия параграф на нетна основа, когато се прилага член 428д.

2. За всички нетиращи съвкупности от договори за деривати институциите прилагат коефициент на изисквано стабилно финансиране от 5% към абсолютните справедливи стойности на тези нетиращи съвкупности от договори за деривати преди отчитането на предоставените обезпечения, когато тези нетиращи съвкупности имат отрицателни справедливи стойности. За целите на настоящия параграф институциите определят справедливата стойност преди отчитането на предоставените обезпечения или сетълмент плащанията и приходите, свързани с промяната в пазарната оценка на такива договори.

Член 428у

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 7 %

За свободните от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като изключително висококачествени покрити облигации от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 7%, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428ф

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 7,5 %

За задбалансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране, посочени в приложение I, с остатъчен срок до падежа от най-малко шест месеца, но по-малко от една година, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 7,5 %.

Член 428х

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 10 %

За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 10 %:

а) суми, дължими по сделки с финансови клиенти, с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, различни от посочените в член 428с, параграф 1, буква ж) и член 428т, параграф 1, буква б);

б) балансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

в) задбалансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране, посочени в приложение I, с остатъчен срок до падежа от една година или повече.

Член 428ц

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 12 %

За свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 12 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 12 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428ч

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 15 %

За свободните от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2А съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 15 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428ш

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 20 %

За свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 20 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 20 %, независимо от това дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428щ

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 25 %

За свободните от тежести секюритизации от ниво 2Б съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 25%, независимо от това дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428аа

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 30 %

За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 30 %:

а) свободни от тежести висококачествени покрити облигации съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо от това дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт;

б) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 30 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428аб

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 35 %

За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 35 %:

а) свободни от тежести секюритизации от ниво 2Б съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт;

б) свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 35 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428ав

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 40 %

За свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 40 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие в съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 40 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428аг

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 50 %

За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 50 %:

а) свободните от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2Б съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, с изключение на секюритизациите от ниво 2Б и висококачествените покрити облигации съгласно този делегиран акт, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в този делегиран акт;

б) депозити, държани от институцията в друга финансова институция, които удовлетворяват критериите за оперативни влогове, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

в) дължими суми по сделки с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, със:

i) централното правителство на държава членка или на трета държава;

ii) регионални правителства или местни органи на властта в държава членка или в трета държава;

iii) субекти от публичния сектор на държава членка или на трета държава;

iv) многостранните банки за развитие, посочени в член 117, параграф 2, и международните организации, посочени в член 118;

v) нефинансови предприятия, клиенти на дребно и малки и средни предприятия (МСП);

vi) кредитни кооперации, лицензирани от компетентен орган, дружества за лични инвестиции и клиенти, които са депозитни брокери, доколкото тези активи не попадат в обхвата на буква б) от настоящия параграф;

г) дължими суми по сделки с остатъчен срок до падежа от най-малко шест месеца, но по-малко от една година, със:

i) Европейската централна банка или централната банка на държава членка;

ii) централната банка на трета държава;

iii) финансови клиенти;

д) балансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране, с остатъчен срок до падежа от най-малко шест месеца, но по-малко от една година;

е) обременени с тежести активи с остатъчен срок до падежа от най-малко шест месеца, но по-малко от една година, с изключение на случаите, когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с членове 428ад—428аз, ако бяха свободни от тежести, като в този случай се прилага по-високият коефициент на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал за тези активи, ако бяха свободни от тежести;

ж) други активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, освен ако в членове 428с—428ав не е предвидено друго.

Член 428ад

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 55 %

За свободни от тежести акции или дялове в ПКИ, които отговарят на условията за намаление от 55 % за изчисляване на отношението на ликвидно покритие в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 55 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428ае

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 65 %

За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 65 %:

а) свободни от тежести заеми, обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти, или свободни от тежести жилищни заеми, гарантирани изцяло от приемлив доставчик на защита, посочени в член 129, параграф 1, буква д), с остатъчен срок до падежа от една година или повече, при условие че за тези заеми е определено рисково тегло от 35 % или по-малко в съответствие с трета част, дял II, глава 2;

б) свободни от тежести заеми с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на заемите за финансови клиенти и на заемите, посочени в членове 428с—428аг, при условие че за тези заеми е определено рисково тегло от 35 % или по-малко в съответствие с трета част, дял II, глава 2.

Член 428аж

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 85 %

За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 85 %:

а) активи и задбалансови позиции, включително парични средства, предоставени като първоначален маржин за договори за деривати, освен когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с член 428аз, ако бяха свободни от тежести, като в този случай се прилага по-високият коефициент на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал за тези активи, ако бяха свободни от тежести;

б) активи и задбалансови позиции, включително парични средства, предоставени като вноска в гаранционния фонд на ЦК, освен когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с член 428аз, ако бяха свободни от тежести, като в този случай се прилага по-високият коефициент на изисквано стабилно финансиране, който се прилага за свободните от тежести активи;

в) свободни от тежести заеми с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на заемите за финансови клиенти и на заемите, посочени в членове 428с—428ае, които не са просрочени с повече от 90 дни и за които е определено рисково тегло от повече от 35% в съответствие с трета част, дял II, глава 2;

г) балансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране, с остатъчен срок до падежа от една година или повече;

д) свободни от тежести ценни книжа с остатъчен срок до падежа от една година или повече, които не са в неизпълнение в съответствие с член 178 и които не отговарят на условията за определяне като ликвидни активи съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

е) свободни от тежести борсово-търгувани капиталови инструменти, които не отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2Б в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

ж) физически търгувани стоки, включително злато, но без да се включват стоковите деривати;

з) обременени с тежести активи с остатъчен срок до падежа от една година или повече в група от обезпечения, финансиран от покрити облигации в съответствие с посоченото в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, или покрити облигации, които отговарят на изискванията за приемливост за третирането, посочено в член 129, параграф 4 или 5 от настоящия регламент.

Член 428аз

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 100 %

1. За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 100 %:

   а) освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, обременени с тежести активи с остатъчен срок до падежа от една година или повече;

б) активи, различни от посочените в членове 428c—428аж, включително заеми за финансови клиенти с остатъчен договорно установен срок до падежа от една година или повече, необслужвани експозиции, приспаднати от собствения капитал позиции, дълготрайни активи, капиталови инструменти, които не се търгуват на призната борса, задържани лихвени плащания, активи, свързани със застраховки, ценни книжа в неизпълнение.

2. Институциите прилагат коефициент на изисквано стабилно финансиране от 100 % към разликата, ако е положителна, между сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с положителна справедлива стойност и сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с отрицателна справедлива стойност, изчислени в съответствие с член 428г.

По отношение на изчислението по първа алинея се прилагат следните правила:

а) вариационният маржин, който институциите са получили от своите контрагенти, се приспада от справедливата стойност на нетираща съвкупност с положителна справедлива стойност, когато обезпечението, получено под формата на вариационен маржин, отговаря на условията за определяне като актив от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в същия делегиран акт, и когато институциите имат законно право и оперативна възможност да използват повторно това обезпечение;

б) всички вариационни маржини, които институциите са предоставили на своите контрагенти, се приспадат от справедливата стойност на нетираща съвкупност с отрицателна справедлива стойност.

ГЛАВА 5

Дерогация за малки и несложни институции

Член 428аи

Дерогация за малки и несложни институции

Чрез дерогация от глава 3 и глава 4 малките и несложни институции могат да изберат, с предварително разрешение от техния компетентен орган, да изчислят в процентно изражение отношението между наличното стабилно финансиране на дадена институция, посочено в глава 6, и изискваното стабилно финансиране на институцията, посочено в глава 7.

Компетентният орган може да изиска от дадена малка и несложна институция да изпълнява изискването за нетно стабилно финансиране въз основа на наличното стабилно финансиране на институцията, посочено в глава 3, и на изискваното стабилно финансиране, посочено в глава 4, когато счита, че опростената методика не е целесъобразна за отчитане на рисковете, свързани с финансирането на тази институция.

ГЛАВА 6

Налично стабилно финансиране за опростеното изчисляване на отношението на нетно стабилно финансиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 428ай

Опростено изчисляване на размера на наличното стабилно финансиране

1. Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, размерът на наличното стабилно финансиране се изчислява, като счетоводната стойност на различните категории или видове пасиви и собствен капитал се умножи по коефициентите на налично стабилно финансиране, които се прилагат съгласно раздел 2. Общият размер на наличното стабилно финансиране е сумата от претеглените стойности на пасивите и собствения капитал.

2. Облигациите и другите дългови ценни книжа, които са емитирани от институцията, продават се изключително на пазара на дребно и се държат по сметка на дребно, могат да бъдат третирани като принадлежащи към съответната категория влогове на дребно. Въвеждат се ограничения, съгласно които тези инструменти се купуват и притежават единствено от клиенти на дребно.

Член 428ак

Остатъчен срок до падежа на пасив или на собствения капитал

1. Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, институциите вземат предвид остатъчния договорно установен срок до падежа на своите пасиви и собствен капитал, за да определят коефициентите на налично стабилно финансиране, които се прилагат съгласно раздел 2.

2. Институциите вземат предвид съществуващите възможности за определяне на остатъчния срок до падежа на пасива или на собствения капитал. Те правят това въз основа на допускането, че контрагентът ще упражни кол опциите на възможно най-ранната дата. За опции, които могат да бъдат упражнени по преценка на институцията, институциите и компетентните органи вземат предвид свързаните с репутацията фактори, които могат да ограничат възможността на институцията да не упражни опцията, по-специално пазарните очаквания, че институциите следва да изкупят обратно някои пасиви преди падежа им.

3. Институциите третират депозитите с фиксиран срок на предизвестие според срока на предизвестието, а срочните депозити — според техния остатъчен срок до падежа. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член институциите не вземат предвид възможностите за предсрочно теглене, когато вложителят трябва да плати съществена такса за предсрочни тегления, направени преди изтичането на една година, като съответната такса е посочена в делегирания акт, по член 460, параграф 1, при определянето на остатъчния срок до падежа на срочните депозити на дребно.

4. С цел определяне на коефициентите на налично стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2, за пасивите с остатъчен договорно установен срок до падежа от една година или повече, която и да е част от пасивите, чийто падеж настъпва след по-малко от шест месеца, и която и да е част от пасивите, чийто падеж настъпва между шест месеца и по-малко от една година, се третира като имаща остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и съответно между шест месеца и по-малко от една година.

Раздел 2

Коефициенти на налично стабилно финансиране

Член 428ал

Коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %

1. Освен ако в настоящия раздел не е предвидено друго, за всички пасиви без посочен падеж, включително късите позиции и позициите с отворен падеж, се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0%, с изключение на следните:

   а) отсрочени данъчни пасиви, които се третират в съответствие с най-близката възможна дата, на която тези пасиви могат да бъдат погасени;

   б) малцинствени участия, които се третират в съответствие със срока на съответния инструмент.

2. За отсрочените данъчни пасиви и малцинствените участия, посочени в параграф 1 се прилага един от следните коефициенти:

   а) 0 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е по-малко от една година;

   б) 100 %, когато ефективният остатъчен срок до падежа на отсрочения данъчен пасив или малцинственото участие е една година или повече.

3. За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 0 %:

а) задължения, възникнали в резултат на сключена сделка при покупки на финансови инструменти, чуждестранна валута и стоки, които се очаква да бъдат уредени в рамките на стандартния цикъл на сетълмент или в срок, който е обичаен за съответната борса или съответния вид сделка, или които, въпреки това, не са уредени, но все пак се очаква да бъдат уредени;

б) пасиви, които са категоризирани като взаимозависими с активи в съответствие с член 428е;

в) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, предоставени от:

i) ЕЦБ или централната банка на държава членка;

ii) централната банка на трета държава;

iii) финансови клиенти;

г) други пасиви и капиталови елементи или инструменти, които не са посочени в настоящия член и в членове 428ам—428ап.

4. Институциите прилагат коефициент на налично стабилно финансиране от 0% към абсолютната стойност на разликата, ако е отрицателна, между сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с положителна справедлива стойност и сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с отрицателна справедлива стойност, изчислени в съответствие с член 428г.

По отношение на изчислението по първа алинея се прилагат следните правила:

а) вариационният маржин, който институциите са получили от своите контрагенти, се приспада от справедливата стойност на нетираща съвкупност с положителна справедлива стойност, когато обезпечението, получено под формата на вариационен маржин, отговаря на условията за определяне като актив от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в същия делегиран акт, и когато институциите имат законно право и оперативна възможност да използват повторно това обезпечение;

б) всички вариационни маржини, които институциите са предоставили на своите контрагенти, се приспадат от справедливата стойност на нетираща съвкупност с отрицателна справедлива стойност.

Член 428ам

Коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %

За следните пасиви се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 50 %:

а) получени депозити, които удовлетворяват критериите за оперативни влогове, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

б) пасиви с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, предоставени от:

i) централното правителство на държава членка или на трета държава;

ii) регионални правителства или местни органи на властта в държава членка или в трета държава;

iii) субекти от публичния сектор на държава членка или на трета държава;

iv) многостранните банки за развитие, посочени в член 117, параграф 2, и международните организации, посочени в член 118;

v) нефинансови корпоративни клиенти;

vi) кредитни кооперации, лицензирани от компетентен орган, дружества за лични инвестиции и клиенти, които са депозитни брокери, с изключение на получените депозити, които удовлетворяват критериите за оперативни влогове, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1.

Член 428ан

Коефициент на налично стабилно финансиране от 90 %

За депозитите на дребно и на виждане, за депозитите на дребно с фиксиран срок на предизвестие, по-малък от една година и за срочните депозити на дребно с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, които отговарят на съответните критерии за други влогове на дребно, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 90 %.

Член 428ао

Коефициент на налично стабилно финансиране от 95 %

За депозитите на дребно и на виждане, за депозитите на дребно с фиксиран срок на предизвестие, по-малък от една година и за срочните депозити на дребно с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, които отговарят на съответните критерии за стабилни влогове на дребно, установени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 95%.

Член 428ап

Коефициент на налично стабилно финансиране от 100 %

За следните пасиви и капиталови елементи и инструменти се прилага коефициент на налично стабилно финансиране от 100%:

а) елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията преди прилагане на корекциите, които се изискват съгласно членове 32—35, приспаданията в съответствие с член 36 и освобожданията и алтернативните третирания, установени в членове 48, 49 и 79;

б) елементите на допълнителния капитал от първи ред на институцията преди приспадане на елементите, посочени в член 56 и преди да е приложен член 79, с изключение на инструментите с изрични или вградени опции, които, ако бъдат упражнени, ще намалят ефективния остатъчен срок до падежа на по-малко от една година;

в) елементите на капитала от втори ред на институцията преди прилагане на приспаданията, посочени в член 66 и преди да е приложен член 79, които имат остатъчен срок до падежа една година или повече, с изключение на инструментите с изрични или вградени опции, които, ако бъдат упражнени, ще намалят ефективния остатъчен срок до падежа на по-малко от една година;

г) други капиталови инструменти на институцията с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на инструментите с изрични или вградени опции, които, ако бъдат упражнени, ще намалят ефективния остатъчен срок до падежа на по-малко от една година;

д) други обезпечени и необезпечени привлечени средства и пасиви с остатъчен срок до падежа от една година или повече, включително срочни депозити, освен ако в членове 428ал—428ао не е посочено друго.

ГЛАВА 7

Изисквано стабилно финансиране за опростеното изчисляване на отношението на нетно стабилно финансиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 428ар

Опростено изчисляване на размера на изискваното стабилно финансиране

1. Освен ако в настоящата глава е предвидено друго, за малките и несложни институции размерът на изискваното стабилно финансиране се изчислява, като счетоводната стойност на различните категории или видове активи и задбалансови позиции се умножи по коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с посоченото в раздел 2. Общият размер на изискваното стабилно финансиране е сумата от претеглените стойности на активите и задбалансовите позиции.

2. Активите, които институциите са получили в заем, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа, които се отчитат в техните счетоводни баланси и за които институциите нямат права на ползване, не се включват в изчисляването на размера на изискваното стабилно финансиране.

   За активите, които институциите са получили в заем, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа, които не се отчитат в техните счетоводни баланси, но за които институциите имат права на ползване, се прилагат коефициенти на изисквано стабилно финансиране съгласно раздел 2.

3. Активите, които институциите са предоставили в заем, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа и за които институциите запазват права на ползване, дори когато те не остават в техните счетоводни баланси, се считат за обременени с тежести активи за целите на настоящата глава и за тях се прилагат коефициентите на изисквано стабилно финансиране съгласно раздел 2. В противен случай такива активи не се включват в изчисляването на размера на изискваното стабилно финансиране.

4. Към обременен с тежести актив с остатъчен срок до падежа от шест месеца или повече се прилага коефициентът на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал към него съгласно раздел 2, ако беше свободен от тежести или коефициентът на изисквано стабилно финансиране, иначе приложим към този обременен с тежести актив — в зависимост от това кой от двата коефициента е по-висок. Същото важи и когато остатъчният срок до падежа на обременения с тежести актив е по-кратък от остатъчния срок до падежа на сделката, която е източника на обременяването с тежести.

   За активите, които имат остатъчен период на обременяване с тежести, по-кратък от шест месеца, се прилагат коефициентите на изисквано стабилно финансиране съгласно раздел 2, които биха се прилагали за същите активи, ако бяха свободни от тежести.

5. Когато дадена институция използва повторно или залага повторно актив, получен в заем и отчитан задбалансово, включително чрез сделки за финансиране с ценни книжа, сделката, във връзка с която е получен в заем активът, се третира като обременена с тежести, доколкото падежът на тази сделка не може да настъпи, докато институцията не върне заетия актив.

6. Следните активи се считат за свободни от тежести:

а) включени в група активи, които са достъпни за незабавно ползване като обезпечение за получаване на допълнително финансиране в рамките на налични за институцията кредитни линии на база поет ангажимент или, когато групата се управлява от централна банка, за които не е поет ангажимент, но които още не са финансирани, включително активи, депозирани от кредитна институция в централната институция в кооперативна мрежа или институционална защитна схема;

б) активи, които институцията е получила като обезпечение с цел редуциране на кредитния риск в рамките на обезпечена кредитна сделка, обезпечена сделка по финансиране или сделка за размяна на обезпечения и с които институцията може да се разпорежда;

в) активи, които са обвързани с емитирането на покрити облигации като незадължителна свръхобезпеченост.

За целите на първа алинея, буква а) от настоящия параграф институциите приемат, че активите в групата са обременени с тежести във възходящ ред въз основа на класификацията на активите по ликвидност, установена в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, като се започва с активите, които не отговарят на изискванията за включване в ликвидния буфер.

7. При нестандартни, временни операции, провеждани от ЕЦБ или от централната банка на държава членка или централната банка на трета държава с цел изпълнение на мандата ѝ в период на обхванал целия пазар финансов стрес или извънредни макроикономически обстоятелства, за следните активи може да бъде определен по-нисък коефициент на изискваното стабилно финансиране:

а) обременени с тежести активи за операциите, посочени в настоящата алинея, чрез дерогация от член 428ац и от член 428ащ, параграф 1, буква а);

б) суми, произтичащи от операциите, посочени в настоящата алинея, чрез дерогация от член 428ац и член 428аш, буква б).

Компетентните органи определят, в съгласие с централната банка, която е контрагент по сделката, коефициента на изисквано стабилно финансиране, който следва да се приложи към активите, посочени в първа алинея, букви а) и б). За обременените с тежести активи, посочени в първа алинея, буква а), коефициентът на изисквано стабилно финансиране, който трябва да се приложи, не може да бъде по-нисък от коефициента на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал за тези активи в съответствие с раздел 2, ако те бяха свободни от тежести.

Когато прилагат по-нисък коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с втора алинея, компетентните органи наблюдават отблизо въздействието на този по-нисък коефициент върху позициите на стабилно финансиране на институцията и вземат подходящи надзорни мерки, когато е необходимо.

8. Институциите не включват активите, които са свързани с обезпечения, признати за вариационен маржин, предоставен в съответствие с член 428к, параграф 4, буква б) и член 428аз, параграф 2, или за предоставен първоначален маржин или за вноска в гаранционен фонд на ЦК в съответствие с член 428аж, букви а) и б), в други части на изчислението на размера на изисквано стабилно финансиране в съответствие с настоящата глава, с цел да се избегне двойно отчитане.

9. Институциите включват в изчислението на размера на изисквано стабилно финансиране финансовите инструменти, чуждестранната валута и стоките, за които е изпълнено нареждане за покупка. Те не включват в изчислението на размера на изисквано стабилно финансиране финансовите инструменти, чуждестранната валута и стоките, за които е изпълнено нареждане за продажба, при условие че тези сделки не са отразени като деривати или обезпечени сделки по финансиране в счетоводните баланси на институциите и че тези сделки трябва да бъдат отразени в счетоводните баланси на институциите при приключване на сетълмента.

10. Компетентните органи могат да определят коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които да се прилагат за задбалансовите експозиции, които не са посочени в настоящата глава, за да се гарантира, че институциите разполагат с подходящ размер на налично стабилно финансиране за частта от тези експозиции, за която се очаква да е необходимо финансиране в рамките на едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране. За определянето на тези коефициенти компетентните органи вземат предвид по-специално съществените щети върху репутацията на институцията, които биха могли да възникнат, ако тя не осигури това финансиране.

Най-малко веднъж годишно компетентните органи докладват на ЕБО за видовете задбалансови експозиции, за които са определили коефициенти на изисквано стабилно финансиране. В този доклад компетентните органи разясняват и методиката, която са използвали за определяне на тези коефициенти.

Член 428c

Остатъчен срок до падежа на актив

1. Освен ако в настоящата глава не е предвидено друго, институциите вземат предвид остатъчния договорно установен срок до падежа на своите активи и задбалансови сделки, когато определят коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат за техните активи и задбалансови позиции в съответствие с посоченото в раздел 2.

2. Институциите третират активите, които са били отделени в съответствие с член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012, в съответствие с базисните експозиции на тези активи. Институциите обаче прилагат за тези активи по-високи коефициенти на изисквано стабилно финансиране в зависимост от срока на обременяването с тежести, който трябва да бъде определен от компетентните органи, които отчитат дали институцията е в състояние свободно да се разпорежда или да разменя такива активи, както и срока на пасивите към клиентите на институциите, за които се отнася това изискване за отделяне.

3. При изчисляването на остатъчния срок до падежа на даден актив институциите вземат под внимание опциите въз основа на допускането, че емитентът или контрагентът ще упражни всяка опция за удължаване на срока до падежа на актива. За опции, които могат да бъдат упражнени по преценка на институцията, институциите и компетентните органи вземат предвид свързаните с репутацията фактори, които могат да ограничат възможността на институцията да не упражни опцията, по-специално пазарните очаквания и очакванията на клиентите, че институцията следва да удължи срока до падежа на определени активи при настъпването на техния падеж.

4. За определянето на коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат в съответствие с раздел 2, за заемите с анюитетни вноски с договорно установен остатъчен срок до падежа от една година или повече, частите, чиито срок до падежа е по-малко от шест месеца и между шест месеца и по-малко от една година, се считат за имащи остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца и съответно между шест месеца и по-малко от една година.

Раздел 2

Коефициенти на изисквано стабилно финансиране

Член 428ат

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 0 %

1. За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 0 %:

   а) свободни от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като висококачествени ликвидни активи от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, без изключително висококачествените покрити облигации, посочени в този делегиран акт, независимо дали отговарят на оперативните изисквания, установени в същия делегиран акт;

   б) всички резерви на институцията, държани в ЕЦБ или в централната банка на държава членка или централната банка на трета държава, включително задължителните резерви и свръхрезервите;

   в) всички вземания от ЕЦБ, централната банка на държава членка или централната банка на трета държава с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца;

   г) активи, които са категоризирани като взаимозависими с пасиви в съответствие с член 428е.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква б), със съгласието на съответната централна банка компетентните органи могат да решат да прилагат по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране към задължителните резерви, като вземат предвид по-специално степента, в която изискванията за резерви се прилагат за хоризонт от една година и поради това изискват съответното стабилно финансиране.

За дъщерни предприятия, чиито главни управления се намират в трета държава, когато за задължителните резерви на централната банка се прилага по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с изискването за нетно стабилно финансиране, установено в националното право на тази трета държава,, за целите на консолидацията се взема предвид този по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране.

Член 428ау

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 5 %

1. За неусвоената част от кредитните и ликвидните улеснения на база поет ангажимент, определени в делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 5 %.

2. За всички нетиращи съвкупности от договори за деривати институциите прилагат коефициент на изисквано стабилно финансиране от 5 % към абсолютните справедливи стойности на тези нетиращи съвкупности от договори за деривати преди отчитането на предоставените обезпечения, когато тези нетиращи съвкупности имат отрицателни справедливи стойности. За целите на настоящия параграф институциите определят справедливата стойност преди отчитането на предоставените обезпечения или сетълмент плащанията и приходите, свързани с промяната в пазарната оценка на такива договори.

Член 428аф

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 10 %

За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 10%:

а) свободните от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като изключително висококачествени покрити облигации от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт;

б) задбалансови позиции,свързани с продукти за търговско финансиране,, посочени в приложение I.

Член 428ах

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 20 %

За свободните от тежести активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2А съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, и за свободни от тежести акции или дялове в ПКИ съгласно същия делегиран акт, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 20 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт.

Член 428ац

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 50 %

За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 50 %:

а) обезпечени и необезпечени заеми с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, при условие че периодът на обременяване с тежести е под една година;

б) всякакви други активи с остатъчен срок до падежа от по-малко от една година, освен ако в членове 428ат—428ах е предвидено друго;

в) обременени с тежести активи с остатъчен срок до падежа от най-малко шест месеца, но по-малко от една година, с изключение на случаите, когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с членове 428ач, 428аш и 428ащ, ако бяха свободни от тежести, в който случай се прилага по-високият коефициент на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал за тези активи, ако бяха свободни от тежести.

Член 428ач

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 55 %

За активи, които отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2Б съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1 и за акции или дялове в ПКИ съгласно същия делегиран акт, се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 55 %, независимо дали отговарят на оперативните изисквания и на изискванията за състава на ликвидния буфер, установени в същия делегиран акт, при условие че периодът на обременяване с тежести е под една година.

Член 428аш

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 85 %

За следните активи и задбалансови позиции се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 85 %:

а) активи и задбалансови позиции, включително парични средства, предоставени като първоначален маржин по договори за деривати или предоставени като вноска в гаранционния фонд на ЦК, освен когато за тези активи би бил определен по-висок коефициент на изисквано стабилно финансиране в съответствие с член 428ащ, ако бяха свободни от тежести, когато се прилага по-високият коефициент на изисквано стабилно финансиране, който би се прилагал за тези активи, ако бяха свободни от тежести;

б) свободни от тежести заеми с остатъчен срок до падежа от една година или повече, с изключение на заемите за финансови клиенти, които не са просрочени с повече от 90 дни;

в) балансови позиции, свързани с продукти за търговско финансиране, с остатъчен срок до падежа от една година или повече;

г) свободни от тежести ценни книжа с остатъчен срок до падежа от една година или повече, които не са в неизпълнение в съответствие с член 178 и които не отговарят на условията за определяне като ликвидни активи съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

д) свободни от тежести борсово търгувани капиталови инструменти, които не отговарят на условията за определяне като активи от ниво 2Б в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1;

е) физически търгувани стоки, включително злато, но без да се включват стоковите деривати.

Член 428ащ

Коефициент на изисквано стабилно финансиране от 100 %

1. За следните активи се прилага коефициент на изисквано стабилно финансиране от 100 %:

   а) обременени с тежести активи с остатъчен срок до падежа от една година или повече;

   б) активи, различни от посочените в членове 428ат—428аш, включително заеми за финансови клиенти с остатъчен договорно установен срок до падежа от една година или повече, необслужвани експозиции, приспаднати от собствения капитал позиции, дълготрайни активи, капиталови инструменти, които не се търгуват на призната борса, задържани лихвени плащания, активи, свързани със застраховки, ценни книжа в неизпълнение.

2. Институциите прилагат коефициент на изисквано стабилно финансиране от 100 % към разликата, ако е положителна, между сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с положителна справедлива стойност и сбора от справедливите стойности за всички нетиращи съвкупности с отрицателна справедлива стойност, изчислени в съответствие с член 428г.

По отношение на изчислението по първа алинея се прилагат следните правила:

а) вариационният маржин, който институциите са получили от своите контрагенти, се приспада от справедливата стойност на нетираща съвкупност с положителна справедлива стойност, когато обезпечението, получено под формата на вариационен маржин, отговаря на условията за определяне като актив от ниво 1 съгласно делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, с изключение на изключително висококачествените покрити облигации, посочени в същия делегиран акт, и когато институциите имат законно право и оперативна възможност да използват повторно това обезпечение;

б) всички вариационни маржини, които институциите са предоставили на своите контрагенти, се приспадат от справедливата стойност на нетиращата съвкупност с отрицателна справедлива стойност.“;

117) Седма част се заменя със следното:

„СЕДМА ЧАСТ
ЛИВЪРИДЖ

Член 429
Изчисляване на отношението на ливъридж

1. Институциите изчисляват отношението си на ливъридж съгласно методологията по параграфи 2, 3 и 4.

2. Отношението на ливъридж се изчислява, като мярката за капитал на институцията се разделя на мярката за обща експозиция на тази институция, и се изразява в проценти.

Институциите изчисляват отношението на ливъридж към отчетната референтна дата.

3. За целите на параграф 2 мярката за капитал е капиталът от първи ред.

4. За целите на параграф 2 мярката за обща експозиция е сборът на стойностите на експозициите на:

а) активите, с изключение на изброените в приложение II договори за деривати, кредитните деривати и позициите, посочени в член 429д, изчислени в съответствие с член 429б, параграф 1;

б) изброените в приложение II договори за деривати и кредитните деривати, включително задбалансовите договори и кредитни деривати, изчислени в съответствие с членове 429в и 429г;

в) добавките за кредитен риск от контрагента за сделки за финансиране с ценни книжа, включително когато се отчитат задбалансово, изчислени в съответствие с член 429д;

г) задбалансовите позиции, с изключение на изброените в приложение II договори за деривати, кредитните деривати, сделките за финансиране с ценни книжа и позициите, посочени в членове 429г и 429ж, изчислени в съответствие с член 429е;

д) стандартни покупки или продажби, чийто сетълмент предстои, изчислени в съответствие с член 429ж.

Институциите третират транзакциите с удължен сетълмент в съответствие с първа алинея, букви а)—г), според случая.

Институциите могат да намалят стойностите на експозициите, посочени в първа алинея, букви а) и г), със съответния размер на корекциите за общ кредитен риск на балансовите и задбалансовите позиции съответно при спазване на долна граница 0, когато корекциите за кредитен риск са намалили капитала от първи ред.

5. Чрез дерогация от параграф 4, буква г) се прилагат следните разпоредби:

а) дериватен инструмент, който се счита за задбалансова позиция в съответствие с параграф 4, буква г), но се третира като дериват в съответствие с приложимата счетоводна рамка, подлежи на третирането, предвидено в посочената буква;

б) когато клиент на институция, действаща като клирингов член, сключи сделка с деривати директно с ЦК и институцията гарантира изпълнението на произтичащите от тази сделка експозиции по търговско финансиране на своя клиент към ЦК, институцията изчислява своята експозиция, произтичаща от гаранцията, в съответствие с параграф 4, буква б), както би го направила, ако беше сключила сделката директно с клиента, включително по отношение на получаването или предоставянето на вариационен маржин под формата на парични средства.

Третирането, предвидено в първа алинея, буква б), се прилага и по отношение на институция, действаща като клиент на по-високо ниво, която гарантира изпълнението на експозициите по търговско финансиране на своя клиент.

За целите на първа алинея, буква б) и на втора алинея от настоящия параграф институциите могат да разглеждат свързан субект като клиент, само когато този субект е извън регулаторния обхват на консолидация на нивото, на което се прилага изискването, посочено в член 92, параграф 3, буква г).

6. За целите на параграф 4, буква д) от настоящия член и на член 429ж „стандартна покупка или продажба“ означава покупка или продажба на ценна книга по договор, чиито условия изискват доставка на ценната книга в рамките на срок, обикновено установен със закон или конвенция, приложими за съответния пазар.

7. Освен ако в настоящата част изрично не е предвидено друго, институциите изчисляват мярката за общата експозиция в съответствие със следните принципи:

   а) придобити физически или финансови обезпечения, гаранции или редуциране на кредитния риск не се използват за намаляване на мярката за общата експозиция;

   б) активите не се нетират с пасивите.

8. Чрез дерогация от параграф 7, буква б), институциите могат да намалят стойността на експозицията по заем за предварително финансиране или междинен заем с положителното салдо по спестовната сметка на длъжника, на когото е бил отпуснат заемът и да включат единствено получената сума в мярката за общата експозиция, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) отпускането на заема е обвързано с условие за откриване на спестовна сметка при институцията, която отпуска заема, и както заемът, така и спестовната сметка се уреждат от един и същ специален закон;

б) салдото по спестовната сметка не може да бъде изтеглено, изцяло или отчасти, от длъжника за цялата продължителност на заема;

в) институцията може безусловно и неотменяемо да ползва салдото по спестовната сметка за уреждане на всякакви искове, произтичащи от споразумението за заем в случаите, уредени от специалния закон, посочен в буква а), включително в случай на неплащане или несъстоятелност на длъжника.

„Заем за предварително финансиране“ или „междинен заем“ означава заем, предоставен на кредитополучателя за ограничен период от време с цел да се запълнят времевите несъответствия във финансирането на кредитополучателя до отпускането на окончателния заем в съответствие с критериите, определени в специалния закон, уреждащ такива сделки.

Член 429а

Експозиции, изключени от мярката за общата експозиция

1. Чрез дерогация от член 429, параграф 4, дадена институция може да изключи всяка от следните експозиции от мярката за общата експозиция:

   а) сумите, приспаднати от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква г);

   б) активите, приспаднати при изчисляването на мярката за капитал, посочена в член 429, параграф 3;

   в) експозициите, за които е определено рисково тегло от 0% в съответствие с член 113, параграф 6 или параграф 7;

   г) когато институцията е публична кредитна институция за развитие — експозициите, произтичащи от активи, които представляват вземания от централни правителства, регионални правителства, местни органи на властта или субекти от публичния сектор във връзка с инвестиции в публичния сектор и насърчителни заеми;

   д) когато институцията не е публична кредитна институция за развитие — частите от експозициите, произтичащи от дейността като междинно звено при отпускане на насърчителни заеми от други кредитни институции;

е) гарантираната част от експозициите, произтичащи от експортни кредити, които отговарят на всяко от следните две условия:

i) гаранцията се предоставя от приемлив доставчик на кредитна защита с гаранции в съответствие с членове 201 и 202, в т.ч. от агенции за експортно кредитиране или от централни правителства;

ii) по отношение на гарантираната част от експозицията се прилага рисково тегло от 0% в съответствие с член 114, параграфи 2 или 4 или член 116, параграф 4;

ж) когато институцията е клирингов член на КЦК — експозициите на тази институция по търговско финансиране, при условие че те са обект на клиринг чрез този КЦК и че отговарят на условията, предвидени в член 306, параграф 1, буква в);

з) когато институцията е клиент на по-високо ниво в рамките на многостепенна структура на клиентите — експозициите по търговско финансиране към клиринговия член или към субект, който представлява клиент на по-високо ниво за тази институция, при условие че са изпълнени условията, предвидени в член 305, параграф 2, и че институцията не е задължена да възстанови на клиента загубите, понесени в случай на неизпълнение от страна на клирингов член или на КЦК;

и) активите, предмет на доверително управление, които отговарят на всяко едно от следните условия:

i) признати са в баланса на институцията по националните общоприети счетоводни принципи в съответствие с член 10 от Директива 86/635/ЕИО;

ii) отговарят на критериите за непризнаване, изложени в Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 9, прилаган в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1606/2002;

iii) отговарят на критериите за изключване от обхвата на консолидация, изложени в МСФО 10, прилаган в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1606/2002, когато е приложимо;

й) експозициите, които отговарят на всяко едно от следните условия:

i) представляват експозиции към субекти от публичния сектор;

ii) третират се в съответствие с член 116, параграф 4;

iii) произтичат от депозити, които институцията е правно задължена да прехвърли на посочения в подточка i) субект от публичния сектор за целта на финансирането на инвестиции от общ интерес;

к) излишъка по обезпечението, депозиран при посредник по тристранно споразумение, който не е предоставен в заем;

л) когато съгласно приложимата счетоводна рамка дадена институция признава вариационния маржин, изплатен на контрагента под формата на парични средства, за актив под формата на вземане — актива под формата на вземане, при условие че са изпълнени условията, предвидени в член 429в, параграф 3, букви а)—д);

м) секюритизираните експозиции от традиционни секюритизации, които отговарят на условията за прехвърляне на значителен риск, предвидени в член 244, параграф 2;

н) следните експозиции към централната банка на институцията, поети след влизането в сила на освобождаването и при положение че са изпълнени условията по параграфи 5 и 6:

i) монети и банкноти, които представляват законна валута в юрисдикцията на централната банка;

ii) активи, представляващи вземания от централната банка, включително резерви, депозирани в централната банка;

о) когато институцията е получила лиценз в съответствие с член 16 и член 54, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 909/2014 експозициите на институцията поради спомагателните услуги от банков тип, изброени в раздел В, буква а) от приложението към същия регламент и които са пряко свързани с основните или спомагателните услуги, изброени в раздели А и Б от посоченото приложение;

п) когато институцията е определена в съответствие с член 54, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 909/2014, експозициите на институцията поради спомагателните услуги от банков тип, изброени в раздел В, буква а) от приложението към същия регламент и които са пряко свързани с основните или спомагателните услуги на централен депозитар на ценни книжа, получил лиценз в съответствие с член 16 от същия регламент, изброени в раздели А и Б от посоченото приложение.

За целите на първа алинея, буква м) институциите включват задържаните експозиции в мярката за общата експозиция.

2. За целите на параграф 1, букви г) и д) „публична кредитна институция за развитие“ означава кредитна институция, която отговаря на всяко едно от следните условия:

а) създадена е от централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта на държава членка;

б) дейността ѝ е ограничена до преследване на определени цели на публичната политика във финансовата, социалната или икономическата сфера в съответствие с уреждащите дейността ѝ закони и разпоредби, включително устава, на неконкурентна основа;

в) целта ѝ не е увеличаване на печалбата или на пазарния дял;

г) при спазване на правилата на Съюза за държавна помощ централното правителство, регионалното правителство или местният орган на властта е задължен да защитава жизнеспособността на кредитната институция или пряко или косвено да гарантира най-малко 90 % от нейните капиталови изисквания, изисквания за финансиране или предоставени насърчителни заеми;

д) не приема гарантирани депозити в съответствие с определението в член 2, параграф 1, точка 5 от Директива 2014/49/ЕС или в националното право в изпълнение на посочената директива, които може да бъдат класифицирани като срочни или спестовни депозити от потребители, определени в член 3, буква а) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[*].

За целите на първа алинея, буква б) целите на публичната политика може да включват предоставянето на финансиране за насърчаване или развитие, предназначено за определени икономически сектори или географски райони на съответната държава членка.

За целите на първа алинея, букви г) и д) и без да се засягат правилата на Съюза за държавната помощ и задълженията на държавите членки, произтичащи от нея, компетентните органи могат, при поискване от страна на дадена институция, да третират организационно, структурно и финансово независима и автономна единица на тази институция като публична кредитна институция за развитие, при условие че тази единица отговаря на всички условия, посочени в първа алинея и че такова третиране не засяга ефективността на надзора на тази институция. Компетентните органи незабавно уведомяват Комисията и ЕБО за всяко решение дадена единица на институция да бъде третирана, за целите на настоящата алинея, като публична кредитна институция за развитие. Компетентните органи ежегодно правят преглед на такива решения.

3. За целите на параграф 1, букви г и д) и параграф 2, буква г) „насърчителен заем“ означава заем, предоставен от публична кредитна институция за развитие или от субект, създаден от централното правителство, регионалното правителство или от местен орган на власт на дадена държава членка пряко или посредством посредническа кредитна институция на неконкурентна и нестопанска основа, за да се насърчат целите на обществената политика на централното правителство, регионалното правителство или местен орган на власт на дадена държава членка.

4. Институциите не изключват експозициите по търговско финансиране, посочени в параграф 1, букви ж) и з) от настоящия член, когато не е изпълнено условието по член 429, параграф 5, трета алинея.

5. Институциите могат да изключат експозициите, изброени в параграф 1, буква н), когато са изпълнени следните две условия:

   а) компетентният орган на институцията определи, след консултация със съответната централна банка и публично обяви, че съществуват извънредни обстоятелства, които оправдават изключването с цел улесняване на прилагането на паричните политики;

   б) освобождаването се предоставя за ограничен период от време, не по-дълъг от една година.

6. Експозициите, които следва да бъдат изключени съгласно параграф 1, буква н), отговарят на следните две условия:

а) деноминирани са в същата валута като депозитите, привличани от институцията;

б) средният им срок до падежа не надвишава значително средния срок до падежа на депозитите, привличани от институцията.

7. Чрез дерогация от член 92, параграф 1, буква г), когато институцията изключва експозициите, посочени в параграф 1, буква н) от настоящия член, тя във всеки един момент спазва следното изискване за коригираното отношение на ливъридж за срока на изключването:

$$\mathrm{aLR} = 3\ \% \cdot \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

където:

aLR= коригирано отношение за ливъридж

EM_{LR} = мярка за общата експозиция на институцията, както е определена в член 429, параграф 4, включително експозициите, които са изключени съгласно параграф 1, буква н) от настоящия член; и

CB = размер на експозициите, които са изключени съгласно параграф 1, буква н) от настоящия член.

Член 429б

Изчисляване на стойността на експозицията на активите

1. Институциите изчисляват стойността на експозицията на активите, с изключение на посочените в приложение II договори за деривати, кредитните деривати и позициите, посочени в член 429д, в съответствие със следните принципи:

   а) стойността на експозицията на активите е стойността на експозицията в съответствие с посоченото в член 111, параграф 1, първо изречение;

   б) сделките за финансиране с ценни книжа не се нетират.

2. Предложен от институцията механизъм за групиране на парични средства не нарушава условието по член 429, параграф 7, буква б) само когато механизмът отговаря на всяко от следните две условия:

   а) институцията, която предлага механизма за групиране на парични средства, прехвърля кредитните и дебитните салда по няколко индивидуални сметки на субекти от група, включени в механизма (наричани по-долу „първоначални сметки“) в една отделна сметка и по този начин занулява салдата на първоначалните сметки;

   б) институцията извършва действията, посочени в настоящата алинея, буква а), ежедневно.

За целите на настоящия параграф и на параграф 3 „механизъм за групиране на парични средства“ означава механизъм за комбиниране на кредитните или дебитните салда по няколко индивидуални сметки за целите на управлението на паричните средства или на ликвидността.

3. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член механизъм за групиране на парични средства, който не отговаря на условието по посочения параграф, буква б), но отговаря на условието по същия параграф, буква а), не нарушава условието по член 429, параграф 7, буква б), при условие че механизмът отговаря на всяко едно от следните условия:

   а) институцията има законното право на прихващане на салдата на първоначалните сметки чрез прехвърляне в една сметка във всеки един момент;

   б) не са налице падежни несъответствия между салдата по първоначалните сметки;

   в) институцията начислява или плаща лихва въз основа на комбинираното салдо от първоначалните сметки;

   г) компетентният орган на институцията смята, че честотата, с която се прехвърлят салдата по първоначалните сметки, е подходяща за целта в мярката за общата експозиция на отношението на ливъридж да бъде включено само комбинираното салдо от механизма за групиране на парични средства.

4. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) институциите могат да изчислят стойността на експозицията на парично вземане и парично задължение по сделки за финансиране с ценни книжа с един и същ контрагент на нетна основа само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) сделките са със същата изрично посочена дата за окончателен сетълмент;

   б) правото на прихващане на дължимата сума към даден контрагент със сумата на вземането от този контрагент е правно изпълнимо при обичайните условия на стопанска дейност и в случай на неизпълнение, неплатежоспособност и несъстоятелност;

   в) контрагентите възнамеряват да извършат сетълмент на нетна основа или едновременно или сделките подлежат на механизъм за сетълмент, водещ до резултат, който е функционално равностоен на нетен сетълмент.

5. За целите на параграф 4, буква в) институциите могат да считат, че механизъм за сетълмент води до резултат, който е функционално равностоен на нетен сетълмент, само когато на датата на сетълмента нетният резултат от паричните потоци по сделките в рамките на този механизъм е равен на единичната нетна сума по нетния сетълмент и когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) сделките се уреждат чрез една и съща система за сетълмент или системи за сетълмент, като използват обща инфраструктура за сетълмент;

б) механизмите за сетълмент са обезпечени с парични средства или с вътрешнодневни кредитни улеснения, предназначени да гарантират, че сетълментът на сделките ще се извърши до края на работния ден;

в) въпросите, които могат да възникнат във връзка с рамената на ценните книжа по сделките за финансиране с ценни книжа, не пречат на приключването на нетния сетълмент на паричните вземания и задължения.

Условието, предвидено в първа алинея, буква в) е изпълнено само когато неизпълнението по която и да е сделка за финансиране с ценни книжа в рамките на механизма за сетълмент може да отложи сетълмента само на съчетаното парично рамо или може да създаде задължение към механизма за сетълмент, обезпечено със съответно кредитно улеснение.

При неизпълнение на рамото на ценните книжа на сделка за финансиране с ценни книжа в рамките на механизма за сетълмент към края на периода за сетълмент на механизма за сетълмент, институциите отделят тази сделка и съответното ѝ парично рамо от нетиращата съвкупност и ги третират на брутна основа.

Член 429в

Изчисляване на стойността на експозицията на деривати

1. Институциите изчисляват стойността на експозицията на посочените в приложение II договори за деривати и на кредитните деривати, включително задбалансовите, в съответствие с метода, изложен в трета част, дял II, глава 6, раздел 3.

При изчисляването на стойността на експозицията институциите могат да отчитат ефектите на договорите за новация и други споразумения за нетиране в съответствие с член 295. Институциите не отчитат кръстосаното нетиране на продукти, но могат да нетират в рамките на продуктовата категория, посочена в член 272, буква в), точка 25, и кредитните деривати, когато те са предмет на договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти, посочено в член 295, буква в).

Институциите включват в мярката за общата експозиция продадените опции, дори когато стойността на експозицията може да бъде определена за нула в съответствие с третирането, предвидено в член 274, параграф 5.

2. Когато предоставянето на обезпечения по договори за деривати, намалява размера на активите съгласно приложимата счетоводна рамка, институциите не признават такова намаление.

3. За целите на параграф 1 от настоящия член институциите, които изчисляват разменната стойност на договорите за деривати в съответствие с член 275, могат да признаят само обезпеченията, които са получили от своите контрагенти под формата на парични средства като вариационен маржин в съответствие с посоченото в член 275, когато по приложимата счетоводна рамка вариационният маржин не се признава за намаление на стойността на експозицията и когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) за сделки, които не са обект на клиринг чрез КЦК, паричните средства, получени от получаващия контрагент, не се отделят;

б) вариационният маржин се изчислява и обменя най-малко веднъж на ден въз основа на пазарна оценка на позициите в деривати;

в) полученият вариационен маржин е във валута, определена в договора за деривати, главното рамково споразумение за нетиране, приложението за кредитната подкрепа към квалифицираното рамково споразумение за нетиране или както е определен в споразумението за нетиране с КЦК;

г) полученият вариационен маржин е цялата сума, която би била необходима за покриване на оценената по пазарни цени експозиция по договора за деривати при спазване на прага и минималния размер на прехвърлимите средства, приложими към контрагента;

д) договорът за деривати и вариационният маржин между институцията и нейния контрагент по този договор са обхванати от едно споразумение за нетиране, което институцията може да третира като редуциращо риска в съответствие с член 295.

Когато дадена институция предостави на контрагент парично обезпечение, което отговаря на условията, предвидени в първа алинея, букви а)—д), институцията счита обезпечението за предоставен на контрагента вариационен маржин и го включва в изчисляването на разменната стойност.

За целите на първа алинея, буква б) се счита, че дадена институция е изпълнила посоченото там условие, когато вариационният маржин се разменя сутринта в деня за търговия, следващ деня за търговия, в който е уговорен договорът за деривати, при условие че размяната е въз основа на стойността на договора в края на деня за търговия, в който е уговорен договора.

За целите на първа алинея, буква г), ако възникне оспорване на маржина, институциите могат да признаят размера на неоспореното обезпечение, което е разменено.

4. За целите на параграф 1 от настоящия член институциите не включват получените обезпечения при изчисляването на NICA по определението в член 272, точка 12а, освен в случая на договори за деривати с клиенти, когато клирингът по тези договори се извършва от КЦК.

5. За целите на параграф 1 от настоящия член институциите определят стойността на множителя, който се използва при изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция в съответствие с член 278, параграф 1, на единица, освен в случаите на договори за деривати с клиенти, когато клирингът по тези договори се извършва от КЦК.

6. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите могат да използват метода, предвиден в трета част, дял II, глава 6, раздел 4 или 5, за да определят стойността на експозицията по договорите за деривати, посочени в приложение II, точки 1 и 2, но само ако използват този метод и за определяне на стойността на експозицията по тези договори с цел спазване на капиталовите изисквания по член 92.

   Когато институциите прилагат един от методите по първа алинея, те не намаляват мярката за общата експозиция с размера на получения маржин.

Член 429г

Допълнителни разпоредби за изчисляването на стойността на експозицията на издадените кредитни деривати

1. За целите на настоящия член „издаден кредитен дериват“ означава финансов инструмент, посредством който дадена институция ефективно предоставя кредитна защита, в т.ч. суапове за кредитно неизпълнение, суапове за обща доходност и опции, когато институцията е задължена да предостави кредитна защита при посочените в опциите условия.

2. Освен предвиденото в член 429в изчисление институциите включват в изчисляването на стойността на експозицията на издадените кредитни деривати посочените в издадените кредитни деривати ефективни условни стойности, намалени с всички отрицателни изменения в справедливата стойност, включени в капитала от първи ред по отношение на тези издадени кредитни деривати.

Институциите изчисляват ефективната условна стойност на издадените кредитни деривати чрез коригиране на условната стойност на тези деривати, за да отразява реалната експозиция на договорите, при които се използва ливъридж или които са оптимизирани по друг начин чрез структурата на сделката.

3. Институциите могат изцяло или частично да намалят стойността на експозицията, изчислена в съответствие с параграф 2, с ефективната условна стойност на закупените кредитни деривати, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) остатъчният срок до падежа на закупения кредитен дериват е равен на остатъчния срок до падежа на издадения кредитен дериват или е по-голям от него;

б) закупеният кредитен дериват е иначе обект на същите съществени условия като предвидените в съответния издаден кредитен дериват или на по-консервативни;

в) закупеният кредитен дериват не е закупен от контрагент, който би изложил институцията на специфичния утежняващ риск, определен в член 291, параграф 1, буква б);

г) когато ефективната условна стойност на издадения кредитен дериват е намалена с отрицателно изменение в справедливата стойност, включено в капитала от първи ред на институцията, ефективната условна стойност на закупения кредитен дериват се намалява с положителното изменение в справедливата стойност, което е включено в капитала от първи ред;

д) закупеният кредитен дериват не е включен в сделка, по която институцията е извършила клиринг от името на клиент или в качеството ѝ на клиент от по-високо ниво в рамките на многостепенна структура за клиентите и за която ефективната условна стойност, посочена в съответния издаден кредитен дериват, е изключена от мярката за общата експозиция в съответствие с член 429а, параграф 1, първа алинея, буква ж) или з) според случая.

За целите на изчисляването на потенциалната бъдеща експозиция в съответствие с член 429в, параграф 1 институциите могат да изключат от нетиращата съвкупност частта на издаден кредитен дериват, която не е нетирана в съответствие с първа алинея от настоящия параграф и за която ефективната условна стойност е включена в мярката за общата експозиция.

4. За целите на параграф 3, буква б) „съществено условие“ означава всяка характеристика на кредитния дериват, която е от значение за неговата оценка, в това число нивото на подчиненост, опционалните характеристики, кредитните събития, базисните референтни субекти или група от субекти и базисното референтно задължение или група от задължения, с изключение на условната стойност и на остатъчния срок до падежа на кредитния дериват. Две референтни лица се считат за идентични само ако се отнасят до едно и също юридическо лице.

5. Чрез дерогация от параграф 3, буква б) институциите могат да използват закупени кредитни деривати върху група референтни лица за нетиране на издадени кредитни деривати върху отделни референтни лица в рамките на тази група, когато групата от референтни субекти и нивото на подчиненост при двете сделки са идентични.

6. Институциите не намаляват ефективната условна стойност на издадените кредитни деривати, когато купуват кредитна защита посредством суап за обща доходност и отчитат получените нетни постъпления като нетен доход, но не отчитат съответното намаление в стойността на издадения кредитен дериват в капитала от първи ред.

7. В случаите на закупени кредитни деривати върху група от референтни задължения институциите могат да намалят ефективната условна стойност на издадените кредитни деривати върху отделни референтни задължения с ефективната условна стойност на закупените кредитни деривати в съответствие с параграф 3 само когато закупената защита е икономически еквивалентна на закупуването на защита отделно за всяко от задълженията в групата.

Член 429д

Добавка за кредитен риск от контрагента при сделки за финансиране с ценни книжа

1. Освен изчислението на стойността на експозицията на сделките за финансиране с ценни книжа, включително задбалансовите, в съответствие с член 429б, параграф 1, институциите включват в мярката за общата експозиция добавка за кредитен риск от контрагента, изчислена в съответствие с параграф 2 или 3 от настоящия член, според случая.

2. Институциите изчисляват добавката за сделките с даден контрагент, които не са предмет на рамково споразумение за нетиране, отговарящо на условията по член 206, за всяка отделна сделка по следната формула:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

където:

E_i^* = добавка

i = индекс, който обозначава сделката;

E_i = справедлива стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагента по сделка i; и

C_i = справедлива стойност на ценните книжа или паричните средства, получени от контрагента по сделка i.

Институциите могат да определят E_i^* равно на 0, когато E_i представлява паричните средства, отдадени в заем на контрагент, а свързаното с тях парично вземане не отговаря на условията за нетиране по член 429б, параграф 4.

3. Институциите изчисляват добавката за сделките с даден контрагент, които са предмет на рамково споразумение за нетиране, отговарящо на условията по член 206, за всяко отделно споразумение по следната формула:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

където:

E_i^* = добавката

i = индекс, който обозначава споразумението за нетиране;

E_i = справедлива стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагента за сделките, които са предмет на рамково споразумение за нетиране i; и

C_i = справедлива стойност на получените от контрагента ценни книжа или парични средства, които са предмет на рамково споразумение за нетиране i.

4. За целите на параграфи 2 и 3 терминът „контрагент“ включва и посредниците по тристранни сделки, които получават обезпечения под формата на депозити и управляват обезпеченията в случай на тристранни сделки.

5. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите могат да използват предвидения в член 222 метод, при спазване на 20% долна граница за приложимото рисково тегло, за определяне на добавката за сделките за финансиране с ценни книжа, включително задбалансовите сделки. Институциите могат да използват този метод само тогава, когато го използват също и за изчисляване на стойността на експозицията по посочените сделки за целите на спазването на капиталовите изисквания по член 92, параграф 1, букви а), б и в).

6. Когато съгласно приложимата счетоводна рамка репо сделка е осчетоводена като продажба, институцията не взема предвид счетоводните записвания, свързани с продажбата.

7. Когато дадена институция действа като посредник между две страни по сделка за финансиране с ценни книжа, включително задбалансова сделка, по отношение на изчисляването на мярката за общата експозиция на институцията се прилагат следните разпоредби:

   а) когато институцията предоставя покритие или гаранция на една от страните по сделка за финансиране с ценни книжа и покритието или гаранцията са ограничени до разликата между стойността на ценните книжа или паричните средства, които страната е дала в заем, и стойността на обезпечението, предоставено от кредитополучателя, институцията включва в мярката за общата експозиция единствено добавката, изчислена в съответствие с параграф 2 или параграф 3, в зависимост от случая;

б) когато институцията не предоставя покритие или гаранция на някоя от участващите страни, сделката не се включва в мярката за общата експозиция;

в) когато от икономическа гледна точка експозицията на институцията към базисните ценни книжа или парични средства по сделката надвишава експозицията, покрита от добавката, тя включва в мярката за общата експозиция също и пълната стойност на ценните книжа или паричните средства, към които има експозиция;

г) когато институцията, действаща като посредник, предоставя покритие или гаранция и на двете страни по сделка за финансиране с ценни книжа, институцията изчислява своята мярка за общата експозиция в съответствие с букви а), б) и в) поотделно за всяка от страните по сделката.

Член 429е

Изчисляване на стойността на експозицията на задбалансовите позиции

1. Институциите изчисляват, в съответствие с член 111, параграф 1, стойността на експозицията на задбалансовите позиции, с изключение на посочените в приложение II договори за деривати, кредитните деривати, сделките за финансиране с ценни книжа и позициите, посочени в член 429г.

   Когато даден ангажимент се отнася до продължаването на друг ангажимент, се прилага член 166, параграф 9.

2. Чрез дерогация от параграф 1 институциите могат да намалят еквивалентния на кредитна експозиция размер на задбалансова позиция със съответния размер на корекциите за специфичен кредитен риск. За изчисляването се прилага долна граница 0.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите прилагат конверсионен коефициент от 10% към задбалансовите позиции с нисък риск, посочени в член 111, параграф 1, буква г).

Член 429ж

Изчисляване на стойността на експозицията на стандартни покупки и продажби, чийто сетълмент предстои

1. Институциите третират свързаните със стандартни продажби парични средства и свързаните със стандартни покупки ценни книжа, които остават в счетоводния баланс до датата на сетълмента, като активи в съответствие с член 429, параграф 4, буква а).

2. Институциите, които в съответствие с приложимата счетоводна рамка прилагат счетоводно отчитане на база дата на търгуване за стандартните покупки и продажби, чийто сетълмент предстои, не вземат предвид разрешеното по тази рамка нетиране между парични вземания за стандартни продажби, чийто сетълмент предстои, и парични задължения за стандартни покупки, чийто сетълмент предстои. След като институциите неутрализират ефектите на счетоводното нетиране, те могат да извършат нетиране между паричните вземания и паричните задължения, при които сетълментът, както за свързаните стандартни продажби, така и за свързаните стандартни покупки, се извършва на база „доставка срещу плащане“.

3. Институциите, които в съответствие с приложимата счетоводна рамка прилагат счетоводно отчитане на база дата на уреждане за стандартните покупки и продажби, чийто сетълмент предстои, включват в мярката за общата експозиция пълната номинална стойност на ангажиментите за плащане, свързани със стандартни покупки.

Институциите могат да нетират пълната номинална стойност на ангажиментите, свързани със стандартни покупки, с пълната номинална стойност на паричните вземания, свързани със стандартни продажби, чийто сетълмент предстои, само когато са изпълнени и двете посочени по-долу условия:

а) сетълментът, както за стандартните покупки, така и за стандартните продажби, се извършва на база „доставка срещу плащане“;

б) закупените и продадените финансови активи, които са свързани с парични задължения и вземания, се оценяват по справедлива стойност през печалбата и загубата и се включват в търговския портфейл на институцията.

---

* Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).“

118) След член 429ж се вмъква следната част:

„ЧАСТ СЕДМА А
ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОТЧЕТНОСТ

„*Член 430*
Отчетност във връзка с пруденциалните изисквания и финансовата информация

1. Институциите отчитат на своите компетентни органи следното:

а) капиталовите изисквания, включително отношението на ливъридж, както е посочено в член 92 и седма част;

б) изискванията по членове 92а и 92б — за институциите, които подлежат на тези изисквания;

в) големите експозиции по член 394;

г) изискванията за ликвидност по член 415;

д) обобщените данни за всеки национален пазар на недвижими имоти, както е посочено в член 430а, параграф 1;

е) изискванията и указанията, изложени в Директива 2013/36/ЕС, отговарящи на изискванията за стандартизирана отчетност, с изключение на изискванията за допълнителна отчетност съгласно член 104, параграф 1, буква й) от посочената директива;

ж) нивото на обременените с тежести активи, включително разбивка по вида на обременяването с тежести, например споразумения за обратно изкупуване, предоставяне в заем на ценни книжа, секюритизирани експозиции или кредити.

Институциите, освободени съгласно член 6, параграф 5, не подлежат на изискването за отчетност на отношението на ливъридж по първа алинея, буква а) от настоящия параграф на индивидуална основа.

2. Освен отчетността на отношението на ливъридж, посочено в параграф 1, първа алинея, буква а), и с цел да се даде възможност на компетентните органи да следят променливостта на отношението на ливъридж, особено около отчетните референтни дати, големите институции отчитат пред техните компетентни органи конкретни съставни елементи на отношението на ливъридж въз основа на средните стойности за отчетния период и данните, използвани за изчисляване на тези средни стойности.

3. Освен отчетността за пруденциалните изисквания, посочена в параграф 1 от настоящия член, институциите отчитат пред своите компетентни органи финансова информация, когато са едно от следните:

а) институция, за която се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 1606/2002;

б) кредитна институция, която по силата на член 5, буква б) от Регламент (ЕО) № 1606/2002 изготвя своите консолидирани отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти.

4. Компетентните органи могат да поискат кредитните институции, които определят своя собствен капитал на консолидирана основа в съответствие с международните счетоводни стандарти съгласно член 24, параграф 2, да отчитат финансова информация в съответствие с настоящия член.

5. Отчитането на финансова информация, посочено в параграфи 3 и 4, включва само необходимата информация за придобиването на обстойна представа за рисковия профил на институцията и за системните рискове, които тя поражда за финансовия сектор или за реалната икономика, както е посочено в Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. Изискванията за отчетност, определени в настоящия член, се прилагат спрямо институциите по пропорционален начин, като се взема предвид докладът, посочен в параграф 8, според тяхната големина и сложност, както и според естеството и степента на рисковете, които поражда дейността им.

7. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които определя единни формати и образци за отчетност, указанията и методиката за използването на тези образци, честотата и датите на отчетност, определенията и информационните решения за отчетността, посочена в параграфи 1—4.

   Всички нови изисквания за отчетност, предвидени в такива технически стандарти за изпълнение, се прилагат не по-рано от шест месеца след датата на тяхното влизане в сила.

За целите на параграф 2 в проектите на технически стандарти за изпълнение се уточнява кои елементи на отношението на ливъридж се отчитат въз основа стойностите към края на деня или към края на месеца. За тази цел ЕБО взема предвид всеки един от следните аспекти:

а) до каква степен даден елемент е чувствителен към значителни временни намаления в обема на сделките, които биха могли да доведат до по-слабо проявление на риска от прекомерен ливъридж към отчетната референтна дата;

б) тенденциите и резултатите на международно равнище.

ЕБО представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение, посочени в настоящия параграф, до ... [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], освен във връзка със следното:

а) отношението на ливъридж – до ... [12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение];

б) задълженията по членове 92а и 92б – до... [12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първата алинея технически стандарти за изпълнение.

8. ЕБО оценява разходите и ползите, произтичащи от изискванията за отчетност, установени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията*, в съответствие с настоящия параграф и докладва за констатациите си на Комисията не по-късно от ... [12 месеца след влизането в сила на настоящия регламент за изменение]. Оценката се извършва по-специално по отношение на малките и несложни институции. За тази цел в доклада:

а) институциите се класифицират в категории според големината и сложността им и според естеството и степента на рисковете, които поражда дейността им;

б) за всяка категория институции през съответния период се измерват разходите за отчетност за спазване на изискванията за отчетност, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014, като се вземат предвид следните принципи:

i) разходите за отчетност се измерват като отношение на разходите за отчетност спрямо общите разходи на институцията през съответния период;

ii) разходите за отчетност включват всички разходи, свързани с внедряването и текущото функциониране на системите за отчетност, в т.ч. разходите за персонал, за информационни системи и за правни, счетоводни, одиторски и консултантски услуги;

iii) „съответен период“ е всеки годишен период, през който институциите са направили разходи за отчетност за подготовка за изпълнение на изискванията за отчетност, определени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014, и за текущата експлоатация на системите за отчетност;

в) се прави оценка дали разходите за отчетност, направени от всяка категория институции, са пропорционални на ползите, предоставяни от изискванията за отчетност за целите на пруденциалния надзор;

г) се прави оценка на въздействието, което намаляването на изискванията за отчетност оказва върху разходите и надзорната ефективност; и

д) се отправят препоръки относно начините за намаляване на изискванията за отчетност, поне за малките и несложни институции, като за целта ЕБО се стреми към очаквано средно намаление на разходите в размер най-малко на 10%, а в най-добрия случай намаление на разходите в размер на 20%. ЕБО по-специално оценява следните елементи:

i) възможността за освобождаване на малките и несложни институции от изискванията за отчетност, посочени в параграф 1, буква ж), когато обременяването на активи с тежести е под определен праг;

ii) възможността за намаляване на честотата на отчетност съгласно параграф 1, букви а), в) и ж) за малките и несложни институции.

ЕБО придружава този доклад с проектите на технически стандарти за изпълнение, посочени в параграф 7.

9. Ако са изпълнени всички изброени по-долу условия, компетентните органи се консултират с ЕБО дали други институции освен посочените в параграфи 3 и 4 следва да отчитат финансова информация на консолидирана основа в съответствие с параграф 3:

а) съответните институции вече не за започнали да се отчитат на консолидирана основа;

б) съответните институции подлежат на счетоводната рамка в съответствие с Директива 86/635/ЕИО;

в) отчитането на финансова информация се счита за необходимо за придобиването на обстойна представа за рисковия профил на дейностите на тези институции и за системните рискове, които те пораждат за финансовия сектор или за реалната икономика, както е посочено в Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на форматите и образците, които институциите по първа алинея да използват за посочените в нея цели.

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените във втора алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

10. Ако даден компетентен орган сметне, че информация, която не е обхваната от техническите стандарти за изпълнение по параграф 7, е необходима за целите, посочени в параграф 5, той уведомява ЕБО и ЕССР за допълнителната информация, която намира за необходимо да бъде включена в техническите стандарти за изпълнение по посочения параграф.

11. Компетентните органи могат да предвидят освобождаване от изискването за предоставяне на някои от данните в образците за отчетност, посочени в техническите стандарти за изпълнение по настоящия член, когато тези данни се дублират. За тези цели „дублиращи се данни“ означава данни, които вече са на разположение на компетентните органи чрез средства, различни от събирането на тези образци за отчетност, включително когато тези данни могат да бъдат извлечени от данни, които вече са на разположение на компетентните органи в различни формат или степен на подробност; компетентният орган може да разреши освобождаване по настоящия параграф само ако получените, събрани или агрегирани чрез тези алтернативни методи данни са идентични с тези, които в противен случай би трябвало да бъдат отчетени съобразно съответните технически стандарти за изпълнение.

    Компетентните органи, органите за преструктуриране и определените органи прибягват до обмен на данни винаги, когато е възможно да се намалят изискванията за отчетност. Прилагат се разпоредбите относно обмена на информация и професионалната тайна, предвидени в дял VII, глава I, раздел II от Директива 2013/36/ЕС.

Член 430а

Специфични задължения за отчетност

1. Всяка година институциите отчитат пред своите компетентни органи следните обобщени данни за всеки национален пазар на недвижими имоти, към който имат експозиции:

   а) загубите, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на жилищен имот, до по-ниския размер от стойността на залога и 80% от пазарната стойност или 80% от ипотечната заемна стойност, освен ако съгласно член 124, параграф 2 не е предвидено друго;

   б) общите загуби, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на жилищен имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с жилищен имот в съответствие с член 124, параграф 1;

   в) стойността на всички текущи експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на жилищен имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с жилищен имот в съответствие с член 124, параграф 1;

   г) загубите, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на търговски недвижим имот, до по-ниския размер от стойността на залога и 60% от пазарната стойност или 60% от ипотечната заемна стойност, освен ако съгласно член 124, параграф 2 не е предвидено друго;

д) общите загуби, произтичащи от експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на търговски недвижими имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с търговски недвижим имот в съответствие с член 124, параграф 1;

е) стойността на всички текущи експозиции, за които институцията е приела обезпечение под формата на търговски недвижим имот, до частта на експозицията, която се счита за изцяло обезпечена с търговски недвижим имот в съответствие с член 124, параграф 1.

2. Посочените в параграф 1 данни се отчитат пред компетентния орган от държавата членка по произход на съответната институция. Когато дадена институция има клон в друга държава членка, данните, свързани с този клон, се отчитат и пред компетентните органи на приемащата държава членка. Данните се отчитат поотделно за всеки пазар на недвижими имоти в рамките на Съюза, към който съответната институция има експозиция.

3. Компетентните органи публикуват ежегодно в обобщен вид данните, посочени в параграф 1, букви а)—е), заедно с исторически данни, когато има такава. Компетентен орган в държава членка, при поискване от друг компетентен орган в държава членка или от ЕБО, им предоставя по-подробна информация за състоянието на пазара на жилищни имоти или търговски недвижими имоти в тази държава членка.

Член 430б

Специални изисквания за отчетност за пазарен риск

1. От датата на прилагане на делегирания акт, посочен в член 461a, институциите, които не отговарят нито на условията по член 94, параграф 1, нито на условията по член 325a, параграф 1, отчитат всички позиции в търговския си портфейл и всички позиции в банковия си портфейл, които са изложени на валутен или стоков риск, резултатите от изчисленията въз основа на използването на алтернативния стандартизиран подход, посочен в трета част, дял IV, глава 1a, на същата база, на което тези институции отчитат задълженията, предвидени в член 92, параграф 3, буква б), подточка i) и буква в).

2. Институциите, посочени в параграф 1 от настоящия член, отчитат отделно изчисленията, посочени в член 325в, параграф 2, букви а), б) и в), за портфейла от всички позиции от търговския или банковия портфейл, които са изложени на валутен и стоков риск.

3. В допълнение към изискването по параграф 1 от настоящия член, считано от края на тригодишен период след датата на влизане в сила на последния от регулаторните технически стандарти, посочени в член 325бг, параграф 7, член 325бд, параграф 3, член 325бе, параграф 9 и член 325бж, параграф 4, институциите отчитат — за позициите, разпределени на бюра за търгуване, за които са получили разрешение от компетентните органи да използват подход на алтернативния вътрешен модел в съответствие с член 325ащ — резултатите от изчисленията въз основа на използването на този подход, посочен в трета част, дял IV, глава 1б, на същата база, на която такива институции отчитат задълженията по член 92, параграф 3, буква б), подточка i) и буква в).

4. За целите на отчетното изискване по параграф 3 от настоящия член институциите отчитат отделно изчисленията, посочени в член 325ба, параграф 1, буква а), подточки i) и ii) и буква б), подточки i) и ii) и за портфейла от всички позиции от търговския или банковия портфейл, предмет на валутен и стоков риск и които са разпределени на бюрата за търгуване, за които институцията е получила разрешение от компетентните органи да използва този подход, както е посочено в член 325ащ.

5. Институциите могат да използват в комбинация подходите, посочени в параграфи 1 и 3, в рамките на дадена група, при условие че изчислената стойност съобразно посочения в параграф 1 подход не надвишава 90% от общата изчислена стойност. В противен случай институцията използва посочения в параграф 1 подход за всичките си позиции от търговския или банковия си портфейл, които са изложени на валутен и стоков риск.

6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които определя единни образци за отчетност, указанията и методиката за използване на тези образци, честотата и датите на отчетност, определенията и информационните решения за отчетността, посочена в настоящия член.

Всички нови изисквания за отчетност, предвидени в такива технически стандарти за изпълнение, се прилагат не по-рано от шест месеца след датата на тяхното влизане в сила.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 30 юни 2020 г.

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първата алинея технически стандарти за изпълнение.

Член 430в

Доклад за осъществимостта на интегрирана система за отчетност

1. ЕБО изготвя доклад за осъществимостта на разработването на единна и интегрирана система за събиране на статистически данни, на данни, свързани с преструктурирането, и на пруденциални данни и представя констатациите си на Комисията до ... [12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

2. При изготвянето на доклада за осъществимостта ЕБО ангажира компетентните органи, както и органите, отговарящи за схемите за гарантиране на депозити, преструктурирането, и по-специално ЕСЦБ. В доклада се отчита предходната работа на ЕСЦБ по събиране на интегрирани данни и той се основава на цялостен анализ на разходите и ползите, като включва най-малко следното:

а) преглед на количеството и обхвата на събираните понастоящем данни от компетентните органи в съответните им сфери на компетентност, както и на техния произход и ниво на детайлност;

б) изготвяне на стандартен речник на подлежащите на събиране данни, за да се увеличи сближаването на изискванията за отчетност по отношение на регулярните задълженияза отчетност, както и за да се избегнат излишни запитвания;

в) създаване на съвместен комитет, който включва най-малко ЕБО и ЕСЦБ, за разработването и внедряването на интегрираната система за отчетност;

г) осъществимостта и евентуалното устройство на единен център за събиране на данни на интегрираната система за отчетност, включително изисквания за гарантиране на строга поверителност на събраните данни, надеждно удостоверяване на автентичността и управление на правата на достъп до системата, както и киберсигурност, който:

i) да поддържа централен регистър на данни с всички събрани статистически и пруденциални данни и данни, свързани с преструктурирането, с необходимата степен на детайлност и честота на отчетността, за съответната институция, като този регистър се актуализира през необходимите интервали от време;

ii) да служи като звено за контакт за компетентните органи, където те получават, обработват и събират всички запитвания за данни; запитванията биха се съпоставяли с вече наличните отчетени данни и да осигурява бърз достъп на компетентните органи до исканата информация;

iii) да предоставя допълнителна подкрепа на компетентните органи за предаването на запитванията за данни към институциите и да въвежда исканите данни в централния регистър на данни;

iv) да изпълнява координиращи функции за обмена на информация и данни между компетентните органи; и

v) да взема предвид процедурите и процесите на компетентните органи и да привежда в съответствие с тях стандартизираната система.

3. До една година след представянето на доклада, посочен в настоящия член, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета, ако е целесъобразно и след като вземе предвид доклада на ЕБО за осъществимостта, законодателно предложение за създаването на стандартизирана и интегрирана система за отчетност с оглед на изискванията за отчетност.

_____

* Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 на Комисията от 16 април 2014 година за определяне, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета, на техническите стандарти за изпълнение по отношение на предоставянето на информация от институциите на надзорните органи (ОВ L 191, 28.6.2014 г., стр. 1.).“;

119) Осма част се заменя със следното:

„ОСМА ЧАСТ
ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ

ДЯЛ I
ОБЩИ ПРИНЦИПИ

Член 431

Изисквания и политики за оповестяване на информация

1. Институциите оповестяват публично информацията по дялове II и III в съответствие с разпоредбите на настоящия дял при спазване на посочените в член 432 изключения.

2. Институциите, получили разрешение от компетентните органи съгласно трета част за инструментите и методологиите, посочени в дял III от тази част, оповестяват публично предвидената там информация.

3. Ръководният орган или висшето ръководство приема официални политики с цел спазване на предвидените в настоящата част изисквания за оповестяване и въвежда и поддържа вътрешни процеси, системи и контролни механизми с цел проверка на това дали оповестената от институциите информация е подходяща и в съответствие с предвидените в настоящата част изисквания. Поне един от членовете на ръководния орган или на висшето ръководство декларира в писмена форма, че съответната институция е оповестила изискваната по настоящата част информация в съответствие с официалните политики и вътрешни процеси, системи и контролни механизми. Писмената декларация и ключовите елементи на официалните политики на институцията за спазване на изискванията за оповестяване се включват в оповестяваната от институциите информация.

Информацията, която трябва да бъде оповестена в съответствие с настоящата част, подлежи на една и съща степен на вътрешно потвърждение като тази, която се прилага към доклада на ръководството, включен във финансовия отчет на институцията.

Институциите въвеждат и политики за проверка на това дали оповестената от тях информация е достатъчна, за да позволи на участниците на пазара да оценят рисковия им профил. Когато институциите установят, че изискваната по настоящата част информация за оповестяване не е достатъчна, за да позволи на участниците на пазара да оценят техния рисков профил, те оповестяват публично допълнителна информация към информацията, която се изисква да бъде оповестена по настоящата част. Независимо от това от институциите се изисква да оповестяват само информация, която е съществена и не представлява търговска тайна или поверителна информация в съответствие с член 432.

4. Всяка оповестена количествена информация се придружава от обяснение с качествен характер и друга допълнителна информация, която може да бъде необходима на ползвателите на тази информация, за да разберат оповестената количествена информация, като се отбелязват по-специално значителните промени в оповестяването в сравнение с предишното оповестяване..

5. При поискване институциите обясняват своите решения по отношение на присъдения от тях рейтинг на МСП и на други предприятия кредитоискатели, като предоставят и обяснение в писмена форма, ако това бъде поискано от тях. Административните разходи за това обяснение са пропорционални на размера на заема.

Член 432

Несъществена информация, търговска тайна или поверителна информация

1. Институциите могат да не оповестяват един или повече елементи от информацията за оповестяване по дялове II и III, когато съответната информация не се смята за съществена, с изключение на информацията за оповестяване, посочена в член 435, параграф 2, буква в), и членове 437 и 450.

   Информацията за оповестяване се счита за съществена, когато пропускането ѝ или невярното ѝ представяне би могло да промени или да повлияе върху оценката или решението на даден ползвател на тази информация, разчитащ на нея за вземане на икономически решения.

   В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки за начина, по който институциите трябва да прилагат принципа на същественост по отношение на изискванията за оповестяване по дялове II и III.

2. Институциите могат да не оповестят също един или повече елементи от информацията по дялове II и III, когато тези елементи съдържат информация, която се смята за търговска тайна или за поверителна информация в съответствие с настоящия параграф, с изключение на информацията за оповестяване, посочена в членове 437 и 450.

Информацията се смята за търговска тайна на институциите, когато оповестяването ѝ би нарушило конкурентната им позиция. Търговската тайна може да обхваща информация за продукти или системи, която би намалила стойността на инвестициите на институциите в тях при споделянето ѝ с конкурентите.

Информацията се счита за поверителна, ако институциите са задължени по силата на взаимоотношения с клиенти или с контрагенти да запазят поверителността на тази информация.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки за начина, по който институциите трябва да прилагат принципите на търговска тайна и на поверителност по отношение на изискванията за оповестяване по дялове II и III.

3. В извънредните случаи, посочени в параграф 2, при оповестяването на информация съответната институция обявява факта, че определени елементи от информацията не са оповестени, и причината, поради която тези елементи не са оповестени и публикува по-обща информация по предмета на изискването за оповестяване, освен когато този предмет сам по себе си представлява търговска тайна или поверителна информация.

Член 433

Честота и обхват на оповестяването на информация

Институциите публикуват информацията за оповестяване, изисквана съгласно дялове II и III, по начина, определен в членове 433а, 433б и 433в.

Оповестяваната ежегодно информация се публикува на същата дата като тази, на която институциите публикуват своите финансови отчети или възможно най-скоро след това.

Информацията, която се оповестява на шест и три месеца, се публикува на същата дата като тази, на която институциите публикуват своите финансови отчети за съответния период според случая или възможно най-скоро след това.

Евентуално забавяне на датата на публикуване на информацията, чието оповестяване се изисква съгласно настоящата част спрямо съответните финансови отчети е в разумни граници и при всички случаи не надвишава срока, определен от компетентните органи съобразно член 106 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 433а

Оповестяване на информация от големите институции

1. Големите институции оповестяват изложената по-долу информация със следната честота:

   а) цялата информация, която се изисква съгласно настоящата част — веднъж годишно;

б) информацията, посочена в изброените по-долу разпоредби — на всеки шест месеца:

i) член 437, буква а);

ii) член 438, буква д);

iii) член 439, букви д)—л);

iv) член 440;

v) член 442, букви в), д), е) и ж);

vi) член 444, буква д);

vii) член 445;

viii) член 448, параграф 1, букви а) и б);

ix) член 449, букви й)—л);

x) член 451, параграф 1, букви а) и б);

xi) член 451а, параграф 3;

xii) член 452, буква ж);

xiii) член 453, букви е)—й);

xiv) член 455, букви г), д) и ж);

в) информацията, посочена в изброените по-долу разпоредби — на всеки три месеца:

i) член 438, букви г) и з);

ii) основните показатели, посочени в член 447;

iii) член 451а, параграф 2.

2. Чрез дерогация от параграф 1 големите институции, които не са Г-СЗИ иса нерегистрирани на борсов пазар институции, оповестяват изложената по-долу информация със следната честота:

а) цялата информация, която се изисква съгласно настоящата част — веднъж годишно;

б) основните показатели, посочени в член 447 — на всеки шест месеца.

3. Големите институции, за които се прилага член 92а или 92б, оповестяват изискваната по член 437а информация на всеки шест месеца, с изключение на основните показатели, посочени в член 447, буква з), които се оповестяват на всеки три месеца.

Член 433б

Оповестяване на информация от малките и несложни институции

1. Малките и несложни институции оповестяват изложената по-долу информация със следната честота:

   а) информацията, посочена в изброените по-долу разпоредби — веднъж годишно:

      i) член 435, параграф 1, букви а), д) и е);

      ii) член 438, буква г);

      iii) член 450, параграф 1, букви а)—г), з), и), й);

   б) основните показатели, посочени в член 447 — на всеки шест месеца.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член малките и несложни институции, които са нерегистрирани на борсов пазар институции, оповестяват основните показатели, посочени в член 447, веднъж годишно.

Член 433в

Оповестяване на информация от другите институции

1. Институциите, за които член 433а или 433б не се прилагат, оповестяват изложената по-долу информация със следната честота:

   а) цялата информация, която се изисква съгласно настоящата част — веднъж годишно;

б) основните показатели, посочени в член 447 — на всеки шест месеца.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член другите институции, които са нерегистрирани на борсов пазар институции, оповестяват следната информация веднъж годишно:

а) член 435, параграф 1, букви а), д) и е);

б) член 435, параграф 2, букви а), б) и в);

в) член 437, буква а);

г) член 438, букви в) и г);

д) основните показатели, посочени в член 447;

е) член 450, параграф 1, букви а)—г), з)—к).

Член 434

Средства за оповестяването на информация

1. Институциите оповестяват цялата информация, която се изисква по дялове II и III, в електронен формат на единен носител или местоположение. Единният носител или местоположение е самостоятелен документ, който представлява леснодостъпен източник на пруденциална информация за ползвателите на тази информация, или отделна част, включена или приложена към финансовите отчети или финансовите доклади на институциите, която съдържа изискваната информация за оповестяване и е лесно разпознаваема за тези ползватели.

2. Институциите представят на своя уебсайт или при липса на уебсайт — на всяко друго подходящо местоположение, архив на информацията, подлежаща на оповестяване в съответствие с настоящата част. Достъпът до този архив се поддържа за срок, който не е по-кратък от определения в националното право срок за съхраняване на информацията, включена във финансовите отчети на институциите.

Член 434а

Единни формати за оповестяване

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят единни формати за оповестяване на информация и свързаните с тях инструкции, в съответствие с които се оповестява изискваната по дялове II и III информация.

Тези единни формати за оповестяване предоставят достатъчно изчерпателна и съпоставима информация на нейните ползватели, която да им позволява да оценяват рисковите профили на институциите и степента, в която институциите изпълняват изискванията, предвидени в части 1—7. За да се улесни съпоставимостта на информацията, с техническите стандарти за изпълнение се цели поддържане на съгласуваност на форматите за оповестяване с международните стандарти за оповестяване.

Единните формати за оповестяване са в табличен вид, когато е целесъобразно.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до ... [12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

На Комисията се предоставя правомощието да приема тези технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ II

ТЕХНИЧЕСКИ КРИТЕРИИ ЗА ПРОЗРАЧНОСТ И ОПОВЕСТЯВАНЕ

Член 435

Оповестяване на целите и политиките за управлението на риска

1. Институциите оповестяват целите и политиките за управлението на риска за всяка отделна категория риск, включително за рисковете по настоящия дял. Оповестява се информация за:

   а) стратегиите и процесите за управление на тези категории рискове;

   б) структурата и организацията на съответната функция за управление на риска, включително информация за нейните компетенции и правомощия и нейните нива на отчетност в съответствие с учредителната и управленската документация на институцията;

   в) обхвата и естеството на системите за отчитане и измерване на риска;

   г) политиките за хеджиране и редуциране на риска и стратегиите и процесите за наблюдение на текущата ефективност на средствата за хеджиране и редуциране на риска;

   д) одобрено от ръководния орган изявление относно адекватността на механизмите на съответната институция за управление на риска, за да се гарантира, че въведените системи за управление на риска са адекватни по отношение на профила и стратегията на институцията;

е) кратко изявление за риска, който е одобрен от ръководния орган и в което се описва накратко цялостният рисков профил на съответната институция, свързан със стопанската ѝ стратегия; в това изявление се включват:

i) ключови показатели и данни, осигуряващи на външните заинтересовани лица цялостна представа за управлението на риска от институцията, включително за начина, по който рисковият профил взаимодейства с рисковия толеранс, определен от ръководния орган;

ii) информация за вътрешногруповите сделки и за сделките със свързани лица, които могат да имат съществено въздействие върху рисковия профил на консолидираната група.

2. Институциите оповестяват следната информация относно правилата за управление:

а) броя на директорските длъжности, заемани от членовете на ръководния орган;

б) политиката за подбор на членовете на ръководния орган и действителните им знания, умения и експертен опит;

в) политиката за осигуряване на разнообразие при подбора на членовете на ръководния орган, целите на тази политика и всички заложени целеви показатели, както и информация доколко са били изпълнени тези цели и целеви показатели;

г) информация дали институцията е създала отделен комитет по риска и колко пъти е заседавал този комитет;

д) описанието на информационните потоци за риска, изпращани към ръководния орган.

Член 436

Оповестяване на обхвата на прилагане

Институциите оповестяват следната информация за обхвата на прилагане на настоящия регламент:

а) наименованието на институцията, за която се прилага настоящия регламент;

б) равнение между консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с приложимата счетоводна рамка, и консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с изискванията за регулаторна консолидация в съответствие с първа част, дял II, раздели 2 и 3; това равнение съдържа описание на различията между счетоводния и регулаторния обхват на консолидация и на правните субекти, включени в регулаторния обхват на консолидация, когато последният се различава от счетоводния обхват на консолидация; описанието на правните субекти, включени в регулаторния обхват на консолидация, представя метода на регулаторна консолидация, когато той се различава от метода на счетоводна консолидация, информация за това дали тези субекти са напълно или пропорционално консолидирани и дали дяловите участия в тези правни субекти се приспадат от собствения капитал;

в) разбивка на активите и пасивите от консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с изискванията за регулаторна консолидация в съответствие с първа част, дял II, раздели 2 и 3, с разбивка по видове рискове, посочени в тази част;

г) равнение, в което се определят основните източници на различия между балансовата стойност на сумите във финансовите отчети при приложен регулаторен обхват на консолидация според определението в първа част, дял II, раздели 2 и 3, и стойността на експозициите, използвана за регулаторни цели;това равнение се допълва с качествена информация за тези основни източници на различия;

д) за експозициите от търговския портфейл и банковия портфейл, които са коригирани в съответствие с членове 34 и 105, разбивка по стойностите на съставните елементи на корекцията за пруденциална оценка на дадена институция, по видове рискове, както и сумата от съставните елементи поотделно за позициите от търговския портфейл и от банковия портфейл;

е) евентуалните текущи или очаквани съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на собствен капитал или за изплащане на задължения между предприятието майка и неговите дъщерни предприятия;

ж) общата сума, с която действителният размер на собствения капитал е под изисквания размер във всички дъщерни предприятия, които не са включени в консолидацията и наименованията на тези дъщерни предприятия;

з) когато е приложимо — обстоятелствата, при които се използва дерогацията, посочена в член 7, или методът на самостоятелното консолидиране, предвиден в член 9.

Член 437

Оповестяване на собствения капитал

Институциите оповестяват следната информация относно собствения си капитал:

а) пълно равнение на елементите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред, капитала от втори ред и филтрите и приспаданията, приложени към собствения капитал на институцията в съответствие с членове 32—36, 56, 66 и 79, с баланса ѝ съгласно одитираните финансови отчети на институцията;

б) описание на основните характеристики на емитираните от институцията инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

в) пълните договорни условия, отнасящи се до всички инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

г) отделно оповестяване за естеството и размерите на следното:

i) пруденциалните филтри, приложени съгласно членове 32—35;

ii) елементите, които са приспаднати съгласно членове 36, 56 и 66;

iii) елементите, които не са приспаднати съгласно членове 47, 48, 56, 66 и 79;

д) описание на всички ограничения, прилагани при изчисляването на собствения капитал в съответствие с настоящия регламент, и инструментите, пруденциалните филтри и приспаданията, към които се прилагат тези ограничения;

е) пълно описание на методите, по които са изчислени съотношенията на капиталова адекватност, когато това изчисление е извършено чрез използване на елементи на собствения капитал, които са определени по методи, различни от предвидените в настоящия регламент.

Член 437а

Оповестяване на собствения капитал и приемливите задължения

Институциите, за които се прилага член 92а или 92б, оповестяват следната информация за своя собствен капитал и приемливи задължения:

а) състава на своя собствен капитал и приемливи задължения, техния падеж и техните основни характеристики;

б) ранга на приемливите задължения в йерархията на кредиторите;

в) общия размер на всяка емисия инструменти на приемливи задължения, посочени в член 72б и сумата от тези емисии, която е включена в елементите на приемливите задължения в рамките на ограниченията, посочени в член 72б, параграфи 3 и 4;

г) общия размер на изключените задължения, посочени в член 72а, параграф 2.

Член 438

Оповестяване на капиталовите изисквания и размера на рисково претеглените експозиции

Институциите оповестяват следната информация за спазването от тяхна страна на член 92 от настоящия регламент и на изискванията, посочени в член 73 и член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС:

а) обобщена информация за своите подходи към оценяването на адекватността на вътрешния капитал за поддържане на настоящите и бъдещите дейности;

б) размера на допълнителните капиталови изисквания въз основа на процеса на надзорен преглед, както е посочено в член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС, и техния състав от гледна точка на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред;

в) при искане от съответния компетентен орган — резултата от вътрешния процес за оценка на капиталовата адекватност на институцията;

г) общия размер на рисково претеглените експозиции и съответното общо капиталово изискване, определено в съответствие с член 92, които да бъдат разбити по различните категории на риска, установени в трета част, и когато е приложимо — обяснение на въздействието върху изчисляването на собствения капитал и рисково претеглените експозиции, произтичащо от прилагането на капиталови прагове, вместо приспадане на позиции от собствения капитал;

д) балансовите и задбалансовите експозиции и размерите на рисково претеглените експозиции и свързаните с тях очаквани загуби за всяка категория на специализираното кредитиране, посочена в таблица 1 от член 153, параграф 5, както и балансовите и задбалансовите експозиции и размерите на рисково претеглените експозиции за категориите капиталови експозиции, посочени в член 155, параграф 2;

е) стойността на експозициите и размера на рисково претеглените експозиции на инструментите на собствения капитал, държани в застрахователни или презастрахователни предприятия или застрахователни холдинги, които институциите не приспадат от собствения си капитал в съответствие с член 49 при изчисляването на своите капиталови изисквания на индивидуална, подконсолидирана и консолидирана основа;

ж) допълнителното капиталово изискване и съотношението на капиталова адекватност на финансовия конгломерат, изчислени в съответствие с член 6 от Директива 2002/87/ЕО и приложение I към тази директива, когато е приложен метод 1 или 2 от това приложение;

з) различията в размера на рисково претеглените експозиции за текущия период за оповестяване в сравнение с непосредствено предхождащия го период за оповестяване, които са резултат от използването на вътрешни модели, включително описание на основните причини, на които се дължат тези различия.

Член 439

Оповестяване на експозиции към кредитен риск от контрагента

Институциите оповестяват следната информация за своята експозиция към кредитен риск от контрагента в съответствие с посоченото в трета част, дял II, глава 6:

а) описание на методиката, използвана за разпределяне на вътрешен капитал и кредитни лимити за експозициите към кредитен риск от контрагента, включително методите за разпределяне на тези лимити за експозициите към централни контрагенти;

б) описание на политиките, свързани с гаранции и други средства за редуциране на кредитния риск, като например политиките за осигуряване на обезпечение и формиране на кредитни резерви;

в) описание на политиките по отношение на утежняващия риск и специфичния утежняващ риск, определен в член 291;

г) размера на обезпечението, което институцията трябва да предостави при евентуално понижаване на кредитния ѝ рейтинг;

д) размера на получените и предоставените отделени и неотделени обезпечения по вид обезпечение, допълнително разпределени между обезпечения за деривати и за сделки за финансиране с ценни книжа;

е) за сделките с деривати — стойностите на експозициите преди и след редуцирането на кредитния риск, определени съгласно приложимия метод от предвидените в трета част, дял II, глава 6, раздели 3—6, и свързаните с тях размери на рисковите експозиции с разбивка по приложим метод;

ж) за сделките за финансиране с ценни книжа — стойностите на експозициите преди и след редуцирането на кредитния риск, определени по приложимия метод съгласно трета част, дял II, глави 4 и 6, и свързаните с тях размери на рисковите експозиции с разбивка по приложим метод;

з) стойностите на експозициите след редуцирането на кредитния риск и свързаните с тях рискови експозиции по отношение на капиталовите изисквания във връзка с корекцията на кредитната оценка поотделно за всеки метод съгласно посоченото в трета част, дял VI;

и) стойността на експозициите към централни контрагенти и свързаните с тях рискови експозиции, попадащи в обхвата на трета част, дял II, глава 6, раздел 9, поотделно за квалифицирани и неквалифицирани централни контрагенти, с разбивка по видове експозиции;

й) условните стойности и справедливите стойности на сделките с кредитни деривати; сделките с кредитни деривати се разбиват по вид продукт; в рамките на всеки вид продукт сделките с кредитни деривати се разбиват допълнително по закупена кредитна защита и продадена кредитна защита;

к) оценката на параметъра α, когато институцията е получила разрешение от компетентните органи да използва своя собствена оценка на параметъра α в съответствие с член 284, параграф 9;

л) поотделно — оповестяванията по член 444, буква д) и член 452, буква ж);

м) за институциите, които използват методите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 4—5 — размера на балансовите и задбалансовите им операции с деривати, изчислен в съответствие с член 273а, параграфи 1 или 2, според случая.

Когато централната банка на държава членка предоставя помощ за осигуряване на ликвидност под формата на операции за размяна на обезпечения, компетентният орган може да предвиди освобождаване на институциите от изискванията за оповестяване по първа алинея, букви г) и д), ако прецени, че оповестяването на посочената в тези букви информация може да разкрие предоставянето на извънредна ликвидна помощ. За тази цел, компетентният орган определя подходящи прагове и обективни критерии.

Член 440

Оповестяване на антицикличните капиталови буфери

Институциите оповестяват следната информация във връзка със спазването от тяхна страна на изискването за поддържане на антицикличен капиталов буфер, както е посочено в дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС:

а) географското разпределение на размерите на експозициите и размерите на рисково претеглените експозиции на кредитните експозиции, използвани като основа за изчисляване на техния антицикличен капиталов буфер;

б) размера на специфичния за съответната институция антицикличен капиталов буфер.

Член 441

Оповестяване на показатели за глобална системна значимост

Г-СЗИ оповестяват ежегодно стойностите на показателите, използвани за определяне на техния рейтинг в съответствие с методиката за идентифициране, посочена в член 131 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 442

Оповестяване на експозициите към кредитен риск и риск от разсейване

Институциите оповестяват следната информация за своите експозиции към кредитен риск и риск от разсейване:

а) обхвата и определенията за „просрочени“ и „обезценени“, които използват за счетоводни цели и разликите, ако има такива, между определенията за „просрочени“ и „в неизпълнение“ за счетоводни и за регулаторни цели;

б) описание на подходите и методите, възприети за определяне на корекциите за общ и специфичен кредитен риск;

в) информация за размера и качеството на обслужваните, необслужваните и преструктурираните експозиции за кредити, дългови ценни книжа и задбалансови експозиции, включително свързаните с тях натрупана обезценка, провизии и отрицателни промени в справедливата стойност, произтичащи от кредитния риск, както и за размера на получените обезпечения и финансови гаранции;

г) анализ на „застаряването“ на счетоводните просрочени експозиции;

д) брутната балансова стойност както на експозициите в неизпълнение, така и на редовните експозиции, натрупаните корекции за специфичен и общ кредитен риск, натрупаните отписвания срещу тези експозиции и нетните балансови стойности, както и тяхното разпределение по географски район и вид отрасъл, също за кредити, дългови ценни книжа и задбалансови експозиции;

е) всички промени в брутния размер на балансовите и задбалансовите експозиции в неизпълнение, включително като минимум информация за началните и крайните салда на тези експозиции, брутния размер на всички експозиции, които са с възстановен статут на редовни експозиции или подлежат на отписване;

ж) разбивка на заемите и дълговите ценни книжа по остатъчен срок до падежа.

Член 443

Оповестяване на обременени с тежести и свободни от тежести активи

Институциите оповестяват информация за своите обременени с тежести и свободни от тежести активи. За тези цели институциите използват балансовата стойност за всеки клас експозиции поотделно, разбита според качеството на активите и общата балансова стойност на обременените с тежести и на свободните от тежести активи. При оповестяването на информация за обременените с тежести и за свободните от тежести активи не се разкрива информация за предоставено от централните банки извънредно ликвидно улеснение.

Член 444

Оповестяване на използването на стандартизирания подход

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 2, оповестяват следната информация за всеки от класовете експозиции, посочени в член 112:

а) наименованията на признатите АВКО и АЕК и причините за евентуалните промени в този избор за периода за оповестяване;

б) класовете експозиции, за които се използва всяка АВКО или АЕК;

в) описание на процеса, използван за отнасянето на кредитните рейтинги на емитента и емисията към позициите, които не са включени в търговския портфейл;

г) съотнасянето на външния рейтинг на всяка призната АВКО или АЕК към рисковите тегла, които съответстват на степените на кредитно качество, посочени в трета част, дял II, глава 2, като се има предвид, че не е необходимо тази информация да се оповестява, когато институциите прилагат стандартните присъдени степени на кредитно качество, публикувани от ЕБО;

д) стойностите на експозициите и стойностите на експозициите, след редуцирането на кредитния риск, свързани с всяка степен на кредитно качество по трета част, дял II, глава 2, по класове експозиции, както и стойностите на експозициите, приспаднати от собствения капитал.

Член 445

Оповестяване на експозицията към пазарен риск

Институциите, които изчисляват капиталови изисквания в съответствие с член 92, параграф 3, букви б) и в), оповестяват тези изисквания поотделно за всеки риск, посочен в тези букви. Освен това капиталовите изисквания за специфичен лихвен риск на секюритизиращите позиции се оповестяват отделно.

Член 446

Оповестяване на управлението на операционния риск

Институциите оповестяват следната информация за извършваното от тях управление на операционния риск:

а) подходите за оценка на капиталовите изисквания за операционен риск, на които отговаря институцията;

б) когато институцията използва такава — описание на методиката, посочена в член 312, параграф 2, което включва представяне на съответните вътрешни и външни фактори, отразени в усъвършенстваният подход за измерване, прилаган от институцията;

в) в случаите на частично използване — обхвата и покритието на различните използвани методики.

Член 447

Оповестяване на основни показатели

Институциите оповестяват следните основни показатели в табличен формат:

а) състава на собствения си капитал и капиталовите си изисквания, изчислени в съответствие с член 92;

б) размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3;

в) когато е приложимо — размера и състава на допълнителния собствен капитал, който институциите са длъжни да поддържат в съответствие с член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС;

г) комбинираното изискване за буфер, което институциите са длъжни да поддържат в съответствие дял VII, глава 4 от Директива 2013/36/ЕС;

д) отношението на ливъридж и мярката за общата експозиция, изчислени в съответствие с член 429;

е) следната информация за своето отношение на ликвидно покритие, изчислено в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1:

i) средната стойност или средните стойности, според случая, на своето отношение на ликвидно покритие въз основа на данните към края на месеца за предходните 12 месеца за всяко тримесечие от съответния период на оповестяване;

ii) средната стойност или средните стойности, според случая, от общия размер на ликвидните активи, след прилагането на съответните намаления на стойността, включени в ликвидния буфер в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, въз основа на данните към края на месеца за предходните 12 месеца за всяко тримесечие от съответния период на оповестяване;

iii) средните стойности на изходящите ликвидни потоци, входящите ликвидни потоци и нетните изходящи ликвидни потоци, изчислени в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, въз основа на данните към края на месеца за предходните 12 месеца за всяко тримесечие от съответния период на оповестяване;

ж) следната информация за изискването за нетно стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV:

i) отношението на нетно стабилно финансиране към края на всяко тримесечие на съответния период на оповестяване;

ii) наличното стабилно финансиране към края на всяко тримесечие от съответния период на оповестяване;

iii) изискваното стабилно финансиране към края на всяко тримесечие на съответния период на оповестяване;

з) отношенията на собствения капитал и приемливите задължения и техните компоненти, числители и знаменатели, изчислени в съответствие с членове 92а и 92б и разбити според нивото на всяка група за преструктуриране, според случая.

Член 448

Оповестяване на експозициите към лихвен риск за позициите, които не са част от търговския портфейл

1. Считано от ...[две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], институциите оповестяват следната количествена и качествена информация за рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат както икономическата стойност на капитала, така и нетния доход от лихви от дейности извън търговския портфейл, посочени в член 84 и член 98, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС:

   а) промените в икономическата стойност на капитала, посочени в член 98, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС, изчислени по шестте надзорни стрес сценария за текущия период и за предходните периоди на оповестяване;

   б) промените в нетния доход от лихви, посочени в член 98, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС, изчислени по двата надзорни стрес сценария за текущия период и за предходния период на оповестяване;

   в) описание на основните за модела допускания и основните допускания за параметрите, освен посочените в член 98, параграф 5а, букви б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, използвани за изчисляване на промените в икономическата стойност на капитала и в нетния доход от лихви, изисквано съгласно букви а) и б) от настоящия параграф;

г) обяснение на значението на мерките за риска, оповестени в съответствие с букви а) и б) от настоящия параграф и за всички значителни промени на тези мерки, настъпили след предходната референтна дата на оповестяване;

д) описание на начина, по който институциите определят, измерват, редуцират и контролират лихвения риск за дейностите в техните банкови портфейли за целите на прегледа от компетентните органи в съответствие с член 84 от Директива 2013/36/ЕС, включително:

i) описание на мерките за специфичния риск, които институциите използват, за да оценят промените в икономическата стойност на капитала си и в нетния си доход от лихви;

ii) описание на основните за модела допускания и основните допускания за параметрите, използвани във вътрешните системи за измерване на институциите, които се различават от допусканията, посочени в член 98, параграф 5а от Директива 2013/36/ЕС, за изчисляване на промените в икономическата стойност на капитала и в нетния доход от лихви, включително обосновката за тези различия;

iii) описание на стрес сценариите за лихвените проценти, които институциите използват, за да оценят лихвения риск;

iv) признаването на ефектите на хеджирането на тези лихвени рискове, включително вътрешното хеджиране, което отговаря на изискванията, предвидени в член 106, параграф 3;

v) описание на честотата, с която се извършва оценката на този лихвен риск;

е) описание на цялостните стратегии за управление и за редуциране на тези рискове;

ж) среден и най-дълъг срок до нова рискова оценка за безсрочните депозити.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член изискванията, посочени в параграф 1, буква в) и буква д), подточки i)—iv) от настоящия член, не се прилагат за институциите, които използват стандартизираната методология или опростената стандартизирана методология, посочена член 84, параграф 1, от Директива 2013/36/ЕС.

Член 449

Оповестяване на експозициите към секюритизиращи позиции

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции в съответствие с трета част, дял II, глава 5 или капиталовите изисквания в съответствие с член 337 или 338, оповестяват следната информация поотделно за дейностите в своите търговски и банкови портфейли:

а) описание на своите дейности по секюритизация и пресекюритизация, включително целите на управлението на риска и инвестициите във връзка с тези дейности, ролята си в сделките на секюритизация и пресекюритизация, дали използват опростена, прозрачна и стандартизирана (ОПС) секюритизация, както е определена в член 242, точка 10, както и степента, в която използват сделките на секюритизация, за да прехвърлят кредитния риск на секюритизираните експозиции към трети лица, наред с отделно описание на тяхната политика за прехвърляне на риска при синтетична секюритизация, когато е приложимо;

б) видовете рискове, на които са изложени в своите дейности по секюритизация и пресекюритизация, по ранг на съответните секюритизиращи позиции, като се прави разграничение между позиции в ОПС и позиции, които не са ОПС, и:

i) задържания риск при инициирани от тях сделки;

ii) поетия риск във връзка с инициирани от трети лица сделки;

в) подходите за изчисляване на размерите на рисково претеглените експозиции, които прилагат по отношение на своите дейности по секюритизация, включително видовете секюритизиращи позиции, към които се прилага всеки подход, наред с разграничение между позиции в ОПС и позиции, които не са ОПС;

г) списък на ДСЦС, попадащи в една от следните категории, с описание на своите видове експозиции към тези ДСЦС, в т.ч. договорите за деривати:

i) ДСЦС, които придобиват инициирани от институциите експозиции;

ii) ДСЦС, спонсорирани от институциите;

iii) ДСЦС и други правни субекти, за които институциите предоставят свързани със секюритизация услуги, като например консултантски услуги и услуги по обслужване или управление на активи;

iv) ДСЦС, включени в регулаторния обхват на консолидация на институциите;

д) списък на правните субекти, по отношение на които институциите са оповестили информация, че са предоставили подкрепа в съответствие с трета част, дял II, глава 5;

е) списък на правните субекти, които са свързани с институциите и които инвестират в инициирани от институциите секюритизации или в секюритизиращи позиции, емитирани от подкрепени от институциите ДСЦС;

ж) обобщена информация за своите счетоводни политики по отношение на дейностите по секюритизация, включително разграничение между секюритизиращи и пресекюритизиращи позиции, според случая;

з) наименованията на използваните при секюритизация АВКО и видовете експозиции, за които се използва всяка агенция;

и) когато е приложимо, описание на подхода на вътрешната оценка съгласно трета част, дял II, глава 5, включително структурата на процеса на вътрешната оценка и връзката между вътрешната оценка и външните кредитни оценки на съответните АВКО, оповестени в съответствие с буква и), контролните механизми за процеса на вътрешна оценка, включително по отношение на независимостта, отчетността и прегледа на процеса на вътрешна оценка, видовете експозиции, към които се прилага процесът на вътрешна оценка, и факторите на шок при определянето на нивата на кредитното подобрение;

й) отделно за търговския портфейл и за банковия портфейл, балансовата стойност на секюритизиращите експозиции, включително информация дали институциите са прехвърлили значителен кредитен риск в съответствие с членове 244 и 245, за които институциите действат като инициатор, спонсор или инвеститор, поотделно за традиционните секюритизации и за синтетичните секюритизации, както и за сделките за ОПС и за сделките, които не са за ОПС и останалите сделки и с разбивка по вид секюритизиращи експозиции;

к) за банковия портфейл — следната информация:

i) общия размер на секюритизиращите позиции, когато институциите действат като инициатор или спонсор, и свързаните с тях рисково претеглени активи и капиталови изисквания по регулаторни подходи, включително експозициите, приспаднати от собствения капитал или към които се прилага рисково тегло от 1 250%, разбити на традиционни и синтетични секюритизации и на секюритизиращи и пресекюритизиращи експозиции, поотделно за позициите в ОПС и позициите, които не включват ОПС, и допълнително разбити в разумен брой интервали по рискови тегла или капиталови изисквания, и по използваните подходи за изчисляване на капиталовите изисквания;

ii) общия размер на секюритизиращите позиции, когато институциите действат като инвеститори, и свързаните с това рисково претеглени активи и капиталови изисквания по регулаторни подходи, включително експозициите, приспаднати от капитала или към които се прилага рисково тегло от 1 250%, разбити на традиционни и синтетични секюритизации и на секюритизиращи и пресекюритизиращи позиции, и позиции в ОПС и позиции, които не включват ОПС, и допълнително разбити в разумен брой интервали по рискови тегла или капиталови изисквания и по използваните подходи за изчисляване на капиталовите изисквания;

л) за експозиции, секюритизирани от институцията, размера на експозициите в неизпълнение и размера на корекциите за специфичен кредитен риск, направени от институцията за текущия период, и двете с разбивка по видове експозиции.

Член 449а

Оповестяване на рискове от екологичен, социален и управленски характер

Считано от ... [3 години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], големите институции, които са емитирали ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар на която и да е държава членка, определен в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС, оповестяват информация относно рисковете от екологичен, социален и управленски характер, включително за физическите рискове и рисковете, свързани с прехода, както са определени в доклада, посочен в член 98, параграф 8 от Директива 2013/36/ЕС.

Информацията, посочена в първа алинея, се оповестява през първата година веднъж годишно, а след това – веднъж на две години.

Член 450

Оповестяване на политиката за възнагражденията

1. Институциите оповестяват следната информация относно своята политика и практика за възнагражденията за тези категории персонал, професионалните дейности на които имат съществено въздействие върху рисковия профил на институциите:

   а) информация за процеса на вземане на решение, използван при определяне на политиката за възнагражденията, както и броя на заседанията, проведени от основния орган, който контролира възнагражденията, през финансовата година, включително — когато е приложимо — информация за състава и мандата на комитета по възнагражденията, външния консултант, чиито услуги са използвани за определяне на политиката за възнагражденията, и ролята на съответните заинтересовани участници;

   б) информация за връзката между заплащането на служителите и постигнатите от тях резултати;

   в) най-важните структурни характеристики на системата за възнагражденията, включително информация за използваните критерии за измерване на постигнатите резултати и коригирането на риска, политиката за разсрочване на плащанията и критериите за получаване на възнаграждения;

   г) съотношенията между постоянните и променливите елементи на възнаграждението, определени в съответствие с член 94, параграф 1, буква ж) от Директива 2013/36/ЕС;

д) информация относно критериите за постигнатите резултати, на базата на които се определя правото на получаване на акции, опции или променливи елементи на възнаграждението;

е) основните параметри и логиката на схемите за променливите елементи на възнаграждението и другите материални стимули;

ж) обобщена количествена информация за възнагражденията, разбита по видове дейност;

з) обобщена количествена информация за възнагражденията, разбита поотделно за висшето ръководство и за служителите, професионалните дейности на които оказват съществено въздействие върху рисковия профил на институциите, като се посочва следното:

i) размерите на отпуснатите за финансовата година възнаграждения, разбити на постоянно възнаграждение, включително описание на фиксираните елементи, и на променливо възнаграждение, както и броя на получателите;

ii) размерите и вида на отпуснатите променливи възнаграждения, разбити на парични средства, акции, свързани с акции инструменти и други видове, поотделно за изплатената авансово част и за частта с отложено плащане;

iii) размерите на отложените възнаграждения, отпуснати за предходни периоди на изпълнение, разделени на дължима за финансовата година сума и дължима за следващите години сума;

iv) размерът на дължимите за финансовата година отложени възнаграждения, които се изплащат през финансовата година и са намалени посредством корекции въз основа на постигнатите резултати;

v) отпуснатото през финансовата година гарантирано променливо възнаграждение и броят на получателите на това възнаграждение;

vi) отпуснатите през предходни периоди обезщетения при освобождаване от работа, които са били изплатени през финансовата година;

vii) отпуснатите през финансовата година обезщетения при освобождаване от работа, разбити на авансово изплатени и на отложени обезщетения, броят на получателите на тези плащания и най-високият размер на отпуснато на едно лице плащане;

и) броят на отделните лица, получили възнаграждение от 1 млн. евро или повече за една финансова година, като възнагражденията с размер от 1 млн. евро до 5 млн. евро се разбиват на интервали от по 500 000 евро, а тези с размер от 5 млн. евро и повече — на интервали от по 1 млн. евро;

й) при искане от съответната държава членка или съответния компетентен орган — общото възнаграждение на всеки член на ръководния орган или на висшето ръководство;

к) информация за това дали институцията се ползва от дерогацията, предвидена в член 94, параграф 3 от Директива 2013/36/ЕС.

За целите на първа алинея, буква к) от настоящия параграф институциите, които се възползват от такава дерогация, посочват дали се ползват от нея въз основа на член 94, параграф 3, буква а) или буква б) от Директива 2013/36/ЕС. Те посочват също така за кои принципи за възнаграждение се прилага(т) дерогацията(дерогациите), броя на служителите, които се ползват от дерогацията(дерогациите), и общия размер на техните възнаграждения, разделен на постоянни и променливи възнаграждения.

2. За големите институции количествената информация за възнагражденията на посочения в настоящия член колективен ръководен орган на институциите се предоставя също така на обществеността, като се прави разграничение между членовете с изпълнителни и тези с неизпълнителни функции.

Институциите спазват посочените в настоящия член изисквания по начин, съобразен с техния размер и вътрешна организация, както и с естеството, мащаба и сложността на техните дейности, без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета*.

Член 451

Оповестяване на отношението на ливъридж

1. Институциите, които попадат в обхвата на седма част, оповестяват следната информация за своето отношение на ливъридж, изчислено в съответствие с член 429, и за управлението на риска от прекомерен ливъридж:

   а) отношението на ливъридж и по какъв начин институциите прилагат член 499, параграф 2;

   б) разбивка на мярката за общата експозиция, посочена в член 429, параграф 4, и равнение между мярката за общата експозиция и съответната информация, оповестена в публикуваните финансови отчети;

   в) според случая, размера на експозициите, изчислен в съответствие с член 429, параграф 8, член 429а, параграф 1 и коригираното отношение на ливъридж, изчислено в съответствие с член 429а, параграф 7;

   г) описание на процесите, използвани за управление на риска от прекомерен ливъридж;

   д) описание на факторите, оказали влияние върху отношението на ливъридж през периода, за който се отнася оповестеното отношение на ливъридж.

2. Публичните кредитни институции за развитие, определени в член 429а, параграф 2, оповестяват отношението на ливъридж без корекцията на мярката за общата експозиция на отношението на ливъридж, определена в съответствие с член 429а, параграф 1, първа алинея, буква г).

3. В допълнение към параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, големите институции оповестяват отношението на ливъридж и разбивката на мярката за общата експозиция, посочена в член 429, параграф 4, въз основа на средни стойности, изчислени в съответствие с акта за изпълнение, посочен в член 430, параграф 7.

Член 451а

Оповестяване на изискванията за ликвидност

1. Институциите, които попадат в обхвата на шеста част, оповестяват информация за своето отношение на ликвидно покритие, своето отношение на нетно стабилно финансиране и своето управление на ликвидния риск в съответствие с настоящия член.

2. Институциите оповестяват следната информация за своето отношение на ликвидно покритие, изчислено в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1:

   а) средната стойност или средните стойности, според случая, на своето отношение на ликвидно покритие въз основа на данните към края на месеца за предходните 12 месеца за всяко тримесечие от съответния период на оповестяване;

   б) средната стойност или средните стойности, според случая, на общия размер на ликвидните активи след прилагането на съответните намаления на стойността, включени в ликвидния буфер в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, въз основа на данните към края на месеца за предходните 12 месеца за всяко тримесечие от съответния период на оповестяване и описание на състава на този ликвиден буфер;

в) средните стойности на своите изходящи ликвидни потоци, входящи ликвидни потоци и нетни изходящи ликвидни потоци, изчислени в съответствие с делегирания акт, посочен в член 460, параграф 1, въз основа на данните към края на месеца за предходните 12 месеца за всяко тримесечие от съответния период за оповестяване и описание на техния състав.

3. Институциите оповестяват следната информация за своето отношение на нетно стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV:

а) стойността към края на тримесечието на своето отношение на нетно стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV, глава 2 за всяко тримесечие от съответния период на оповестяване;

б) преглед на размера на наличното стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV, глава 3;

в) преглед на размера на изискваното стабилно финансиране, изчислено в съответствие с шеста част, дял IV, глава 4.

4. Институциите оповестяват прилаганите механизми, системи, процеси и стратегии за идентифициране, измерване, управление и наблюдение на техния ликвиден риск в съответствие с член 86 от Директива 2013/36/ЕС.

ДЯЛ III

ИЗИСКВАНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗПОЛЗВАНЕТО НА КОНКРЕТНИ ИНСТРУМЕНТИ ИЛИ МЕТОДОЛОГИИ

Член 452

Оповестяване на използването на вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск

Институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените си експозиции чрез вътрешнорейтинговия подход за кредитен риск, оповестяват следната информация:

а) разрешението от компетентния орган за използване на подхода или одобрения преход към използването му;

б) за всеки клас експозиции, посочен в член 147 — процентния дял от общата стойност на експозициите за всеки клас експозиции, за които се прилага стандартизираният подход, предвиден в трета част, дял II, глава 2, или вътрешнорейтинговият подход, предвиден в трета част, дял II, глава 3, както и частта от всеки клас експозиции, за която се прилага последователен план за въвеждане; когато институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, те оповестяват отделно процента от общата стойност на експозициите за всеки клас експозиции, за който важи това разрешение;

в) контролните механизми за рейтинговите системи на различните етапи на разработване на даден модел, контроли и въвеждане на промени в него, които включват информация относно:

i) взаимоотношението между функцията за управление на риска и функцията за вътрешен одит;

ii) прегледа на рейтинговите системи;

iii) процедурата за осигуряване на независимостта на функцията, отговаряща за прегледа на моделите, от функциите, отговарящи за разработването на моделите;

iv) процедурата за гарантиране на отчетността на функциите, отговарящи за разработването и прегледа на моделите;

г) ролята на функциите, участващи в разработването, одобряването и последващите промени на моделите за кредитен риск;

д) приложното поле и основното съдържание на отчетността, свързана с моделите за кредитен риск;

е) описание на процеса на вътрешно присъждане на рейтинги по клас експозиции, включително броя на основните модели, използвани по отношение на всеки портфейл и кратко представяне на основните разлики между моделите, използвани в рамките на един и същ портфейл, което обхваща:

i) определенията, методите и данните за оценката и утвърждаването на вероятността от неизпълнение, например как се оценява вероятността от неизпълнение за портфейли с малка вероятност от неизпълнение, дали има минимални регулаторни прагове и рисковите фактори за разликите, установени между вероятностите от неизпълнение и действителните проценти на неизпълнение, най-малко за последните три периода;

ii) когато е приложимо, определенията, методите и данните за оценката и утвърждаването на LGD, например методи за изчисляването на LGD при икономически спад, как параметрите LGD се оценяват за портфейли с малка вероятност за неизпълнение и времето, изтекло между настъпването на събитие на неизпълнение и закриването на експозицията;

iii) когато е приложимо, определенията, методите и данните за оценката и утвърждаването на кредитните конверсионни коефициенти, включително допусканията, използвани при извеждането на тези променливи;

ж) според случая — следната информация за всеки клас експозиции, посочен в член 147:

i) брутната балансова експозиция;

ii) стойностите на задбалансовите експозиции преди прилагането на съответните конверсионни коефициенти;

iii) експозициите след прилагането на съответните конверсионни коефициенти и редуцирането на кредитния риск;

iv) всеки модел, параметър или данни от значение за разбирането на рисковото претегляне и произтичащите от него размери на рисковата експозиция, оповестени за достатъчен брой категории длъжници (включително в неизпълнение), с цел разумно разграничаване на кредитния риск;

v) отделно класовете експозиции, за които институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, и за експозициите, за които институциите не използват такива оценки — стойностите на експозициите, посочени в подточки i)—iv), за които важи това разрешение;

з) оценките на институциите на вероятността от неизпълнение спрямо действителния процент на неизпълнение за всеки клас експозиции през продължителен период от време, с отделно оповестяване на диапазона на вероятността от неизпълнение, равностойния външен рейтинг, претеглената средна стойност и аритметичната средна стойност на вероятността от неизпълнение, броя на длъжниците към края на предходната година и на годината, която е предмет на прегледа, броя на длъжниците в неизпълнение, в т.ч. новите длъжници в неизпълнение и средния годишен исторически процент на неизпълнение.

За целите на буква б) от настоящия член институциите използват стойност на експозицията съгласно определението в член 166.

Член 453

Оповестяване на използването на техники за редуциране на кредитния риск

Институциите, които използват техники за редуциране на кредитния риск, оповестяват следната информация:

а) основните характеристики на политиките и процесите за балансово и задбалансово нетиране и данни за степента, в която институциите използват балансово нетиране;

б) основните характеристики на политиките и процесите за оценяване и управление на приемливите обезпечения;

в) описание на основните видове обезпечения, приемани от институцията с цел редуциране на кредитния риск;

г) за гаранции и кредитни деривати, използвани като кредитна защита — основните видове гаранти и контрагенти по кредитни деривати и тяхната кредитоспособност, използвани с цел намаляване на капиталовите изисквания, с изключение на тези, използвани като част от структури за синтетична секюритизация;

д) информация за концентрациите на пазарен или кредитен риск в рамките на извършеното редуциране на кредитния риск;

е) за институциите, които изчисляват размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход — общата стойност на експозициите, които не са покрити чрез приемлива кредитна защита и общата стойност на експозициите, които са покрити чрез приемлива кредитна защита след прилагане на корекциите за променливост; оповестяването по настоящата буква се прави поотделно за заеми и дългови ценни книжа, заедно с разбивка на експозициите в неизпълнение;

ж) съответния конверсионен коефициент и свързаното с експозицията редуциране на кредитния риск, както и степента на използване на техники за редуциране на кредитния риск със и без ефект на заместване;

з) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход, стойността на балансовите и задбалансовите експозиции по клас експозиции преди и след прилагането на конверсионните коефициенти и съответното редуциране на кредитния риск;

и) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход — размера на рисково претеглената експозиция и съотношението между посочения размер на рисково претеглената експозиция и стойността на експозицията след прилагането на съответния конверсионен коефициент и свързаното с експозицията редуциране на кредитния риск; оповестяването по настоящата буква се прави поотделно за всеки клас експозиции;

й) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции по вътрешнорейтинговия подход — размера на рисково претеглената експозиция преди и след отчитане на въздействието на кредитните деривати върху редуцирането на кредитния риск; когато институциите са получили разрешение да използват собствени оценки за LGD и конверсионните коефициенти за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции, те оповестяват информацията по настоящата буква поотделно за класовете експозиции, за които важи това разрешение.

Член 454

Оповестяване на използването на усъвършенствани подходи за измерване на операционния риск

Институциите, които прилагат усъвършенстваните подходи за измерване по членове 321—324 за изчисляването на капиталовите изисквания за операционен риск, оповестяват описание на използваните от тях застрахователни средства и други механизми за прехвърляне на риска с цел редуциране на този риск.

Член 455

Използване на вътрешни модели за пазарен риск

Институциите, които изчисляват своите капиталови изисквания съгласно член 363, оповестяват следната информация:

а) за всеки обхванат подпортфейл:

i) характеристиките на използваните модели;

ii) за вътрешните модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск и за корелационно търгуване, когато е приложимо — използваните методологии и рисковете, измерени чрез използването на вътрешни модели, включително описание на подхода, използван от институцията за определяне на ликвидните хоризонти, използваните методики за постигане на оценка на капитала, която отговаря на стандарта за надеждност, и използваните подходи при утвърждаване на модела;

iii) описание на стрес тестовете, извършени спрямо подпортфейла;

iv) описание на подходите, използвани за бек-тестове и утвърждаване на точността и съгласуваността на вътрешните модели и процесите на моделиране;

б) обхвата на разрешението от компетентния орган;

в) описание на обхвата и методологиите за спазване на изискванията, изложени в членове 104 и 105;

г) най-високите, най-ниските и средните стойности на следните параметри:

i) дневните стойности под риск през отчетния период и към края на отчетния период;

ii) стресираната стойност под риск през отчетния период и към края на отчетния период;

iii) показателите за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск и за специфичния риск за портфейла за корелационно търгуване през отчетния период и към края на отчетния период;

д) елементите на капиталовото изискване, посочени в член 364;

е) претегления среден ликвиден хоризонт за всеки подпортфейл, обхванат от вътрешните модели за допълнителен риск от неизпълнение и миграционен риск и за корелационно търгуване;

ж) сравнение между дневните стойности под риск, изчислявани към края на деня и еднодневните промени в стойността на портфейла до края на следващия работен ден, както и анализ на всички случаи на съществено превишение през отчетния период.

_____

* Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).“;

120) В член 456 се добавя следната буква:

„к) измененията на изискванията за оповестяване на информация, предвидени в осма част, дялове II и III, за да се отчетат развитията и измененията в международните стандарти за оповестяване.“;

121) В член 457, буква и) се заменя със следното:

„и) втора част и член 430 единствено в резултат на промените в счетоводните стандарти или изисквания, с които се вземат предвид законодателни актове на Съюза“;

122) Член 458 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато определеният в съответствие с параграф 1 орган установи промени в интензивността на макропруденциалния или системния риск във финансовата система, който може да има сериозни отрицателни последици за финансовата система и реалната икономика в конкретна държава членка и който според този орган не може да се преодолее толкова ефективно чрез други макропруденциални инструменти, предвидени в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, колкото чрез прилагането на по-строги национални мерки, то той уведомява съответно Комисията и ЕССР. ЕССР незабавно препраща уведомлението на Европейския парламент, на Съвета и на ЕБО.

Уведомлението се придружава от следните документи и включва, както е приложимо, съответните количествени или качествени доказателства относно:

а) промените в интензивността на макропруденциалния или системния риск;

б) причините, поради които тези промени биха могли да представляват заплаха за финансовата стабилност на национално равнище или за реалната икономика;

в) основанията, поради които органът смята, че макропруденциалните инструменти, предвидени в член 124 и член 164 от настоящия регламент и в член 133 и член 136 от Директива 2013/36/ЕС, са по-малко подходящи и ефективни за справяне със съответните рискове от проектите на национални мерки, посочени в буква г) от настоящия параграф;

г) проектите на национални мерки за лицензирани на национално равнище институции или подгрупа от такива институции, предназначени да редуцират промените в интензивността на риска и отнасящи се до:

i) нивото на собствения капитал, посочено в член 92;

ii) изискванията за големите експозиции, посочени в член 392 и членове 395—403;

iii) ликвидните изисквания, посочени в шеста част;

iv) рисковите тегла за справяне със нереално високите цени на активите в сектора на жилищните имоти и търговските недвижими имоти;

v) изискванията за публично оповестяване, посочени в осма част;

vi) размера на предпазния капиталов буфер, посочен в член 129 от Директива 2013/36/ЕС; или

vii) експозициите в рамките на финансовия сектор;

д) обяснение защо определените в съответствие с параграф 1 органи считат проектите за мерки за подходящи, ефективни и пропорционални за справяне със ситуацията; и

е) оценка на възможното положително или отрицателно въздействие на проектите за мерки върху вътрешния пазар въз основа на информацията, с която разполага съответната държава членка.“;

б) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. На Съвета се предоставя правомощието да приеме, въз основа на предложение на Комисията, с квалифицирано мнозинство акт за изпълнение за отхвърляне на проекта за национални мерки, посочени в параграф 2, буква г).

В рамките на един месец от получаването на уведомлението по параграф 2 ЕССР и ЕБО представят становищата си по посочените в букви а)—е) от същия параграф елементи на Съвета, на Комисията и на съответната държава членка.

Като отчита във възможно най-голяма степен посочените във втора алинея становища и в случай че са налице убедителни, надеждни и подробни доказателства, че мярката ще окаже отрицателно въздействие върху вътрешния пазар, което надхвърля ползите за финансовата стабилност, произтичащи от намаляването на установения макропруденциален или системен риск, Комисията може в срок от един месец да предложи на Съвета акт за изпълнение за отхвърляне на проекта за национални мерки.

В случай че в рамките на срока от един месец Комисията не представи предложение, съответната държавата членка може незабавно да приеме проекта за национални мерки със срок до две години или до изчезването на макропруденциалния или системния риск, ако това се случи по-рано.

Съветът приема решение относно предложението на Комисията в срок от един месец от получаването на предложението и излага своите мотиви за отхвърлянето или приемането на проекта за национални мерки.

Съветът отхвърля проекта за национални мерки, само ако прецени, че не са спазени едно или няколко от следните условия:

а) естеството на промените в интензивността на макропруденциалния или системния риск представлява заплаха за финансовата стабилност на национално равнище;

б) макропруденциалните инструменти, посочени в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, са по-малко подходящи или ефективни за справяне с установения макропруденциален или системен риск от проектите за национални мерки;

в) проектите за национални мерки не водят до несъразмерни отрицателни последици за финансовата система или за части от нея в други държави членки или Съюза като цяло, като не представляват или създават пречка пред функционирането на вътрешния пазар; и

г) въпросът засяга само една държава членка.

Оценката на Съвета взема под внимание становището на ЕССР и ЕБО и се основава на доказателствата, представени съгласно параграф 2 от определения в съответствие с параграф 1 орган.

В случай че до един месец от получаване на предложението на Комисията Съветът не приеме акт за изпълнение за отхвърляне на проекта за национални мерки, заинтересованата държава членка може да приеме мерките и да ги прилага за срок до две години или до изчезването на макропруденциалния или системния риск, ако това се случи по-рано.

5. Други държави членки могат да признаят мерките, приети в съответствие с настоящия член, и да ги прилагат към лицензирани на национално равнище институции, които имат клонове или експозиции държавата членка, на която е разрешено да прилага мерките.“;

в) параграфи 9 и 10 се заменят със следното:

„9. Преди изтичането на разрешението, издадено в съответствие с параграф 4, заинтересованата държава членка, в консултация с ЕССР и ЕБО, прави преглед на ситуацията и може да приеме, в съответствие с процедурата по параграф 4, ново решение за удължаване на срока на прилагане на националните мерки всеки път с до две допълнителни години. След първото удължаване Комисията, в консултация с ЕССР и ЕБО, прави преглед на ситуацията поне веднъж на две години.

10. Независимо от процедурата по параграфи 3—9 от настоящия член, на държавите членки се разрешава да увеличат рисковите тегла над тези, предвидени в настоящия регламент, с до 25 %, за експозициите, посочени в параграф 2, буква г), подточки iv) и vii) от настоящия член, и да намалят максималния размер на големите експозиции, предвиден в член 395, с до 15 % за срок до две години или до изчезването на макропруденциалния или системния риск, ако това се случи по-рано, при условие че са спазени условията и изискванията за уведомяване по параграф 2 от настоящия член.“;

123) Член 460 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на делегирани актове в съответствие с член 462, за да определи подробно общото изискване, посочено в член 412, параграф 1. Делегираният акт, приет съгласно настоящия параграф, се основава на елементите, които се отчитат в съответствие с шеста част, дял II и приложение III, в него се уточнява при какви обстоятелства компетентните органи налагат конкретни равнища на входящите и изходящите потоци на институциите, така че да бъдат отразени специфичните рискове, на които те са изложени, и се спазват праговете по параграф 2 от настоящия член.

По-специално на Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на делегирани актове, определящи подробните ликвидни изисквания за целите на прилагането на член 8, параграф 3 и членове 411—416, 419, 422, 425, 428а, 428е, 428ж, 428й—428н, 428п, 428с, 428т, 428ц, 428ад, 428аж, 428аз, 428ак и 451а.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. На Комисията се предоставя правомощието да изменя настоящия регламент като приема делегирани актове в съответствие с член 462 за изменение на списъка на продуктите или услугите, посочен в член 428е, параграф 2, ако сметне, че активите и пасивите, които са пряко свързани с други продукти или услуги, отговарят на условията, предвидени в член 428е, параграф 1.

Комисията приема посочения в първа алинея делегиран акт до... [пет години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изпълнение].“

124) Вмъкват се следният член:

„*Член 461а*

Алтернативен стандартизиран подход за пазарен риск

За целите на изискванията за отчетност, посочени в член 430б, параграф 1, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 462, за да изменя настоящия регламент, като въвежда технически корекции в членове 325д, 325ж—325й, 325п, 325р, 325ад, 325ак, 325ам, 325ап—325ат, 325ах, 325ач и да определя рисковото тегло на група 11 от таблица 4 в член 325аи и рисковите тегла на покритите облигации, емитирани от кредитни институции от трети държави, в съответствие с член 325аз, както и корелационните коефициенти на покритите облигации, емитирани от кредитни институции от трети държави, в съответствие с член 325ай от алтернативния стандартизиран подход, изложен в трета част, дял IV, глава 1а, като се отчитат развитията на международните регулаторни стандарти.

Комисията приема делегирания акт, посочен в параграф 1, до 31 декември 2019 г.“;

125) Член 462 се заменя със следното:

„*Член 462*

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 244, параграф 6 и в член 245, параграф 6, в членове 456—460 и член 461а, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 28 юни 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 244, параграф 6, член 245, параграф 6, в членове 456—460 и член 461а, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 244, параграф 6 и член 245, параграф 6, в членове 456—460 и член 461а, влиза в сила, единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

126) В член 471 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Чрез дерогация от член 49, параграф 1 в периода от 31 декември 2018 г. до 31 декември 2024 г. институциите могат да изберат да не приспадат капиталовите си участия в застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и застрахователни холдинги, когато са изпълнени следните условия:

а) условията, предвидени в член 49, параграф 1, букви а) и д);

б) компетентните органи са удовлетворени от нивото на процедурите за контрол на риска и за финансов анализ, приети специално от институцията с цел упражняване на надзор над инвестицията в предприятието или холдинга;

в) капиталовото участие на институцията в застрахователното предприятие, презастрахователното предприятие или застрахователния холдинг не надхвърля 15% от инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от тази институция към 31 декември 2012 г. и в периода от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2024 г.;

г) сумата на капиталовото участие, която не се приспада, не надхвърля сумата на позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на застрахователното предприятие, презастрахователното предприятие или застрахователния холдинг към 31 декември 2012 г.“;

127) Член 493 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„Разпоредбите относно големите експозиции, предвидени в членове 387—403 от настоящия регламент, не се прилагат по отношение на инвестиционните посредници, основната дейност на които се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел В, точки 5, 6, 7, 9, 10 и 11 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС, и спрямо които Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета* не се е прилагала към 31 декември 2006 г.

_____

* Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).“;

б) в параграф 3 буква в) се заменя със следното:

„в) експозициите, включително участия или други видове позиции на институция към нейното предприятие майка, към други дъщерни предприятия на това предприятие майка или към нейни собствени дъщерни предприятия и дялови участия, доколкото тези предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата институция в съответствие с настоящия регламент, Директива 2002/87/ЕО или с равностойни действащи разпоредби в трета държава; експозициите, които не отговарят на тези критерии, се третират като експозиции към трето лице, независимо дали са освободени от изискванията по член 395, параграф 1 от настоящия регламент;“;

128) Член 494 се заменя със следното:

„*Член 494*

Преходни разпоредби относно изискването за собствен капитал и приемливи задължения

1. Чрез дерогация от член 92а, за периода от … [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] до 31 декември 2021 г. институциите, определени като субекти за преструктуриране, които са Г-СЗИ или част от Г-СЗИ, спазват по всяко време следните изисквания за собствен капитал и приемливи задължения:

а) рисково базирано отношение от 16% което представлява собствения капитал и приемливите задължения на институцията, изразени като процентен дял от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4;

б) отношение от 6%, което не е рисково базирано и представлява собствения капитал и приемливите задължения на институцията, изразени като процентен дял от мярката за обща експозиция по член 429, параграф 4.

2. Чрез дерогация от член 72б, параграф 3, за периода от … [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] до 31 декември 2021 г. степента, до която инструментите на приемливите задължения, посочени в член 72б, параграф 3, могат да бъдат включени в елементите на приемливите задължения, е 2,5% от размера на общата рискова експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4.

3. Чрез дерогация от член 72б, параграф 3 докато органът за преструктуриране направи за пръв път оценка на спазването на условията, предвидени в буква в) от същия параграф, задължения се считат за инструменти на приемливите задължения до общ размер, който не надхвърля 2,5% до 31 декември 2021 г., а след тази дата — 3,5% от общия размер на рисковите експозиции, изчислени в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4, при условие че те отговарят на условията, предвидени в член 72б, параграф 3, букви а) и б).“;

129) Вмъкват се следните членове:

„*Член 494а*

Унаследяване при емитирането чрез предприятия със специална цел

1. Чрез дерогация от член 52 капиталовите инструменти, които не са емитирани пряко от институцията, се считат за инструменти на допълнителния капитал от първи ред до 31 декември 2021 г. само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) условията, предвидени в член 52, параграф 1, с изключение на условието инструментите да са емитирани пряко от институцията;

   б) инструментите са емитирани чрез предприятие в рамките на консолидацията в съответствие с първа част, дял II, глава 2;

   в) постъпленията са незабавно и без ограничение на разположение на институцията във форма, която отговаря на условията в настоящия параграф.

2. Чрез дерогация от член 63 капиталовите инструменти, които не са емитирани пряко от институцията, се считат за инструменти на капитала от втори ред до 31 декември 2021 г. само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

   а) условията, предвидени в член 63, параграф 1, с изключение на условието инструментите да са емитирани пряко от институцията;

б) инструментите са емитирани чрез предприятие в рамките на консолидацията в съответствие с първа част, дял II, глава 2;

в) постъпленията са незабавно и без ограничение на разположение на институцията във форма, която отговаря на условията в настоящия параграф.

Член 494б

Унаследяване на капиталови инструменти и инструменти на приемливите задължения

1. Чрез дерогация от членове 51 и 52 инструменти, емитирани преди... [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], се квалифицират като инструменти на допълнителния капитал от първи ред най-късно до... [6 години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изпълнение], ако отговарят на условията, предвидени в членове 51 и 52, с изключение на условията, предвидени в член 52, параграф 1, букви п), р) и с).

2. Чрез дерогация от членове 62 и 63 инструменти, емитирани преди... [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], се квалифицират като инструменти на капитала от втори ред най-късно до... [6 години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], ако отговарят на условията, предвидени в членове 62 и 63, с изключение на условията, предвидени в член 63, букви н), о) и п).

3. Чрез дерогация от член 72а, параграф 1, буква а) задължения, емитирани преди ... [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], се квалифицират като елементи на приемливите задължения, ако отговарят на условията, предвидени в член 72б, с изключение на условията, предвидени в член 72б, параграф 2, буква б), подточка ii) и букви е)—м).“;

130) Член 497 се заменя със следното:

„*Член 497*

Капиталови изисквания за експозиции към ЦК

1. Когато ЦК от трета държава подава заявление за признаване в съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, институциите може да считат ЦК за КЦК от датата, на която заявлението за признаване е подадено до ЕОЦКП, до една от следните дати:

   а) когато Комисията вече е приела акт за изпълнение, посочен в член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012, по отношение на третата държава, в която е установен ЦК и този акт за изпълнение е влязъл в сила — две години след датата на подаване на заявлението;

   б) когато Комисията все още не е приела акт за изпълнение, посочен в член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012, по отношение на третата държава, в която е установен ЦК или когато този акт за изпълнение още не е влязъл в сила — по-ранната от следните дати:

      i) две години след влизането в сила на акта за изпълнение;

ii) за ЦК, които са подали заявлението след... [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] — две години след датата на подаване на заявлението;

iii) за ЦК, които са подали заявлението преди... [датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] … [две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

2. До изтичането на крайния срок, посочен в параграф 1 от настоящия член, когато посочен в този параграф ЦК няма гаранционен фонд и няма сключено обвързващо договорно споразумение с клиринговите си членове, което да му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от получения от клиринговите му членове първоначален маржин, институцията замества формулата за изчисляване на капиталовото си изискване в член 308, параграф 2 със следната формула:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

където:

K_{CM_i} = капиталово изискване;

K_{CCP} = хипотетичният капитал на КЦК докладван на институцията от КЦК в съответствие с член 50в от от Регламент (ЕС) № 648/2012;

DF_{CCP} = предварително предоставените финансови средства на ЦК докладвани на институцията от ЦК в съответствие с член 50в от от Регламент (ЕС) № 648/2012;

i = индекс, обозначаващ клиринговия член;

IM_i = първоначален маржин, предоставен на ЦК от клирингов член i; и

IM = общи размер на първоначалния маржин, съобщен на институцията от ЦК в съответствие с член 89, параграф 5а от Регламент (ЕС) № 648/2012.

3. При извънредни обстоятелства, когато това е необходимо и пропорционално с цел избягване на смущения на международните финансови пазари, Комисията може да приеме посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по разглеждане, посочена в член 464, параграф 2, решение за еднократно удължаване с 12 месеца на срока за прилагане на преходните разпоредби, посочени в параграф 1 от настоящия член.“;

131) В член 498, параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Разпоредбите относно капиталовите изисквания, предвидени в настоящия регламент, не се прилагат по отношение на инвестиционни посредници, основната дейност на които се състои изключително в предоставяне на инвестиционни услуги или извършване на инвестиционни дейности във връзка с финансовите инструменти, посочени в раздел B, точки 5, 6, 7, 9, 10 и 11 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС и спрямо които Директива 2004/39/ЕО не се е прилагала към 31 декември 2006 г.“;

132) Член 499, параграф 3 се заличава.

133) Членове 500 и 501 се заменят със следното:

„*Член 500*

Корекция за мащабни разпродажби

1. Чрез дерогация от член 181, параграф 1, буква а) дадена институция може да коригира оценките си за LGD, като компенсира частично или изцяло въздействието на мащабните разпродажби на експозиции в неизпълнение върху реализираните LGD до разликата между средните оценки за LGD за съпоставими експозиции в неизпълнение, които не са били окончателно ликвидирани и средните реализирани LGD, включително въз основа на загубите, реализирани поради мащабни разпродажби, в момента, в който е спазено всяко едно от следните условия:

   а) институцията е представила на компетентния орган план, в който се посочват мащабите, състава и датите на разпродажба на експозициите в неизпълнение;

   б) датите на разпродажба на експозициите в неизпълнение са след 23 ноември 2016 г., но не по-късно от ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение];

   в) кумулативната стойност на експозициите в неизпълнение, разпродадени след първата дата на разпродажба в съответствие с посочения в буква а) план, надвишава 20% от кумулативната стойност на всички наблюдавани неизпълнения, считано от датата на първата разпродажба, посочена в буква а) или б).

Корекцията, посочена в първа алинея, може да бъде извършена само до ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изпълнение] и въздействието ѝ може да продължи докато съответните експозиции са включени в собствените оценки на институцията за LGD.

2. Институциите уведомяват своевременно компетентния орган за момента, в който е изпълнено условието по параграф 1, буква в).

Член 501

Коригиране на рисково претеглени експозиции към МСП, които не са в неизпълнение

1. Институциите коригират размера на рисково претеглените експозиции за експозиции към МСП, които не са в неизпълнение (RWEA), които се изчисляват в съответствие с трета част, дял II, глава 2 или 3, според случая, съгласно следната формула:

$$RWEA *= RWEA \cdot \frac{[min\{E^*; EUR\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + max\{E^* - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0{,}85]}{E^*}$$

където:

$RWEA^*$ = the RWEA, коригиран с коефициента за подпомагане на МСП; и

E^* = общ размер, дължим на институцията, на нейните дъщерни предприятия, на нейното предприятие майка и други дъщерни предприятия на това предприятие майка, включително всички експозиции в неизпълнение, но като се изключат вземанията или условните вземания, обезпечени с жилищен имот, от страна на въпросното МСП или групата от свързани клиенти за това МСП.

2. За целите на настоящия член:

а) експозицията към МСП се включва или в класа на дребно, или към предприятията, или в класовете, обезпечени с ипотека върху недвижими имоти;

б) МСП се определя в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията*; сред критериите, изброени в член 2 от приложението към посочената препоръка, се взема предвид единствено годишния оборот;

в) институциите предприемат разумни стъпки за правилно определяне на Е* и за получаване на информацията, изисквана по буква б).

---

* Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).“;

134) Вмъква се следният член:

„*Член 501а*

Коригиране на капиталовите изисквания за кредитен риск за експозициите към предприятия, които оперират или финансират физически инфраструктури или съоръжения, системи и мрежи, чрез които се предоставят или поддържат основни обществени услуги

1. Капиталовите изисквания за кредитен риск, изчислени в съответствие с трета част, дял II се умножават с коефициент 0,75, при условие че експозицията отговаря на всеки един от следните критерии:

   а) експозицията е включена или в класа експозиции към предприятия, или в класа експозиции по специализирано кредитиране, с изключение на експозициите в неизпълнение;

   б) експозицията е към предприятие, което е създадено специално за финансиране или оперирането на физически инфраструктури или съоръжения, системи и мрежи, чрез които се предоставят или поддържат основни обществени услуги;

   в) най-малко две трети от размера на източника за погасяване на задължението представлява доходът, генериран от финансираните активи, а не независимият капацитет на по-широкообхватното търговско предприятие или субсидии, безвъзмездни средства или финансиране, предоставени от един или повече от субектите, изброени в параграф 2, буква б), подточки i) и ii);

г) длъжникът може да изпълнява финансовите си задължения дори при изключително неблагоприятни условия, които са от значение за свързания с проекта риск;

д) паричните потоци, които длъжникът генерира, са предвидими и покриват всички бъдещи плащания по заема за целия му срок;

е) рискът във връзка с рефинансирането на експозицията е нисък или редуциран по подходящ начин, като се отчитат евентуалните субсидии, безвъзмездни средства или финансиране, предоставени от един или повече от субектите, изброени в параграф 2, буква б), подточки i) и ii);

ж) договорните условия предоставят на заемодателите висока степен на защита, включваща следното:

i) когато приходите на длъжника не се финансират с плащания от голям брой ползватели, договорните условия включват разпоредби, които предоставят ефективна защита на заемодателите срещу загуби от прекратяване на проекта от страната, която се е съгласила да купува доставяните от длъжника стоки или услуги;

ii) длъжникът разполага с достатъчно резерви, финансирани изцяло с парични средства или други финансови механизми с гаранти с висок рейтинг, с които да покрие изискванията за финансирането при извънредни ситуации и за оборотния капитал за експлоатационния срок на активите, посочени в буква б) от настоящия параграф;

iii) заемодателите имат значителен контрол над активите и над генерираните от длъжника доходи;

iv) заемодателите се ползват до степента, разрешена в приложимото право, от обезпечение с активи и договори с основно значение за стопанската дейност в областта на инфраструктурата или разполагат с алтернативни механизми, които да гарантират позицията им;

v) на заемодателите се дават в залог капиталови инструменти, така че те да могат да поемат контрол над предприятието в случай на неизпълнение;

vi) използването на нетните оперативни парични потоци след задължителните плащания от проекта за цели, различни от обслужване на дълга, е ограничено;

vii) има договорни ограничения върху способността на длъжника да извършва дейности, които може да бъдат в ущърб на заемодателите, в т.ч. забрана за поемането на нов дълг без съгласието на съществуващите заемодатели;

з) задължението е привилегировано спрямо всички други вземания, различни от законоустановените вземания и вземанията от контрагенти по деривати;

и) когато длъжникът е на етап строителство, инвеститорът в капиталови инструменти изпълнява долупосочените критерии, а когато има повече от един инвеститор в капиталови инструменти, цялата група инвеститори в капиталови инструменти изпълнява тези критерии:

i) инвеститорите в капиталови инструменти имат успешен опит в надзора върху инфраструктурни проекти, необходимата финансова стабилност и съответните експертни познания;

ii) инвеститорите в капиталови инструменти се отличават с нисък риск от неизпълнение или има нисък риск от съществени загуби за длъжника при неизпълнение от тяхна страна;

iii) съществуват адекватни механизми за хармонизиране на интереса на инвеститорите в капиталови инструменти с интересите на заемодателите;

й) длъжникът е въвел подходящи предпазни мерки, с които да осигури завършването на проекта в съответствие с договорените спецификации, бюджет или краен срок; включително стабилни гаранции за завършване или участие на опитен строител и подходящи договорни разпоредби за неустойки;

к) когато оперативните рискове са съществени, те се управляват по подходящ начин;

л) длъжникът използва технология и проектиране, които са преминали изпитвания;

м) получени са всички необходими разрешения;

н) длъжникът използва деривати само с цел редуциране на риска;

о) длъжникът е направил оценка дали финансираните активи допринасят за постигане на следните екологични цели:

i) смекчаване на изменението на климата;

ii) адаптиране към изменението на климата;

iii) устойчиво използване и опазване на водните и морските ресурси;

iv) преход към кръгова икономика, предотвратяване на образуването на отпадъци и тяхното рециклиране;

v) предотвратяване и контрол на замърсяването;

vi) опазване на здравите екосистеми.

2. За целите на параграф 1, буква д) генерираните парични потоци не се смятат за предвидими, освен ако значителна част от приходите не отговаря на следните условия:

а) изпълнен е един от следните критерии:

i) приходите зависят от наличността на проектния обект или продукт;

ii) по отношение на приходите се прилага регулиране на нормата на възвръщаемост;

iii) приходите са определени по негъвкав договор за продажба на принципа „вземи или плати“;

iv) нивото на производството или използваемостта и цената отговарят поотделно на един от следните критерии:

– подлежат на регулиране,

– определени са по силата на договор,

– могат да бъдат предвиждани в достатъчна степен поради ниския риск във връзка с търсенето;

б) когато приходите на длъжника не се финансират с плащания от голям брой ползватели, страната, която се е съгласила да купува доставяните от длъжника стоки или услуги, е едно от следните:

i) централна банка, централно правителство, регионално правителство или местен орган на властта, при условие че са с присъдено рисково тегло 0% в съответствие с членове 114 и 115 или с присъдена от АВКО кредитна оценка със степен на кредитно качество най-малко 3;

ii) субект от публичния сектор, при условие че е с присъдено рисково тегло равно или по-ниско от 20% в съответствие с член 116 или с присъдена от АВКО кредитна оценка със степен на кредитно качество най-малко 3;

iii) многостранна банка за развитие, посочена в член 117, параграф 2;

iv) международна организация, посочена в член 118;

v) предприятие с присъдена от АВКО кредитна оценка със степен на кредитно качество най-малко 3;

vi) субект, който може да бъде заменен без значителна промяна в нивото на приходите и момента на получаването им.

3. Институциите предоставят на компетентните органи на всеки шест месеца информация за общия размер на експозициите към субекти за инфраструктурни проекти, изчислен в съответствие с параграф 1 настоящия член.

4. Комисията докладва до... [три години след влизането в сила на настоящия регламент за изменение] за въздействието на капиталовите изисквания, предвидени в настоящия регламент, върху кредитирането на предприятия за инфраструктурни проекти и представя доклада си на Европейския парламент и Съвета заедно със законодателно предложение, ако такова е необходимо.

5. За целите на параграф 4 ЕБО докладва на Комисията за следното:

а) анализ на промените в пазарните тенденции и условия за инфраструктурно кредитиране и финансиране на проекти за посочения в параграф 4 период;

б) анализ на ефективното ниво на риск, свързано с предприятията, посочени в параграф 1, буква б), за един завършен икономически цикъл;

в) съответствието между капиталовите изисквания, установени в настоящия регламент, и резултатите от анализа по букви а) и б) от настоящия параграф.

Член 501б

Дерогация от изискванията за отчетност

Чрез дерогация от член 430 по време на периода от датата на прилагане на съответните разпоредби на настоящия регламент до датата на първото изпращане на отчетите, предвидени в техническите стандарти за изпълнение, посочени в същия член, компетентните органи могат да отменят изискването за отчетност на информацията във формата, определен в образците, съдържащи се в акта за изпълнение, посочен в член 430, параграф 7, когато тези образци не са били актуализирани, за да съответстват на разпоредбите в настоящия регламент.“;

135) В десета част се вмъква следният член след дял II: Доклади и прегледи:

„*Член 501в*

Пруденциално третиране на експозиции, отнасящи се до екологични и/или социални цели

След консултация с ЕССР и въз основа на наличните данни и на констатациите на експертната група на високо равнище по въпросите на устойчивото финансиране на Комисията, ЕБО оценява дали специализирано пруденциално третиране на експозиции, отнасящи се до активи или дейности, свързани в значителна степен с екологични и/или социални цели, би било обосновано. По-специално ЕБО оценява:

а) методологиите за оценка на ефективното ниво на риска за експозиции, отнасящи се до активи и дейности, свързани в значителна степен с екологични и/или социални цели, спрямо нивото на риска на други експозиции;

б) разработването на подходящи критерии за оценка на физическите рискове и рисковете, свързани с прехода, включително рисковете, свързани с амортизацията на активи поради нормативни промени;

в) потенциалните последствия от специализирано пруденциално третиране на експозиции, отнасящи се до активи и дейности, свързани в значителна степен с екологични и/или социални цели, върху финансовата стабилност и банковото кредитиране в Съюза.

До ...[шест години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] ЕБО представя доклад с констатациите си на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Въз основа на този доклад при необходимост Комисията представя законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета.“;

136) Вмъква се следният член:

„*Член 504а*
Позиции в инструменти на приемливите задължения

До ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] ЕБО докладва на Комисията относно размера и разпределението на позициите в инструменти на приемливите задължения между институциите, идентифицирани като Г-СЗИ или Д-СЗИ, както и относно потенциалните пречки пред преструктурирането и риска от разпространение във връзка с тези позиции.

Въз основа на доклада на ЕБО Комисията до ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] докладва на Европейския парламент и на Съвета относно подходящото третиране на такива позиции, като по целесъобразност представя и законодателно предложение.“;

137) Член 507 се заменя със следното:

„*Член 507*

Големи експозиции

1. ЕБО наблюдава използването на изключенията, предвидени в член 390, параграф 6, буква б) и член 400, параграф 1, букви е)—м) и член 400, параграф 2, букви а), в)—ж), и), й) и к), и до... [две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] представя на Комисията доклад за оценка на количественото въздействие, което би имало премахването на тези изключения или определянето на ограничение за тяхното използване. В доклада се оценява, по-специално, за всяко от предвидените в тези членове изключение:

   а) броят на големите експозиции, за които се ползва изключение във всяка държава членка;

   б) броят на институциите, които се ползват от изключението във всяка държава членка;

   в) общия размер на експозициите, за които се ползва изключение във всяка държава членка.

2. До 31 декември 2023 г. Комисията представя доклад пред Европейския парламент и Съвета относно прилагането на дерогациите по член 390, параграф 4 и член 401, параграф 2 във връзка с методите за изчисляване на стойността на експозицията при сделките за финансиране с ценни книжа, и по-специално необходимостта да се вземат предвид измененията в международните стандарти за определяне на методите за това изчисляване.“;

138) В член 510 се добавят следните параграфи:

„4. ЕБО наблюдава размера на изискваното стабилно финансиране, покриващо свързания с финансирането риск, който има връзка с посочените в приложение II договори за деривати и с кредитните деривати, за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране, по-конкретно свързания с бъдещото финансиране риск за договорите за деривати, посочени в член 428т, параграф 2 и в член 428ау, параграф 2, и докладва на Комисията относно възможността да се приеме по-висок коефициент на изискваното стабилно финансиране или мярка с по-висока чувствителност към риска до ... [пет години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]. В този доклад се прави оценка най-малко на следното:

а) възможността да се направи разграничение между договорите за деривати със и без маржин изисквания;

б) възможността да се премахне, увеличи или замени изискването, предвидено в член 428т, параграф 2 и в член 428ау, параграф 2;

в) възможността да се промени в по-широки граници третирането на договорите за деривати при изчисляването на отношението на нетно стабилно финансиране, съгласно предвиденото в член 428г, член 428к, параграф 4, член 428т, параграф 2, член 428аж, букви а) и б), член 428аз, параграф 2, член 428ал, параграф 4 и член 428ау, параграф 2, член 428аш, букви а) и б) и член 428ащ, параграф 2, за да се отрази по-добре свързаният с финансирането риск, който има връзка с тези договори, за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране;

г) въздействието на предложените промени върху размера на стабилното финансиране, изисквано за договорите за деривати на институциите.

5. Ако международните стандарти засягат третирането на договорите за деривати, изброени в приложение II, и кредитните деривати за изчисляването на коефициента на нетно стабилно финансиране, Комисията, ако е целесъобразно и като взема предвид доклада, посочен в параграф 4, тези промени на международните стандарти и многообразието на банковия сектор в Съюза, представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение относно начините за изменение на разпоредбите относно третирането на договорите за деривати, изброени в приложение II, и кредитните деривати за изчисляването на коефициента на нетно стабилно финансиране, посочен в шеста част, дял IV, с цел по-добро отчитане на свързания с финансирането риск по отношение на тези сделки.

6. ЕБО наблюдава размера на стабилното финансиране, изисквано за покриване на свързания с финансирането риск, свързан със сделки за финансиране с ценни книжа, включително с получените или предоставените при тези сделки активи, както и с необезпечените сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа по-малко от шест месеца, и докладва на Комисията относно целесъобразността на това третиране до ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]. В този доклад се прави оценка най-малко на следното:

   а) възможността да се прилагат по-високи или по-ниски коефициенти на стабилно финансиране към сделките за финансиране с ценни книжа с финансови клиенти, както и към необезпечени сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа по-малко от шест месеца, за да се отчете по-добре техният свързан с финансирането риск за едногодишния период, който се прилага за отношението на нетно стабилно финансиране, и опасността от евентуална верижна дестабилизация между финансовите клиенти;

б) възможността да се прилага третирането, посочено в член 428c, параграф 1, по отношение на сделки за финансиране с ценни книжа, обезпечени с други видове активи;

в) възможността коефициентите на стабилно финансиране да се прилагат към задбалансовите позиции, използвани при сделки за финансиране с ценни книжа, като алтернатива на третирането, посочено в член 428п, параграф 5;

г) адекватността на асиметричното третиране между предоставените от финансови клиенти пасиви с остатъчен срок до падежа по-малко от шест месеца, към които се прилага коефициент на налично стабилно финансиране 0% в съответствие с член 428к, параграф 3, буква в), и активите, произтичащи от сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа от по-малко от шест месеца, към които се прилага коефициент за изисквано стабилно финансиране 0%, 5% или 10% в съответствие с член 428c, параграф 1, буква ж), член 428т, параграф 1, буква в) и член 428х, буква б);

д) въздействието от въвеждането на по-високи или по-ниски коефициенти на изисквано стабилно финансиране за сделки за финансиране с ценни книжа, по-специално тези с финансови клиенти и с остатъчен срок до падежа по-малко от шест месеца, върху пазарната ликвидност на получените като обезпечение по тези сделки активи, по-специално на държавните и корпоративните облигации;

e) въздействието на предложените изменения върху размера на стабилното финансиране, изисквано за сделките на тези институции, по-специално сделки за финансиране с ценни книжа с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа по-малко от шест месеца, когато като обезпечение по тези сделки са получени държавни облигации.

7. До ... [пет години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], Комисията, ако е целесъобразно и като взема предвид доклада по параграф 6, международните стандарти и многообразието на банковия сектор в Съюза, представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение относно начините за изменение на разпоредбите относно третирането на сделките за финансиране с ценни книжа, включително на получените или предоставените при тези сделки активи, както и третирането на необезпечените сделки с финансови клиенти с остатъчен срок до падежа по-малко от шест месеца, за изчисляването на отношението на нетно стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV, когато счете това за уместно предвид въздействието на съществуващото третиране върху отношението на нетно стабилно финансиране на институциите и с цел по-добро отчитане на свързания с финансирането риск по отношение на тези сделки.

8. До ... [шест години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], коефициентите на изисквано стабилно финансиране, които се прилагат за сделките, посочени в член 428c, параграф 1, буква ж), в член 428т, параграф 1, буква в) и в член 428х, буква б), се увеличават съответно от 0% на 10%, от 5% на 15% и от 10% на 15%, освен ако не е предвидено друго в законодателен акт, приет въз основа на предложение на Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член.

9. ЕБО наблюдава размера на стабилното финансиране, изисквано за покриване на свързания с финансирането риск, който има връзка с държаните от институцията ценни книжа за хеджиране на договори за деривати. ЕБО докладва относно целесъобразността на третирането до ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]. В този доклад се прави оценка най-малко на следното:

   а) възможното въздействие на третирането върху способността на инвеститорите да поемат експозиция към активи и въздействието на третирането върху предлагането на кредити в съюза на капиталовите пазари;

   б) възможността за прилагане на коригирани изисквания за стабилно финансиране към ценни книжа, държани за хеджиране на деривати, които се финансират изцяло или частично с първоначален маржин;

   в) възможността за прилагане на коригирани изисквания за стабилно финансиране към ценни книжа, държани за хеджиране на деривати, които не се финансират с първоначален маржин.

10. До ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] или една година след постигането на съгласие по международните стандарти, договорени от БКБН, което настъпи по-рано, Комисията, ако е целесъобразно и като взема предвид доклада по параграф 9, международните стандарти, разработени от БКБН, многообразието на банковия сектор в Съюза и целите на съюза на капиталовите пазари, представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение за това как да се изменят разпоредбите относно третирането на държаните от институциите ценни книжа за хеджиране на договори за деривати за изчисляване на отношението на нетно стабилно финансиране, посочено в шеста част, дял IV, ако счете това за уместно предвид въздействието на съществуващото третиране върху отношението на нетно стабилно финансиране на институциите и за да отчете по-добре свързания с финансирането риск, свързан с тези сделки.

11. ЕБО преценява дали е обосновано да бъде понижен коефициента на изисквано стабилно финансиране за активи, използвани за предоставяне на клирингови услуги и услуги за сетълмент на благородни метали, като например злато, сребро, платина и паладий, или активи, използвани за финансиране на сделки с благородни метали, като например злато, сребро, платина и паладий, за срок от 180 дни или по-малко. ЕБО представя доклада си на Комисията до ... [24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].“;

139) Член 511 се заменя със следното:

„*Член 511*

Ливъридж

1. До 31 декември 2020 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно това дали:

   а) е целесъобразно да се въведе коефициент на ливъридж за Д-СЗИ; и

   б) е целесъобразно определянето и изчисляването на мярката за общата експозиция, посочена в член 429, параграф 4, включително третирането на резервите в централната банка.

2. За целите на доклада по параграф 1 Комисията взема предвид новостите в международен план и международно договорените стандарти. Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от законодателно предложение.“;

140) Член 513 се заменя със следното:

„*Член 513*

Макропруденциални правила

1. До 30 юни 2022 г. и на всеки пет години след това, след консултации с ЕССР и ЕБО Комисията прави преглед на това доколко макропруденциалните правила, съдържащи се в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, са достатъчни да редуцират системните рискове в секторите, регионите и държавите членки, включително като прави оценка на това:

   а) дали действащите понастоящем макропруденциални инструменти в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС са ефективни, ефикасни и прозрачни;

   б) дали обхватът и евентуалните нива на припокриване между различните макропруденциални инструменти, насочени към сходни рискове, в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС са подходящи и, ако е целесъобразно, дали да се предложат нови макропруденциални правила;

   в) по какъв начин международно приетите стандарти за институциите със системно значение си взаимодействат с разпоредбите на настоящия регламент и на Директива 2013/36/ЕС и, ако е уместно, да се предложат нови правила, като се вземат предвид тези съгласувани на международно равнище стандарти;

г) дали други видове инструменти, като например основаните на кредитополучателя инструменти, следва да се добавят към макропруденциалните инструменти в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, за да се допълнят основаните на капитала инструменти и да се осигури възможност за хармонизирано използване на инструментите на единния пазар; като взема предвид дали хармонизираните определения на тези инструменти и отчитането на съответните данни на равнището на Съюза представляват предварително условие за въвеждането на такива инструменти;

д) дали изискването за буфер на отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1а, следва да се разшири така, че да обхване системно значими институции, различни от Г-СЗИ, дали калибрирането му следва да бъде различно от калибрирането за Г-СЗИ и дали калибрирането му следва да зависи от системното значение на институцията;

е) дали настоящата доброволна реципрочност на макропруденциалните мерки следва да се превърне в задължителна реципрочност и дали настоящата рамка на ЕССР за доброволна реципрочност е подходящо основание за това;

ж) как на съответните макропруденциални органи на равнище Съюз и на национално равнище могат да бъдат възложени правомощия за справяне с нововъзникващи системни рискове, възникващи от експозиции на кредитните институции към небанковия сектор, по-специално от пазарите на деривати и сделки за финансиране с ценни книжа, сектора на управление на активи и застрахователния сектор.

2. До 31 декември 2022 г. и на всеки пет години след това, въз основа на консултациите с ЕССР и ЕБО, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за посочената в параграф 1 оценка и, ако е уместно, им представя законодателно предложение.“;

141) Член 514 се заменя със следното:

„*Член 514*

Метод за изчисляване на стойността на експозицията по сделките с деривати

1. До ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение] ЕБО представя на Комисията доклад относно въздействието и относителното калибриране на подходите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 3, 4 и 5, за изчисляването на стойностите на експозициите по сделките с деривати.

2. Въз основа на доклада на ЕБО и ако е целесъобразно, Комисията представя законодателно предложение за изменение на подходите, изложени в трета част, дял II, глава 6, раздели 3, 4 и 5.“;

142) Вмъква се следният член:

„*Член 518а*

Преглед на разпоредбите за свързано неизпълнение

До ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изпълнение] Комисията извършва преглед и преценява дали е целесъобразно да се въведе изискване приемливите задължения да могат да се включват в споделянето на загуби, без да се задействат клаузи за свързано неизпълнение в други договори, с оглед засилване във възможно най-голяма степен на ефективността на инструмента за споделяне на загуби и оценката дали разпоредба за свързано неизпълнение, отнасяща се до приемливите задължения, следва да бъде включена в условията или договорите, уреждащи други задължения. Когато е уместно, този преглед и оценката се придружават от законодателно предложение.“;

143) Вмъква се следният член:

„*Член 519б*

Капиталови изисквания за пазарен риск

1. До 30 септември 2019 г. ЕБО докладва за въздействието върху институциите в Съюза на международните стандарти за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск.

2. До 30 юни 2020 г. Комисията, като взема предвид резултатите от доклада, посочен в параграф 1, международните стандарти и подходите, посочени в трета част, дял IV, глави 1а и 1б, представя доклад, заедно със законодателно предложение, по целесъобразност, на Европейския парламент и на Съвета относно това как да се прилагат международните стандарти за адекватни капиталови изисквания за пазарен риск.“;

144) В десета част се добавя следният дял:

„ДЯЛ IIа
ПРИЛАГАНЕ НА ПРАВИЛАТА

Член 519в
Инструмент за целите на спазване на изискванията

1. ЕБО разработва електронен инструмент за улесняване на институциите при спазването на настоящия регламент и на Директива /2013/36/ЕС, както и регулаторни технически стандарти, технически стандарти за изпълнение, насоки и образци, приети за целите на прилагането на настоящия регламент и на посочената директива.

2. Инструментът, посочен в параграф 1, дава възможност на всяка институция най-малко за следното:

   а) бързо да идентифицира съответните разпоредби, които трябва да бъдат спазени, имащи отношение към размера и бизнес модела на институцията;

   б) да следва промените, които са въведени в законодателните актове, както и в съответните разпоредби за прилагане, насоки и образци.“;

145) Приложение II се изменя, както е посочено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Изменения на Регламент (ЕС) № 648/2012

Регламент (ЕС) № 648/2012 се изменя, както следва:

1) В член 50а параграф 2 се заменя със следното:

„2. ЦК изчислява хипотетичния капитал, както следва:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

където:

K_{CCP} = хипотетичен капитал;

i = индекс, обозначаващ клиринговия член;

EAD_i = стойност на експозицията на ЦК към клирингов член i, включително собствените сделки на клиринговия член с ЦК, гарантираните от клиринговия член сделки на клиенти и стойността на всяко държано от ЦК обезпечение, включително предварителната вноска на клиринговия член към гаранционния фонд, срещу тези сделки, отнасящи се до оценката в края на регулаторната отчетна дата преди изпълнението на последното за същия ден искане за допълнително обезпечение;

RW = рисково тегло 20%; и

capital ratio (съотношение на капиталова адекватност) = 8%.“;

2) Член 50б се заменя със следното:

„*Член 50б*

Общи правила за изчисляване на K_{CCP}

За целите на изчисляването на K_{CCP} по член 50а, параграф 2 се прилагат следните разпоредби:

а) ЦК изчисляват стойността на експозициите си към клиринговите си членове, както следва:

i) за експозициите, които произтичат от договорите и сделките, посочени в член 301, параграф 1, букви а) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК изчисляват стойността в съответствие с метода по трета част, дял II, глава 6, раздел 3 от посочения регламент, като се използва рисков маржин период от 10 работни дни;

ii) за експозициите, които произтичат от договорите и сделките, посочени в член 301, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК изчисляват стойността (EAD_i) по следната формула:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

където:

EAD_i = стойността на експозицията;

i = индекс, обозначаващ клиринговия член;

$EBRM_i$ = стойност на експозицията преди редуциране на риска, която е равна на стойността на експозицията на ЦК към клирингов член i, произтичаща от всички договори и сделки с този клирингов член, изчислена без отчитане на обезпеченията, предоставени от този клирингов член;

IM_i = първоначален маржин, предоставен на ЦК от клирингов член i;

DF_i = предварителна вноска на клирингов член i в гаранционен фонд.

Всички стойности в тази формула се отнасят до оценката в края на деня преди изпълнението на последното за същия ден искане за допълнително обезпечение.

iii) за ситуациите, посочени в член 301, параграф 1, втора алинея, последно изречение от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК изчисляват стойността на сделките, посочени в първото изречение на тази алинея, в съответствие с формулата по буква а), подточка ii) от настоящия член и определят $EBRM_i$ в съответствие с трета част, дял V от посочения регламент;

б) за институциите, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013, нетиращите съвкупности са същите като определените в член 272, точка 4 от посочения регламент;

в) ЦК, който има експозиции към един или повече ЦК, третира тези експозиции като експозиции към клирингови членове и включва всеки маржин или всяка предварителна вноска в гаранционен фонд, получен(а) от тези ЦК, в изчислението на K_{CCP};

г) ЦК, който е сключил обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което позволява на този ЦК да използва като предварителни вноски в гаранционен фонд целия или част от първоначалния маржин, получен от неговите клирингови членове, разглежда този първоначален маржин като предварителни вноски за целите на изчисленията по параграф 1, а не като първоначален маржин;

д) когато се държи обезпечение срещу сметка, която съдържа повече от един от видовете договори и сделки, посочени в член 301, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЦК разпределят първоначалния маржин, предоставен от техните клирингови членове или клиенти, според случая, пропорционално на изчислените в съответствие с буква а) от настоящия параграф стойности EAD на съответните видове договори и сделки, без при изчисляването да отчитат първоначалното допълнително обезпечение;

е) ЦК, които имат повече от един гаранционен фонд, извършват изчислението поотделно за всеки гаранционен фонд;

ж) когато клирингов член предоставя клирингови услуги на клиенти и сделките и обезпеченията на клиентите на клиринговия член се държат в подсметки, които са отделени от собствените стопански дейности на клиринговия член, ЦК извършват изчислението на EAD_i поотделно за всяка подсметка и изчисляват общата стойност EAD_i за клиринговия член като сбор на стойностите EAD по подсметките на клиентите и стойността EAD по подсметката за собствените стопански дейности на клиринговия член;

з) за целите на буква е), когато DF_i не е разделена между подсметките на клиентите и подсметките на клиринговия член за собствените му стопански дейности, ЦК разпределят DF_i по всяка подсметка в съответствие със съответния дял на първоначалния маржин на тази подсметка от общия размер на първоначалния маржин, който е предоставен от клиринговия член или за сметка на клиринговия член.

и) ЦК не извършва изчислението по член 50а, параграф 2, когато гаранционният фонд покрива само парични сделки.

За целите на буква а), подточка ii) от настоящия член ЦК използват метода по член 223 от Регламент (ЕС) № 575/2013 с надзорните корекции за променливост, посочени в член 224 от този регламент, за да изчислят стойността на експозицията.“;

3) В член 50в, параграф 1 букви г) и д) се заличават;

4) В член 50г буква в) се заличава;

5) В член 89 параграф 5а се заменя със следното:

„5а. По време на преходния период, установен в член 497 от Регламент (ЕС) № 575/2013, посочен в този член, ЦК включва в информацията, която докладва в съответствие с член 50в, параграф 1 от посочения регламент, общия размер на първоначалния маржин по определението в член 4, параграф 1, точка 140 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който е получил от клиринговите си членове, когато са изпълнени едновременно следните две условия:

а) ЦК няма гаранционен фонд;

б) ЦК не е сключил обвързващо споразумение със своите клирингови членове, което да му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин, получен от тези клирингови членове.“.

Член 3

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага от ... [две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение], с изключенията, изброени в параграфи 3—8.

3. Следните точки от член 1 от настоящия регламент се прилагат от …[датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение]

а) точка 1, съдържаща разпоредбите относно обхвата и относно надзорните правомощия;

б) точка 2, съдържаща определенията, освен ако не се отнасят единствено до разпоредбите, които съгласно настоящия член се прилагат от друга дата, в който случай те се прилагат от въпросната друга дата;

в) точка 3, буква б), точка 6, буква в), точка 8; точка 9, относно член 13 от Регламент (ЕС) № 575/2013, точка 12, относно член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, втора алинея, точки 15, 16 и 17, точки 19—44, точка 47, точки 128 и 129, съдържащи разпоредбите относно собствения капитал и разпоредбите относно въвеждането на новите изисквания за собствен капитал и приемливи задължения;

г) точка 9, относно разпоредбите относно въздействието на новите правила за секюритизация, установени в член 14 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

д) точка 57, съдържаща разпоредбите относно рисковите тегла за многостранни банки за развитие, и точка 58, съдържаща разпоредбите относно рисковите тегла за международни организации;

е) точка 53, относно член 104б от Регламент (ЕС) № 575/2013, точки 89 и 90, точка 118, относно член 430б от Регламент (ЕС) № 575/2013, точка 124, съдържаща разпоредбите относно изискванията за отчетност за пазарен риск;

ж) точка 130, съдържаща разпоредбите относно капиталовите изисквания за експозиции към ЦК;

з) точка 133, относно разпоредбите относно мащабните разпродажби, установени в член 500 от Регламент (ЕС) 575/2013;

и) точка 134, относно член 501б от Регламент (ЕС) 575/2013, съдържаща разпоредбите относно отмяната на изискването за отчетност;

й) точка 144, съдържаща разпоредбите относно инструмента за целите на спазването на изискванията;

к) разпоредбите, с които се изисква от европейските надзорни органи или ЕССР да представят на Комисията проект за технически стандарти и доклади, разпоредбите, с които се изисква от Комисията да представя доклади, разпоредбите, с които се предоставят правомощия на Комисията да приема делегирани актове или актове за изпълнение, и разпоредбите, с които се изисква от европейските надзорни органи да издават насоки, а именно точка 2, буква б); точка 12 относно член 18, параграф 9 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 18, буква б); точка 31 относно член 72б, параграф 7 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 38 относно член 78а, параграф 3 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 57, буква б); точка 60 относно член 124, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 63 относно член 132а, параграф 4 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 67 относно член 164, параграфи 8 и 9 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 74 относно член 277, параграф 5 и член 279а, параграф 3 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 89 относно член 325, параграф 9 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 90 относно член 325ф, параграф 5, член 325ц, параграф 8, член 325ап, параграф 3, член 325ащ, параграфи 8 и 9, член 325бг, параграф 7, член 325бд, параграф 3, член 325бе, параграф 9, член 325бж, параграф 4, член 325бз, параграф 3, член 325бк, параграф 3, член 325бп, параграф 12 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 93 относно член 390, параграф 9 от Регламент (ЕС) 575/2013;

точка 94; точка 96 относно член 394, параграф 4 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 98, буква б); точка 104 относно член 403, параграф 4 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 109, буква б); точка 111, буква б); точка 118 относно член 430, параграфи 7 и 8, член 430б, параграф 6 и член 430в от Регламент (ЕС)№ 575/2013; точка 119 относно член 432, параграфи 1 и 2 и член 434а от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 123; точка 124; точка 125 относно член 462 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 134 относно член 501а, параграф 4 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 135 относно член 501в от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 136 относно член 504а от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 137 относно член 507, параграф 2 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 138 относно член 510, параграфи 4 и 6—11 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 139 относно член 511, параграф 1 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 140 относно член 513, параграф 2 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 141 относно член 514, параграф 1 от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 142 относно член 518а от Регламент (ЕС) 575/2013; точка 143 относно член 519б от Регламент (ЕС) 575/2013.

Без да се засяга буква е) от първа алинея, разпоредбите относно оповестяването и отчетността се прилагат от датата на прилагане на изискването, към което се отнася оповестяването или отчетността.

4. Следните точки от член 1 от настоящия регламент се прилагат от … [18 месеца след влизането в сила на настоящия регламент за изменение]:

а) точка 6, букви а), б) и г), точки 7 и 12 относно член 18, параграф 1, първа алинея и член 18, параграфи 2—8 от Регламент (ЕС) 575/2013, съдържащи разпоредбите относно пруденциалната консолидация;

б) точка 60, съдържаща разпоредбите относно експозициите, обезпечени с ипотеки върху недвижими имоти, точка 67, съдържаща разпоредбите относно загубата при неизпълнение, и точка 122, съдържаща разпоредбите относно макропруденциалния или системния риск, установен на равнище държава членка.

5. Член 1, точка 46, буква б) от настоящия регламент, съдържаща разпоредбите относно въвеждането на новото изискване за собствен капитал за Г-СЗИ, се прилага от 1 януари 2022 г.

6. Член 1, точка 53 относно член 104а от Регламент (ЕС) № 575/2013и точки 55 и 69 от настоящия регламент, съдържащи разпоредбите относно въвеждането на новите капиталови изисквания за пазарен риск, се прилагат от … [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент за изменение].

7. Член 1, точка 18 от настоящия регламент относно член 36, параграф 1, буква б), съдържаща разпоредбите относно освобождаването от приспадане на пруденциално оценените софтуерни активи, започва да се прилага 12 месеца след датата на влизане в сила на регулаторните технически стандарти, посочени в член 36, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

8. Член 1, точка 126 от настоящия регламент, съдържаща разпоредбите относно освобождаването от приспадане на капиталови участия, се прилага с обратно действие, считано от 1 януари 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение II се изменя, както следва:

1) В точка 1 буква д) се заменя със следното:

„д) лихвени опции;“

2) В точка 2 буква г) се заменя със следното:

„г) валутни опции;“

3) Точка 3 се заменя със следното:

„3. Договори, подобни на договорите по точка 1, букви а)-д) и по точка 2, букви а)—г) от настоящото приложение за други референтни позиции или индекси. Тук се включват най-малко всички инструменти, посочени в раздел B, точки 4—7 и точки 9 и 11 от приложение I към Директива 2014/65/ЕС, които не са включени в точка 1 или точка 2 от настоящото приложение.“.